

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Syndicate OF SINS

TOXIC PARADISE SERIES
BOOK 2

M A R I E M A R A V I L L A

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

GÜNAHLAR SENDİKASI

ZEHİRLİ CENNET

KİTAP 2

MARIE MARAVILLA

OceanofPDF.com

Copyright © 2023 by Marie Maravilla

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Düzenleme: VB Edits

Kapak: AS Tasarımlar

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

YAZAR NOTU

Bu kitap son birkaç aydır benim can simidim oldu. Scar'ın hikayesi, ilk kitabımın bir milyon sayfa okunduğunu öğrendiğimden babamın kanser teşhisine ve nihayetinde vefatına kadar benimle birlikte oldu.

Bunu bir kaçış olarak kullandım ve muhtemelen öyle de okunacak. Bu kitap hisler üzerine kurulu. Belki de devam kitabının kendinden şüphe etmesinden kaynaklanıyor ama bu kitabın Ryan'ınki kadar iyi olmasından endişelendim ve belki de değil ama özel.

-xo σ Paxie

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Tetikleyici/İçerik Uyarıları _

1. [Yara izi](#)
2. [Caleb](#)
3. [Niko](#)
4. [Yara izi](#)
5. [Yara izi](#)
6. [Caleb](#)
7. [Yara izi](#)
8. [Niko](#)
9. [Caleb](#)
10. [Yara izi](#)
11. [Kenji](#)
12. [Yara izi](#)
13. [Kenji](#)
14. [Niko](#)
15. [Caleb](#)
16. [Yara izi](#)
17. [Kenji](#)
18. [Yara izi](#)
19. [Niko](#)
20. [Yara izi](#)
21. [Yara izi](#)
22. [Yara izi](#)
23. [Niko](#)
24. [Kenji](#)
25. [Yara izi](#)
26. [Kenji](#)
27. [Yara izi](#)
28. [Kenji](#)
29. [Yara izi](#)
30. [Kenji](#)
31. [Yara izi](#)
32. [Caleb](#)
33. [Yara izi](#)
34. [Niko](#)
35. [Yara izi](#)
36. [Caleb](#)
37. [Yara izi](#)

38. [Yara izi](#)

39. [Caleb](#)

40. [Yara izi](#)

41. [Niko](#)

42. [Yara izi](#)

43. [Kenji](#)

[Sonsöz](#)

[Kurtuluş Şehri](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Marie Maravilla tarafından da](#)

[OceanofPDF.com](#)

TETİKLEYİCİ/İÇERİK UYARILARI

Günahlar Sendikası bir mafya romanıdır ve Zehirli Cennet Serisi'nin ikinci kitabıdır. Her kitapta aynı kurgusal dünyada farklı çiftler yer almaktadır. Bu kitaptaki ilişki dinamiği bir Neden Seçim, yani FMC'nin birden fazla erkekle ilişkisi var. Bu kitap aynı zamanda aşıkların rakipleri ve başlangıçta birbirlerine karşı nazık değiller.

Bu kitap mafya ve suç örgütleri etrafında dönüyor ve bunun doğası gereği, bu hikaye romantizmin karanlık tarafında yer alıyor. **Açık seks/dil, şiddet ve ölüm içerdiğinden 18 yaşından büyükler içindir. Bu kitabın cinsel pozisyonlar veya sapkınlıklar için bir rehber olması da beklenmemektedir.**

Tetikleyici uyarılar: MMC'ler FMC'ye kötü davranıyor, grafik işkence / ölüm, insan kaçakçılığından bahsediliyor (bu ana karakterlerin başına gelmiyor, ancak bu kitapta birden fazla kez ele alınan bir konu. Sayfa üzerinde değil), çocukluk istismarından bahsedilmesi (Cinsel değil ve sayfa üzerinde değil), saldırı, manipülasyon, kadın düşmanlığı ve istismar.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

BÖLÜM 1

SCAR

EVET, ZATEN INSANLARI ÖLDÜRÜYOR.

Hiçbir şey kurumuş kan kadar acıtmazdı. Kurumuş döl de berbattı.

İşlerimi nispeten temiz tutmaya çalışsam da, bazı pislikler bana seçenek bırakmadı. Mesela bir elbisenin kalçalarımı göstermesi, onlara dokunulmasını istediğim anlamına gelmiyordu. Bu gece işe yaramıştı çünkü kasayı açmak için izlerime ihtiyaç vardı. Kesik bir eli taşımak, bir cesedi sürüklemekten daha kolaydı. Sorun şu ki, şimdi bir korku filmindeki figüran gibi görünerek eve yürümek zorundaydım.

Gece havası, aralarında bir katilin dolaştığından habersiz olan vatandaşların kahkaha ve sohbet seslerini taşıyordu. Yerel yiyecek satıcılarının tezgahlarından yayılan kokulardan ağzımda tükürük birikti. Matsumura'nın ölümünün acı verici olmasını umuyordum çünkü bu şerefsiz beni gece geç saatlerde en sevdiğim atıştırmalıklardan uzak tutuyordu.

Adamlarının dışarıda arama yapması ve bilgi veren herkese para teklif etmesi uzun sürmezdi. Bu düşünce beni telefonumu bulmak için cebimi karıştırmaya itti. Güvenlik ağlarına girmek çocuk oyuncağıydı ve hâlâ ihlali fark etmemişlerdi. Ekranda pikseli bir video belirdi. Parazit yüzünden sanki adamlar bir kar fırtınasının içindeymiş ve ölen liderlerinin eksik bir uzvuyla orada yatmasından dolayı akıllarını kaybetmişler gibi görünüyordu. Herhangi bir ses yoktu ama açıkta fazla kalırsam başımın belaya gireceğini söylemek yeterince kolaydı.

Kapüşonumu çekiştirerek yüzümden biraz daha uzaklaştırdım. Şehrin bu bölümündeki zayıf ışıklandırma için Tanrı'ya şükür çünkü kan sıçramış kıyafetlerim ve topallamam oldukça büyük kırmızı bayraklardı. Tokyo'nun çoğu aydınlık ve canlıydı ama doğru yerleri bulursanız en sevdiğim şeylerle karşılaşırdınız:

karanlık ve ölüm. O ikisi beni bir annenin sıcak kucağı gibi sımsıkı tuttu.

Nasıl bir şey olduğunu bildiğimden değil.

Başımı eğerek, tanıdık sokaklarda sol tarafımı destekleyerek ilerledim. Her adımda sahra sargısına kan sızıyordu. Başka bir vızıltı sesi daha duyulup üst üste beşinci çağrıya dönüştüğünde içimi bir huzursuzluk kapladı. Benimle böyle bir şeye kalkışacak tek bir kişi vardı. Terk edilmiş bir sokağın köşesini döndüm ve karanlık bir kapıdan içeri daldım, duvarları ve zemini kaplayan şeyin kokusuna karşı nefesimi tuttum.

"Ne? Çabuk ol," diye tersledim.

Uzaktan gelen bağırışlar kulaklarıma çarptığında sinirlerim daha da gerildi. Japon bir uyuşturucu baronunu soyup öldürdükten on beş dakika sonra burada, kısmen açıkta olmak hiç de ideal değildi. Ama ben cevap verene kadar aramayı bırakmayacağı belliydi.

"*Bella*," diye yanıtladı Enzo, sevgi sözcüklerini uzatarak. İtalyan aksanı kulağımda pürüzsüz ve rahatlatıcıydı. Tırnaklarım nasırlı ete battıkça avuç içim acıyor, zihnimi berrak ve duyularımı keskin tutmaya çalışıyordum. Sanki telefon konuşmaları hapis cezası değilmiş gibi davranarak beni etkisiz hale getirmeye çalışmasından nefret ediyordum.

"Enzo, benden ne istiyor olabilirsin ki?" Yirmi yedi yaşında hâlâ bir idarecim olmasından nefret ederek ısırdım. Esmer saçlarımin arasından çıkmakta ısrar eden gri saç telleri onun stresinden kaynaklanıyordu.

-Hayır, *onlar* benim dünyama girdiler.

"Dün dairene geldim. Ve sonra bu gece tekrar. Orada değildin. Neredesin, Bella?"

Meraklı bakışları karşısında gözlerim doldu.

"Enzo, Dominick'in emrinde olabilirim ama sana hayatımın her anını anlatmak zorunda değilim. Kıçımın üstüne oturup mafya babasının beni bir iş için çağırmasını beklemiyorum," diye karşılık verdim.

Yıllar önce, New York İtalyan Mafyası bana bir bok ödemediği için kariyerimi ve becerilerimi *çeşitlendirdim*. Dominick onun için yaptığım işin babamın borcunu ödediğini söyledi. Scarletta Romano Mafya'nın kontrolü altında olsa da, takma adım Cain, yeterince büyük bir banka hesabı olan herkes tarafından kiralanabilirdi. Ya da takas etmeye değer bir şey.

Bu geceki müşterimiz de böyle biriydi.

İki milyon. Matsumura'yı ortadan kaldırmanın bedeli buydu. Eski Yakuza üyesi, onların izni olmadan Japonya'nın yeraltı suç dünyasında çok güçlü olma hatasını yaptı. Hâlâ aktif bir Yakuza üyesi olsaydı, müvekkilimin kralın canını almak için başka birini araması gerekecekti. Yakuza'nın New York'taki Dört Aileden biri olarak konumu onların güvenliğini sağladı. Gerçi, doğruyu söylemek gerekirse, ben karar verseydim bile onlara kimin saldırdığını bilemezlerdi. Ama yine de amcamın yan işimi öğrenmesi riskini almak istemediğim için barışı korudum.

Özgürlüğe giden nihai anahtarım.

"Beni duyduğun mu Scarletta?" diye sordu sıkıca, sözleri beni gerçekliğe geri çekti.

"Hayır, dinlemiyordum Enzo. Meşgulüm. Şimdi çağrının konusuna gel," diye tersledim ve başımı dışarı çıkarıp sokağa baktım. Hareket etmem gerekiyordu.

"Bella, bu da ne demek şimdi? Neyle *meşgulsün*? Ya da kiminle? Biriyle mi birliktesin?"

Ondan gelen endişe zengindi. Enzo hâlâ bana tatlı sözler söylüyor, beni oyalamaya çalışıyordu. Çıktığımız süre boyunca bu küçük yalanlara inandım. Bana sadık olduğuna, *beni* önemsedğine dair sahte sözler. Kahretsin, bir noktada beni sevdiğini düşünecek kadar aptaldım. Ama hepsi saçmalıktı. Sevgi bir yalandı ve ben de buna balıklama inanmışım. Hepsi yalnız hissetmekten kaynaklanan duygusal boğulmamı engellemek içindi.

Önemsenmeyen. İstenmeyen.

Bu hayatta birlikte olduğumuza dair bir resim çizmişti. Ama fantezi cephesinin altında gerçek vardı.

Benden başka kimse beni kurtaramazdı.

Geriye dönüp baktığımda, Enzo'nun beni önemsedğini düşünmem çok ironikti. O sadece benim pislik amcama sadıktı. İkisi için de bir araçtan başka bir şey değildim.

İçime çöken duygusal ağırlığın etkisiyle göz kapaklarım kapandı. Tam da bu nedenle Enzo'yla konuşmaktan kaçınıyordum. Onunla konuşmak hâlâ taze olan bir yaraya tuz basıyordu. Sebep olduğu hasarın nihayet kabuk bağladığını hissettiğine ve koruyucu eti soymak için geri döndüğüne yemin edebilirim.

"Bana neden telefonumu patlattığını söyle, *stronzo*," diye karşılık verdim ve yürümeye devam etmeye karar verdim. Her adımda bacağıma doğru bir yanma hissi yayılıyordu.

Daha kötülerini de yaşamıştım ama bıçak yarasıyla yürümek yine de zordu. Neyse ki eski günlerdeki gibi kanlar içindeyken turist lobisini nasıl geçeceğimi bulmam gerekmiyordu. Japonya'da yeterince iş yaptığım için burada güvenli bir ev edinmiştim.

Amcamın ikinci adamının bana bu kadar acil olan şeyin ne olduğunu söylemesini beklerken girişi işaretleyen duvar yazıları gözüme çarptı. *Bu* beni potansiyel kangrenden daha çok endişelendirdi.

"Bir işin var... ve amcanın katılmanı istediği bir aile etkinliği var," diye yanıtladı sonunda, nerede olduğumu açıklamayacağım belli olunca.

Küçümseyici kahkahamı tutamadım. Dominick sadece beni sömürmek istediğinde uşağını benimle temasa geçirirdi. Enzo'nun bu yalanı kabul edeceğimi düşünmesi aşağılayıcıydı. Yine de, her zamanki gibi iyi bir fino köpeği olarak verdiğim tepki karşısında hattın diğer ucunda kaşlarını çatmış olduğuna bahse girerim.

"Saçmalık. Rica etmiyor. Yapmamı talep ediyor, Enzo." Sessizliği beni teşvik etti. "Yalan söylemeyi bırak. Yakışmıyor. Bana nasıl olduğunu söyleyecek cesaretin olsun," dedim, pürüzsüz metal panele doğru sarkarak. Başparmağımı biyometrik tarayıcıya bastırmak için birden fazla deneme yapmam gerekmesi beni kızdırdı. Işıklar yanıp söndü ve banyodaki ilk yardım ekipmanına doğru ilerlerken gözlerim değişime uyum sağlamaya çalıştı.

"Belki bir gün seni besleyen eli ısırmayacak kadar akıllı olursun, Scarletta," diye tükürdü Enzo. Sözlerindeki kin, suçlamasına karşı damarlarımda öfke titreşirken tökezlememe neden oldu. Hayal kırıklığına uğramış gibi bir iç çekiş bile eklemişti. Sanki şımarıklık yapmayı seçen huysuz bir çocukmuşum gibi.

Lanet olası eli ısırdım çünkü beni beslemek için hiç zahmet etmedi ve bir daha aç kalmamak için o pisliği yamyamlaştırdım.

Ama altın çocuk anlamazdı. Eğer Dominick ondan bir trenin önüne atlamasını isteseydi, hangisinin olduğunu sorardı.

"Belki bir gün onun kıcını öpmeyi bırakırsın, Enzo. Ama dürüst olmak gerekirse, bunların ikisi de gerçekleşmeden önce muhtemelen cehennem donacak," diye karşılık verdim ve bininci kez doktorculuk oynamadan önce kana bulanmış kıyafetlerimi çıkarmak için telefonu hoparlöre verdim.

"Bella, hala üzgün değilsin, değil mi? Sana söyledim o-"

"Enzo, bunun onunla bir ilgisi yok. Ve benimle konuşurken lanet olası adımı kullan." Göz kapaklarımı sıkarak kapattım ve hızlanan kalbimi yavaşlatmaya çalıştım. Ne zaman uzaklaştığımı hissetse bunu yapardı. Ses tonunu

Şefkatle, coşku içinde birbirine dolanmış bedenlerimizin ve birbirimize karşı beslediğimize inandığım duyguların anılarını canlandırdığını bilerek.

"İş nedir?" Sesim küçük ve yorgun geliyordu.

Keskin ispiroto kokusu burnuma doldu ve kirli bir köşeye büzülmüş, bileği garip bir açıyla sarkan çelimsiz bir çocuk ile kesikleri temizleyen siyah saçlı genç bir çocuk gözümün önüne geldi. İçinden çıkmam bütün gece sürecektir duygusal bir anı çukuruna düşmeden önce bu konuşmanın bitmesine ihtiyacım vardı.

"Ne. Ne. Ne. İş?" Cevap vermeyince tekrar sordum. Adrenalinim ve sabrım azalıyordu.

"Neredesin, Bel-Scarletta? Akşam yemeğinde anlatırım."

Bir zamanlar, benim için yapmaya istekli olduğu asgari şey karşısında bayılırdım, ama şimdi sözlerinde alttan alta bir kızgınlık duyuyordum. Onun isteğine boyun eğmediğim için kızgındı.

"Lanet soruma cevap ver, Enzo."

Onun ve benim birlikte olmamızdan başka bir şey düşünme ihtiyacı, yaranın üzerine *bol* miktarda alkol dökmeme ve temizleyici yanığı memnuniyetle karşılamama neden oldu. Sıvı kalçamdaki oyuğa çarptığında dudaklarımdan bir inilti döküldü. Acıyla savaşıırken burnumdan her derin nefes alışımında ciğerlerim acıyordu.

"Neler oluyor Scarletta? Ne yapıyorsun? Sen... biriyle mi birliktesin?" diye sordu, sesi saniyeler öncesine göre tam bir seksen derece değişmişti. Şimdi kıskançlıkla doluydu.

Çok ironik.

"İki saniyen var, Enzo. Bana cevap verecek misin, vermeyecek misin? Çünkü benim zamanım değerli ve oynadığın bu küçük oyundan bıktım. Bana bir bok söylemediğini biliyorsan, bunu söyle." Aramızda sessizlik uzadı. Test edilmekten nefret ederdi.

"İki Mississippi, orospu çocuğu," diye bağırdım orta parmağımı Bitir düğmesine bastırırken. Anında telefon titremeye başladı ama dikişlerimi olabildiğince düzgün tutmaya odaklanarak on aramayı da görmezden geldim.

Yaptığım işe bakarken dudaklarımdan bir iç çekiş çıktı. Listeye eklenecek bir yara izi daha. Tek bir kısa titreşim tezgahı salladı ve ekranda yanıp sönen bir metin bildirim banner'ı eşlik etti.

İş cuma günü. Dosya alma.

Enzo: Etkinlik için detayları daha sonra alacaksın. Bu sefer kaçma.

Ben metinlere bakarken kanlı havlular yere düştü, damarlarıma buz doldu. Sadece bir kez kaçmayı denemiştim. Yirmi beş yaşındaydım ve Dominick'in beni bulamayacağını, sonunda özgür olduğumu düşünmüştüm. Üç kırık parmak ve parçalanmış bir orbitalden sonra dersimi almıştım. O gün pek çok ders aldım. En önemlisi bir kahramana ihtiyacım olmadığıydı.

Kötü adam olmayı tercih ederdim. Yoluma çıkanlar için yürüyen bir kabus.

Böylece Kabil doğdu ve başkalarının kanını yeryüzüne döktü.

Sorun şuydu ki, amcam ve Enzo'ya karşı hâlâ maskaralığa devam etmek zorundaydım. Beni çağırtdıklarında bir sürtük gibi eğiliyordum.

Küçük mutfağa doğru ilerlerken yeni dikilmiş derimin hafifçe çekilmesiyle irkildim. Paslanmaz çelik tezgâhın soğuşu kızarmış tenimi serinletti. Sanki baktıkça daha fazla içerik ortaya çıkacakmış gibi telefon ekranına baktım.

"Dominick'in şimdi neye ihtiyacı var?" Bir Orion birası almak için küçük buzdolabıma uzanırken ve kaçmama uyarısını düşünürken mırıldandım.

Belki de iş sırasında yakalanırdım ve hapishaneye gitmek zorunda kalmazdım.

famiglia yemeğİ. Bu fikre güldüm.

Hiç yakalanmadım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

CALEB

SEKSI MI YOKSA SADECE PISLIK MI?

Huzurlu geceyi bozan ve aç ruhumu besleyen ACI ÇIĞLIKLARI YÜKSELDİ. Tuzlu hava genellikle şehrin bunaltıcı havasını hafifletirdi ama bu gece öyle değildi. Bu gece, canlandırıcı koku ölüm vaadi taşıyordu.

Acı ve ıstırap, varlığımın yapı taşları.

Çocukluk travmalarının ilginç şekillerde ortaya çıktığı ortaya çıktı. Benimki, sadece bulduğum kardeşlerimi önemseyen taş kalpli bir piç yarattı. Muhtemelen suratıma yediğim ters tokat sayısı ile neden böyle bir ahmak olduğum arasında doğrudan bir bağlantı vardı.

Acımasız, saplantılı, manik.

Bu sözler arkamdan o kadar sık fısıldanıyordu ki, herkes güçlü yönlerimin ne olduğunu anlasın diye onları dövme yaptırdım. Bu anı, iskeledeki nem sayesinde vücuduma yapışan gömleğimin aşırı derecede farkına varmama neden oldu.

"Zayıflar bu özelliklerin olumsuz olduğunu düşünür."

Kelimeler karşısında yumruklarım kıvrıldı. Yaşlı piçin hâlâ zihnimde fısıldamasından nefret ediyordum ama eminim *Da*, imparatorluğunun peşine düştüğüm için yarattığı canavarı yarattığına pişman olmuştur. Tabii ki bu küçük gerçeğin henüz farkında değildi. Aile suç örgütünden ayrılmama çok kızmıştı. Beni umursadığı için değil; sadece İrlanda Mafyası'nın kötü görünmesini istemiyordu.

Yine de Kenji ve Niko'nun aileleri gibi o da bunun benim *asi* dönemlerimden biri olduğuna ve yakında dayak yemeye ve af dilemeye hazır ve istekli bir şekilde eve döneceğime inanıyordu.

Bu fikir karşısında öfkem alevlendi.

Evcilleştirmeye çalıştığınız bir yırtıcı hayvana sırtınızı dönmenin sorunu buydu; saldırı işaretlerini kaçırdınız. Gael Callahan İrlanda Çetesi'nin başı olabilirdi ama tahtında fazla rahat davranan bir aptaldı. Hepsi öyleydi.

Kısık bir inilti dikkatimi çekti. Lamba direğinden gelen loş ışık, Kenji'nin el işine tanık olmama ancak yetiyordu. Her darbede sırtının dalgalanması *oni*'sinin canlı görünmesini sağlıyordu. Bir keresinde bana bazı Japon efsanelerinde Cehennem Oni'sinin cezalandırma ve işkence yaptığını söylemişti.

Bu da dövmesini çok uygun hale getiriyor.

"Kimseyle konuşmuyordum. Yemin ederim," diye yalvardı yere yığılmış adam. Son bir saat içinde attığı çığlıklar yüzünden sesi kısılmıştı.

Kenji'nin manik kahkahası, ona ölülerin konuşmadığını hatırlatmam gerekebilir diye daha da yaklaşmama neden oldu.

"Bak, buna inanmıyorum, Boris. Küçük bir kuş bana hakkımızdaki bilgileri içeren bir dosyayı açık artırmayla sattığını söyledi. Arkadaş olduğumuzu sanıyordum Boris." Kenji'nin eli sahte bir sıkıntıyla kalbine gitti. "Sence bu beni nasıl hissettiriyor?"

Kenji siyah Doc Marten'ini bizim farenin göğüs kafesine sapladı ve onun dudaklarından bir çığlık, benimkinden de bir gülümseme kopardı.

"Lanet dosya nerede, Boris? Bana doğruyu söylemeni öneririm, yoksa senin için *çok* uzun bir gece olacak." Kenji yaklaştı, ışık çıplak göğsünü kaplayan kan lekelerini ortaya çıkardı. Temizliği hızlandırmak için tişörtünü çıkarmıştı.

Boris güvertede cenin pozisyonunda yatıyordu, kolları arkadan bağlı, ayak bilekleri birbirine kenetlenmişti. Yüzünde yediği dayakların görüntüsü vardı. Soluk teni neredeyse hiç görünmüyordu, onun yerini siyah ve mavinin tonları almıştı. Başını şiddetle sallarken yüzünün altında biriken kana ter ve tükürük de katılıyor, bize ihanet etmediğine dair zırvalayıp duruyordu ki bu saçmalıktı. İnternette her yerde bir dosya hakkında paylaşımlarda bulunuyordu. O dosyada önemli bir ayrıntı yoktu ama yine de bu saçmalığın ortalıkta dolaşmasını istemiyorduk.

"Bunu yapmak istemedim, yemin ederim. Ama üç bin dolarım vardı. İçinde fazla bir şey yoktu, yemin ederim. Henüz almadılar, yemin ederim. Bırak gideyim, birlikte alabiliriz."

Sesindeki çaresizlik acinasıydı.

Kenji terden sıırıslam olmuş saçlarını yüzünden uzaklaştırırken acımasız bir kahkaha attı. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Bana damlanın nerede olduğunu söyle, yoksa

Parmaklarınızı teker teker keseceğim ve onları gözlerinizi oymak için kullanacağım."

Bu yeni bir tehditti ama görünüşe göre etkili oldu çünkü Boris hemen konuşmaya başladı.

"Kulübe geri döndü. Masanın orta çekmecesinin üstünde," diye hıçkırdı, ağır aksanıyla anlaşılmasını zorlaştırıyordu.

Aniden çalan bir cep telefonu gerilimi artırdı. Zayıf ışıktaki bile, Kenji üzerinden çıkardığımız yakıcıya uzandığında Boris'in nasıl solduğunu gördüm.

"Mumyalama Kaltakları Hizmetleri. Bizi sikerseniz, biz de sizi sikeriz. Size nasıl yardımcı olabilirim?" Kenji'nin aşırı neşeli ses tonu burnumun kemiğini sıkımsama neden oldu. Onun deliliği benimkinden farklı tezahür ediyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu onu neşeli psikopat grubumuzun en ölümcülü yapıyordu çünkü insanlar onun rahat tavrını genellikle arkadaş canlısı... güvenli sanıyordu. Ama böyle anlarda, dudakları uğursuz bir sırıtışla yukarı döndüğünde ve gözlerinde şiddet parladığında, gerçek açıktı. O tehlikeliydi.

"Adamım Boris şu anda müsait değil. Ona bir mesaj iletebilir miyim?" Koyu renk gözleri kısıldı, gülümsemesi kayboldu. Görünüşe göre artık arayanla eğlenmiyordu. Hattın diğer ucundaki kişi için kötü haber.

Kenji tekrar konuştuğunda sesi ölümcüldü. "Dinle, pislik. Kiminle bu tonda konuştuğuna gerçekten dikkat etmelisin. Kendilerine saygısızlık edildiği için dil çıkaran tiplerden olabilirler." Telefonu kulağından çekip ekrana baktı. "Kapılarını kilitle, E. Almaya geliyorum."

Bir yanıt beklemeden aramayı sonlandırdı ve Boris'in önünde çömelerek ilerledi. Adam yaprak gibi titremeye ve merhamet ya da rüşvet için mırıldanmaya geri dönmüştü.

"Sen bir aptalsın, Boris. Brülörüne numara kaydetmemen gerekiyor. Eğer seni öldürmeyecek olsaydık, bu E her kimse kesinlikle öldürürdü."

Saklandığım karanlık köşeden konuştuğumda Boris'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Ne istedi Kenji?"

"Söylemedi. Telefona cevap verme şeklimden pek hoşlanmadı." Dövmeli parmaklar Boris'in çenesini kaldırarak hırpalanmış yüzünü daha iyi görmemi sağladı. "Nerede kalmıştık Boris? Evet, bana bu düşünün ne zaman olacağını söyleyecektin."

Faremizin kirli yüzü rahatlamış bir ifadeye dönüştü. "Bu gece. Bir saat içinde. Bunu düzeltebiliriz. Gidip dosyayı getireceğim ve bu bir daha olmayacak." Gülümsedi.

adama tiksintiyle bakmaya devam eden Kenji'ye baktı.

"Hayır, Boris. Olurdu. Bir kere sıçan oldun mu, hep sıçan kalırsın." Ayağa kalktı, kaburgalarına cezalandırıcı bir darbe daha indirdi.

Ben sinsice yaklaşırken adam kaçmak için son bir hamleyle bağlarından kurtulmaya çalıştı. Verdiği tepki yüzüme bir sırıtma getirdi. Aldığım canların giderek büyüyen listesine o da eklenmek üzereydi.

"Kenji, Niko'yu ara ve onu aşağı indir," dedim bakışlarımı ayaklarımın dibindeki acınası adama dikerek. "Ona bizi beklemesini söyle. İhtiyacımız olanı almadan önce birini öldürmesini istemiyorum."

Ayakkabımın ucu omzuna değdi ve onu sırt üstü döndürdü. "Boris, bundan daha akıllı olacağını düşünmüştüm. Sana çok iyi davrandık ve sen iyiliğimizin karşılığını böyle mi ödüyorsun? Bu utanç verici."

Çömeldiğimde pantolonum kaslı kalçalarımın üzerinde gerilmişti. Şişmiş olmasına rağmen nasıl irkildiğini gördüm.

"Şimdi seni sadece öldürmek zorunda değilim, aynı zamanda ibret olsun diye cezalandırmak zorundayım. Bu tür davranışlara izin verdiğimizizi düşünen pislikler olamaz." Yüzüne doğru tıslayarak yaklaştım. "Babalarımızın canına okuyabilmek için yıllarca her şeyi ayarladık. Bize yaşattıkları bokun bedelini ödemek için. Bunu mahvedemezsin Boris," dedim ve yumruğumu karnına indirdim.

Ağzından bir hıçkırık döküldü, kirli yüzünden yaşlar süzülürken kokuşmuş nefesi havamı istila etti. Göğsündeki tıkrıta bana akciğerinin hasar gördüğünü ve bundan sonra olacakları onun için daha da boktan hale getirdiğini söyledi. Ayağa kalkarken bu bilgi beni gülümsetti.

Kenji tükürükle kabuk bağlamış dudaklarına bir körük itti. "Bir fırt çek. Yaşayacağın son mutlu an bu," dedi kıkırdayarak, Boris bize ihtiyatla baksa da öneriye uydu.

"Bir film yıldızı olmak üzeresin," dedim ve Kenji'ye başımı sallamadan önce kayıt yapmak için telefonumu çıkardım.

Boris sarılı olduğu ağır zincirin bir beton bloğa bağlı olduğunu fark ettiğinde çığlıklar gece havasını doldurdu - iskeleden itilen bir beton blok. İsteddiği kadar bağırabilirdi. Burada onu kurtaracak kimse yoktu. Yıpranmış rıhtımda sürüklenirken kıymıklar derisine saplandı.

Birkaç dakika içinde ciğerleri Atlantik'in buz gibi sularıyla dolacak ve tek arkadaşı su dolu etiyle beslenen balıklar olacaktı. Bir de aynı kaderi paylaşan diğerleri.

Suyun yüzeyinin altına indiğinde oluşan sessizlik sağır ediciydi. Kenji kameraya bakarak bana doğru yürüdü. Göğsü dövmeler ve kanla kaplı, bir eliyle siyah saçlarını karıştırırken diğer elini siyah pantolonunun içine sokmuş, dudaklarından sarkan esrarıyla şeytanın vücut bulmuş halini andırıyordu.

"Kameraya bakıp sık gibi yürümenin bir sebebi var mı?" Videoyu bitirirken sordum.

"Tabii ki. O sürtüğü düzenleyip kızlara göndermeyi planlıyorum. Kadınlar bunun seksi olduğunu düşünüyor." Ona sadece boş bir bakış attığımda gülümsemesi düştü.

"Sana gönderdiğim videoların hiçbirini izlemedin, değil mi? Siktir, Caleb. Kadınları nasıl etkileyeceksin?" diye sordu.

Arkamdan homurdanırken SUV'umuza doğru yürümeden önce gömleğinin ipeksi kumaşını ellerine tutuşturdum.

"Bin şu lanet arabaya. Arayan alıcıysa, zaman çizelgelerini öne çekebilirler. Ve o lanet kanı silmeye çalış. Çok fazla dikkat çekmek istemeyiz" dedim hararetle, daha önceki sorusunu görmezden gelerek. "Yeni karınla da aynı tavrı mı takınacaksın?"

Huysuz ve korkutucu davranırken onu görmezden mi geliyorsun?" diye sordu alaycı bir tavırla.

Sözleri karşısında ayaklarım titredi. Bu geceki faaliyetler, Dominick Romano'nun başıma açtığı beladan kurtulmak için mükemmel bir dikkat dağıtıcı olmuştu. Mafyayı bir hendeğe atmak için sabırsızlanıyordum ama bu fırsat ortaya çıkana kadar plana sadık kalmamız gerekiyordu. Ne yazık ki, bu plan sümüklü bir kaltağın elini kutsal evlilikle almayı da içeriyordu.

Lanet olası arkaik.

Aracın kapısını çekip açtım, şiddet ihtiyacı bir kez daha damarlarımda dolaşmaya başladı. "Ona karşı olan tavrım kimin umurunda? O sürtüğe dokunmayacağım. Mafya *prensiplerini* bilirsin." Don'un kızı hakkında bildiğim her şey aklıma gelince durakladım. "Kahretsin, silahı ya da Niko'yu ilk gördüğü anda ağlayacak," diye cevap verdim sürücü koltuğuna kayarak.

Silahlı adamlardan korkmaya alışkın olduğunu düşünebilirsiniz. Ama mafya kadınları koruma altına alma eğilimindeydi.

"Kadınların gözyaşlarından nefret ediyorum. Her zaman rahatlatıcı bir şeyler söylememi isterler. Ne söyleyeceğimi nereden bileyim? Hoşuma gitmeyen şeyler söylediklerinde insanların dillerini kesiyorum. Neden sadece orgazmla mutlu olamıyorlar?" Başını çevirip bana baktı. "Sana şu piliçten bahsetmiş miydin?"

Aşağıda onu bekleyen bir Uber'im olduğu için kızgın olan adam mı?" Kenji sordu, sesi kuşkulu bir tona bürünmüştü.

Gerginlik azaldı ve ellerimi direksiyondan çektim. "Seni becermesi için başka bir kadını bırakan Uber'den mi bahsediyorsun?" O gecenin diğer detayını ona hatırlatırken gülümseyerek sordum.

Kaçışlarından birini gündeme getirerek yaptığı şeyi takdir ettim. Kenji konuyu saptırma ustasıydı. Bu romantik ilişkiler için bir sorundu, ama beni sakinleştirmeye yardımcı olduğu için memnuniyetle karşılanan bir beceriydi.

Bir omzunu silkti. "Neden zaten bana doğru gelen bir Uber'i boşa harcayayım ki? Bunun mantıksız olduğunu düşünmedim." Koltuğunda doğruldu, telefonunu çıkarırken vücudunu bana doğru çevirdi. "Dürüst olmak gerekirse, mantıksız olan oydu. Cömertliğimi kabul etmemesi ne büyük kabalık. Lanet olası New York'ta yaşıyoruz. Metroya binmesini ya da yürümesini sağlayabilirdim."

"Doğru." Arabayı sürerken deli gibi telefonunda bir şeyler yazarken ona bakarak kelimeyi uzattım. "Bilmem gereken bir şey mi oluyor?" Yüzündeki çatık kaşlar için endişelenerek sordum -genelde bu, işlerin kötüye gittiği anlamına gelirdi.

Endişemi elinin tersiyle itti. "Oh, hayır. Niko'yla her şey yolunda. O zaten orada bizi bekliyor."

"O zaman lanet olası bir roman mı yazıyorsun?" Hâlâ yazmaya devam ettiği yere doğru başımı sallayarak sordum.

"O hatuna Uber ücreti için bir talep gönderiyorum." Kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "Umarım doğru kızı seçmişimdir..."

Bir kahkaha attım. Kenji pisliğin tekiydi ve bu onun umurunda bile değildi. Yola çıktığımda göz ucuyla onu başını sallarken yakaladım.

"Zavallı nişanlı. Bir kabusun içinde olmak üzere ve kadınlar böyle şeylerden nadiren hoşlanır."

O haklıydı. Çoğu insan, özellikle de kadınlar bizim kadar berbat değildi. Biz kâbuslarla büyürdük; saçma sapan fantezilerin aksine onlarda gerçek vardı. İnsanlar bu güzel yalanların gerçeğe dönüşmesini bekleyerek heba olup gidiyordu.

Dişlerimi sıkarken parmaklarım direksiyona gömüldü. "Olması gereken bu. Umarım, onun iyiliği için, bir bok bilmediğini doğrulayabiliriz. O zaman onu bir daireye kilitleyebilir ve bu işi bitirene kadar kendi haline bırakabilirim. Aksi takdirde..."

Kenji'nin gözlerinin beni incelediğini hissettim.

"Aksi takdirde, başka bir adamın günahlarının bedelini ödemek üzere," diye yanıtladı.

Başımı salladım. Eğer bir değeri varsa, bunu istismar ederdik. Biz iyi adamlar değildik ve Dört Aile'nin bir parçası olan hiç kimse bizden sevgi görmedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

NIKO

KALIN KALÇALAR YÜZLERİ BOĞMALI

Sidik ve çöp kokusu burnumu yaktı.

Neden en iyi görüş noktaları hep lanet olası çöp bidonlarının yanında oluyordu? Gömleğimin kumaşını çektim. Eğer ter izlerim varsa, bu kadar uzun sürdüğü için kışlarına tekmeyi basıyordum. On dakika boyunca, babamın kulübüne girebilmek için dünyada ailem olarak gördüğüm iki kişinin gelmesini beklerken, göğüs kaslarımın arasında yuvarlanan boncuk boncuk terlerle savaştım.

Tabii ki, Boris lanet dosyaları buraya sakladı.

Bana yanlış gözle bakan her erkeği katletmeden bunu tek başıma yapabilmemin hiçbir yolu yoktu. Bratva hayatımı cehenneme çevirmişti.

"Kolay, sen beni temsil ediyorsun. Bedenin benim. Hayatın benim. Bratva'da zayıflık yoktur."

Bu sözler birkaç ay öncesine kadar doğrudu. Artık onun için ölmüştüm; tüm Volkov Bratva için. Cebimdeki bir titreşim beni hafıza şeridindeki yürüyüşümden uzaklaştırdı.

"Ne?" Sözlerim amaçladığımdan daha sert çıkınca sordum.

"Neden Caleb'in telefonlarına hiç böyle cevap vermiyorsun?"

Arka planda Caleb sinir bozucu bir pislik olmadığına dair mırıldanıyordu ki bu hemen hemen doğrudu. Bu ve Kenji, çalıştığı zamanların dışında ona çok ciddi davrandığımda iyi yapmadı. Çocukluğundan kalma bir tepki. Hepimizde vardı; istemediğimiz ama yine de sıkıldığımız tuhaflıklar ve özellikler.

"Siz ikiniz yakın mısınız? Bu gece burası Şeytan'ın taşaklarından bile daha sıcak ve ben zaten burada olmak istemiyorum," diye cevap verdim.

Bina, topuklu ayakkabılar üzerinde sallanan kadınlarla doluydu ve sümüklü erkekler onları kovalayıp aletlerini yalatmaya çalışıyordu. Bratva kulübün estetiği için hiç çaba sarf etmemişti çünkü bu kalabalık yüksek kaliteli bir atmosfer için gelmiyordu. Uyuşturucu ve tehlikenin tadına bakmak için gelmişlerdi.

"Evet, birkaç dakika içinde orada ol, pislik. Biz oraya varmadan kimseyi öldürme. Ya da öldür. Umurumda değil. Zaten kan içindeyim," diye cevap verdi Kenji aramayı sonlandırmadan önce. Onu tanıdığım kadarıyla, muhtemelen bir şeyler başlatmamı umuyordu.

Çıkışlarımız büyük bir paniğe neden olmuştu. Herkes hamlelerimiz hakkında bilgi almak için çabalıyordu. Dört Aile normalde sahneye yeni oyuncuların çıkmasından endişe duymazdı. Ama diğerleri en kötü şöhretli ve güçlü suç ailelerinin ikinci oğulları değildi. Caleb, Kenji ve ben bir bok bilmiyorduk. Bu hayat için yetiştirilmiştik. Kaderimizde asla yönetimi ele geçirmek olmasa bile, bilgimiz bizi gerçek bir tehdit haline getiriyordu.

Şehrin beyaz gürültüsünü acı dolu bir çığlık böldü. İçgüdüsel olarak, sesin bir kadından gelmesini bekleyerek etrafı tararken elim sırtımın altındaki silahıma gitti. Burası hiçbir kadının tek başına ya da grup halinde gitmesi gereken bir kulüp değildi. Neon Geceleri'nde uyuşturucunun serbestçe akmasının bir nedeni vardı ve bunun Bratva'nın tedarik konusunda cömert davranmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. İnsanlar kafayı bulduğunda uyum sağlamak çok kolaydı.

Otopark bok gibi karanlıktı, tek ışık kulübün tabelasından gelen loş bir parıltı ve yolun karşısındaki boktan bir sokak lambasıydı. Çenemi sıktığım için çenemde bir acı hissettim. Beynim gürültünün yerini tespit ettiğimde ne bulacağıma dair bir resim çizmeye başlamıştı bile. Özel girişin yanındaki hareket dikkatimi çekti.

"Ne oluyor be?" Yaklaşarak fısıldadım.

Ivan dizlerinin üzerine çökmüştü, kolu muhtemelen kırıldığı anlamına gelen bir açıyla bükülmüştü ve bir el ağzını kapatarak onu susturdu.

Karışık çığlıklar ondan mı geliyordu?

Bulduğum yerden ayrıntıları seçemiyordum. Ama arkasında duran figür bir erkek değildi. Topuklu ayakkabılarının içinde beş-dokuz yaşlarında görünüyordu, bacakları kilometrelerce uzanıyordu ve belli ki güçlüydü. Altı metrelik fedaiyi alt etmek için öyle olmalıydı.

Ivan işleyen koluyla bel kemerine uzandığında yüzümdeki fark etmediğim gülümseme kayboldu.

"Silahını almaya gidiyor." Sonuçlarını düşünmeden gölgelerden çıktım, yardımına koşmaya hazırdım. Ama siyah bir SUV hızla otoparka girerek yolumu ve görüşümü kapattı.

"Kahretsin," diye seslendim, aracın etrafında dolanırken kapının aralık ve terk edilmiş olduğunu gördüm - ne kadın ne de Ivan vardı.

Arkamdan kardeşlerimin sesleri gelirken ve araba kapıları çarparken neler olup bittiğini anlamaya çalıştım.

"Hiçbirimiz hakkında ne düşündüğü umurumda değil. Onunla uğraşmak zorunda kalmayalım diye bir daireye kapatılıyor. Sorun ne Nik?" Caleb sordu.

Yosunlu gözleri benimkilerle buluştu, yüzü her zamanki gibi çoğunlukla okunamıyordu. Endişesinin tek göstergesi kaşlarının arasındaki belli belirsiz çizgiler ve elinin Glock'unu sakladığı yere doğru hareket etmesiydi.

Ona ne söyleyeceğimi düşündüm.

Tanık olduğum şeyi bilmesine gerek yoktu. Muhtemelen önemli bir şey değildi. Neon Geceleri insanların ortadan kaybolmasıyla ünlüydü; bunu benden iyi kimse bilemezdi. Gizemli kadın bizi ilgilendirmiyordu.

Ayrıca, bildiğim kadarıyla bu Ivan'ın yaptığı sapıkça bir rol yapma oyunu da olabilirdi. İçimden bir ses onu terk etme düşüncesine karşı çıkıyordu ama bu gece burada yapacak daha önemli işlerimiz vardı.

"Yok bir şey. Sadece sıcaktan bunaldım. Bu gece nasıl geçti?" Konuyu değiştirerek sordum.

Caleb hafifçe başını sallamadan önce birkaç dakika bana baktı. Pislik herif sezgileri kuvvetli biriydi. Bu yüzden mürettebatımızın başında yer alıyordu ama ondan bir şey saklamaya çalışan *ben olduğumda* bu yeteneği tam bir baş belası oluyordu.

"Boris bize bilgi sağlama konusunda çok yardımcı oldu. Bu gece teslim alacağız, o yüzden hızlı hareket etmeliyiz," diye cevap verdi, dövmeli elini saçlarında gezdirdikten sonra bileğini süsleyen pahalı saate baktı. "Teslimatı yapacak kişinin buraya gelmesine belki otuz dakika var."

Kenji ön tarafa geldi ve onun görünüşü karşısında kaşlarımı çattım. "Güzel kan. Bu senin için yeni bir görünüm diyeceğim ama yalan olur," diye takıldım.

Caleb ile aynı hizaya geldiğimizde göz kırptı. "Sana boka bulandığımı söylemiştim. Bu pislikleri öldürmediğin için biraz üzgünüm," dedi Kenji Alexei'ye yaklaşırken.

"Kolay. Burada ne yapıyorsun?"

Lakabın kullanılmasıyla gerildim, sinirim kanıma karıştı. "Ben Niko, herkesin burada ne işi var Alexei? Dışarıda bir gece geçiriyoruz," diye cevap verdim, ses tonum düzdü, kıs kıs gülererek "Amerikan lekeli" tercihlerim hakkında mırıldanırken onu ittim.

Kolay, Nikolay için kullanılan bir takma adın doğru Rusça versiyonuydu. Hiçbir zaman kullanmadığım bir lakaptı çünkü bana babamın tiksintiyle yüzüme tükürdüğü zamanı hatırlatıyordu. Ağabeyim gibi Saint Petersburglu olmamamdan nefret ederdi. Bratva'daki erkeklerin çoğu ana ülkede doğar ve daha sonra Rusya'daki ana Bratva şubelerinden Amerika Birleşik Devletleri'ne gönderilirdi. Ben bir hayal kırıklığıydım çünkü Amerikan vatandaşı olarak doğmuştum ve onun gibi bir aksanım yoktu. Sanki annemin vajinasından çıktığımda nerede olduğum üzerinde herhangi bir kontrolüm varmış gibi.

Ter, seks ve ot kokuları salondan çıkıp kulübün kalbine girdiğimiz anda üzerimize saldırdı. Caleb'in yanına yapışmış sarışın hatun hariç, insanlar bize geniş bir alan bırakarak ayrıldılar.

Kenji eliyle omzuma vurarak, "Kahretsin Caleb, karın şimdiden yaşlı bir amcık oldu ve daha bacaklarını bile açmadı," diye şaka yaptı. "Karısı olmadığı için onu alabileceğimi söyledi."

İfadesi karşısında gözlerimin dolmasını engellemenin bir yolu yoktu.

"Onu neden istiyorsun ki? Dominick'in kızları tam bir sürtük," diye sordum.

Caleb sarışının kışını avuçlayarak, "Ben de aynen öyle dedim," diye ekledi. "Asla isteyerek bir Romano istemem." Kenji'ye omzunun üzerinden sivri bir bakış attı.

"Psh, o amcığın hak sahibi tavrını sikip atacağım." Kardeşimiz dövmeli elini umursamaz bir tavırla salladı. "Bir Romano *istemiyor* olabilirsin, ama yeterince ateşliyse, onu becerirsin..." İfadesi daha çok bir soru gibiydi ve Caleb'in sessizliğinin onun güvenini nasıl sarstığını düşünerek kıkırdamama neden oldu.

Dominick'in iki kızı vardı, Milania ve Adriana Romano, ve onlar gerçek birer eserd. Ben erkekleri silahla öldürebilirdim ama o kadınlar insanları sözleriyle öldürüyorlardı. Lanet olsun, insanlara söyledikleri şeyler çok acımasızdı.

Yirmili yaşlarının başlarını, siki ve parası olan herkesle yatmaya çalışarak geçirdiler. Tabii ki hepsi babalarının arkasından, çünkü iş anlaşmalarında evlendirileceklerdi. Bazı şanssız piçler müdürlere dokundukları için beyinlerine kurşun yemişlerdi. Ve şimdi Caleb'in da bir tane alması gerekiyordu.

ve en genç amcıkla evlendi. En büyükleri iki yıl önce Dominick'in ikincisiyle evlenmişti. Don'un kan bağı olan bir oğlu yoktu, bu yüzden sistemi kurcaladı ve Enzo'yu evlilik yoluyla varisi yaptı.

Güya Enzo'nun o sırada bir kız arkadaşı varmış ve nişan haberini kıza bir düğün davetiyesi göndererek vermiş. Lanet olası pislik hareket.

Kimse kızların annesine ne olduğunu gerçekten bilmiyordu, sadece Adriana küçükken mafya babasının karısının vefat ettiğini duyurduğu biliniyordu. Bir daha asla evlenmemiş ve Romano klanının reisliğini kız kardeşi Giana'ya bırakmıştır.

Bir engerek ona kıyasla sevimli ve tatlıydı.

Giana'nın bir zamanlar evli olduğuna ve kocasını öldürttüğüne dair bir söylenti vardı. Ama bu benim zamanımdan o kadar önceydi ki hikâyenin doğruluk payı olup olmadığını bilmiyordum. Tek bildiğim Romano ailesinin berbat, acımasız ve yerin dibine girse daha iyi olacak bir aile olduğuydu.

Birinin gözlerinin üzerinde *olduğunu hissettiğim*de bir farkındalık sızısı tenimi sardı. Altıncı hissi babama asla açıklayamazdım ve buna inandığım için bana aptal derdi.

Ama henüz yanılmadım.

"Biri izliyor," diye anons ettim, elim silahıma gitti. Kardeşlerimden hiçbiri anonsumu sorgulamadı. Hiç sorgulamadılar. Bakışlarım kulübün içinde zıplayarak suçluyu bulmaya çalıştı. Yanıp sönen sert ışıklar ve kıvranan bedenler denizi, kimin neden izlediğini belirlemeyi imkânsız kılıyordu.

"Bir şey var mı?" VIP merdivenlerine yaklaşırken Caleb sordu.

Son bir tarama yaptım ama kimse dikkatimi çekmedi. "Şimdiye kadar kimse dikkatimi çekmedi." Korumanın bana doğru ölüm bakışları gönderdiğini fark ettim. Merdivenleri ikişer ikişer çıkarak, "Hadi şu işi bitirelim," diye karşılık verdim.

Şükürler olsun ki müzik burada o kadar yüksek değildi. Bizi duvarları kaplayan C şeklindeki kadife kabinlerden biri yerine koltuk kümesine yönlendirdim. Onlar aslında ölüm dilekleri gibiydi. Biri bunlardan nasıl çabucak kurtulabilirdi ki?

Kenji deri koltuklardan birine oturdu. "Siz hanımlar bizim suçlu olduğumuzu biliyor muydunuz?" diye sordu göz kırparak.

Bir ara ortaya çıkan sarışın ve arkadaşı, adamın kendileriyle dalga geçtiğini düşünerek kıkırdadılar. Ya da belki de umurlarında değildi. Hayatları konusunda nasıl bu kadar dikkatsiz olabilirler? Kenji'nin lanet bir Katana'sı vardı.

sırtına bağlanmıştı ve kan sıçramıştı. Elimle insanların kafasını koparabilecekmişim gibi görünüyordum ve Caleb kalbinin üzerindeki bıçak yarasını göstermek için gömleğinin düğmelerini açmıştı.

Ama buralarda kadınlar böyleydi. Onlara ne yapacağımızla değil, bir erkeğin onlara ne verebileceğiyle ilgilenirlerdi. Deri satmadığımız için şanslıydılar. Bu kulüpte nadiren olur.

Caleb, Kenji'nin izinden gitti. Sarışını kucağına çekip otururken, gözleri bizi çok yakından izleyen Bratva üyelerine karşı odayı taradı. Kulüpten men edilmemiştik ama bizi hoş karşıladıkları da söylenemezdi ve Caleb'in bu gece kulübün ofisine gizlice girmesi gerektiği için çok fazla dikkat çekmemiz de doğru değildi.

"Pekâlâ, sanırım bu kadar saçmalık yeter," dedi Caleb, ayağa kalkarken sarışını neredeyse yere atarak. Kız onun tipi değildi ve kızın sinir bozucu ses tonu Caleb'in zaman çizelgesini yukarı çekmişti. Ya da belki de kulağıyla öpüşmesinin hiç de seksi olmayan yoluyla.

Bardağımın kenarından sıırttım. "İşe koyulmaya hevesli misin kardeşim? Daha beş dakikadır buradayız. Onu *iyi* becerdiğinden emin ol," diye alay ettim, onu bir taksiye bindirmeyi planladığını çok iyi biliyordum. Bana attığı ters bakış çoğu erkeğin altına sıçmasına neden olurdu ama benim sadece bir kahkaha atmama neden oldu.

"Bir dakika sonra görüşürüz," diyerek iki kadını yanına çekti.

Kenji arkalarından bağırdı, "O bir yetiştirici, gösterici değil. Bu konuda ona zorluk çıkarmayın. Kulağını da böyle yalamaya devam edin. Buna bayılıyor."

Yüzündeki dehşet ifadesi ve Caleb'in orta parmağı karşısında gülme krizine girdik.

Şükürler olsun, bu onun için kolay olmalı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

SCAR

"TAŞAKLARIMA NIŞAN ALDIN MI?"

BU GECE, benim rastgele bir elbise dolabında bilinçsiz bir ceset saklamamla başlamamalıydı. Yine de buradaydık. Pislik herif beni kulübe almalıydı. Kibarca rica etmiştim. Şimdi çıkık bir omuz ve öldürücü bir baş ağrısıyla uyanacaktı. Ve yaptığı gibi bağırarak ne kadar kaltakça bir hareketti.

Neyse ki hoparlörlerden gelen gümbür gümbür bas sesi, parça dışındaki tüm gürültüleri bastırıyordu. Neon Nights'ın havası cinsel ihtiyaçla doluydu. Yasaklar pencereden dışarı atılmıştı. Etrafa dağılmış kıvranan bedenler, müziğin neden olduğu bir hipnozun içindeymiş gibi hareket ediyordu. Büyük ihtimalle hepsi de kafayı bulmuştu. Ağır bir şekilde etki altında değilseniz bu kulüpte kalmanızın hiçbir yolu yoktu çünkü karanlık, girintili köşelerden kan ve ölüm kokusu sızıyordu.

Burada çok kötü şeyler oldu ve tenimi karıncalandıran bu önsezi hissinin benim için olmadığını umuyordum.

"Size başka bir tane getireyim mi, bayan?"

Gözleri biraz fazla ilgi dolu olan yakışıklı barmene baktım. "Böyle iyiyim, teşekkürler. Sadece erkeğimi bekliyorum," diye cevap verdim, parmaklarımı neredeyse hâlâ dolu olan martini bardağımın sapına sararken amaçladığımdan biraz daha fazla tavırla. Çapkın gülümsemesi kayboldu ve başıyla onaylamaktan başka bir şey yapmadan gitti.

"Erkekler. Eğer sen onların sikini yalamıyorsan, onlar da sik gibi davranır," diye içkimin kenarına doğru konuştum ve cömert bir yudum aldım. Uyuşturucular bedava olabilirdi ama içkiler pahalıydı ve bok gibi suluydu.

Göz ucuyla bir hareket dikkatimi çekti. Kargaşaya odaklandım, zayıf içkimi unutmuştum. Kalabalık kızıl deniz gibi ikiye ayrılmış, VIP merdivenlerine doğru ilerleyen göz korkutucu erkek sürüsüne yer açıyordu.

Onun burada ne işi vardı?

Caleb Callahan. Suçlu, olağanüstü pislik ve bir Rus Bratva kulübünde olmaması gereken biri. Geniş omuzları siyah düğmeli ceketinin her santimini dolduruyordu. Kalabalığın arasından omuzlarını görebilmem bile etkileyiciydi. Erkekler normalde boyları hakkında yalan söylerler ama Caleb'in biyografisinde iddia edilen 1.80'in her bir parçası olduğu görülüyordu. Işıklar saçlarını parlatarak kumral rengini ortaya çıkarıyordu. Keskin çenesi, kesilmiş yüz kıllarıyla vurgulanıyordu. Caleb kendine çeki düzen vermeyi başarmıştı.

Dürüst olmak gerekirse, bu kadar seksi olması beni kızdırdı. Herif muhtemelen iyi görünerek uyandı.

Ayrıca, New York'un en gözde bekarlarından biri olduğuna dair dergi makalesinde boyunun belirtilmesi büyük bir araç hamlesiydi. İrlanda mafyasının başı Gael Callahan'ın oğlu olduğunun belirtilmemesi komikti. Belki de Caleb'in babasının krallığından hiçbir miras alamayacak, daha az arzu edilen ikinci oğul olarak yerini belirtmek zorunda kalacakları içindir. Onun büyük bir erkek fahişesi olduğuna dair söylentiler, yanına yapışmış uzun bacaklı sarışına bakılırsa doğrudu. Gözlerim iri, dövmelelinin kızın kışını nasıl kavradığına gereğinden uzun süre takıldı.

Kepçeye on üzerinden dört verirdim. Yoğurma neredeydi? İkinci tokat? Kahretsin, onunki kadar büyük ellerle, kışımı tutmasını ve o uzun parmakların amımı okşamasına izin vermesini isterdim.

Parmak eklemlerindeki dövmede sikiş mi yazıyordu?

Bir şey dikkatimi onun cesur vücut mürekkebi seçiminden uzaklaştırdı.

Bu çok ilginç.

Bir şeyler görmediğimden emin olmak için yüzümü tamamen dans pistine döndüm. Sadece Caleb değil, onun yanındaki iki adam da burada olmamalıydı. Özellikle de birlikte.

Bir tanesi gerçek hayattan fırlamış, saçları kazınmış ve boynunun kenarlarında dövmeler olan bir devdi. O kadar kalın bir boynu vardı ki, kavga edersek onu boğmak için bacaklarımı kullanmam gerekirdi. Cezadan kaçmaya çalışan herkesi bulma ve onları geri getirme konusunda bir şöhreti vardı.

Beni oradan oraya savurduğunu düşününce tüylerim diken diken oldu. -Ve bu tamamen korkudan değildi. Nikolay Volkov'un yüzünü hiç görmemiştim. Rus öcü genellikle karanlıkta gizlenirdi ama arkası çok lezzetliydi.

Sonra Kenji Jirocho vardı. Diğer ikisinden daha dardı, uzun ve zayıf kasları vardı ama boyu Caleb kadardı. Diğerlerinin kütlmesine sahip olmayabilirdi ama çok ölümcüldü. Ve çok iyi bıçak kullanıyordu. Kenji, Jirocho Yakuza Klanı'nın sorgucusuydu. Adam kırma yeteneği her çevrede fısıldanırdı. Onun *özel dokunuşuna* ihtiyaç duyduklarında birkaç kez Japonya'ya uçurulmuştu.

Bardaki yerimden, ipek gömleğinin düğmeleri açılmış gibi görünüyordu ve kıvrılmış kolları kollarını kaplayan mürekkebi gösteriyordu. Kenji'nin yüzünü ikimiz de Tokyo'da bir işte çalışırken görmüştüm. Dürüst olmak gerekirse, o işten bir pay almayı hak etmişti, çünkü ben gölgelerden izlerken o pisliğin kanarya gibi ötmesini sağlamak için tüm işi o yapmıştı. Ve itiraf etmek bana ne kadar acı verse de, adam muhteşemdi. Ruhunu şeytana sat, güzelim. Caleb'inki de öyleydi ama kendimi onun çok çirkin olduğuna inandırmaya çalışıyordum.

"Neden üçünüz birliktesiniz?" Hareketlerini takip ederek fısıldadım.

Nikolay bakışlarımı hissetmiş gibi döndü ve odayı taradı, Ucuz içki duvarıyla yüzleşmek için koltuğumda dönmeye çabaladım. İçkimin kalanını geri attım, votkanın yakıcı hissi boğazımdan aşağı kayarak yeniden odaklanmama yardımcı oldu. Neden izlendiğini biliyormuş gibi hissetmişti?

Düşüncelerimi bölen titreşimler karşısında gözlerimi devirdim. Enzo her zaman iş sırasında beni arardı ve bu beni sinirlendirirdi. Gereksiz bir dikkat dağınıklığıydı ve bunu ona sayamayacağım kadar çok kez söylemiştim.

Nasıl çalıştığımı biliyorsun, Enzo. İş bitince sana mesaj atarım. O zamana kadar beni rahatsız etme.

Mesaj iletildiği anda telefonumu kapattım, gardiyanımın bana sürekli mesaj atarak bu işi tehlikeye atmasını istemiyordum. Tabureyi iterek kalabalığın beni yutmasına izin verdim, kitleler arasında başka bir beden haline geldim. Eller kızarmış tenimin üzerinde geziniyor, beni uyuşturucu etkisindeki gezilerine katılmaya ikna etmeye çalışıyorlardı. Molly, kulüplerinde Bratva'nın favorisiydi. Tuvalette aşırı doz riski düşük ve kâr marjı yüksekti.

Burası kesinlikle benim tarzım değildi. Bok gibi kasvetli, markasız bir Hot Topic havası vardı. Duvarların spreyci boyayla siyaha boyandığına yemin edebilirim, sanki fırça ve rulo kullanma zahmetine katlanmamışlar gibiydi. Yine de yanıp sönen ışıklar ve house müzik yardımcı oldu. Özel koridorlara sızmayı çok daha kolay hale getiriyordu.

Kendinize güvenerek ve kışınızın yanaklarını gösteren küçük siyah bir elbiseyle kaç yere girebileceğiniz inanılmaz. Üzerinde açıkça personel yazan bir kapıdan geçerken kimse gözünü bile kırpmadı. Yine de arka merdivenlerden üçüncü kata çıkarken kimliğimi belli edecek herhangi bir özelliğimi kameraların görüş alanından uzak tutmaya dikkat ettim. Sütyenime mini bir sinyal bozucu yerleştirdiğim için bu önlem muhtemelen gereksizdi ama Ruslardan bir şey çalarken çok da dikkatli olunamazdı. İronik bir şekilde, onların müttefikimiz olması gerekiyordu. Mafyanın müttefik.

Ama ne demişler, hırsızlar arasında onur yoktur.

Arkamdaki kapının sessiz tıkırtısı odak noktası belirledi. Parmaklarım kar maskesinin kalın kumaşına dolandı ve alttan dışarı çıkan esmer buklelerin altına girmeye çalıştı.

Yönümü bulmak için bir an durdum ve yavrunun bu kısmının ayak izini hafızamdan hatırladım. Çoğu insan bina planlarının hazır olduğunun farkında değildi. *Eğer* biri nereye bakacağını ya da hackleyeceğini bilirse. Bir hırsızın işine yarardı. Bu deponun içinde bir ofise açılan gizli bir kapı vardı. Kulağımı tahtaya dayadım, kulübün seslerini ve kapının ardında yatabilecekleri filtrelemeye çalıştım.

Sessizlik.

Kapıdaki tek şey basit bir sürgüydü. Muhtemelen kimsenin kulüplerine girip hırsızlık yapacak kadar cesur olmayacağını varsayıyorlardı. Tabii birileri ölmek istemiyorsa ya da kaderinizi elinde tutan bir amca yoksa.

Açtığım sürgünün tıkırtısıyla ağzımın kenarları yukarı doğru kalktı.

Otuz saniyenin çok altındaydı.

Kimse bağırmaya ya da ateş etmeye başlamayınca içeri süzıldüm. Odadaki tek ışık dev masanın arkasındaki pencerelerden geliyordu. New York'ta küçük el fenerimi çıkarmama gerek bırakmayacak kadar ışık kirliliği vardı. Ayakkabılarımı çıkardım ve çantama attım. Çıplak ayakla kaçmak topuklu ayakkabıyla kaçmaktan daha kolaydı.

Soğuk betonun üzerinde sürünerek ilerledim.

Sikeyim.

Enzo'dan gelen telefon muhtemelen dosyanın nerede saklı olduğunu söylemek içindi. Bana hâlâ bu bilgiyi vermesi gerektiğini unutmuştum. Telefonumu açıp mesaj atmak çok uzun sürerdi ve arama riskini göze almamın imkânı yoktu.

Bakışlarım odanın içinde gezinerek bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Artık neye bakacağımı bilecek kadar çok yere girmiştim. Hafifçe yamuk duran sanat eserleri, mobilyaların sık sık kaydırıldığı yerlerdeki çizikler ve sık sık dokunulduğu için daha kirli olan duvarlar. Ya da denenmiş ve doğrulanmış sahte alt çekmeceler. Ofisin bu kadar zayıf bir güvenlik sistemi olduğu düşünülürse, Ruslar muhtemelen bu dosyaları saklamak için çok fazla çaba sarf etmemişlerdi.

İyi yıpranmış deri eldivenler parmaklarımın üzerinden ikinci bir deri gibi kayıyordu. Kilitli olup olmadığını anlamak için çekmeceyi çektim. Tahtanın tahtaya sürtünmesi odanın içinde yankılanarak beni ürpertti. Neden erkeklerin ofis mobilyaları hep eski olurdu? Çekmeceyi çekerek sonuna kadar açtım, bant yardımıyla yırtıp atma yaklaşımını benimsedim.

Sarı dosya klasörleri düzgün bir şekilde asılıydı ve bir mucize *eseri Önemli bok* etiketli bir tane olup olmadığını görmek için etiketlerini taradım.

Başlıkları okurken omuzlarım çöktü. Tabii ki yoktu. Bu çok kolay olurdu. Bir elimi çekmecenin dış tabanına koyarken diğer elimle tüm dosyaları kenara ittim ve kapıyı çaldım.

Sahte dip yok.

Diğeri de bir o kadar işe yaramaz çıktı ve beni bu lanet işi yapma konusunda zaten kızdırdığından daha da fazla kızdırdı. Başka uygun saklanma noktası yoktu. Duvarlar çıplaktı, duvar kasasını örtecek bir şey yoktu. Ya da lanet olası bir dosyayı arkasına saklamak için. Odadaki tek mobilya bir masa ve onun önünde duran iki metal katlanır sandalyeydi. Dürüst olmak gerekirse, burada hiç vakit geçirmemişler gibi görünüyordu.

Endişe içime yerleşti ve dudağımı kemirmeme neden oldu. Bu soygunu bu gece gerçekleştirmem gerekiyordu, yoksa amcamla hesaplaşmak zorunda kalacaktım. Dikkatim bir kez daha masaya yöneldi. Orada olmalıydı.

Dizlerim betona çarptı ve masanın altını kontrol etmek için beş-altı bedenimi konumlandırmaya çalıştım. Parmaklarım sert bir klasörle buluştuğunda vücudum rahatladı.

Boğuk bir ses sinirlerimin tepeme fırlamasına neden oldu. "Şaka yapıyor olmalısın," diye fısıldadım bir ses yaklaşırken.

Pencereden kaçmak mı yoksa yerleşip gitmelerini beklemek mi gerektiğine karar vermek için saniyelerim vardı. Ofis kapısı açıldığında kararımı vermiştim. Bir adamın derin tenor sesiyle nefesim kesildi.

"Umurumda değil. Nasıl olsa istediğini yapacak. Ona o günün iyi olduğunu söyle. Zaten bu anlaşılmayı yapmak istediğimden değil. Hey, az önce ofise geldim." Diğer hattaki kişinin söyledikleri için bir duraklama oldu. "Onlara banyodaki sarışını becerdiğimi söyle. Hareketlerimizi çok belli etmemeliyiz, yoksa bir saniye içinde peşimize düşerler."

Burada kim vardı?

Parmaklarım Sig'imın kabzasına dolandı ve onu içine koyduğum çantadan çıkardı. Adamı öldürmek bir seçenek değildi; benim için çok fazla zahmetli olurdu. Ayrıca, arkamda zaten bir ceset bırakmışım.

Ama bir varilin ucu insanları motive etmenin bir yolunu bulmuştu. Yerimi değiştirdim, böylece kışımın üzerinde oturmak yerine ayaklarımın üzerinde dengede durdum, savunmasızdım. Güçlü bacaklar ortaya çıktığında kalp atışlarım hızlandı.

"Evet, des'in altında olacağını söyledi..." Namlum aile mücevherlerine değince konuşmasına ara verdi. Bunların onun için yeterince değerli olduğunu düşündüm. Aptalca bir hareket yapmadan önce iki kez düşünürdü.

Sesim soğuk ve hesaplı çıktı. "Ona gitmek zorunda olduğunu söyle. Sakince. Ve ellerini görebileceğim şekilde yukarıda tut," diye talimat verdim.

Sesinin derin tonu o kadar lezzetliydi ki beni kızdırdı. "Üzgünüm, evet, hala buradayım. Bir dakika içinde görüşürüz." Kelimeleri kırılmıştı ama onun dışında bir alarm vermedi.

"Sandalyenizi geri kaydırın ve ani hareketler yapmayın."

Sıkıntıyla homurdandı ama talimatları uyguladı. "Taşaklarım nişan aldın mı?" diye sordu, ses tonundan sinirlilik damlıyordu.

Göz teması kurabilecek kadar eğilerek yürüdüm. Karşımdaki asık suratlı İrlandalıyı görünce kaşlarım şaşkınlıkla düştü.

Caleb Callahan?

Tepkimdeki şaşkınlığı okumasını istemediğim için yüzümü kapattım. Şimdi neden burada olduğunu düşünmenin zamanı değildi.

"Tabii ki. Kim içi boş kurşun kullanmayacak kadar aptal olabilir ki?"

"Bratva'nın ofisine girecek kadar aptal kim var?" diye karşılık verdi, gözleri ayağa kalktığımda elbisemin eteğinin yukarı kalktığı yere kaydı.

Elbise iç çamaşırı için çok dardı, bu yüzden çıplak amımla onun arasında duran tek şey ucuz bir tayt tabakasıydı. Bakışlarındaki sıcaklık kalp atışlarımın hızlanmasına neden oldu ve sanki tepkimi hissetmiş gibi kara kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Sanırım ben de sana aynı soruyu sorabilirim Caleb," diye karşılık verdim, namluyu aleti üzerinde tutarak. Zümrüt gözlerinde şok parladı. Tepkisi karşısında içimde bir neşe belirdi. Kim olduğunu bilmemi beklemiyordu. "Yüzüstü yere yat," diye talimat verdim, bir an önce oradan çıkmam gerekiyordu.

Ağzı bir hırıltıya dönüştü ve bana yakışıklı gangsterle yumruk yumruğa dövüşmenin nasıl bir şey olacağını hayal ettirdi. Yeraltı dövüş ringlerinde nasıl dövüşüğünü duymuştum ve onunla, herhangi biriyle, başa baş dövüşme fikri heyecan vericiydi.

Parmakları kıpırdadı, çarklar dönüyordu -beni nasıl alt edebileceğini düşünüyordu. Neden dinlemesi gerektiğini hatırlatmak için aletine dokundum, sonra geri çekilip aramızda boşluk bıraktım, böylece yakalama menzilinden çıkabilecektim. Hareketimi takip etti, ağzının kenarları aşağı doğru çekiliyordu. Ayaklarının ucuna doğru kaydığında gözlerimi devirmiştim. Erkekler her zaman blöf yaptığını düşünürdü.

"Sadece sana söyleneni yap. Ben çok iyi bir nişancıyım ve şeytanı bile aziz gibi gösteren bir ruhum var. Seni vurmak benim için sorun olmaz," diye yorum yaptım, zihnimde ne kadar zamandır burada olduğumu hesaplıyordum. Farkında olmam gereken tek tehdit Caleb değildi.

Ses tonumdaki bir şey onu ikna etti çünkü kollarını iki yana açarak kendini yavaşça yere bıraktı.

"Umarım iyi bir planın vardır küçük kız, çünkü seni yakaladığımda ödeyecek cehennemim olacak," diye söz verdi, ben sırtının üstünden düşerken, dizlerim belini destekliyordu. Birkaç santim alçalırsam klitorisimin onun güçlü sırtına bastırılacağı gerçeğini görmezden gelmeye çalıştım.

Tehditlerine aldırmadan, "Ellerini ver," dedim. Birbirimizi bir daha görmemizin imkânı yoktu. Sert plastik bileklerine değdiği anda omuzları gerildi.

"Kim onlara fermuar bağlar ki?" diye sordu inanamayarak.

Yeni pozisyon, öne doğru eğildiğimde kelepçeli ellerinin üst baldırıma değmesine neden oldu. "Böyle anlar için her zaman yanımda bulundururum," diye fısıldadım kulağına, vücudunun sıcaklığının tadını çıkararak.

"Siktir," dedi nefesinin altından, öfke ve... şehvetle sırılsıklam olmuş bir kelimeyle. "Buraya nasıl girdin ki? Bu ofisten kimsenin haberi yok."

"Ah, Caleb, bir kadın asla sırlarını açığa vurmaz," dedim, arkama uzanıp pantolonunun paçasından tuttum ve pahalı kumaşı kullanarak bileğini bileğine doğru çektim.

"Ciddi misin? Beni domuz bağı ile mi bağlayacaksın?" diye hırladı ve beni çözmek için kalçalarını yukarı kaldırdı. Namlunun başının arkasına bastırıldığını hissedince sakinleşti.

"İyi bir çocuk ol ve buraya uzan, birazdan saçlarından kurtulacağım," diye ısırdım.

Caleb başını çevirdi. Bana dik dik bakabilmek için yanağını kirli zemine bastırmak zorunda kaldı. "Bunun bedelini ödeyeceksin."

Yüzümde oluşan ukala gülümsemeyi durdurmak mümkün değildi. "Böyle düşünmen çok şirin. Kim olduğumu bilmiyorsun, değil mi?" Yüzümün kapalı olduğunu ve pencerelerden içeri sadece bir parça ışık girdiğini çok iyi bilerek alay ettim.

Gözlerini üzerimde gezdirdi ve beliren sırıtış, içimin beklentiyle gerilmesine neden oldu. O kadar ilkeldi ki bilinçaltım kaçmam için bana yalvardı.

"*Macushla*, bu gece oldukça iyi bir izlenim bıraktın. Seni unutmayacağım ve seni bulduğumda domuz bağını çözme sırası bende olacak, ha? O güzel zeytin tenini işaretlemek çok eğlenceli olacak. Bahse girerim benim için çok güzel çığlıklar atacaksın," diye hırladı, gözlerinin yeşili artık neredeyse siyahtı.

Kar maskesi için Tanrı'ya şükür, çünkü yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum. Bu alışverişten sonra soğuk bir duşa ihtiyacım olacaktı. Sözlerinin cinsel mi yoksa cinayete yönelik mi olduğunu bilmiyordum. İronik bir şekilde, beni aynı şekilde tahrik ediyorlardı.

"Göreceğiz Caleb. Ama şimdilik sana söyleneni yap ve burada kal." Cevap verirken mağrur ve kayıtsız görünmeye çalıştım, ama kelimelerim nefes nefese geliyordu ve gözlerinin parlamasına neden oldu.

Çantamın askısını omzuma doladım, devasa gövdesinin üzerinden geçip pencerelere doğru ilerledim.

"Bekle? Nereye gidiyorsun lan?" diye seslendi.

Yukarı kaldırdığımda pencere inledi, hava ısınmış tenimi gıdıklarken aşağıdaki şehrin kokularını ve seslerini içeri getirdi.

"Kulübün içinden yürüyerek geri dönme şansım olacağını düşünmedin, değil mi?" Ayak parmaklarım küçük çıkıntıya dokunurken omzumun üzerinden sordum.

"Üç kat yukarıdayız. Kıçını buraya geri getir ve akli başında bir insan gibi kapıyı kullan."

Sesindeki hafif panik havası ona bakmama neden oldu; panik havası duyduğuma şaşırmıştım. Bağlarını gevşetmeye çalışarak kıpırdandı ama gözleri benimkilerle buluştuğunda endişe gördüğüme yemin edebilirim.

"Bu gece aklımın başında olduğuna inanmanı sağlayan ne oldu? Merak etmeyin. Bunu pek çok kez yaptım." Durakladım. "Ve eğer yakalanırsan, insanlara sapıkça seks yaptığını söylersin." Bunaltıcı geceye adım atmadan önce göz kırptım ve pencereyi arkamdan kapattım.

Camın arkasından, bir elini çoktan çözmüş olduğunu ve diğeriyle uğraştığını gördüğümde gözlerim açıldı. Onları bilerek gevşek bırakmıştım ama lanet olsun, çok hızlıydı. En yakın yangın merdivenine sıçrayıp aşağıya inmeden önce etkileyici bir hızla çıkıntı boyunca koştum, bir platformdan diğerine sıçrarken yüzümü buruşturdum.

Dizlerin şoku emmesine izin ver. Evet, doğru. Düşmek hâlâ çok acıtıyordu. Yukarıdan bir kükreme sesi geldi ama bakma şansım olmadı.

"Seni bulacağım, Macushla." Sesi şehrin sesini bastırıyordu. "Ve bulduğumda, o güzel boğazını sıkacağım."

Sözlerinin arkasına koyduğu inancı görünce ensemdeki tüyler diken diken oldu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

SCAR

"AİLE" BOKTAN

YAĞMUR BULUTLARI şehri karanlığa gömdü ve fırtına dinmeden önce turistleri sığınacak bir yer aramaya sevk etti. Dudaklarımdan bir iç çekiş kaçtı, şehir arabasının camı buğulandı ve görüşümü engelledi. Bu hava benim ruh halime ürkütücü derecede uygundu.

Karanlık ve uğursuz.

Bir insanı yüz farklı şekilde öldürebilmek ama yine de dengesiz amcanıza itaatkâr bir sürtük gibi başınızı eğmek inanılmaz derecede moral bozucu bir şeydi. Dürüst olmak gerekirse, *neredeyse* kendime olan güvenimi azaltıyordu, ki bu utanç verici olurdu çünkü güneş ışığı dolu geçmişim sayesinde beni sakatlayıcı bir depresyona düşmekten alıkoyan tek şey buydu. Ya da en azından terapist, onu terslemeden ve ona sikimi yalamasını söylemeden önce bana böyle söylemişti.

O herifi öldürmek *istemediğimden* değil, ama başına şüpheli bir şey gelirse Romano Mafyası'nın her üyesinin peşime düşmesini sağlayacak güvenlik önlemleri almıştı. Dominick bunu açıkça belirtmişti. Eğer ona bir şey olursa, ilk arayacakları kişi ben olmalıydım. *Nefret edilen bir suç patronu için zengin biri.*

Elbette, Dört Aile'nin bir barış anlaşması vardı, ama bu saçmalıktı. New York'un suç dalgasının zirvesinde, önde gelen dört grup birbirleriyle ateşkes ittifakı yaptı. Federaller tarafından üzerlerine çok fazla baskı yapılıyordu ve aralarındaki rekabet onları kelimenin tam anlamıyla öldürüyordu.

Böylece, bölge sınırları çizildi ve Dört Aile oluşturuldu. Herkesin kendi neşeli yoluna gitmesi ve barış içinde çalışması gerekiyordu. Birbirlerinin işlerine burunlarını sokmasınlar. Ama bu otuz yıldan uzun bir süre önceydi ve hepsi de bildirilerle gizlenmiş işbirlikçi piçlerdi

Birbirlerinin sırtına bıçak dayarken barıştan bahsediyorlar. Sadece birinin bir darbe indirmesini ve kaçınılmaz kan banyosunu başlatmasını bekliyorlar.

İtalyan Mafyası, İrlanda Mafyası, Rus Bratvası ve Japon Yakuza'sının hepsi güzel bir uyum içinde mi çalışıyor?

Saçmalık.

Hareket halindeki ayırıcıdan gelen belli belirsiz mırıltı dikkatimi çekti. Sürücü bir santimden daha az indirdiğinde gözlerimi devirmiştim. Sanki lanet olası bir ayırıcı onu kurtaracaktı.

Personelden birini bıçaklayınca kimse size güvenmiyor.

Teknik olarak, iki bıçaklamıştım. Gerçi ilkinin kimse bilmiyordu. Dominick'in komiserlerinden biri Dominick'in tüm adamlarına hizmet etmem gerektiğine karar verdiğinde yirmi bir yaşındaydım. Julius vermek istemediğim bir şeyi almaya çalıştı. Öldürdüğüm ilk adamdı. O ana kadar yaptığım tek şey silah eğitimi almak ve şiddetle sonuçlanmayan soygun işlerini tamamlamaktı.

Arabanın karanlık içi kayıp gitti ve kana bulanmış halının anısına dönüştü. Zihnim metalik kokuyu mükemmel bir şekilde yeniden yarattı. Julius bir zamanlar krem rengi olan döşemenin üzerinde yatıyor, kocaman gözlerle yukarı bakıyordu. Şok. Mektup açacağını kaburgalarının arasına sokup yaşam gücünü pompalayan kaslara sapladığımda yüzündeki ifade buydu. Açgözlü parmakları kot pantolonumun düğmesini çözmekle meşgulken, açacağı yerine sokmuştum.

Göğsüm çok daralmıştı, sanki ciğerlerim genişleyemiyor ve vücuduma ihtiyacı olan oksijeni veremiyordu. O günü her düşündüğümde bu oluyordu.

"Buradayız, Bayan Romano. Burası 354 Batı 22^{nci} Sokak."

"Bana öyle deme," diye karşılık verdim ve arabanın kapısını iterek açtım.

Paniğim şoförün ürkek sesiyle yatıştı. Fısıltının biraz üzerindeydi, alttan alta korku akıyordu. Onun tedirginliği bana bir zamanlar bu evde tutulan kızın artık olmadığını hatırlattı.

Çok tatlıydı, masumdu... güveniyordu.

Zayıf.

Julius'un ölümü benim yeniden doğuşumdu. Eski benliğimden sıyrıldığım ve her zaman var olan karanlık ve şiddet arzusunu kucakladığım andı. Artık kırılmışlığımı gizlemiyordum. Sivri uçlarımı ve hayata dair berbat bakış açımı somutlaştırdım. İstedğim kişileri beceriyor ve beni becerenleri öldürüyordum. Bir gün amcamı ve tüm Romanoları benimle birlikte cehenneme sürükleyecektim.

Anche nella morte.

Brownstone'un kemerli siyah kapılarını görünce yüzümü buruşturdum. Gotik tokmakları benimle alay ediyordu. Bu eve adım attığımdan beri yıllar geçmişti. Dominick'i şahsen görmeyeli de neredeyse o kadar uzun zaman olmuştu. Enzo yıllarca irtibat görevlisi olarak çalışmıştı. Yüz hatlarımı okunmaz bir maske haline getirdim, üst köşedeki kameranın yeşil ışığının fazlasıyla farkındaydım.

"İşte başlıyoruz."

Kapı açıldığında amcamın ev müdürü aceleyle öne atıldı. Gelen kişinin ben olduğumu anlayınca yaşlı yüzünde bir alay ifadesi belirdi. Kızgın olan tek kişi Silvia değildi. Ona duyduğum nefret içimi titretiyordu. Çocukken, ben orada oturup karnımı tutarken, o kaltak bana el değmemiş yiyecekleri çöpe atmasını izlettirirdi. Sanırım büyüyünce ondan daha varlıklı ve paralı olacağımı hiç düşünmemişti.

Ya da belki de bir yetişkin olarak hayatta kalamayacağımı düşündü - adil bir varsayım.

Omzum onun omzuna çarptı ve kapı çerçevesine doğru sendelemesine neden oldu. Avucunu ağzına kapattı ve ağzımın kenarları alaycı bir ifadeyle yukarı doğru çekildi. Bu evde *yardımın* duyulmasına izin verilmezdi ve Silvia sonuçlarını bilecek kadar uzun süredir burada çalışıyordu. Gözleri sırtıma dikilmişti ama ona cevap verme zahmetine girmedim. Bu küçümseme onun egosuna herhangi bir sözden çok daha fazla zarar verecekti.

Ofisin fransız kapıları açık duruyor, Dominick'in kamburlaşmış ve çılgınca bir şeyler karalayan halini gösteriyordu. Parmaklarım göğüs kafesimin yanında duran Sig'i kapmak ve kafasına iki el sıkmak için kaşınıyordu. Ama bu bir ölüm dileği olurdu ve Ölüm'le korkak tavuk oynamayı ne kadar sevsem de, henüz onunla tanışmaya hazır değildim. Mafyanın ona silahla yaklaşmama izin vermesi bir güç gösterisiydi, beni tasmayla tuttuğunu yüzüme vurmasının bir başka yoluydu.

Bahse girerim, suikastları ve vurulma olaylarını bilseydi, lanet olası bir kalemle yanına yaklaşmama izin vermezdi. Ortaya çıkmakla tehdit eden sırtışa karşı koydum.

Eğer bu becerimi öğrenseydi beni karanlık bir çukura atardı. Julius benim ilk cinayetim ve ilk örtbas etme işimdi ve çok kötü olmuştu. Yaptığım kalitesiz işe rağmen Dominick, kaptanı öldürenin ben olduğumu asla ortaya çıkarmamıştı.

Artık bu beceriye ihtiyacım olduğunda temizlikçileri işe alıyordum çünkü ceset eritmek lanet bir beceriydi.

Yüzeyin altında kaynayan kaosu serbest bırakmak için sabırsızlanıyordum. Don'un baş parmağının altından kurtulmak için uygun bir plan bulur bulmaz, aklımı koruyarak onun kalbini oyacaktım.

Kıçım ona bakan koltuğun sert minderine çarptı. Onun tercih ettiği gibi sessiz kalmak için dilimi ısırırken kanın bakırımsı tadı ağzımı doldurdu. Orada boyun eğmiş bir şekilde oturmak fiziksel olarak bana acı veriyordu ama yeterince kırık kemikten sonra dersimi almıştım.

Sabır bir erdem olduğu kadar bir eylemdi de.

Ön kapının kapanma sesi beni düşüncelerimden kopardı ve sırtımın açıkta olduğunu hatırlattı. Gerçi burada bir fark yaratmıyordu. Romano bölgesindeyken nerede otursam oturayım tehlikedeydim. Akıllı saatimin ekranı aydınlandı ve koridorun video görüntüsü ortaya çıktı. En tepede olmak Dominick'i ukala yapmıştı. Onun güvenlik görüntülerine girmem sadece iki saniyemi almıştı.

Enzo'nun iri gövdesi kameranın önünden geçti. Siyah saçları özenle kesilmişti ve vücudundaki her kası saran bir takım elbise giydiğini anlamak için kameraya ihtiyacım yoktu. Yakışıklı olduğunu biliyordu ve bunu vurgulamak için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu. Başkalarının da patronun arkasından gelip gelmediğini görmek için bekledim ama kimse görünmedi. Anlık bir ürperti kapladı içimi. En tehlikeli işlerimi sadece bu ikisinin ayrıntılarını bildiği toplantılarda almıştım.

Ağır ayak sesleri yaklaştı ve ben bluzumun manşetini saatimin üzerine çektim. Amcam ona baktığımı fark etmezdi ama Enzo fark ederdi. O da neredeyse benim kadar dikkatliydi. Ya da öyleydi. Son birkaç yıldır, yönetimi devralmak için yetiştirildiğinden beri kafası iyice büyümüştü.

"Enzo, eğer her şey yolundaysa, bu toplantı için kapıları kapat," dedi Dominick, başını kaldırıp bakmaya zahmet etmeden.

"Elbette, patron."

Kapanış tıkırtısı, mahkûmiyetime vurulan tokmağın sesi gibiydi. Dominick'in gözleri açıldı ve bana kilitlendi. Çenemi kayıtsızca biraz daha yukarı kaldırdım.

Aramızdaki sessizlik artmaya devam etti. Oynamaktan hoşlandığı eğlenceli bir oyundu bu. *Bakalım Scarletta her şeyi berbat etmeden önce onu ne kadar görmezden gelebileceğim ve onu cezalandırabileceğim.* Gençken çok şey kaybetmişim ama şimdi buz gibi bakışların kraliçesiydim. Omuzlarım düştü ve sandalyeye yerleştim, rahatlama gösterisi yaptım ve yüz ifademi bir maske haline getirdim

kayıtsızlık. Sosyal bukalemun rolümü mükemmelleştirmiştım, her durumda ihtiyacım olan kişi oluyordum.

Burun deliklerinin hafifçe açılması, ona hiçbir şey göstermediğim için ne kadar kızgın olduğunu ortaya koydu. Enzo'dan gelen gergin bir öksürük büyüğü bozdu.

"Dün geceki dosya nerede?" Dominick beni değerlendirirken bir elini kesilmiş sakallarının üzerinde gezdirerek alay etti.

Manila klasör masasına çarptığında odada bir gümbürtü duyuldu. Açgözlü elleri dosyayı kaptı, içindekileri almak için sabırsızlanıyordu. "Bu da ne böyle?" Cildinde lekeler belirdi. Çevremdeki Enzo, patronunun emredici havlaması karşısında kaskatı kesildi.

"O, Dominick, bir flash bellek," diye cevap verdim soğukkanlılıkla, keten kaplı bacaklarımı çaprazlayarak.

"Bana ukalalık yapma, Scarletta. İçinde olması gereken kağıtlar nerede?"

Tanrım, bu embesil nasıl hâlâ görevde? Anlaşma bu piçleri tembelleştirdi. Yeraltı suç dünyasında dolaşan huzursuzluk mırıltılarını görmezden gelerek dokunulmaz olduklarını düşündüler. Hepsini alaşağı etmek için doğru kişi yeterliydi. Çekilecek doğru ipleri ve yağlanacak avuçları bilen biri.

Şiddetle tepki vermemek için kendimi zorlayarak var olmayan bir tüy parçasını kopardım.

"Aradığınız kâğıtlar muhtemelen buna yüklenmiştir," diye cevap verdim.

Tam bir kriz daha geçirmek üzereydi ki Enzo devreye girdi. "O haklı patron. İhtiyacımız olanı almak için muhtemelen onu bir bilgisayara takmamız gerekiyor." Onun yatıştırıcı tonu Dominick üzerinde işe yaradı ama benim üzerimde tam tersi bir etki yaratmayı başardı.

"Şuna baktın mı?" Pudgy parmaklarını birini işaret eder gibi salladı.

Yaptığı maskaralıklar karşısında gözlerimi devirdim. "Neden yapayım Dominick? İçindekilerle ne yapacağım ben?"

Yalan dilimden sorunsuzca döküldü.

Bakmaktan fazlasını yapmıştım. Dominick'e vermek için bellekteki gerçek bilgiler yerine tamamen yanlış bir bilgi paketi hazırlamıştım. Dün gece, daireme dönerken yol boyunca merak damarlarımda dolaştı. Meğer Bay Callahan, Dominick'ten bilgi çalmaya çalışıyormuş.

kendisi hakkında. Orada ne olduğunu derinlemesine inceleyecek vaktim olmamıştı ama Dominick'in bunu almasını istemediğime hemen karar vermiştim.

Bu dünyada bilgi çok değerliydi ve dosyaya sahip olmanın işe yarayabileceğini hissediyordum.

"İyi. Sanırım her şey yolunda gitti? Seni orada kimse görmedi mi?" Dominick boncuk gözlerini yüzümde gezdirerek sordu.

Tutkuyla yanan yeşil gözler zihnimde parladı ama anının yüzüme yansımaları engelledim. "Tabii ki her şey yolunda gitti. Hiç konuşulduğunu duymadın, değil mi?" Meydan okudum.

İrlandalı gangsteri gevşekçe bağlamamın nedeni kalbimdeki iyilik değildi. Şantaj bir tür para birimiydi ve ben de olabildiğince çok insan hakkında olabildiğince çok bilgiye sahip olmayı alışkanlık haline getirmiştım. Caleb Callahan'ın *neden* o ofiste olduğunu bilmiyor olabilirdim ama orada olmaması gerektiğini biliyordum. Yakalanmış olsaydı bu bilgiyi kullanamazdım.

Amcam bar arabasına doğru ilerledi ve cömert bir bardak viski doldurdu. Bardağı o kadar sıkı tutmasına rağmen kırılmamasına şaşırmıştım.

"Şimdi, bugün burada olmanızın diğer nedenini konuşalım." Durakladı. "Bu lanet stronzolar bizim bölgemize girebileceklerini mi sanıyorlar? Onlarla işim bittiğinde neye uğradıklarını şaşıracaklar. Benimle pazarlık yapabileceklerini mi sanıyorlar? Benimle!" diye havladı. Yüzündeki çılgın ifade bana sonunda aklını kaçırmış olabileceğini düşündürdü. Ve neden bahsettiğine dair en ufak bir fikrim bile yoktu.

Masanın sandalyesi inleyerek onu protesto etti. Bir zamanlar yakışıklı olabilirdi ama kendini bırakmıştı. Kadınlara rüşvet vermek ya da onları tehdit etmek varken neden iyi görünmek için çalışsındı ki?

"Doğru..." *R* sesini çıkarma şeklim yüzünden Enzo'nun pis bakışlarını üzerime çekerek söyledim. "Bunun benimle ne ilgisi var?"

"Kuzenin evlenmesine karar verdim. Ve *tüm* aile onun nişan töreninde olacak," dedi.

Tamam mı? Garip konu değişikliği.

Bu kelimedenden nefret ederdim. Aileden. Tam bir saçmalıktı ama bu konudaki fikrimi söylemekten daha iyisini biliyordum. Dominick, toplumun *aillesini* nasıl gördüğü konusunda çok titizdi ve ne yazık ki ben de onun bu yanılgısına dahil olmuşum.

"Elbette. Bu arada o kim?" diye sordum. Umurumda bile değildi ama bir an önce gitmek istiyordum. Dürüst olmak gerekirse, bu toplantı bir e-posta olabilirdi.

"Caleb Callahan."

Tanrıya şükür amcam bana hiç içki teklif etmedi, yoksa o anda masasına tükürürdüm.

"Bekle. İrlanda mafyasından Caleb Callahan gibi mi? Adriana neden onunla evleniyor? Onlarla bir barış anlaşman yok mu?" Sesimi bir oktav yükselterek soruyorum.

Enzo yanımdan homurdanarak Dominick'in ona doldurduğu viski bardağına uzandı. "Sadakatsiz pislik İrlanda mafyasının bir parçasıydı. Ama ayrıldı ve diğer iki piçle birlikte yeni bir suç örgütü kurdu. Sendika. Şerefsizler kendilerine böyle diyor." Sesinden küçümseme damlıyordu. "Üç ailenin ikinci oğullarından oluşuyor. Hepsi kendi örgütlerini kurmak için ayrıldılar. O dosyada olması gereken de bu. Planları hakkında bilgi," dedi Enzo.

Siktir et beni. Beni neredeyse yakalayacak olan tek adam, orospu kuzenimle evlenmek üzereydi ve ben de katılmak zorundaydım. Dürüst olmak gerekirse, hayatımın geri kalanında bu adamdan uzak duracağımı düşünmüştüm. Şimdi üçünün bir arada olması anlamlıydı. İçki arkadaşı değillerdi. Suç ortağıydılar. Beynimde milyonlarca soru dönüp duruyordu ama ben sessiz kaldım. Dinlemek şu anda elimdeki en iyi araçtı.

"O onların küçük elebaşısı. Bu orospu çocukları bizim bölgemize silah zoruyla girmeye çalışıyorlar," diye tükürdü Dominick, etli yumruğunu masasına vurarak. "Ve o piçleri öldüremiyorum çünkü aileleri onların tekrar aramıza döneceğini düşünüyor. Bu yüzden prensesim İrlandalı stronzo ile evlenmek zorunda, böylece bir ittifak kurabilir ve beni becermelerini engelleyebiliriz," diye ekledi Dominick.

Dramatizmine gözlerimi devirmek istedim. Kuzenim hırçın bir kaltaktı ve eğer Sendika'ya acı ve ıstırap çektirmek istiyorsa, bu iş için mükemmel kişiydi. O genizden gelen sesi ve benmerkezci tavrı herkeste bir mermi yutma isteği uyandırırды.

"Ve bana orada ihtiyacın olduğuna emin misin?" Soru ben durduramadan ağzımdan kaçiverdi. Yıllardır aile toplantılarından kaçınmışım. Özellikle de Dominick'in kızı için düzenlediği son düğünden beri.

"Ukalalık etme, Scarletta. Sana bundan daha iyisini öğrettim. *Famiglia* her şeyin üstündedir. Bunu mahvetmene izin vermeyeceğim. Sen de katılacaksın ve yoldan çekileceksin."

Eğer orada olmasaydım, yoldan çekilmenin kolay olduğunu belirtmek istedim ama dilimi ısırdım.

Artan gerginliği bir yüzük bozdu.

"Ne? Tamam, bana bir saniye ver." Dominick sanki sızlanmalarını bastıracaktı gibi telefonun hoparlrn kapattı. "Enzo, ona bu hafta sonu için elimizdeki detayları ayarla ve ofisimden defol git."

Bu sözler dudaklarından döküldüğünde kapıdan çıkmıştı, o daha fazlasına ihtiyaı olduğuna karar vermeden önce sokağa doğru ilerliyordum. Hatıralar zihinsel engelimi açmadan önce.

"Scarletta, bekle. Ayrıntıların üzerinden geçmemiz gerekiyor."

"Bunda aşılacak ne var, Enzo? Benimle dövüşmek ya da beni becermek isteyen insanların tüm bakışlarına rağmen ortaya çıkıp mutlu Romano ailesi üyesini oynayacağım."

Birkaç adım atamadan eli omzuma dolandı ve beni durdurdu. Gözlerim derimi kazıyan kalın parmaklara dikildi, parmaklarım silahımı arıyordu.

"Seni hayatım boyunca tanıyor olabilirim, Enzo. Ama bana bir daha böyle dokunursan parmaklarını senden almakta hiçbir sakınca görmem," diye ısırđım.

Onu yakmışım gibi elini geri çekerken yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Scarletta, böyle yapma. Konuş benimle."

Vay canına. Ciddi miydi?

"'Böyle yapma' da ne demek oluyor, Enzo?" Tükürdüm, fkem artıyordu.

Enzo'ya gerçekten bakmayalı uzun zaman olmuştu. Ondan vebadan kaar gibi kaçıyordum. Belli ki bir zamanlar tanıdığım ocuk artık bir erkek olmuştu. Suçlu Clark Kent gibiydi. Zarif, temiz traşlı, güçlü çene hattı. Bir kadının istediği her şey.

Biraz fazla baktığımda kahve rengi gözleri ilgiyle parladı, dikkatimi arzuyla karıştırdı ama bu duygu yıllardır yoktu.

"Scarletta, başka seçeneğim olmadığını biliyorsun." Gerçeklik bir yük treni gibi üzerime çökerken parmak uçları yüzümü okşamaya başladı.

Ben geri çekilirken tıslayan bir kediden gelmesi gereken bir ses ıktı. "Siktir git, Enzo. Devam etmek istediğin çizgi bu mu? Benimle çıkarken kuzenimle evlenmek gibi bir seçeneğin olmadığını mı?" Artık öfkemi kontrol edemeyerek onun alanına girdim. "Yastığının zerine bulmam için düğün davetiyesini bırakmadan önce gelip beni becerirken seçme şansın var mıydı? Bana bu haberi verecek cesaretin bile yoktu."

Gözlerini kaçırđı, boynunda pembe bir utanç tonu belirdi. Acınası. Gözlerimin içine bile bakamadı.

"Yeni karının arkasından seni becermeye devam etmemi istediğinde başka bir seçeneğın var mıydı?" Yılların hüsranı içimde patlarken, neredeyse bağırarak sordum.

Başını bana doğru çevirdi, itirafımı kimsenin duyup duymadığını kontrol ederken bir eli ağzımı kapatmaya geldi.

Siktir et.

Karnına bir yumruk indirdim ve acı içinde iki büküm olduğunda omuzlarını yakaladım.

"Senin için kurşun bile yerdim, Enzo. Seni işte bu kadar çok seviyordum. Bana ne kadar zavallı olduğunu gösterdiğın için teşekkürler," diye kulağına fısıldadım ve çenesine bir yumruk atıp yere yığılmasına izin verdim.

Sindirella'nın berbat bir versiyonuydum.

Babasının sevgisini hiç tatmamış ve bir iyilik perisi ya da Beyaz Atlı Prens tarafından kurtarılmamış biri. Ve eğer Beyaz Atlı Prens şimdi ortaya çıksaydı, muhtemelen onu yerdim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

CALEB

KAR MASKELİ KADINLAR PLANLARINIZI MAHVEDECEK

İNSANLARDAN NEFRET EDERDİM.

Doğal olarak New York'ta yaşamak zorunda kalacaktım. Kahretsin, ormanda bir kulübeye ve içine girebileceğim sıcak bir amcığa ihtiyacım vardı. Zihnimde kıvrak bir vücut belirdi ve sinirim bir kat daha arttı. O lanet kadın kendini zihnime kazımişti. Ne yaparsam yapayım, onun anısını aklımdan çıkaramıyordum. Ve daha da sinir bozucu olan? Onu bulamıyordum. Kulüpteki olayın üzerinden bir hafta geçmişti. Yakalanmadan önce beni bağladığı domuz bağından kurtulmayı başarmıştım ama o lanet dosyayı alıp kaçmıştı.

Kimin için çalışıyordun?

Bu soru kafamın içinde dönüp duruyordu. Bu ve neden kelepçelerimi çok sıkı yapmamayı tercih ettiği. Adımı biliyordu ve o odada olmamam gerektiğini de bildiğini varsayıyordum. Peki bunu ne olarak yapmıştı? Bir iyilik mi? Ya da belki de ona hak ettiğinden daha fazla kredi veriyordum. İçimdeki kargaşa, kapıları niyetlendiğimden daha sert iterek açmama ve duvara çarpmalarına neden oldu. Yüzümü buruşturdum, alçıpanın artık mahvolacağını biliyordum.

"Kenji, her şey hazır mı?" Ofisimize girer girmez homurdandım ve yaptığım dağınıklığa baktım. Öfkeli daktilo sesleri alanı dolduruyordu. Kenji, mümkün olan en yüksek dokunsal geribildirime sahip ekipmanı satın almakta ısrar etti.

"Vay canına. Sana da günaydın, günüşiğim. Bu sabah kışından mutluluk aktığını gördüğüme sevindim."

"Eğer bana neler olduğunu anlatmazsan ayağımı kışına sokacağım. Kadının izini buldun mu?"

Bu onun dikkatini çekti. Onu kardeşim gibi seviyordum, ama birbirimize zıt olduğumuzu söylemek yeterince ileri gitmek olmazdı. Ama ortak noktamız işlerimizde çok iyi olmamızdı. Ve Kenji'nin işi insanlardan bilgi almaktı. Genellikle acı verici bir şekilde.

Sandalyesini bana bakacak şekilde döndürdü. Her zamanki şakacı sırtışı gitmişti. "Bağlantılarımın hiçbiri onun hakkında bir şey bilmiyor. Ya da en azından bunu itiraf etmiyorlar. Elbette, henüz Aile üyelerinden herhangi birine uygulamalı yaklaşmadım." Sadistçe bir kıkırdama çıkardı. Ailelerden nefret ederdi, özellikle de kendi ailesinden.

Onu kim suçlayabilir ki?

Cinayete teşebbüs onlar için bir aile eğlencesiydi ve eğlenceli bir eğlence değildi.

Girişimler birbirleri üzerindeydi.

"Onlar için yaptığım eğlenceli planları görene kadar beklesinler," diye mırıldandı, düşüncelerinde kaybolmuştu.

"Kenji, bu planlar doğru zamanlamayı beklemek zorunda. Bunu unutma," diye cevap verdim, kadının kim olduğunu ya da dosyayı kime verdiğini öğrenmeye daha yakın olmadığımız gerçeğini düşünerek.

Görevden almak için elini salladı ve monitörüne geri döndü. "Diğer bir haber de, davetli listesinin izini sürdüm. Los Muertos partinize davet edildi, ama o şerefsizlerden herhangi birinin gelip gelmeyeceğini kim bilebilir. Sergio genelde içine kapanıktır. Bahse girerim o şerefsiz oğlu bu davet için kendini paralıyordur." Kenji kıkırdadı. "Her zaman kendisine daha fazla güç sağlayabilecek kişinin sikine binmeye çalışıyor. Salak gibi de giyiniyor."

Başımı sallayarak onayladım. "Sergio'nun değil de Dominick'in oğlu olmak ister gibi giyiniyor. Mafya bozuntusu da muhtemelen aynı şeyi diliyordu." İlerken başım ellerimin arasına düştü. "Lanet olsun. Dominick'in de aynı şeyi dilediğini *biliorum*."

Kenji ve ben odadaki filden -Dominick'in kızıyla nişanlanmamdan- kaçınırken sessizlik havada asılı kaldı.

Başka bir şey konuşmak istediğim için konuyu değiştirdim. "Diğer ikisi için depolanan malzemeleri bulduk mu?" Beklenti tüylerimi diken diken etti. Dikkatle hazırlanmış planlarımız vardı ama her şeyin aynı hizaya gelmesine bağlıydı.

Beklenmedik sürprizler yok. Kar maskeli bir kadın gibi.

"Şey," diye sözü uzattı ve kötü habere hazırlanırken midem ayaklarıma vurdu, "yeri kesin olarak biliyoruz, ama Niko benim fikrime katılmıyor ve depoyu C-4 ile donatmak istiyor. Bu da kulağa

Oraya koşup herifleri indirebildiğimiz zaman sıkıcı oluyor." Parmaklarıyla silahları taklit etti.

Damarlarımda rahatlama hissettim. Kenji'nin verdiği haber aslında kötü bir haber değildi. "Düşünsene. Niko'nun sorunumuza mantıklı bir çözümü var, senin ise kana susamış bir çözümün." Deri ofis koltuğuna oturdum, kollarımın düğmelerini açtım ve kollarımı sıvadım. *Sik* kelimesi parmak eklemlerimden bana sataşarak başımı sallamama neden oldu. Hepimizde vardı -Kenji, Nikolay ve ben.

"*Siktir git.*"

Tam da serseri gençlerin yaptıracağı türden bir ilk dövmeydi. Onları yaptırdığımızda on sekiz yaşındaydık. Aynı yıl dökülen kanla kardeş olmuştuk. O zamandan beri çok daha fazla mürekkep yaptırdık ve çok daha fazla kan döktük.

Üçümüz asla yakınlaşmamalıydık. Üç farklı fraksiyondan geliyorduk ve barış anlaşmasına rağmen Dört Aile aslında müttefik değildi. Lisenin başında birbirimizden nefret etmiştik, birbirimizi mahvetmeye kararlıydık. Tabii ki bir kıza aşık olmamız bizi bir araya getiren temel unsurdu. Sonra kız, babalarımızın başımızın üstünde sallandığı bir piyon haline geldi. Kızı kırarak aramızdaki bağı koparacaklarını düşündüler. Bunun yerine, ateş bizi daha güçlü bir şeye dönüştürdü.

Şimdi Dört Aile'nin sonu oluruz.

Kenji'nin yumuşak sesi beni hafıza şeridindeki yürüyüşümden çekti. "Lanet olası babalarımız ve erkek kardeşlerimiz de küçük partinize davetliydi."

Hoşnutsuz bir of çektim.

"Onları etrafta tutmak zorunda olmamız gerçekten çok kötü. Hepsi bir yerde... toplu katliam için mükemmel bir ortam gibi görünüyor," dedim çenemdeki sakalı kaşıyarak. "Ama ne yazık ki bu bir seçenek değil. Onlara oldukları yerde ihtiyacımız var. Ayrıca, ortaya çıkmayacaklar. Muhtemelen gözlem yapmaları için piyonlarını göndereceklerdir."

Suç liderlerinden hiçbirinin zeki olduğunu düşünmüyordum. Sadece onlara meydan okuyacak kimse yoktu. Ama bu değişmek üzereydi ve pislikler buna hazır değildi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 7

SCAR

ELİNİ BOĞAZIMA DOLA, KOCA OĞLAN.

İĞRENÇ TATLI VANİLYA havayı kaplamış, o kadar çok aerosol saç ürünüyle karışmıştı ki NOAA'nın bizi kapatmak için buraya gelmemiş olması beni şaşırttı. Kıyafetler her yere saçılmıştı ve makyaj malzemeleri ele geçirdikleri odanın tertemiz beyaz yatak takımlarını lekeliyordu.

Bu dünyadaki cehennemdi.

Yetişkin kuzenlerimin neden olduğu karmaşaya başımı salladım. O kadar şırmamışlardı ki, başkalarının eşyalarına saygı duymayı hiç düşünmemişlerdi.

"Hayır, Milania, partimde bunu giyemezsin. Babam sana zaten bir nişan partisi verdi. Benimkinde beyaz giymeyeceksin," diye sızlandı Adriana.

Başım koltuğun arkasına çarparken bir iniltiyi bastırdım. İşte yine başladık. Tamamen gereksiz bir başka saçma kavga. Ona akıllı olsaydı yas işareti olarak siyah giyeceğini söylemeliydim. Ama kuzenim bu düğünü olduğu gibi göremeyecek kadar benmerkezciydi. Onun için önemli olan tek şey büyük bir taş ve Manhattan'daki en büyük erkek fahişeyi bağlama unvanıydı.

"Adriana, bu kural sadece düğünler için geçerli. Ne istersem giyebilirim ve bu elbise kışımı *kocamın* sevdiği şekilde sarıyor." Milania'nın gözleri alaycı bir küçümsemeyle bana kaydı. "Elbiseni nereden aldın Scarletta? Bergdorf Goodman'daki kelepir mağazasından mı?"

İkisi de sanki dünyanın en komik şakasını yapmışlar gibi, gerçeklikten ne kadar kopuk olduklarını kanıtladıklarının farkında olmadan güldüler.

"Vay canına. Ne yanık ama."

Sesim o kadar monotondur ki Clear Eyes reklamlarında Ben Stein'ın yerini alabilirdim. Şu anda burada olmak istemiyordum. Oraya vardığımda Enzo birden ortaya çıktı, çenesinde koyu siyah ve mavi bir çürük vardı. Bu manzara yanaklarımı acıtacak kadar geniş gülümsememe neden oldu. Bana beni öldürecekmiş gibi bakması umurumda bile değildi. Ama şimdi kuzenlerimin hazır olduğundan emin olmam gerektiğini söylemek yerine beni fuayeye çıkarmış olmasını diliyordum. Son on beş dakikadır tek yaptıkları elbiseler hakkında tartışmaktı. Adriana'nın kafasında bir delik açarak nişanı mahvetmeden önce buradan gitmeliydim, böylece onun berbat sesini duymak zorunda kalmayacaktım.

Sıvıyı yudumlarken şampanya köpükleri burnumu gıdıkladı. Belki sarhoş olursam kuzenlerimi daha çok severdim. Ama pek olası değil.

"Kimse sana şampanya yudumlamayı öğretmedi mi? Seni ahır hayvanları yetiştirmiş gibi içiyorsun." Yeni gelenin ses tonundan damlayan zehirle sırtım kaskatı kesildi.

Kahretsin, geldiğini bile duymamıştım.

Giana Romano, ölen sperm donörümün eski karısı. Ondan da en az kardeşinden nefret ettiğim kadar nefret ediyordum. Engel olduğu kapıya doğru ilerlemeden önce yüzümde acı bir gülümseme belirdi. O burada olacaksa benim bu odada kalmamın imkânı yoktu.

"Hayır, ahır hayvanlarından hiçbir şey öğrenmedim. Ama köşedeki arkadaşlarım bana bir şampanya şişesini nasıl boğazlayacağımı öğretti. Genellikle şampanya içmek için tercih ettiğim yöntem budur," diye cevap verdim, o hayal edilebilecek kırmızının her tonuna dönerken soğukkanlılığımı korumak için savaşıyordum. Ne yazık ki yüzüne o kadar çok botoks yaptırmıştı ki hareket etmiyordu. Gözlerinin genişlemesini ve kaşlarının öfkeyle çatılmasını izlemeyi çok isterdim.

"Hangi erkek bir fahişeyle evlenmek ister?" diye karşılık verdi.

"Hmm," diye düşündüm, boş sol parmağına bakarak. "Bu yüzden mi hâlâ bekârsın?" Misilleme yapmadan önce yanından geçerken sordum. Bu küçük yorumların bedelini daha sonra ödeyecektim ama şu anda umurumda bile değildi. Giana havlarken ısıırıyordu ama ben sert bir kaltaktım.

Dominick'in etkinlik için kiraladığı çatı katından müzik sesleri yükseliyordu. İnsanları kendi evine davet etmezdi ama yine de bunun gerçek bir aile yemeği gibi hissettirmesini istiyordu. Birbirimizi bıçaklamak istemiyormuşuz gibi davranırken hepimizin oturabileceği kocaman bir masa da vardı. İronik bir şekilde, bu etkinlik sadece aileden oluşmuyordu. Davetli listesi politikacılar ve işadamlarından oluşuyordu. Dominick'in Caleb ve Adriana'nın birlikteliğinin duyurulması için hazır bulunması gerektiğini düşündüğü herkes.

Tanıklarda ve anlaşmalarda güç vardı. Mafya, İtalyanlar ve Sendika arasındaki bu anlaşmanın bozulmasını engellemek için yeterli miktarda para ve iyilik alışverişi yapıldığından emin olmak istiyordu. Mafya New York'ta pek çok beyaz yakalı suçuna karışmıştı. Dominick'in bir sürü kirli parmağı vardı. İrlandalılar da aynı şekilde çalışıyordu, biraz daha düşük seviyede. Ama Caleb iş anlaşmaları söz konusu olduğunda onların nakit ineği, bu yüzden bu bağlılıkların nereye düştüğünü görmek ilginç olacaktı.

İtiraf etmek bana ne kadar acı verse de Dominick tamamen aptal değildi. O çocukların da en az kendisi kadar bu ittifaka ihtiyacı olduğunu biliyordu. Onun desteği bazılarının Caleb'in yanında yer almasına ve mafyayla bağlarını koparmasına yardımcı olacaktı. Görünüşte bu, *sen benim sırtımı kaşı, ben de seninkini kaşıyayım* anlaşmasıydı.

Ama Dominick'in çok daha kötü planları olduğunu biliyordum. Neon Nights'tan aldığım dosyanın parasını bu yüzden ödemişti. Caleb'in geri çalmaya çalıştığı dosya. İstihbarat için kimin ödeme yaptığını biliyor muydu? Yeni kayınpederinin onlara kazık atmaya çalıştığını?

Çatı katının ana bölümüne girdiğimde düşüncelerim kısa kesildi. Bu gibi etkinliklere ev sahipliği yapacak şekilde döşenmişti. Oturmak ve sohbet etmek isteyenler için oturma alanları odanın etrafına özenle yerleştirilmişti, ancak kaynaşmak ve dirsek sürtmek için cömert açık alanlar vardı.

Özel dikim takım elbiseli adamlar birbirlerinin kıcını öpmekle meşguldü. Silah taşıyanları hemen işaretledim. Kadınlar için bunu yapmaya zahmet etmedim. Darbelerini mermi yerine kesici sözler ve kötü bakışlarla indirdiler.

Aradığım şeyi bulana kadar odayı taradım.

Oh, Tanrıya şükür.

Odanın asıl güzelliği köşeye sıkışmış açık bardı. Bu geceyi atlatmam için şampanyadan daha sert bir şey gerekecekti. Görevdeki bir kadın gibi odayı geçtim.

"Bir shot votka alabilir miyim?" Barın üstündeki cama vurarak sordum. "Ve o sulandırılmış çöplerden olmasın. Bana alkol zehirlenmesine yol açabilecek kadar sert bir şey verin. Sence midemi yıkatmam gerekmesi bu boktan partiden ayrılmak için makul bir mazeret sayılır mı?" Homurdandım.

Muhtemelen alkol alacak yaşta olmayan genç bir çocuk orada durmuş bana bakıyordu. Sanki beyni beni doğru duyduğunu onaylamaya çalışıyormuş gibi birkaç kez gözlerini kırptırdı. Bu düşünceyle yüzümde bir sırıtma belirdi.

"Eee?" Beklentiyle sordum.

Barın arkasına saklanıp elinde mütevazı bir şişeyle ortaya çıkmadan önce bir o yana bir bu yana baktı.

"İstediğin şey bu o zaman," dedi komplocu bir gülümsemeyle. Plastik şişedeki her şey boyayı sökecek kadar güçlü olmalıydı. Tadı bok gibi olabilirdi, ama işimi gördüğü sürece, oyundaydım.

"Seninle bir tane alacağım, tamam mı?" dedi.

Belli ki bunu retorik bir soru olarak sormuştu çünkü iki shot bardağı belirdi. İkimize de cömert birer duble doldurdu ve çenesiyle kadeh kaldırmak için benimkini tutmamı işaret etti.

"Güzel kadınlara."

Onun flört girişimine karşı göz devirmemi engellemek fiziksel olarak acı vericiydi. Ama bardağı yemek borusuna itmek yerine, sıvıyı geri atarak nazik davrandım. Boğazım yanıyormuş gibi hissediyordum ve sadece shot'ın kokusu bile burnumdaki tüyleri yakıyordu.

Lanet olsun, bu seni komadan uyandırabilir.

Bardağı barın üstüne çarptım, gitmeye hazırdım. "İyi bok için teşekkürler. Şimdi gidip bir sik bulmam lazım." Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz parmağımınla onu işaret ettim. "Öyle demek istemedim ve hayır, seninkini istemiyorum."

Caleb'i ararken saklanabileceğim göze çarpmayan bir köşe bulmak için döndüm, böylece ondan kaçabilecektim. Ama birkaç santimden fazla ilerleyemeden bir tuğla duvara çarptım.

Sıcak bergamot ve viski kokulu tuğla duvar.

Büyük eller beni sabitlemek için açıkta kalan omuzlarıma indi.

"Vay canına, nereye gittiğine dikkat edemeyecek kadar hızlı nereye gidiyorsun?"

"Anneni sikmek için-" Başımı kaldırıp baktığımda cevabımın geri kalanı dudaklarımda kayboldu. Sert parmaklarının dokunduğu her yerde karıncalanmalar başladı. Rus Öcü'nün, Nikolay Volkov'un tüm ihtişamını içime çektim.

Kahretsin, çok lezzetliydi.

Tepkilerimi dizginlemeye çalışırken göz kapaklarım titreyerek kapandı, çünkü çelişkili duygular içindeydim. Bilinçaltımda kaçmak ya da cenin pozisyonunda kıvrılmak istiyordum. Sonra içimdeki şıfıntı, o tatlı gürültüyle doğrudan amıma konuşup konuşmayacağını sormak istedi. Ama libidomun üzerine bir kova buzlu su döküldü -aslında daha çok soğuk bir sıçrama gibiydi çünkü meme uçlarımla hala camı kesecek kadar sertti-

diğer ikisinin de çok geride olmayabileceğini fark ettim. Ve Caleb'ı tekrar görmek istemiyordum.

Ama adam beni köşeye sıkıştırmıştı ve yakın zamanda gitmeme izin verecek gibi görünmüyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

NIKO

SATEN ELBİSELİ BİR ŞEYTAN

AKLINI KAÇIRMIŞ OLMALIYDI. Güzel olanlar genellikle öyleydi çünkü annemi becermeye gittiğini söylemek üzere olduğundan oldukça emindim.

Sikeyim. Yakından muhteşemdi.

Onu hayranlıkla izliyordum, sıvıyı yutarken boğazının nasıl hareket ettiğini izliyordum. Başını arkaya eğdiğinde saçlarının kıcının üstünü nasıl okşadığını. Ama arkasını döndüğünde tanık olacağım şeye hazırlıklı değildim. Esmer bukleleri, kalp şeklindeki yüzünü çerçeveleyen yumuşak dalgalardan oluşan bir haleydi. Dolgun dudakları ısırılmak için yalvaran bir alaycılıkla yukarı kalkmıştı, ama gözleri? Onlar unutulmazdı. Hem renkleri hem de sıcaklıktan yoksunlukları buz gibiydi.

Yine de beni ateşe verdiler.

Bu lanet olası çatı katı kibirli kadınlar ve kurumsal pislik erkeklerle doluydu. Artı Dört Aile'nin Dominick'in bizimle ne haltlar karıştırdığını anlamaları için gönderdiği uşaklar. Bu gece İtalyanlarla ittifakı sağlamlaştırmamız gerekiyordu. Yapbozumuzun bir parçası daha tamamlanmıştı. Diğer üç aile bize dokunmayacaktı. Kimse yedek varisini öldürmek istemiyordu. Hepsi aptalca bir şekilde, mirasyedi evlatlar gibi sürünerek geri döneceğimizi düşündüler. Bu birliktelik, planlarımızın geri kalanı ortaya çıkana kadar Dominick'i hizada tutacaktı.

Tabii ki, mafya babası nişan partisini bir etkinlik haline getirmekte ısrar etti. İşte burada, rahatsız görünen bej mobilyalar ve boktan alkolle dolu kiralık bir çatı katındaydım. İlginç olan tek şey oydu. Belli ki bana çarptığında bir yere gitmeye çalışıyordu,

Parmaklarımı onun yumuşak teninden ayırmak için tüm irademi kullandım.

Hâlâ yolundan çekilmemiştim.

Sanki ayakkabılarım yere yapışmış gibiydi. Buz gibi gözleri vücudumda geziniyor, her zamanki gibi bir tepki vermiyordu.

"Dilini kedi mi yuttu?" Gözlerindeki meydan okuma parıltısı ilgimi çekince sordum.

Beni isteyen kadınlar bile ağırbaşlı ve endişeli davrandılar. Hiçbiri beni tokatlamaya kalkışacakmış gibi hissettirerek *alay* etmedi. Eli hafifçe gerildi ve bana bir silah tutma refleksimi hatırlattı. Ben sikimi onun sıcak amcığına sokarken, onun boğazıma bıçak dayadığı bir görüntü zihnimde parladı ve sikimin seğirmesine neden oldu.

Keşke öyle bir kadın olsaydı.

Çoğu sadece beni kovalama *fikrini* arzuluyordu. Tabii bana yaklaşacak cesareti bulabilirlerse. Nadiren hiçbiri eylemi gerçekleştirmeye istekli değildi, özellikle de sevişmeyi tercih ettiğim yolu öğrendiklerinde. Kadınların çoğunu Kenji ve Caleb kapıyordu. Kenji, rahat tavırlarıyla, Caleb ise kamuoyundaki ünü ve etkileyici servetiyle.

"Boş ver, tükürük ateşi. Eğlendirdiğin sikine geri dön," diye alay ettim, hâlâ cevap vermemişti. Ama beni şaşırtarak yaklaştı. Benim alanıma girdiğinde vücutlarımız neredeyse birbirine değecekti, bakışmayı sürdürmek için boynunu bükte.

Önce ben kırdım.

Boğazının narin sütununu incelemenin cazibesi çok fazlaydı. Parmak izlerimin onu işaretlemesiyle ne kadar güzel görüneceğini hayal ettiğimde iradem dışında bir hırıltı çıktı.

"Elini etrafına dolamak ister misin?" diye mırıldandı ve sözleri karşısında çenemin gevşemediğini zihinsel olarak kontrol ederken gözlerimin tekrar onunkilere dönmesine neden oldu.

Düşüncelerimi yüksek sesle mi söyledim?

İşte o zaman anladım. Akli dengesi yerinde değildi -belki birazcık- bu kadın kendine güveniyordu. Ve bu benim taşaklarıma bir şeyler yapıyordu çünkü bir veledi evcilleştirmeyi seviyordum ama nadiren şansım oluyordu. Bacaklarım hafifçe aralandı, aletimin verdiği tepkiye uyum sağlamak için duruşumu genişlettim.

Kaçması gerekiyordu, böylece ben de göğüslerinin saten elbisesinin V kısmında ne kadar harika görüldüğünden ve koşmayı ne kadar çok istediğimden başka bir şeye odaklanabilecektim.

Dilimi üzerlerinde gezdiriyorum.

"Bu da ne demek oluyor?" Onu korkutup kaçıracağını umarak, toplamaya gönderildiğim adamlara attığım bakışın aynısını ona atarak tersledim. Onun yerine pembe dili dolgun alt dudağında gezindi ve onu dişlerinin arasına aldı. Sanki beni yutmak ister gibiydi.

"Dokunaklı, dokunaklı." Parmak ucunu göğsümde gezdirdi, meme ucumu kısıtırmadan önce daire içine aldığında beni şok etti. "Beni boğmak ister gibi görünüyordun koca oğlan. İçkini ben mi aldım? Çünkü bilmiyordum."

Cevap verirken sesim amaçladığımdan daha boğuk çıktı. "Burada sulandırılmış bok servis ediyorlar."

Yüzünde bir gülümseme belirdi. O kadar büyüktü ki kendi ağzımın kenarlarının yukarı kalktığını hissettim. "Hayır. Bana gerçek mal servis etti. Ateş etmek ister misin?" diye sordu, başparmağıyla omzunun üstünü işaret ederek.

Sanki kendi balonumuzun içindeydik, birbirimize o kadar dalmıştık ki başkalarının yaklaştığını bile fark edemiyorduk.

"Nik. Neden bu kadar uzun sürdü? Etrafta dolaşp kontrol etmeliyiz
-" Kenji yanımda durakladı ve gözlerinin ilgiyle açıldığını anlamak için ona bakmama gerek yoktu. "Özür dilerim hanımefendi. Şerefsiz arkadaşım sizi rahatsız mı ediyor?"

Kenji onun elini tuttuğunda, alışık olmadığım bir duygu olan kıskançlık damarlarımda dolaşmaya başladı. Tabii ki elini sıkmadı ya da öpmedi. Hayır, göt herif tam bir horoz gibi davranıp kızın elini ısırıldı. Gözlerinin nasıl açıldığını ve bir iniltiyi nasıl bastırdığına dayanarak, şimdi burada olduğu için ilgisini kaybetmeyi tamamen bekliyordum. Bazı nedenlerden dolayı, umutsuzca beni reddetmesini istemiyordum. Onu Kenji-kardeşlerimden herhangi biriyle- paylaşabilirdim ama çoğu kadının bu fikre o kadar da açık olmadığını gördük.

Dikkati tekrar bana döndüğünde geri çekilip onları terk etmeye hazırdım.

"Beni hiç rahatsız etmiyor. Koca oğlan benimle atış yapmak üzereydi. Değil mi?"

Cevap veremedim Caleb yanıma geldi ve tüm vücudunun gerildiğine yemin edebilirim. Son birkaç dakikadır konuştuğum yüzüstü kadın ortadan kayboldu. Saçlarını çözdü, bir perde gibi düşmesine izin verdi ve göz temasından kaçınarak önündeki döşeme parçasına baktı.

Belki daha önce sevişmişlerdir?

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum ama şimdi gidip kaynaşmam gerek," diye yorum yaptı, oluşturduğumuz beden duvarını açmaya çalışarak.

"Bekle," diye yalvardı Kenji. "Bana adını ya da numaranı hiç vermedin. Seni parti sonrasına nasıl davet edebilirim?"

Ona kızmak istiyordum ama doğrusu sormayı hatırladığı için minnettardım. Çünkü haklıydı. Adını hiç söylememişti ve bu gece duşta bir tanesini döverken ne inleyeceğimi bilmek istiyordum. Ama i çekerek verdiği cevap tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

Adını vermek istemedi. Bu tepkiyi fark eden tek kişi ben değildim. Kenji'nin gözleri kısıldı ve neşeli gülümsemesi yırtıcı gülümsemesine dönüştü. İgdlerimizin sesini dinlediğimiz için bu hayatta bu kadar ilerleyebilmiştik. Tepkisi nemsiz olabilirdi ama yanılma riskini göze alamazdık.

Caleb'in tehditkâr sesi gerginliği kesip attı. "İsim. şimdi. Tabii vermemen için bir neden yoksa" dedi, kaşlarını beklentiyle kaldırarak. Caleb benden bile daha güvenilmezdi, bu yüzden iyi bir nedeni olsa iyi olurdu, yoksa onu sorgulamak için kışından çekip alırdı.

"Elbette bir nedeni var," diye tersledi, sonunda gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. "Her kadının kendini sana atmasına alışkın olduğunu biliyorum, ama işte sana küçük bir hayat dersi. Sana isimlerimizi vermek *zorunda değiliz*. Sana sadece git kendini becer diyebiliriz." Dili alt dudağında gezindi, bu hareket dikkatimizi çekti ama baştan çıkarmak için değildi. Kafasındaki bir şeyi çözmeye çalışıyordu. Artık bir şeyler sakladığından emindim.

"Scarletta Romano," diye cevap verdi sonunda. şaşkınlık ve inançsızlık üçümüzün de yüzünde belirgindi, bu da ondan göz devirmemizi sağladı. "Evet, bu partiye ev sahipliği yapan Romano ailesi gibi. O benim amcam. şimdi, ilgilenmem gereken bir şey var. İyi nişanlar Caleb."

Bir yanıt beklemedi, şımarık kışı yanıyormuş gibi oradan ayrıldı.

"Peki, sik beni," diye fısıldadım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 9

CALEB

10/10 İHTİMALLE İÇ ÇAMAŞIRLARI SIRILSIKLAM.

Partiye katılanların arasından süzülerek geri çekilen kadından gözlerimi ayıramıyordum. "Nişan konusunu açtı. Kimsenin bundan haberi yok. Peki küçük bayan Scarletta nasıl öğrendi?" Barmenin bıraktığı viskiyi yudumlarken yorum yaptım.

"Kızlar boktan konuşur." Göz ucuyla Kenji'nin omuz silkişini yakaladım. Belli ki güzel kadınla ilgili şüpheli duygular beslemiyordu.

"Ama Dominick'in bir yeğeni olduğunu hiç duydun mu? Çünkü ben kesinlikle duymadım," diye sordu Niko ve arama yapmak için telefonunu çıkardı.

Başımı yavaşça salladım ve onun görüş alanımdan çıkmasına izin vermedim. Tüm önemli oyuncular ve hayatlarındaki kadınları tanıyorduk ama ben onu tanıımıyordum.

"Şey, lanetleneyeğim. O bir Romano." Niko espriz bir kakhaha attı. "Tam olarak nasıl olduğunu anlayamadım. Görünüşe göre Dominick onu bebekken yanına almış ve büyütmüş, bu haber makalesine göre. İki ismin birlikte geçtiği bulabildiğim tek şey bu. Ama burada kızın kendi yeğeni olduğunu söylüyor."

"O zaman neden adını hiç duymadık?" Kenji bir esrar çekerek söze karıştı. Esrarı içkiye tercih ediyordu. Gözleri de kızın şerefsizlerin tekliflerini kibarca reddedişini takip ediyordu. Bir adam elini kızın kolunda gezdirirken yumruğum sıkıldı. Son anda dans ederek uzaklaştı, yüzünde sahte bir gülümseme vardı. Adama verdiği gülümseme, bize dişlerini göstermesine kıyasla çok *tatlıydı*.

Elimizdeki versiyonu tercih ederdim. En azından gerçektir.

Adını sorduğumda bana karşı takındığı tavrı düşünerek, "Meydan okuyan küçük bir şey," diye geçirdim içimden. Onda çok tanıdık bir şeyler vardı ama onunki gibi bir yüzü unutmam mümkün değildi. Kalp şeklinde bir yüzü çevreleyen şekerleme rengi saçları, kan kırmızısına boyanmış dolgun dudakları ve kristal su gibi gözleriyle muhteşemdi. Daha önce sadece birkaç kadın görmüştüm...

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Daha önce hissettiğim tanıma hissi şimdi elektrik şoklarından oluşan bir girdaba dönüşmüştü.

"Siktir."

Bardağı yere çarpıp her gece peşimi bırakmayan kadının peşinden giderken kehribar rengi sıvı etrafa saçıldı.

"Bana bir iyilik yap ve Dominick'in beni aramasını engelle," diye seslendim omzumun üzerinden.

"Nereye gidiyorsun?" Saten zümrüt rengi elbiseyi en son gördüğüm yere doğru ilerlerken Kenji sordu.

"Bayan Romano ile kendisine ait olmayan şeyleri almanın tehlikeleri hakkında konuşmaya gidiyorum."

İki kardeşim de güldü. "Oh, kahretsin. İyi bir kovalamaca oyununa bayılırım."

Onu sorgulamak benim hakkım. Çok eğlenceli fikirlerim var," dedi Kenji.

Onun iyiliği için, umarım buna gerek kalmaz. Ama eğer düşündüğüm kişiye, o zaman onun zeytin tenine zarar vermek ve bağlanma iyiliğine karşılık vermek için sabırsızlanıyordum. Şiddet uygulama fikrine gülümsedim. Benden çaldığını fark etmemiş olması gerçekten umurumda değildi.

Günahlarının bedelini ödeyecekti.

Heyecan damarlarımda kaynıyordu. Bu enerji, normalde zaman ayırdığım iş tanıdıklarımın uzak durmama neden oldu. Ama şu anda avının peşindeki bir avcıydım.

Muhtemelen akşam yemeğine kadar saklanmayı umarak banyoya doğru ilerledi.

Bu planın işe yaramayacak olması çok kötü.

Köşeyi dönüp daha çok gizli bir oyuğa benzeyen gölgeli bir koridora girdim. Bal rengi saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru sallarken burnuma sıcak ve şehvetli bir koku çarptı. Omuzlarında yalnız olmadığından şüphelendiğini gösteren bir gerginlik vardı. Bir sonraki an, kapıyı kapatmaya çalışarak tuvalete koştu.

O hızlıydı ama ben daha hızlıydım.

"Bu da ne..." Kapı ile çerçeve arasına sıkışmış elbise ayakkabıma ters ters baktı.

"Sizinle biraz konuşmamız gerekiyor, Bayan *Romano*." Ses tonum kulaklarıma bile tehditkâr geliyordu ama beklediğim gibi irkilmedi. Bunun yerine, sanki sinir bozucu bir baş belasından başka bir şey değilmişim gibi bıkkın bir nefes aldı.

"Bakın, eğer işemeniz gerekiyorsa, eminim bu tuvaletten daha fazlası vardır. Hatta git *nişanlının* hazırlandığı tuvaleti kullan. Tebrikler, bu arada, o gerçek bir şeftali," dedi ve beni yoldan itmeye çalışmadan önce küçümseyici bir şekilde göğsümü okşadı. Ama bazı cevaplar almadan onu gözümün önünden ayırmamın imkânı yoktu.

Yani, dosyam hangi cehennemdeydi?

Bizi içeri itip kapıyı arkamdan kilitlediğimde, başının mermer kaplı duvara çarpmasından çıkan tatmin edici bir gümbürtü küçük tuvalet odasında yankılandı. Avucumun altındaki nabzının çırpınışı yüzüme bir gülümseme getirdi.

"Bu da ne?" diye bağırdı, diğer elim bileklerini onun üzerinde tutarken. "Başka bir Romano ile nişanlanmak üzere olan biri için bunun uygunsuz bir davranış olduğunu düşünmüyor musun?"

Diziyle sikime vurmaya çalıştı ama kalçalarını kendiminkilerle sıkıştırarak darbeyi engelledim.

"Seni bulduğumda ne yapacağımı söylediğimi hatırlıyor musun, hırslı?" Boğazını sıkarken sesinden küçümseme damlıyordu. "Seni boğarken gözyaşlarının yüzünden aşağı süzülüşünü izlemek istiyorum."

Soluğu kesildi ve yüzünde panik ifadesi belirdi ama bir saniye içinde kayboldu. Yerini ateşli bir meydan okuma maskesi aldı. Nefes borusuna baskı uygulayarak elimi iterken gözleri kısıldı.

"Aletin beni boğacak kadar büyük olduğundan emin değilim Callahan. Biraz... eksik hissediyorum," diye tersledi. Sözleri sert bir törpüydü ama vücutlarımızın ne kadar yakın olduğunun farkına varmamı sağladı.

Ukala kaltak.

Onun bu küstah cevabı karşısında midem öfkeyle bulandı. Ama bu, vücudu altımda kıpırdandıkça şehvetin içime akmasını engellemedi. Onunla oynayacak vaktim yoktu ama meme uçlarının saten elbisesine yapışması oynadığım oyundan hoşlanabileceğini gösteriyordu. Yoluma çıkan herkesi düşman olarak görmem çok kötüydü.

Yüzü ne kadar muhteşem ya da göğüsleri ne kadar büyük olursa olsun.

"O dudaklarını sikime dolamanı ne kadar istesem de Romano orospularıyla yatmam," diye hırladım. "Ama belki iyi bir kız olur ve sorularıma cevap verirsen seni çabucak öldürürüm. Seni boğmak yerine boynunu kırarım," diye fısıldadım kulağına, nefesimin teninde nasıl çakıl taşları yarattığının tadını çıkararak.

Belki de benim sözlerimdir.

"Vay canına. Müstakbel karın için üzüldüğümü söylemek istiyorum. Ama küçük siki inkar etmediğine göre, muhtemelen sikişmezsen daha iyi olur-"

Ukalaca yorumu öksürük kriziyle son bulurken, sertleşen uzunluğumu kavraması için elini aşağı doğru çekerken boğazının yumuşak etine bastırdım. *Küçük sikimi* hissettiğinde burun deliklerinin hafifçe parlamasıyla içimde bir gurur dalgası oluştu. Hasta bir sikici olduğum gerçeğini hiçbir zaman inkâr etmemiştim. Ama Bayan Scarletta'nın gözbebekleri şişmiş ve göğsü inip kalkmaya başlamıştı.

İç çamaşırının sırlıslık olma ihtimali onda ondu.

Şimdi nefret seksinin çekiciliğini anladım.

İçimde dolaşan bu duygular her duyumu harekete geçirdi. Teni nasırlı parmak uçlarımin altında ipek gibiydi ve kokusunun sıcaklığı odada o kadar baş döndürücüydü ki burnumu saçlarına gömmek istedim. Varlığımın her zerresi sikimi amina sokmak istiyordu. Etin şaklaması neredeyse hıçkırıklarını duymak kadar tatmin edici olacaktı.

Onu becermek istemem için sevmem gerekmiyordu. Belki de onu *Dominick'in ailesinden kimseyle yatmama* kuralına bir istisna yapabilirdim. Aslında ondan nefret etmek bu fikri daha çekici kılıyordu. Onu olduğundan emin olduğum bir sürtük gibi kullanmak istiyordum. Ama bunun için zaman yoktu.

Şu anda sadece tek bir işe yarıyordu.

"Scarletta, beni ne kadar çok istediğin hakkında bu kadar konuşma yeter. İşler şöyle yürüyecek. Ben bir soru soracağım, sen de cevap vereceksin." Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Ukalalık yapmadan. Aksi takdirde havanı keserim. Anladıysan başını salla," dedim.

Eğer bakışlar öldürebilseydi, şu anda beni üç kez öldürmüş olurdu. Ama öfkesine şehvetin de karıştığı gerçeğini saklayamıyordu. İkimiz de içsel bir savaş veriyorduk. Benimki de onunki kadar yüzümde belli oluyor muydu?

Başını sallayarak beni teşvik etti.

"Kimsin sen? Ve kimin için çalışıyorsun?" diye sordum.

Niko onu çoktan kontrol etmişti ama ben onun kendi ağızından lanetleyici bir kanıt istiyordum. Dosyayı alıp almadığı sorusu dilimin ucundaydı ama henüz bilgi vermek istemiyordum.

Sanki var olan en aptalca soruyu sormuşum gibi gözlerini sıkıntıyla devirmesi beni çok kızdırdı.

"Sana zaten söyledim. Scarlettta Romano. Dominick Romano'nun yeğeni. Seninle ileli bir akşam yemeğine oturmak zorundayken neden sana sahte bir isim vereyim ki? Ve kendimi sahte bir şekilde ilişkilendireceğim onca insan varken, yeni kayınpederini seçeceğimi mi sanıyorsun? Hay sikeyim. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum ama işte buradayız."

İfadesinin son kısmını o kadar sessiz mırıldandı ki neredeyse kaçırıyordum. Dominick'ten bahsedişindeki bir şey bana benim de babamdan bahsetme şeklimi hatırlattı.

"Kim. Gönderen. Kim gönderdi?" Nefesini kesmek için içimdeki arzuya karşı savaşıarak ısırđım.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun, pislik?" diye hırladı.

Alnımda boncuk boncuk ter birikti. Lanet olsun. O dosyada ne olduğunu bilmiyordum ama çok can yakıcı bir şey olamazdı. *Ama* Dominick o gece o ofiste olduğunu biliyorsa... bu bizi mahvedebilirdi. Dosyadaki istihbaratla bir plan yapmak yerine bizi öldürmeye karar verebilirdi.

Bu ittifakla birlikte hareket ettiğimiz için bu gece ağır silahlarla gelmemiştik.

"O gece orada olduğumu biliyor mu?" Sesim hırıltı şeklinde çıkarken sordum. Öfke ve çaresizlik her kelimeye sızıyordu ve boğazındaki baskıyı artırdım.

Buz mavisi gözleri benimkilerle buluştu. Gözlerinde samimiyet ve korku vardı ama korkunun benden kaynaklanmadığından emindim.

"O gece seni gördüğümü ona söylemedim. Neredeyse yakalandığımı bilseydi, benim kığım olurdu." Yer değıştirdi, sertleşen boyuma sürtünürken dudağını ısırđı. "Bunu bir ateşkes olarak adlandırmaya ve neşeli yolumuza devam etmeye ne dersin? Olur mu?" diye sordu umutlu bir ses tonuyla. Yüzümde hevesle bir yanıt ararken dili dışarı çıktı ve dudağının üzerinde gezindi.

Onu incelerken sözlerini zihnimde evirip çevirdim. O bir anomaliydi, bir riskti ama ihtiyacımız olan şey olabilirdi. Ne yazık ki onun için.

Kenji, Niko ve benim bizi korkutucu piçler yapan yeteneklerimiz vardı. İşbirlikçi bir piç olmak benim yeteneğimdi. Herhangi bir durumu nasıl olumlu bir anlaşılmaya dönüştürebileceğimi bulma yeteneğim mafyaya bu kadar çok para kazandırmamı sağladı.

Bir kavşak iblisi ete kemiğe bürünmüştü ve Scarletta ruhunu Sendika'ya satmak üzereydi.

Elim boğazından çenesine doğru hareket etti ve o kadar yaklaştım ki dudaklarım dudaklarına değdi, nefeslerimiz her kelimedede birbirine karıştı. "Oh, Scarletta. İşte böyle olacak. Bana benim seçtiğim bir iyiliği borçlusun, almaya geldiğimde hiçbir soru sormayacaksın. Ve her şeyi sonuna kadar takip edeceksin. Benimle savaşmak yok."

Göz kapakları yenilgiyle kapandı. "Peki bunu neden yapayım, pislik herif?" diye sordu ellerimde çırpınırken, elimden kurtulmaya çalışıyordu. Ama kaslı bedenime karşı yapabileceği çok az şey vardı.

Tahtaya yapışmış bir kelebek gibiydi, ben kanatlarını koparıırken mücadelesinde güçsüzdü.

"Çünkü eğer yapmazsan, amcanın sıçır batırdığını öğrenmesini sağlarım. Ve sanırım benim anlattıklarına inanmasını sağlayacak kaynaklara sahip olan da benim," diye ukalaca cevap verdim.

İhtiyacım olan tek onay onun hırlamasıydı. Yeni oluşturduğum planın tüm boyutlarını keşfettiğinde vereceği tepkiyi düşündükçe heyecanım damarlarımda dolaşıyordu. Her anından nefret edecekti. Romano ailesini ve benden çalan kaltağı mahvettiğimi bilmekten daha büyük bir zevk alamazdım.

"Kıçını bağlamışken fotoğrafını çekmeliydim," diye homurdandı, artık bana karşı koymuyordu.

"Anlaştık mı?" Burnumu bir aşığın yapabileceği gibi yanağında gezdirerek, öfkeyle nasıl titreştiğinin tadını çıkararak sordum. Yüzünü çevirdi, böylece ağızlarımız bir kez daha birbirlerine bastırılmış oldu.

"Peki. Anlaştık, piç kurusu," diye yenilgi yerine kinle karşılık verdi. Ateşi tenimi yaladı.

Acı alt dudağımdan yayıldı. Kaltak beni ısırdı ama beni alt etmesine izin verirsem lanetlenirdim. Muhtemelen geri çekilmemi bekliyordu, vücudumun her santimini onunkiyle aynı hizaya getirmemi değil. Yumuşak nefesi, dilimi içeri sokmam için mükemmel bir fırsattı, tang'ın ikimizin de ağızını kaplamasına izin verdim.

Partinin sesleri kaybolmuş, yerini bizim zor nefes alış verişlerimiz almıştı. Ama ağızından kaçırdığı yumuşak inilti bir bardak soğuk su gibiydi. Vücudum

onunkine yapışıp kalmak istedim -aslında onu tezgâhın üzerine oturtup taşaklarım kadar içine gömülmek istedim- ama aklım bana onun nefret ettiğim her şey olduğunu hatırlattı.

Romano kaltağı.

"Kanla mühürlenmiş," diye tükürdü yüzünü görecektense kadar uzaklaştığımda. Gözlerinde öfke parlıyordu ama yanaklarındaki kızarıklık dışında zeytin rengi teni neredeyse solgundu. Esmer dalgalarının bir tutamı kulaklarının arkasından kurtulmuştu ve izin almadan elim gelip onu yerine sıkıştırdı.

Vücudumun nesi var böyle?

Bu jesti nezaketle karıştırmamasına fırsat vermeden onu kapıya doğru ittim, onu gerçekten öpmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce bu kapalı alandan çıkmam gerekiyordu.

Çünkü yaptığımız şey bir öpücük değildi.

"Hadi gidelim. Yemekte yanımda oturacaksın."

Başını hızla çevirip bana bakması çok komikti. "Sikerim böyle işi.

Amcamın ve adamlarının yanında oturuyorsun."

Neden bu kadar yakın olmamız gerektiğini soran iç sesimi duymazdan gelerek tekrar onun kişisel alanına girdim. "Şu anda benim sürtüğüksün. Göründüğün kadar zeki değil misin Scarlettta? Çünkü şimdiye kadar anlamışsındır diye düşünmüştüm. Senin kıçın benim elimde." Hırıltısı karşısında ağzımın kenarları yukarı doğru kıvrıldı.

Ellerini kalçalarının üzerine koyarak gözlerimi vücuduna çekti. Elbisesi onu mükemmel bir şekilde sardığı için içine dikilmiş gibi görünüyordu. Daha önce dikkatim o kadar dağılmıştı ki vücudunu tam olarak görememiştim.

"O zaman bu senin iyiliğin mi? Akşam yemeğinde seninle oturmamı mı istiyorsun?"

Çünkü eğer değilse"-döndü, kapıyı çekerek açtı ve ulaşamayacağı bir yere fırladı-"git kendini becer."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

SCAR

HARIKA, KUZENİMİN NİŞANLISINI ÖLDÜRMEK
İSTİYORUM... YA DA ONU BECERMEK. İKİSİ DE Mİ?

Tanrım, elleri yemek tabağı büyüklüğündeydi ve sıcaklıkları tenime bir damga gibi sızıyordu. İçimden bir ürperti geçti ve bunun tiksintiden mi yoksa heyecandan mı kaynaklandığından emin değildim. Neredeyse onun ulaşamayacağı bir yere varmıştım ama giydiğim bu lanet topuklar beni her zamankinden daha yavaşlatmıştı.

"Hayır. Bu benim iyiliğim değil." Yüzümü ona çevirmeden önce sıcak nefesi ensemden dolaştı. "Ama yine de dediğimi yapacaksın, çünkü beni alt etmenin bir yolunu bulamazsan," diye durakladı ve beni küçümseyerek baktı, "kıçını istediğim yere oturtmamı engelleyecek hiçbir şey yapamazsın," dedi Caleb, çenesini çıkarıp kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Ve içimden bir ses amcanın önünde olay çıkarmak istemediğini söylüyor."

Kendini beğenmiş piç.

Kalçama yaslanan sert çelik, Caleb'e tam olarak ne tür bir *sahneye* neden olabileceğimi göstermem için beni cezbedi. Ama bu çok fazla insana çok fazla sırrımı açıklamak anlamına gelirdi. Banyoda ona karşı mücadele etmememin nedeni de buydu. O an için kötünün *iyisi* gibi görünmüştü ama şimdi başımda uğursuz *bir iyilik olduğu için*, belki de A şikkını seçmeliydim diye düşündüm: Eski bir İrlanda mafyası üyesinin kanlı bedenini fayans döşeli zeminde bırakmak.

"Yolu göster," dedim, yanımdan geçip giderken onu tersleyerek. "Bekle." Caleb'in kolunu tuttum ve تنها koridordan çıkmadan önce onu durdurdum. "Bu cinsel bir iyilik değil, değil mi? Çünkü bana para ödenmiyor."

Gülüşü beni şaşırttı. O sakin bunu nasıl yapacağını bildiğini hiç düşünmemiştim. Tüm bu zaman boyunca, öfkeli bir eşek gibiydi. Nazik olmaya bile zahmet etmemişti.

benimle. Ve bunun neden tahrik edici olduğunu araştırmak istemedim.

"Kuku için para ödüyor gibi mi görünüyorum? Romano amcığına sokmaktansa sikimin donmasını tercih ederim," dedi ve telefonunu çıkarıp beni yaramaz bir çocuk gibi arkasına çekmeden önce bir mesaj attı. Yemek odasına girdiğimizde ses seviyesi arttı. Havaya yayılan baharat ve rahat yemek kokuları midemin beklentiyle guruldamasına neden oluyordu.

"Ne?" Caleb'in sorgulayan bakışları karşısında tersledim. "Güzel kokuyor ve ben çok açım."

İtirafım onu şaşırtmış gibi bana göz kırptı, ki bunun mümkün olduğunu sanıyordum. Çoğu sosyetik kadın gerçekçi olmayan ve sağlıksız vücut standartlarını korumak için çılgın rejimler uygulardı. Bu arada ben düzenli olarak ıstakozlu tortellini yiyor ve bir erkeği alt edebilecek kadar güçlü olabilmek için ağır şeyler kaldırıyordum.

Oda, tuvalete gittiğim zamankinden daha doluydu. İçeride otuz kadar kişi olmalıydı. Dört Aile'nin üyelerinden bazı tanıdık yüzler masa boyunca yayılmıştı. Yine de hiçbiri yüksek rütbeli değildi. Muhtemelen bu toplantının ne hakkında olduğunu araştırmak için gönderilmişlerdi.

Dominick masanın başında durmuş, ince çizgili kömür grisi takım elbiseli bir adamın söylediği bir şeye gülerken başını arkaya atmıştı. Sarı saçları ustaca arkaya doğru taranmıştı. Dominick, sırtı bize dönük olan gizemli adama kıyasla özensiz görünüyordu. Bulunduğum açıdan kim olduğunu anlayamıyordum ama beynimin arkasında bir şey onu tanıdığımı söylüyordu. Dikkatim o kadar dağılmıştı ki Caleb'in bizi Dominick'in solundaki yerlere götürdüğünü fark etmemiştim.

"Burada oturamam," diye tısladım dişlerimin arasından, amcamın dikkatini çekmemeye dikkat ederek. Caleb protestolarımı tamamen görmezden gelerek yanına bir sandalye çekti.

Hâlâ hareket etmediğimde kaşlarını kaldırdı. "Neden olmasın? Sen ailedensin, değil mi? Ayrıca Dominick'in ne dediği umurumda değil. Ben onun yanına oturacağım, sen de benim yanıma. Şimdi kışını sandalyeye koy, Romano."

Boynumun sütununda sıcak ve nemli bir şey aktı ve elim gizli bıçağa uzandı, arkamda duranın bağırsağına saplamaya hazırdı, ta ki yumuşak bir ses kulağıma fısıldayana kadar.

"Neşelen. Sen de benim yanımda olacaksın."

Kenji'ye döndüm, çikolata gözlerinde manik bir parıltı vardı. Bu ifadeyi tanıyordum, birinin gözlerinden akan, sınırı aşan heyecanı

Vücut. Benimki her zaman şiddet uygulamadan önce gelirdi. Kenji'ninkinin de aynı olabileceğine dair bir sezgim vardı.

Bu gece kendimi onun kılıcının ucunda mı bulacaktım?

Vücudumu bir ürperti kapladı. Heyecan bu düşünceye verilecek doğru yanıt değildi ama adam, onu görene kadar hoşlandığımı bilmediğim her şeyin yürüyen bir cinsel uyanışıydı. Kenji'nin burnunda bir hızma ve şakağında, zahmetsizce dağılan mürekkep rengi saçlarının hizasını takip eden ince bir yüz dövmesi vardı. *Deli* yazıyordu ve gotik harflerle yapılmıştı.

Bu hiç de endişe verici değil.

Bir de pek de göze batmayan boğaz dövmesi vardı. Bir oni maskesinin alt yarısı gibi görünüyordu. Kırmızılar ve siyahlar teninde çok canlı duruyordu. Parmağımın ucunu çizgileri boyunca gezdirmemek için kendimi zor tuttum.

Niko bize katılmak için yürüdüğünde yanaklarım daha da kızardı. Omzuma o kadar yakın durdu ki neredeyse birbirimize dokunuyorduk. Caleb'la banyoda karşılaşmamız bana Niko'nun yanında neden böyle davrandığımı analiz etme fırsatı vermemişti. Cinsel açıdan utangaç değildim ama bu üç erkekle flört etmek sağlığım için iyi değildi. Gerçekten, başka herhangi biri daha az karmaşık bir sikiş olurdu.

Belki Enzo hariç.

Niko öne doğru eğilip dilinin ucunu kulağımın kabuğunda gezdirdiğinde tüylerim diken diken oldu.

Bu adamların beni yalaması da neyin nesi? Ve neden bunun tekrar olmasını istiyorum, belki biraz daha güneyde...

"İğneyi al. Buna ihtiyacın olacak," diye fısıldadı Rus, azgın hayallerimi bölerek.

Elime küçük gümüş bir şişe tutuşturulana kadar şaşkınlıktan burnum kırıştı. Bir an için şişeye baktım ve bu adamlardan bir şeyler içmenin ne kadar akıllıca olduğunu düşündüm. Bu gece zaten cehenneme dönüyordu. Uyuşturulmuş olmak bu noktada bir artı olabilirdi. Gizemli içerikten bir yudum alırken soğuk metal dudaklarımla buluştu.

Öksürüğümü bastırdım ve boğazımdan aşağı lezzetli bir yanık damladı. Votka.

Nasıl bir manzara olmalıyız. Sırtım masaya dönük, etrafım insanları kıkırdatmak için beceriyormuş gibi görünen adamlarla çevrili. Bu üçünün beni dengesiz ve kontrolsüz hissettirmesi beni çok kızdırdı. Ve dürüst olmak gerekirse, kendi ilaçlarının tadına bakmaya ihtiyaçları vardı.

Ağzımın kenarından sıvı damladı ve onu silmek için başparmağımı kullandım. Gözlerimi hâlâ kişisel alanımdan çıkmamış olan Niko'ya kilitlemişken dilimi parmağımın etrafında döndürerek bir gösteri yaptım.

Benim gözlerim gümüş rengindeyken Niko'nunkiler okyanus suyu rengindeydi. Fırtınalı ve tehlikeli, eğer dikkatli olmazsanız yüzeyin altında ölümün kol gezdiği bir su. Başparmağımı çektiğimde ağzımdan çıkan ıslak *patlama* sesiyle dudakları hafifçe aralandı. Kenji'den yumuşak bir inilti geldi, ama tüm eylemi değerli kılan şey Caleb'in fısıldadığı öfkeli "siktir" oldu.

Küçük cinsel gerilim ve nefret balonumuz amcamın sesiyle paramparça oldu. "Bayanlar ve baylar, bu gece bana katıldığınız için teşekkür ederim. Lütfen oturup biraz yemek yiyelim." Yüzündeki sahte samimiyet, benim durduğum yere baktığı anda kayboldu.

"Burada ne halt ediyorsun Scarletta?" diye hırladı.

Pislik.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama Caleb benden önce davrandı.

"Ona burada oturmasını ben söyledim. Birini parçalamak istiyorsan beni dene Dominick," diye cevap verdi, ses tonu ölümcül bir keskinliğe sahipti. Gözlerim sessiz bir hesaplaşmaya girişen iki adam arasında gidip geldi.

Tanrı aşkına, bu çok saçmaydı.

Bu gece için sabrım tükeniyordu. Kenji'yi Niko'yla aramıza çekerek boş sandalyeye oturdum. Bu hareket, masanın karşısında beliren Enzo'nun ve gözleriyle bana ölüm tehditleri gönderen iki amcık kuzenimin bana ters ters bakmasına neden oldu.

Harika, bu çok eğlenceli olacaktı.

Yanımdan bir kıkırdama geldi. "Buralarda gerçekten popülersin, değil mi?" Kenji sordu.

"Ben ailenin favorisiyim." Adriana ve Milania'yı terslerken masum numarası yaptım.

Artık fazlasıyla aşına olduğum bir el kalçamın üst kısmına indiğinde nefesim kesildi. Elbisemdeki yırtmaç, ipeksi kumaş tarafından korunmayan bir deri parçası bırakmıştı ve elbette o nasırlı parmaklar onu bulmayı başarmıştı. Caleb iz bırakacak kadar sertçe sıkıldığında zevk ve acının birleşiminden oluşan bir iniltiyi bastırdım.

"Kendine gel Scar," dedi Caleb, sanki lanet bir köpekmişim gibi emir verirken bana bakma zahmetine bile girmedi. Yeterince konuşmuştuk.

başka hiç kimse onun talimatını duymadı.

Amcamın ve uşaklarının yanında asla kontrolden çıkmazdım ama bu adam soğukkanlılığımı bozuyor, içimde tuttuğum yaratığı serbest bırakmam için beni baştan çıkarıyordu.

"Ben bir şey yapmıyorum, Callahan. Şimdi çek şu lanet elini," diye ısırđım nefesimin altında. Sert gözleri bana doğru döndü. Bakışları o kadar deliciydi ki, irislerinin duvarlarını yalayan alevleri görebildiğime yemin edebilirdim.

Kenji elini diğer kalçama koyarak, "Ben de eğlenceye katılmak istiyorum," diye kıs kıs güldü.

Kınlı bıçağımı sıyırmaya santimetrelerce yaklaştığında içgüdülerim devreye girdi ve başparmağını geri çektim. Şaşkın tıslaması hareketimi kırmadan önce durdurdu.

"Özür dilerim," dedim utangaç bir şekilde, bunu nasıl açıklayacağımdan emin değildim. Bu yüzden gerçeğin bir versiyonunu söyledim. "Dokunulmaya iyi tepki vermiyorum."

Yüzündeki ifadeyi okuyabilmek için bakışlarımı yukarı kaydırdım. Ama kaşının hafifçe yukarı kalkması dışında yüzünde hiçbir şey yoktu. Kenji sırlarım tenime yazılmış gibi beni değerlendirdi. İronik bir şekilde, beni soyduğunda da öyleydi. Ama bunu yakın zamanda yapmayacaktı.

Asla demek istedim. O bunu asla yapmaz.

Cevap verirken bal rengi sesinde en ufak bir öfke belirtisi yoktu. "Bunun için endişelenme. Ama muhtemelen konuşmaya dikkat etmelisin. İçimde iyi olacağına dair bir his var."

Göz kırptı, parmaklarımızı birbirine geçirdi ve kucağına koydu. Bu değiş tokuştan ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum ama şimdilik elimi geri alamayacağım açıktı. Caleb'in kalçamda hâlâ ölümcül bir tutuşu vardı. Pislik herif muhtemelen onu bir boğma tasmağı gibi kullanacak, hoşuna gitmeyen bir şey yaptığım her seferinde sıkacaktı. Eksik olan tek şey Niko'nun dokunuşuydu. Bakışlarımın ona doğru kaydığını fark ettim ve okyanus gözlerinin beni izlediğinden emin oldum. Aklıma, elini enseme koyabilmek için kolunu Kenji'nin sandalyesinin arkasından geçirdiğı tuhaf bir görüntü geldi.

Ama daha önce amcamla konuşan adam aniden ortaya çıkıp mafya babasının sağında, normalde Enzo'nun oturacağı yerde oturunca bu hayal bozuldu. Başını kaldırdığında omuzlarım dikleşti. Yakışıklı ama sert yüz hatları aslında tanıdıktı. Onu şahsen tanımiyordum ama *kim* olduğunu kesinlikle biliyordum.

"Caleb, madem birlikte iş yapacağız, seni yeni bir ortağımla tanıştırmak istiyorum. Ama *onun* bu konuşmada hazır bulunması gerektiğinden emin değilim," dedi Dominick, tükürükler havada uçuşurken.

Ela gözleri bana doğru kaydı ve adamın başı sanki ilginç bir şeyi inceliyormuş gibi hafifçe eğildi. "Oldukça güzel bir kız. Kalmasında bir sakınca görmüyorum. Tecrübelerime göre, başarılı erkeklerin çoğu iş görüşmeleri sırasında bakacak *hoş* bir şeye sahip olmaktan hoşlanır." Sözleri vücudumda gezindi, kendimi kusurlu ve yanlıs hissettim ama tüm bu düşünceleri ifademden uzak tuttum. Bunun yerine ona yumuşak, ağırbaşlı bir gülümseme sundum ve bıçağımlı boğazında gezdirme isteğimi bastırdım.

Dominick sinirli bir of çekti ama daha fazla itiraz etmedi. "Evet, o halde. Caleb, bu Maxim Petrov. Yeni ortağım."

Maxim araya girdi. "Dominick, açık olalım. Ben senin ortağın değilim. Ben senin yeni işvereninim." Dikkati Dominick'ten, sakladığı eli hariç, sakinliğin timsali olan Caleb'e kaydı. O eli beyaz parmaklarıyla kalçama yaslamıştı. "Ve yakında Dominick'le ittifak içinde olacağın için, bu seni benim de çalışanım yapıyor. Değil mi?" Maxim sordu, ses tonu kasıtlı olarak alaycıydı.

Partinin geri kalanı, Caleb Maxim'e bakarken masanın başında artan ölümcül gerilimle boğuldu.

"Evet, bu gece neden burada olduğumuzu konuşalım, sonra da bunu salonda puro içerken tartışabiliriz. Ve odada kadınlar olmadan. Ya da Scarletta," diye yorum yaptı Dominick.

El altından yapılan bu yorum karşısında bir kaşım saç çizgime çarptı. "Kızının nişanlısı bir hanımefendi olduğumu bilecek kadar amıma yaklaştı," diye mırıldandım ve su kadehimden yudumlarken Kenji'den boğuk bir kahkaha duydum. O votka shotlarını içmemeliydim, çünkü bu gece kendimi cesur hissediyordum.

Caleb'ın eli kalçamda sıkılaştı, parmak eklemleri neredeyse bembeyazdı ama yüzünde bir sırıtma belirtisi gördüğüme yemin edebilirim.

Dominick elinde şampanya kadehi ve tereyağı bıçağıyla ayağa kalktı. "Bu akşamki yemeğe geçmeden önce yapmak istediğim bir duyuru var." Yapıştırdığı sahte gülümseme beni rahatsız etti. Konuklarına sanki onlara göndereceği kırıntılar için yarışan aç sırtlanlar sürüsü değil de hayranlarıymış gibi bakıyordu.

Hiçbiri sadık değildi. Kendilerine pastadan bir parça almayı garanti edenin yanında yer alırlardı.

Dominick Caleb'e baktı, sırtışı uğursuz bir şeye dönüşüyordu. Ama İrlandalı rahat görünüyordu. Az önceki gerginlik gitmişti. Ya da en azından o öyle davranıyordu, sanki buranın sahibiymiş gibi sandalyesine uzanmış, parmaklarıyla masa örtüsündeki gevşek ipliği çekiştiriyordu. Başparmağıyla kalçamı okşamaya başladığında gözlerim bir an için kapandı.

Beni öldürmeye çalışıyor. Kuzenimin nişanlısı tarafından baştan çıkarıldığım için beni öldürtmeye çalışıyor.

Hay sikeyim. Onunla evlenmesi gerekiyordu.

Ayağa kalkarken elindeki sıcaklık aniden kayboldu. "Bundan sonrasını ben hallederim, Dominick." Amcamın yüzünü şaşkınlık kaplamıştı. Ama kontrol kendisinde değilmiş gibi görünmek istemediğinden, bunu planlı bir değiş tokuş gibi gösterdi. Koltuğuna geri oturup Caleb'a ayakkabısına sıçmış gibi bakarken, Caleb'a onu götürmesini işaret etti.

"Çoğunuz beni tanıyor, ama tanımayanlar için söyleyeyim, ben Caleb Callahan'ım," dedi, derin sesi rahatlıkla uzaya yayılıyordu.

Kendini beğenmiş herif, insanların onun kim olduğunu bildiğini sanırdı.

"Kardeşlerim ve ben yakın zamanda kendi şirketimizi kurduk." Kıkırdamalar karşısında durakladı ve masadakilere sevimli bir gülümseme takındı; yirmi dakika önce beni duvara yapıştıran adamla tam bir tezat oluşturunuyordu. "Ve bu yemek ailelerin birleşmesini kutlamak için."

Dörtlü'nün üyeleri dışında masadaki herkes hafifçe alkışladı.

Adriana'nın yüzü neredeyse gülüyordu ve o kadar dik oturuyordu ki kışına bir sopa sokulduğuna ve kambur durmasını engellediğine yemin edebilirdim. Verdiği tepkiye duyduğum öfke midemi bulandırdı, bu da beni daha da kızdırdı.

Bu ahmakla evlenmesine neden üzüleyim ki?

Bir sonraki anda ayağa kalktım. Vücudum Caleb'inkine çarparken dudaklarımdan bir ses döküldü, elim sert göğsüne dayanmak için yukarı çıktı. Ben elimi çekmeden parmaklarımızı birbirine kenetledi ve yerlerinde sabitledi. Kolu sırtımda dolanıp kalçamda durduğunda içimi panik kapladı, dokunuşu yakıcıydı.

Ben orada durmuş, ona sımsıkı yapışmışken, ailem bana hançerlerini saplarken o kalabalığa hitap etmeye devam etti.

"Eşim Scarletta Romano ve ben nihayet birlikteliğimizi açıkladığımız için çok heyecanlıyız."

Kalbim kulaklarımda o kadar yüksek sesle atıyordu ki Enzo'nun kuzenlerimin öfke çılgınlıklarını susturduğunu zar zor duydum. Kalabalık odaya bir flaş bombası atmak, onun anonsundan daha az kargaşaya neden olurdu.

Ne haltlar dönüyordu?

Caleb'in gür dudakları benimkilere çarptı, dili dikiş boyunca ilerlerken içeri girmeyi talep ediyordu. Bu bir öpücük değildi; bir iddiaydı. Lanet çenemi kapalı tutmam için bir uyarıydı.

Bana seçtiğim bir iyiliği borçlusun, almaya geldiğimde sorgusuz sualsiz. Ve her şeyi sonuna kadar takip edeceksin. Benimle savaşmak yok.

Bu akşamki sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu.

"A şıkkını seçip seni öldürmeliydim," diye fısıldadım ona karşı, bana kendini beğenmiş bir gülümseme verdiğini hissettim.

"Ses tonuna dikkat et, karıcığım. Seni bu masanın üzerine yatırır ve misafirlerimizin önünde sana terbiye dersi veririm."

Bakışlarımı onunkilere çevirdim. Gözlerinde kaos gizleniyordu. Bu beni korkutmuyordu... heyecanlandırıyordu.

"Lütfen yap. Niko ve Kenji'nin isimlerini yüksek sesle bağıracağımdan emin olabilirsin," diye hırladım ve burun deliklerinin nasıl alevlendiğinin tadını çıkardım. "İtaatkâr birini istiyorsan yanlış kaltağı seçtin, *kocacığım*."

Bakışlarını benden ayırıp masadakilere tekrar hitap etmeden önce diğer ikisine işaret ettiğinde kalın bir şekilde yutkundum. "Lütfen, yemeğinizin tadını çıkarın. Ne yazık ki gitmemiz gereken başka bir yer var," dedi Caleb ve beni Kenji'nin bekleyen kollarına itti.

Masanın karşısında Enzo'nun ve amcamın gözleri öfkeyle parlıyordu ama ikisi de tek kelime etmedi. Ne haltlar döndüğünü bilmediklerini açıklarlarsa bu onlar için kötü görünürdü.

"Evet, bu gece başka bir yerde olacaklar," diye tükürdü amcam. "Lütfen, yemeğin tadını çıkarın. Onları uğurladıktan sonra hemen döneceğim."

Sözlerindeki tehdit irkilmeme neden oldu.

Kahretsin, bana ulaştığında biraz bedensel acı çekecektim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

KENJI

EĞER İSTERSE SIKIŞMEYİ REDDETMEZDİM.

Büyük P ile KIZDI.

Yani, anlıyordum. Sendika'yı kurana kadar tüm hayatım başkaları tarafından dikte edilmişti ve bunun her saniyesinden nefret ediyordum. Sayısız kez, aile üyelerimin ve diğer Yakuza patronlarının kellelerini almayı düşündüm. Ama onlar lanet kemirgenler gibiydi. Ortadan kaldırdıklarımın yerini daha fazlası alacaktı.

Bu sorunun çözümü için farklı bir yaklaşım gerekiyordu.

Amcası bizi dışarı çıkarmaktan söz ettiğinde Scarletta'nın vücut duruşunun nasıl değiştiğini izledim. Bana saldırmaya hazır bir yırtıcıyı hatırlattı, ama amcası ona baktığında bir korku parıltısı gördüğüme yemin edebilirim.

Partiden yeterince uzaklaştığımızda, "Bana neler olduğunu açıklamak ister misin Callahan?" diye kustu. Dominick bir elini kesilmiş yüz kıllarının üzerinde gezdirdi, bu kontrolden çıktığını gösteren tipik bir işaretti. "Ve sen." Dikkati Scar'a kaydı. "Lanet olası sürtük kız," diye homurdandı ona vurmak için hamle yaparken.

Daha yere inmeden Niko'nun dev eli bileğini sardı. "Ona dokunmamamı öneririm. Asla," dedi Niko, sözleri zorlukla kontrol altına alınmış bir öfkeyle titreşiyor, göğsü hızla inip kalkıyordu.

Niko'nun tutuşu o kadar sıkıydı ki Dominick'in eli neredeyse bembeyaz olmuştu. Aptal, hâlâ bir eli olduğu için şanslıydı. Bir kütükle yaşamayı öğrenmesine saniyeler kalmıştı. Normalde silahımla hızlıydım ama ona tokat atmaya gittiğinde katanamı kınından çıkarma hızım beni bile şaşırtmıştı. Vücudunun darbeye hazırlanma şekli bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Bu ilk kez olan bir şey değildi.

"Scarletta, Nikolay amcanı serbest bırakabilsin diye Kenji'nin yanına gel," dedi Caleb sıkılmış bir ses tonuyla, sanki sakın ve kayıtsızmış gibi. Ama ben daha iyi biliyordum. Çenesindeki tik taklar ve ensesindeki renk kızarması, kendini kaybetmenin eşiğinde olduğunu gösteriyordu.

Scar'ın burun delikleri bu komutla alevlendi, ama talimatı yerine getirdi ve bana doğru ilerlerken onu gizlice tersledi. Onun maskaralıklarına kıkırdadım. Emir almaktan hoşlanmıyordu. Yemek sırasında sessiz ve itaatkâr olabilirdi ama şimdi pusuya yatmış bir panter gibiydi.

Onun kadar güzel bir şeyin şiddete başvurduğunu hayal etmek zordu. Gür saçları karamel rengindeydi ve yumuşak dalgalar halinde omuzlarına kadar sarkıyordu. Saten elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla şık ve düzgün görünüyordu. Ama gözleri? Sahip oldukları sert kenarı fark ettim. Herhangi birimize her baktığında gözbebeklerinde buzdan bir öfke fırtınası gibi şiddet parlıyordu.

Tanrım, onu ve Caleb'ı savaşıırken izlemek eğlenceli olacaktı. Çünkü öyle olacaktı. Onu nasıl yere yatırdığını ve taşaklarına silah doğrulttuğunu duymuştum. O kadar gülmüştüm ki bir kasımı çektiğimi sanmıştım ve o zamandan beri ona bok atmayı bırakmamıştım.

Bu iyiliği yeni karısına iade ederse hiç şaşırmam. Pislik herif kadınla romantik bir şey yapmak istemediğini iddia etti.

Kahretsin, ben de bilmiyordum, ama eğer isterse bir sikişi reddetmezdim.

Düşüncelerim Caleb'ın sert ses tonuyla bölündü. "Dominick, karımla bir daha böyle konuşursan bunu kişisel bir hakaret olarak kabul ederim." Don'a yaklaşarak göğsüne bastırdı. Caleb'ın adamla arasında beş santim vardı. "Ve eğer ona bir daha el kaldırırsan, hayatının geri kalanında bir tüpten besleneceksin."

Onu öldürmekle tehdit edemezdi, en azından şimdilik. Bu yüzden onarılamaz bir hasar sözü vermek zorunda kalacaktı.

Dominick'in cevabına dikkat etme zahmetine girmedim. Hayır, değiş tokuş sırasında vücudundan gergin bir enerji yayılan güzelliğin büyüüne kapılmıştım. Topuklu ayaklarına baktım.

Bunların içinde rahat edemez.

Ya da belki sadece bencil bir piçtim ve onu yakınımda istiyordum. Arkamızdaki giriş duvarını deri bir bank kaplıyordu ve hiç düşünmeden onu kucağıma oturttum ve dolgun dudaklarından dökülen feryada sıırıttım. Gözleri kızgınlıkla parlıyordu.

Öne doğru eğildim ve neredeyse kulağına mırıldandım.

"Şimdi, şimdi. İyi bir kız ol. Duymadın mı? Artık senin sahibin biziz, Scar Romano."

Bana nefesinin altında orospu çocuğu demeden hemen önce nefesi kesildi ve gülümsememin genişlemesine ve sikimin sertleşmesine neden oldu. Caleb önümüzde durduğu yerden boğazını temizledi. Uzun zamandır kardeşlik, o yüzden ağzından çıkmayan tüm kelimeleri duyabiliyordum.

Şöyle bir şeydi: *Lanet bir çocuk gibi davranmayı bırak, Kenji. Neden onu kucağına aldın? Göt deliğindeki bir kaktüs kadar eğlenceliyim.*

Tamam, son kısım tamamen bana ait.

Elimi elbisesinin yırtmacının altına kaydırıp ipeksi tenini okşarken arkadaşşıma baktım ve göz kırptım. Titrediğini hissettim. Vücutlarımız o kadar yakındı ki, sıcaklığın ondan yayıldığını hissedebiliyordum ama gözlerimi Caleb'dan ayırmadım. Yaptığım maskaralıklar karşısında çenesinin titremesi hoşuma gidiyordu. Caleb'la yatmak için yaşıyordum ve onu biraz fazla zorladığım zamanlardan kalma birkaç yara izim vardı. Niko bana hafifçe kafa sallıyordu ama içten içe benim ortalığı karıştırmamı seviyordu. Bunu hiç söylemedi ama ben söyleyebiliyordum.

"Güzel kızım ile olan birlikteliğimize ne oldu?" Dominick çoktan mor bir renk almış olan bileğini ovuşturarak sordu. "Bu ikimiz için de mükemmel bir anlaşma. Onunla birlikte gelen çeyize erişimin olacak ve ben de işlerinde bir ortak olarak muamele görmek istiyorum," diye ekledi aradığı yanıtı alamayınca.

"Hayır," dedi Caleb. Cevabının geri kalanı Dominick'in yumruğunun çatı katının kapısına çarpmasıyla kesildi, çarpma sesi girişte yankılandı.

"Hayır mı? Daha ne istiyorsun? Milania'yı da mı?" Dominick'in bağırması, emrindeki Enzo'nun sertleşmesine ve elinin silahına doğru gitmesine neden oldu.

Evet, istediğimiz buydu. Aptal kızlarınızın ikisini de.

Anlaşılan bu düşüncemi kendime saklamamıştım çünkü Enzo bana ters baktı. Scar'ın kalçasının üstündeki elimi fark ettiğinde kırmızı boynuna doğru süzüldü ve yakasının üzerinden dışarı baktı. Yüzünde sahiplenici bir ifade belirdi.

İlginç. Dominick'in kızı için terk ettiği kız arkadaşşı bu muydu? Onunla dalga geçmek için öne doğru eğildim ve kulağının arkasındaki yumuşak eti emdim. Boştaki elim kaburgalarının üzerine geldi, başparmağım göğsünün kıvrımını süslüyordu.

"Beni morartacaksın," diye tısladı, ama benden kurtulmak için bir çaba göstermedi ve ben de onun lobunu ısırdım.

Enzo sözünü kesti, sırası gelmeden konuştu. "Ayağa kalk Scarletta. O stronzo'nun kucağında oturan bir fahişe gibi davranıyorsun. Ne giyiyorsun lan sen?" diye çıkıştı.

Niko'nun yumrukları iki yanında sıkılaştı ve Caleb'e baktı. Ama o kendini beğenmiş herifi delik deşik etmekle meşguldü.

"Bir kadına ne yapması gerektiğini söylemek istiyorsan, git kendi lanet karına söyle, Enzo." Caleb başını Scar'a doğru eğdi. "Ne sikim isterse onu giyebilir. Bir, çünkü bu onun ayrıcalığı ve iki, sikimin onu her seferinde bana geri *getirecek* kadar iyi olduğunu biliyorum."

Enzo neredeyse öfkeden titriyordu. Caleb dikkatini tekrar Dominick'e çevirdi. "Çok paramız var. Kızlarınız ve çeyizleri sizde kalsın. Yara izi iş görür," diye cevap verdi Caleb.

"Ve birden fazla kadına ihtiyacımız yok," diye ekledim, Enzo'nun yüzünde beliren dengesiz ifadenin tadını çıkararak.

"Peki ben onun karşılığında ne alıyorum?" Dominick neredeyse kelimeleri tükürüyordu. Yeğeninden neden nefret ettiğini bilmiyordum. Bu gecedan önce hiçbirimiz onun bir yeğeni olduğunu bile bilmiyorduk.

Spitfire'ı çevreleyen pek çok soru vardı. Çözölmeyi bekleyen bir gizem.

Dominick onu reddettiğı için tazminat ve saygısızlık hakkında bağıırken gözlerim tekrar ona kaydı. Ama ona odaklanarak onu duymazdan geldim. Birkaç dakika önceki patlamasının dışında sessizdi. Çoğu kişi bunun onun da dünyamızdaki diğer kadınlar gibi itaatkâr olduğı anlamına geldiğini düşünürdü. Ama bu bir hileydi. Boynundaki nabzın çılğınca atışını izledim ve bunun korkudan kaynaklandığını düşünmedim.

Amcasının yeğeninin ne kadar anlayışlı olduğunu bildiğinden bile şüpheliydim. Scar etrafındakilerin onu hafife almasına izin vermekten mutlu görünüyordu. Belki de Caleb odadan çıkmasına izin vermeliydi, çünkü kaçışına hazırlanmak için toplayabileceğı tüm bilgileri topluyordu.

Tanrım, meydan okumayı çok severdim.

Bir kez daha, kulağının kabuğunu buldum. "Seni bulacağım, Scar." Sırtı sertleşti. "O güzel küçük kafanın içinde dönen tekerlekleri görüyorum. Kaçmaya çalışabilirsin... saklanabilirsin. Ama ben seni avlayacağım."

Yüzünü bana döndü; delici gözleri sanki ruhuma bakıyormuş gibiydi. Hiç de korkmuş gibi görünmüyordu. Nabzım bir an için yükseldi ve kendime olan güvenim biraz azaldı. Kesinlikle daha fazlası vardı

bu kadınla bildiğimizden daha fazla. İçgüdülerim onun bir avcı olduğunu haykırıyordu. Sanki düşüncelerimi yüksek sesle söylemişim gibi yüzünde ukala bir sırıtma belirdi.

"Scarletta. Henüz teslim edilmedin. Tazminatımla ilgili ayrıntılara ihtiyacım var," diye bağırdı Dominick.

Az önce gördüğüm kadının üzerine bir anda bir maske indi.

"Evet, Scarletta. Senin için gerekli ödemeyi yapana kadar neden ayağa kalkmıyorsun? Ama işbirliği yapmaya bu kadar *istekli* olduğunu bilmek güzel," dedi Caleb.

Ayağa kalkıp ona doğru yürümeden önce, onun çok iyi yaptığı sıkılmış ifadeyi taklit ederek ona baktı. İkisi arasındaki gerilim hissediliyordu ama sadece öfke değildi. Aralarındaki boşluk şehvetle doluydu.

Topuklu ayakkabılarla bile Caleb'in kulağına ulaşmak için parmak uçlarında durması gerekiyordu. "Kucağına oturmamı istiyorsan, Caleb, iyi bir çocuk gibi iste," diye fısıldadı, sadece Niko ve benim de duyabileceğimiz kadar yüksek sesle.

Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi ama neredeyse belirmediği anda bastırdı. "Anlaşma aynı Dominick. Hâlâ senin kanından biriyle evleniyorum. Kızın ya da yeğenin olmasının ne önemi var?" diye sordu.

Scar'ın boğazı bu soru karşısında gergin bir şekilde düğümlendi. Ama Dominick? Caleb'in bombasını patlatmasından bu yana ilk kez gülümsedi.

Don güldü ve kapının kolunu tuttu. "Çok haklısın. Eğer benim kanımdan biriyle evleneceksen anlaşma iyi. Lütfen yeni eşinin tadını çıkar, iş konuşmak için temasta olacağız. Olmaz mı?" Dikkati, kafese kapatılmış bir hayvan gibi görünen Scar'a yöneldi. "Scarletta, yerini unutma."

Bu açıkça bir tehditti. Ama onun bir eş olarak yerinden mi yoksa onun için yaptığı her ne haltsa onun yerinden mi bahsettiğinden emin değildim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

SCAR

ONU BIÇAKLADIĞIMDA INLEDİ Mİ?

" GİR, PRINCIPESSA," diye ısırdı Caleb.

"Oh, şuna bak. Romano kaltağından bir üst sınıfa geçtim," diye karşılık verdim. Bu gece hiç de olması gerektiği gibi geçmemişti. Planım bir köşede saklanmak, şampanya içmek, bedava bir yemek yemek ve sonra da Uber'le eve dönmekti. Tüm bunları yaparken İrlandalı bir adam ve *kardeşleriyle* temas kurmayacaktım. Ve umarım kuzenimi, sevgili babama beni düğüne davet etmemesi için yalvaracak kadar kızdırabilirdim.

Ama hayır.

Bunun yerine, artık bana sahip olduklarını düşünen üç psikopatla birlikte kurşun geçirmez bir cipin arkasına itiliyordum. Caleb kuzenimi karısı olarak almalıydı çünkü ben burada uzun süre kalmayacaktım. Onları birlikte düşündüğümde ağzımda ekşi bir tat kalıyordu. Onu ne kadar istemesem de, kızımın da ona sahip olmasını istemiyordum.

Banyoda kafama yediğim darbe belli ki biraz hasar vermişti çünkü bu neden umurumda olsun ki?

Siyah kumaş yüzüme çarparak içsel çöküşümü yarıda kesti.

"Şunu başının üstüne koy. Seni nereye götürdüğümüzü göremezsin. Sakın ağlama da. Kadınların gözyaşlarından nefret ederim," dedi Caleb, Kenji yolcu kapısını açıp içeri girerken dikiz aynasından bana bakarak.

Ne kadar ironik.

Onun yorumuna kadar, kaçırılmanın normal bir tepkisinin gözyaşları olacağını düşünmemiştim. Çünkü dürüst olmak gerekirse, ilk içgüdüm ellerimdeki göz bağıny Kenji'nin boğazına dolamak ve bu sürpriz anı fırsat bilerek Glock'unu kapıp

Caleb'ın kafasında kırk beş kalibrelik bir delik. Ama bu özgürlüğümü tehlikeye atardı. Sürpriz unsuru birine sadece birkaç saniye daha kazandırırđı. Muhtemelen o süre içinde yeni kocamı haklayabilirdim ama yine de yeraltı otoparkında iki öfkeli adamla baş başa kalırdım.

Kurşunu kendi beynime de sıkabilirim.

Hayatta kalmak, ne zaman içgüdüyle hareket edeceğimi ve ne zaman arkama yaslanıp gözlemleyeceğimi bilmeme bağılıydı. Bu yüzden başımın arkasındaki siyah kumaşı sıkarak görüş alanımı kapattım.

Arka yolcu kapısı açıldığında kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Örtünün altından bile Niko'nun kolonyası erkeksi kokusuyla burnumu gıdıkladı. Onun iri cüssesine sarılma arzusu beni çileden çıkardı.

"Gözlerin bağılı mı?" Araç kükreyerek hareket ederken Caleb havladı.

"Sen söyle Callahan. Görebilen tek kişi sensin."

Kenji kıkırdadı ve Nikolay'dan hafif bir eğlence sesi bile geldi, ama İrlandalı pislikten sessizlikten başka bir şey gelmedi. Muhtemelen kızgın düşüncelerinin gücüyle beni yakmaya çalışıyordu.

Nikolay, sanki rehine taşımacılığından değil de lanet olası hava durumundan bahsediyormuşuz gibi, "Gördün mü, işte bu yüzden markaları alırken bagajlı ve yüksek sesli bir ses sistemi olan bir arabam var," diye kayıtsızca ekledi.

Onları tersledim ve hedeflerimin genellikle kendilerini bilmeden öldürülecekleri yerlere nasıl götürdüklerine dair bir yorumu ısırarak geri çevirdim. Daha akıllıca çalışmak varken neden daha çok çalışayım ki?

Ellerimi serbest bırakmaya karar vermeleri ilginç. Beni bezi çekip çıkarmaktan alıkoyan neydi?

Endişe zihnimde çiçek açtı, duyularım yükselmiş gibi görünüyordu. Havadaki değişimi fark etmemiş gibi davranarak nefesimi düzenli tuttum ve sesimden endişeyi çıkardım.

"Peki ya benim eşyalarım? Eşyalarım, kıyafetlerime ihtiyacım olacak-"

Araç keskin bir sağa dönüş yapmadan önce ileri doğru fırlarken lastikler gıcırdadı. Bu dengesiz hareket beni sert bir göğse çarptırdı. Etrafımı çelik bantlar sarmış gibi hissettim.

"Ne oluyor, Callahan? Araba kullanmayı biliyor musun lan sen?" Nikolay'ın elinden kurtulmaya çalışarak bağırdım. Tutuşu gevşemeyince midem ayaklarıma kadar indi. "Artık beni bırakabilirsin Nikolay," dedim sıkıca, Kenji'nin koltuğundan gelen hışırtı sesinin ve Niko'nun kollarımı yanıma nasıl sıkıştırdığının aşırı farkındaydım.

"Üzgünüm aşkım ama bunu yapamaz. Bir sonraki bölüm için hâlâ sana ihtiyacım var," dedi Kenji, artık dokunabilecek kadar yakındı.

Kolumun üst kısmında bir iğne batması hissi vardı. Bana bir şey vermişti ve kaslarımın ne kadar çabuk gevşediğine bakılırsa çok etkiliydi. Vücudumu hareket ettirmek şurubun içinde yüzmeye çalışmak gibiydi. Bilinçsizlik beni suyun altına çekmekle tehdit ediyordu. Tamamen içgüdüsel olarak, Nikolay'ın sıkı tutuşuna rağmen uyluğumda kılıflı bıçağı tutmayı başardım.

Dünya kararmadan hemen önce, bıçağımı onun devasa kalçasının etli kısmına sapladım. Sadece derisinin yüzeyini zar zor delecek kadar enerjim vardı ama yine de yüzüme bir gülümseme getirdi.

Karanlık beni eve çağırmadan önce hatırladığım son şey, derin bir inilti çıkarırken göğsünün titreşimiydi. Bıçaklanmaktan çok sakso çekiyor gibiydi.

Sikeyim.

Taze plastik kokusu burnumu tırmalarken, anılar zihnimde karmakarışık bir şekilde yer değiştiriyordu. Bilinç yüzeyine çıkmaya yaklaştıkça gözlerimin arkasındaki vuruşlar şiddetlendi. Uzaktan yankılanan bir inilti bulmacanın son parçasını da yerine oturttu.

Caleb, Kenji ve Niko.

O inilti benimdi ve o üç pislik bedava içki ve yemekle geçen gecemi mahvetmişti. Zihinsel olarak vücudumu gözden geçirdim. Başımın ağrması ve kamyon çarpmış gibi hissetmem dışında her şeyim yerinde görünüyordu. Tenime değen yumuşak saten hissine dayanarak kıyafetlerim de dahil.

Filmlerde gösterildiğinin aksine, kloroformun birini bayıltması aslında on beş dakikaya yakın sürüyordu. Ve işe yaraması için kurbanınızın zehri aktif olarak soluması gerekiyordu, bu da onu birini kaçırmak için boktan bir yöntem haline getiriyordu. Ama diyelim ki birini Rohypnol ile vurmaya karar verdiniz ve bir insan tankı onu hareketsiz tuttu... *bu* işe yarardı.

Birkaç saniye süren tam bir sessizlikten sonra, kurşunu ısırdım ve gözlerimi açtım.

"Lanet olası Rus," diye mırıldandım, göz kapaklarım tekrar kapandı. Vızıldayan floresan ampulün ışığı göz çukuruma bir buz kıracağı saplanmış gibi hissettiriyordu.

Odanın köşesinden bir kıkırdama geldi. Ya da ben öyle sandım. Hâlâ uyanık olmaya alışmaya çalışıyordum.

"Vay canına. Ne ağız ama."

"Evet ve annen buna bayılıyor," diye karşılık verdim, bileklerimin beni oturttukları sandalyenin kollarına ne kadar sıkı bağlandığını test ediyordum. Boğucu ve yumuşak ses tonuna bakarak odada benimle birlikte olanın Kenji olduğunu düşündüm. Ayrıca, bu onun uzmanlık alanıydı.

Sert parmaklar çeneme girerek başımı yukarı kaldırmaya zorladı. Göz kapaklarımı araladım; alışmaları bir dakika sürdü.

Unutulmaz güzellikte geleneksel Yakuza mürekkebiyle bezenmiş tonda bir göğüsle karşılaştım. Kenji bir insan gobleni gibiydi ve ben onun her parçasını içime çekmek istiyordum.

Cesedin beni kaçırın bir pisliğe ait olması çok kötü.

"Uyandığına çok sevindim. Seninle hiç eğlenemeyeceğim diye endişeleniyordum." Koyu renk gözleri ruhumu hortumluyormuş gibi hissettiriyordu ve gülümsemesi düpedüz uğursuzdu. Daha önceki şakacılığı gitmişti. "Bahse girerim çok güzel kanıyorsun," dedi.

Isı tenimi yaladı.

Köprücük kemiğimin hemen altında, keskin bir bıçağın derimi kesmesinin verdiği sızı hissediliyordu. Dövmeli bir başparmak kırmızı sıvıyı göğsüme bulaştırmadan önce kesik boyunca kan birikmişti. Kenji'nin ağzını parmağın etrafına sarıp yalayarak temizlediğini görünce damarlarımda bir beklenti oluştu. Açıklanamayan bir nedenden ötürü, tüm bu hareket bana inanılmaz derecede erotik geliyordu.

Tanrım, sorunlarım vardı.

"Benimle küçük bir oyun oynamak ister misin?" diye sordu, bana hükmederken sesinden kötü niyet damlıyordu.

Göbeğimde biriken nemi görmezden geldim. "Ne gibi? İpucu mu?" Başımı eğdim ve dudaklarımı alaycı bir ifadeye büründürdüm. Hafifçe irkilmesi dudaklarımın daha da genişlemesine neden oldu. "Bu çok kolay. Kaltak onu işkence odasında bir sandalye ayağıyla öldürdü," diye cevap verdim tatlı tatlı, etrafımı kolaçan etmeye çalışarak.

Beni bir tür bodrum katında tutuyorlarmış gibi görünüyordu. Tuğla duvarların üzeri boyanmıştı. Bir zamanlar muhtemelen beyazdılar ama şimdi sararmış ve kirle kaplanmışlardı. Yukarıda uğuldayan tekil floresan ışığı ve odada hiç eşya olmaması nedeniyle burası bir depoya benziyordu.

pencereler ya da mobilyalar. Havada biraz şıra kokusu vardı ama keskin plastik kokusu onu bastırıyordu. Koku muhtemelen tahta sandalyemin üzerine oturduğu muşambadan kaynaklanıyordu.

Giderin olmaması ve çamaşır suyunun yakıcı kokusu beni rahatlatmaya yardımcı oldu.

Bu odada öldürmediler.

Ama izlediler. Üst köşeye monte edilmiş bir kamera gözüme çarptı. Birisi daha iyi gizlemek için yeşil ışığın üzerini bantlamıştı ama ilk fark ettiğim şey o oldu.

Kenji içten bir kahkaha attı, dikkatim tekrar ona yöneldi. Gülmesi ya da bana vurması yarı yarıya bir ihtimaldi. Onu bir kez çalışırken görmüştüm. Bu işi ciddiye almadığını o zaman anlamıştım. Bu benim için büyük bir nimetti çünkü iş başındayken korkunç bir herifti.

Çikolata rengi gözbebekleri vücudumda geziniyor, o baktıkça renk halkası yavaş yavaş kayboluyordu. Sandalyeye bağlanan her kurban için bu kadar heyecanlanır mıydı? Yoksa bu benim için özel bir şey miydi?

"Daha önce hiçbir kadın cinayetten bahsetmeyi ön sevişme olarak kullanmamıştı ama hoşuma gitti," dedi, dili dudaklarında gezinirken.

"O zaman gerçek bir kadınla birlikte olmadın," diye karşılık verdim, önümde çömeliş parmaklarının arasında bir bıçağı döndürmeden önce volta atarken hareketlerini takip ettim. Bu pozisyonda hafifçe ona bakıyordum ve kalçalarımın arasındaki o siyah saçların görüntüsü amımı sıkıyordu.

Boku yemiştım. Yüzde yüz sıçmıştım.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu, attığını fark etmediğim kahkahamı işaret ederek.

Ona gerçeği söyleyip söylememeyi düşünürken dişlerim alt dudağımın etli kısmına battı.

Ne oluyor be? Bunlar hayattaki son dakikalarım olabilir. Dışarı çıkıp gerçeğimi yaşamalıyım. Çünkü bu şerefsizler beni öldürmezse, amcam öldürecekti. Partide yüzünü görmüştüm. Bu geceki olayların içinde olduğumu düşündü. Ona ihanet ettiğimi düşündü.

Artık onu duyabiliyordum.

"Rezil orospu. Bir hainin piç kızı. Sonunun aynı olacağını hep biliyordum."

Dominick'in nasırlı fısıltılarından sıyrılıp yeniden odaklanmaya çalıştım. "Görünüşe göre kaçırılmak beni azdırıyor çünkü seni hayal ediyorum.

dilini amıma göm." Kısıtlamalarımın izin verdiği ölçüde öne doğru eğildim. "Çıkar beni de oynayalım, Kenji."

Burun delikleri alevlendi.

Birden üzerimde durdu, beni vücuduyla hapsedti ve ona bakmak için boynumu eğmeye zorladı. Acı verecek kadar yavaş bir şekilde yüzünü alçalttı ve aramızda bir santimden az mesafe kaldığında durdu.

"Dosyayı kime verdin?"

Bakır havaya karıştı ve ağzımızı birbirine çarpmadan önce dudağımı sertçe ısırduğunda dudağımdan acı yayıldı. Hakimiyet için savaşırken ot ve kanın metalik tadı dilimi kapladı. Çekip gittiğinde göğsü kabarıyordu ve ben o kadar tahrik olmuşum ki sandalyemde kıvranarak biraz rahatlamaya çalıştım. Kenji hareketi yakaladı ve kalçalarımı ayırdı.

"Cevap ver bana, Scar." Dilini yüzümün yan tarafında gezdirmeden önce her kelimeyi kalçalarımı sıkarak noktaladı ve bu özel uzantıyla ne kadar yetenekli olduğunu gösterdi. Şehvet zihnimi bulandırdı ve büyüyen şişkinliğini avuçlamayı çok istedim.

Odaklan. Odaklanmam gerekiyordu.

"Caleb'e çoktan söyledim. Dominick beni dosyayı almam için gönderdi." Teninden yayılan sıcaklık aniden yok oldu ve durgun hava gerginlikle yoğunlaştı. Birkaç adım ötede durup mürekkepli kollarını yontulmuş göğsünün üzerinde kavuştururken bakışları ürperticiydi.

İki kuruluş arasındaki bu ilişki *çok* gizli ve hançerliydi ve şimdi ben bunun tam ortasıydım.

İronik bir şekilde, benim gizli oyuncu değil, çaresiz bir bakire olduğumu düşünüyorlardı. Tekrar konuştu, ses tonundan öfke sızıyordu. "Onu nerede saklıyor?"

Şimdiden baktı mı?"

"Bunda benim çıkarım ne?" Isırdım, yüzü uğursuz bir şeye dönüştüğünde sözlerimden pişman oldum.

"Bana bilmek istediklerimi söyle, yoksa seni amcana geri gönderirim."

Siktir et onu.

Sanki içinde bulunduğum durumun gerçekliğini engelleyecekmiş gibi gözlerim kapandı. Bedensel zarara katlanabilirdim ama Kenji'nin tehdidi beni konuşturabilecek birkaç kişiden biriydi. Çünkü Dominick beni ele geçirirse, beni öldürmezdi. Acımı daha da uzatırdı.

Ciğerlerimden istifa etmiş bir iç çekiş çıktı, ama baktığım beton parçasından başımı kaldırdığımda Kenji'nin yüzü acıyla buruşmuş ve gözleri kapanmıştı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 13

KENJI

TRAUMA-BAĞLANMA

Onu amcasına geri göndermekten bahsettiğimde narin yüzünde beliren korku dolu **bakış**, gömdüğümü sandığım duygularımın içimi parçalamasına neden oldu. Erzak dolabının kirli duvarları kısa bir an için gözden kayboldu ve kirle kaplı beton duvarların anısına dönüştü. Asit boğazımı yaktı. Safra kokusu o kadar baskındı ki, sanki hala oradaymışım gibiydi.

Cesetlerle çevrili o depoda kapana kısılmıştık. Babalarımızın Jessica'yı gönderdiği yeri bulduğumuz geceye geri döndük. Ölmüş olması bizim suçumuzdu. Panik zihnimi tırmaladı ve nefesimi tutmak ve sürüklenmekten kaçınmak için savaştım.

Az önce başka bir kadını ölüme göndermek için üçlü yapmış olmamdaki ironi gözümünden kaçmamıştı. Suçluluk duygusu içimde çalkalanıyordu.

Gözlerim tekrar açıldı ve dikkatle beni izliyordu, beni inceliyordu. Başka biri olsa, çaresizlik anımı kaçırdığını söyledim. Ama Scar'ın nadiren bir şeyi kaçırdığı izlenimine kapılmıştım. Dördümüzün ortak noktası buydu.

Duygularını maskeleyen konusunda yetenekli olabilirdi ama özünde kıpırdanan şiddet o buz mavisi gözlerde parlıyordu. Şehvet dışında gösterdiği tek gerçek tepki buydu. Sol taşağım üzerine bahse girerim ki bu sandalyeye bağlandığı süre boyunca korktuğu tek bir an bile olmamıştı. Lanet olsun, gergin olduğundan bile şüpheliydim.

Onu Dominick'e geri göndereceğimizi söyleyene kadar olmaz.

Onu Romanos'a geri götürmekle tehdit etme fikri tüylerimi diken diken etti.

Belki de onu bir düşman yapmak yerine, bir müttefik yaparız.

Gerçi ben Cerberus'un sadece bir başıydım. Kardeşlerimin de anlaşılmayı kabul etmesi gerekiyordu.

"Kaçmak için nasıl bir plan yaptınız?" diye sordum. Merakım beni yenmeye başlamıştı.

Bakışlarını yavaşça bana çevirdiğinde, yüzünde hesaplı bir ifade belirlediğinde tüylerim diken diken oldu. Dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kalkarken başını yana eğmesi tüyler ürperticiydi. Göğsüne sürdüğüm kan ışığın altında parlıyordu ve tek ampulden yayılan gölgeler teninde dans ederek onu akli dengesi yerinde değilmiş gibi gösteriyordu. Sikimi sertleştirmediyse ne olayım.

"Bende bir tane olduğunu nereden çıkardın?" Sesi her türlü duygudan yoksundu. Bir dakika önceki tutkulu kadın gitmiş, önceki paniği düzgünce saklanmıştı.

Yaklaştım ve dizimle kalçalarını ayırdım. "Sandalyeye bağlıyken kendini kaybetmiyorsun. Sana istedikleri *her şeyi* yapabilecek üç iri adam tarafından bir cipin arkasında uyuşturulduktan sonra," dedim ön cebimi karıştırarak.

Gözlerinin mavisine siyah sızmıştı ve dilinin en güzel ambrosia'nın tadını çıkarıyormuş gibi dudaklarında gezindiğini fark ettiğini sanmıyordum. Sustalı bıçağımın fiskeyle meme uçları çakıllaştı. Metal bacağına değdiğinde nefesinin kesilmesine bayılıyordum. "Aslında, doğru hatırlıyorsam, biraz önce benden o pasaklı amını yalamamı istemiştin," dedim, bıçağımın ucunu açıkta kalan kalçasında gezdirdim ve esnek derisini keserken irkilip irkilmeyeceğini görmek için yüzünü inceledim. Verdiği tek tepki sandalyesinde hafifçe kaymak oldu ama nabzının nasıl attığını gizleyemedi.

Bıçağımı daha yükseğe sürdüğümde hızlandı.

"Rahatlamaya mı çalışıyorsun? Böyle bir zamanda tahrik olmak için kafayı biraz sıyırmış olmalısın," diye alay ettim, kalçasının iç kısmından akan kıpkırmızı damlacıkların büyümesine kapılmışım.

Gözleri ereksiyon halime kaydı ve manikürlü kaşlarını kaldırdı. Konuşmadan bu kadar çok şeyi nasıl ifade edebildiğine kıkırdadım.

"Senden önce aynı türden berbat durumda olan sadece iki kişiyle tanıştım. Ailelerimizin bize yaşattıkları yüzünden travma bağı kurduk. Bize çok iyi uyum sağlarsın, Scar." Esrarı kulağımın arkasından çıkarıp yaktım ve dumanın yüzünü okşamasına izin vermeden önce uzun bir nefes çektim. "Bizimle kalırsan istediğin zaman oynayabiliriz," diye mırıldandım yanağına karşı.

İniltisi duvarlarda yankılandı.

Sikeyim.

Bu yorum *onu* baştan çıkarmak içindi, ama kelimeler ağzımdan çıktığı anda onu elimde tutmayı ne kadar çok istediğimi fark ettim. Onunla oynamayı.

Onu kırmak için.

"Bana bilmek istediğim şeyi söyle Scar, böylece seni elimde tutabilirim," diye fısıldadım, bıçağı merkezine yaklaştırırken kulağının lobunu dişlerimin arasına aldım, delmemeye dikkat ediyordum ama yine de kırmızı çiziklere neden olacak kadar baskı uyguluyordum.

Uyluklarının arasına girdim, sarhoş edici kokusunu içime çektim. Kan, ter ve onun ıslak amcığı. Bu boku şişeleyip kolonya gibi sürmeyi arzuluyordum.

Dilimi düz bir şekilde tenine bastırarak nefesinin kesilmesinden zevk aldım. Kanının metalik tadına karışan tuzluluk ağzımda patladı. İç uyluğundan aşağı sızan şeyi yalayıp yutarken bir iniltiyi bastırma zahmetine girmedim. Elleri bağlı oldukları yerde sıkılıp çözülüyordu. Saçlarımı çekiştirebilmek için onları serbest bırakmamak için kendimi zor tuttum. Kalçaları öne doğru itiliyor, dikkatimi arzuladığı yere çekmeye çalışıyordu.

"Kenji, lütfen," diye nefes aldı, başı geriye düştü ve bir yandan diğer yana yuvarlandı.

Yalvarışındaki çaresizlik kulağıma müzik gibi geliyordu. Onun uysal bedeninden başka ne sesler çıkarabileceğimi görmek istiyordum. İki insanın birbirini becermesi için birbirlerinden hoşlanmaları gerekmiyordu. Ben de hâlâ nefes alırken zevk almaya özen gösterdim. Ne yazık ki, şu anda en önemli şey bu güzeli becermek değildi.

Caleb, Niko'yu da peşine takıp odaya daldığında dilim dantelli iç çamaşırının kenarlarını okşuyordu - burnum esasen amının içindeydi. Vücuduyla onu kafese kapatmadan önce zar zor yolumdan çekilmiştim. Öfkesi aşikârdı ama o buz gibi gözleri meydan okumayla yanarken Niko etkilenmemişti.

"Bana ilaç verdin ve beni bağladın Callahan. Orospu kımılta," diye tükürdü, kelimeleri zehirle doluydu.

"O lanet dosyada ne vardı?" diye bağırdı, çenesini öyle sıkı kavramıştı ki dişleri muhtemelen diş etlerini kesiyordu. Kadın cevap vermeyince sesi bir kademe daha yükseldi ve bağırmaya başladı.

"Dosyada ne yazıyordu, seni Romano kaltağı?"

Gözleri sertleşti ve yüzünü adamın elinden çekip aldı. Kanlı dişlerini gösterdi.

Aptal.

Bu tek kelimeyle onun meydan okumasını güçlendirdi. Artık onun neden bahsettiği umurunda bile değildi. Sadece onu becerme prensibiyle geri adım atacaktı. Hayatı pahasına bile olsa. Bunu nereden biliyordum? Çünkü aptal orospu çocuğu da aynıydı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Niko yanımdan.

"Evet." Tozla kaplı duvara yaslanırken *P*'nin patlamasına izin verdim. "Bir süre daha burada olacağız."

Cevap verirken sesi öfkeyle titriyordu. "İhtiyacın olan tüm cevapları aldığını sanıyordum Callahan. Anlaşmamızı çoktan yerine getirdim." Fermuarların izin verdiği kadar öne eğildi. Cevabını tükürürken burunları neredeyse birbirine değiyordu. "Bir eş mi istiyordun? İşte buradayım. Tek *iyiliğini* ne için kullanacağını düşünmeliydin." Geriye yaslandı, sakın ve derli toplu bir görüntü veriyordu ama çenesinin titrediğini gördüm.

"Benimle uğraşmak istemezsin, Scar. O dosyada ne olduğunu bilmiyorsan, nerede o zaman?" diye sordu, kollarını genellikle korkutucu bir şekilde göğsünde kavuşturarak, ama Scar'ın umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

"Ufaklık, aslında Dominick ile ittifak yapmayı planlamıyoruz. Ve o da açıkça bizi becermeyi planlıyor. Biz sadece hakkımızda ne bildiğini öğrenmek istiyoruz," dedi Niko.

Konuşması bile beni şaşırtmıştı. Genelde, o sadece kurtarma görevlisiydi.

İki çift göz yanımdan gelen derin gürültünün geldiği yere kaydı. Scar'ın Niko'ya bakarken yüzünde beliren hesaplı ifadeden tedirginlik duydum. Bakışlarının kısa bir süreliğine Niko'nun yaralı kalçasına kaydığını ve kot pantolonlu bacaklarında bir bandaj göremeyince tekrar yüzüne odaklandığını fark etmedim.

"Bu da neydi böyle Niko?" Caleb açıkça sinirlenmiş bir halde sordu.

"Tehditleriniz bizi hiçbir yere götürmüyordu. Neyin peşinde olduğumuzu duyması gerektiğini düşündüm. Belki yardım etmeye daha istekli olur," dedi iri bir omuz silkerek. Omurgasının sertliği bana oynadığı kumarın işe yarayıp yaramayacağından emin olmadığını söylüyordu.

Caleb çözülyormuş gibi görünüyor, sıkıntıyla kumral saçlarını çekiştiriyordu. "Öyle mi? Peki ya kaltak amcasına söyleyse? Ha? Biz de bunu

ihtiyacım var."

Scar etkileşimi bir sünger gibi içine çekerek izledi.

Vücudu gevşedi ve ipeksi bir bacağını diğerinin üzerinden geçirdi. "Küçük olan aşağılayıcıdır. Orosu demek yerine güzel bir fiyonkla paketlemişsin," diye karşılık verdi Scar, gözlerini Niko'ya dikerek. Niko bu suçlama karşısında kaskatı kesildi. Kadın haklıydı. Bunu sevecenlikle söylememiştir. Tatlı sözlerin onun açılmasını sağlayacağını ummuştu.

"Peki neden sana istediğini vermeliyim? İşkence görmemek için mi?" diye sordu, inanmazlıkla başını sallayarak.

Bu eğlenceli sohbete katılmadan edemedim. "Genel olarak konuşursak, fiziksel acı tehdidi konuşmak için yeterli motivasyondur." Ben yaklaşırken her hareketimi izledi, Caleb'la omuz omuza geldiğimde durdu. "Ama sen hiç etkilenmemiş görünüyorsun. Neden, *ufaklık*?"

"Çünkü ben bir mazoşistim," diye alay etti.

Caleb'in soğukkanlılığı bozuldu. Bir elini saçlarına götürdü, bıçağı boğazına dayadı. Kıpırmızı damlacıklar zeytin sütunundan aşağı süzülür, göğüslerinin arasına düştü ve daha önceki kanla birleşti.

"Dominick dosyayı nerede saklıyor lan?" diye çıkıştı.

İkisi birbirini inceledi, hava düşmanlıkla yoğunlaşıyordu.

Herkes üzerinde sallanmakta olduğumuz uçurumun aşırı derecede farkındaydı.

Caleb'in ne yapacağından emin olamayarak yaklaştım. "Cevaplar, *ufaklık*." Yapmak üzere olduğu kış tekmelemesini elimle savuşturdum. "Evet, evet. İsmimi beğenmedin. Zor iş. Ben beğendim, koca adam da öyle. Ayrıca sandalyeye bağlısın, bu da otomatik olarak hiçbir şey hakkında söz hakkın olmamasını sağlıyor."

Eğilip burnuna vurduğumda kelimenin tam anlamıyla hırladı. Bu arada Niko da ona katılmıştı ve üçümüz de ihtiyacımız olan cevapları ondan almaya kararlıydık.

Kaşlarını çattı, dudağını kemirdi ve sanki imkânsız bir kararla karşı karşıyaymış gibi bize baktı. "Onu öldürmeyi mi planlıyorsun?" Onunla tanıştığımndan beri ilk kez sesi küçük ve kendinden emin değildi.

Sezgilerimi takip ettim ve gerçeğin peşinden gittim.

"Onun bağırsaklarını deşeceğiz, Scar." Parmağımı göğüs kemiğine götürdüm, göbeğine doğru ilerlettim, tenini kanıyla boyadım ve nefesinin titreyişini içime çektim. "Onu ortadan ikiye böleceğiz ve

bağırsakları çıkar. Piçi suya attığımızda köpekbalıkları için yem olarak kullanırız. Plan hep buydu."

"Lanet olsun. Kenji, ona böyle şeyler söyleme," diye havladı Caleb ve yüzüme bir sağ kroşe fırlattı. Kaburgalarına bir yumruk indirmeden önce dudağımı patlatarak güldüm. Aramızdaki ilişki böyleydi; saldırganlık ve kardeş sevgisinin değişken bir dansı.

Benim çılgınca sözlerim yüzünden sustuğunu ve bir şey söylemediğini varsaydı. Ama sözlerimin onun aynı derecede berbat kafasında yarattığı imgeler karşısında gözlerinin nasıl donduğunu fark ettim.

"Bıçağı tutmak istiyorum," dedi.

Caleb'in başı dönerek ona bakarken Niko şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ve doğanın en ölümcül şeyleri güzelleştirdiğine dair bir şeyler mırıldandı.

Yüzünde çelik gibi bir kararlılık parlıyordu. Başını dik tutuyor, bir tutsak gibi değil, bir kraliçe gibi görünüyordu. "Ortak bir amacımız var. Dominick'in ölmesini istiyorum ve bu güzel tarife bakılırsa sen de istiyorsun. Peki bir anlamaya ne dersiniz? Bu iş için birlikte çalışalım, sonra da o şerefsiz gittiğinde siz üçünüz beni kendi halime bırakın."

Caleb ona şüpheyi baktı, bizi kazıklamasının bir yolu olup olmadığını düşünüyordu. Tereddütü ona bir göz devirmesi kazandırdı. "Bak, mafya hakkında içeriden bilgilerim var. Dominick'in mezara konmasına yardım edebileceğimi *biliyorum*. Hatta bunu söylerken beni kaydedebilirsin, böylece elinde bir koz olur." Caleb hâlâ cevap vermeyince yüzü asıldı. "Köşeye sıkışmış durumdayım, tamam mı? Eğer beni ona geri gönderirsen, kaderim ölümden daha kötü olur. Bu geceki küçük planında benim de olduğumu düşünüyor. Sen benim en iyi seçeneğimsin Callahan, o yüzden aptallık etme.

Kazan-kazan'ı seç." Sesinin tonu gergindi. Çaresiz. Gözlerimi Caleb'a çevirdim,

Vücudunun hatlarını okuyarak.

Caleb uzun bir süre seçeneklerini düşündü, aslında hiç seçeneğimiz yoktu. Ondan ne kadar nefret etse de, onu asla geri göndermeyecekti. Jessica'ya olanlar aklımdan çıkmıyordu. Bir kadını bile isteye ölüme göndermezdi. Bir daha asla.

"Ve ona dosyayı hiç vermedim..." dedi, ses tonunda bir miktar kızgınlık vardı, sanki bu bilgiyi açıklamak istememiş gibiydi.

Caleb'in elleri sandalyenin kollarına yerleşti ve onu içine hapsetti. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu, ses tonunda bir şaşkınlık vardı. Onu inceledim, aldatma belirtileri arıyordum ama o... boyun eğmiş görünüyordu.

İç çekerek parmaklarını tahtaya vurdu. "O gece üçünüzü birlikte gördüm. Ofiste tanışmadan önce hepinizin bir arada olmasının garip olduğunu düşünmüştüm." Gözleri üçümüz arasında gidip geldikten sonra tekrar Caleb'e kaydı. "Seni ofiste Dominick'in istediği dosyayı almaya çalışırken gördüğümde onu kendime saklamaya karar verdim. İşe yarayabileceğini düşündüm," dedi ve Don için gönüllü olarak *hırsızlık* yaptığını bize söylememiş gibi omuz silkti.

Kadının taşakları varmış.

"Ona ne verdin peki?" Niko kaşlarını şaşkınlıkla çatarak sordu. Yüzünde sinsî bir gülümseme belirdi, sanki bir sırrı açıklamak üzereydi. Ki öyle olduğunu tahmin ediyordum.

"*Idiota* dosyada ne olduğunu bile bilmiyordu. Sadece 'sendika dosyası' için rastgele bir sıçana para ödedi." Gözlerini devirdi, Dominick'ten etkilenmediği belliydi. "Ben de bir şeyler uydurdum."

Caleb beyni kısa devre yapıyormuş gibi gözlerini kırptırdı.

"Yani hiçbir şey bilmiyor mu?" diye sordu yavaşça, kadın başını sallarken. "Tamam. Bir anlaşman var, Roma-"

"Bana öyle deme. Bana Scar diyebilirsin," diye araya girdi.

"Her neyse. Anlaştık. Ama şunu bil ki, eğer bize kazık atarsan, sana yapacaklarımızın yanında amcanın vereceği *ceza* çocuk oyuncağı kalır. Onu yukarı getirin."

Döndü ve kapıdan çıktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

NIKO

"BANA İLK YARDIM MALZEMELERİNİ GETİR."

HALA SIRLARI VAR.

Onu ilk gördüğümde, tamamen ateşli ve savaşçıydı. Caleb onu karısı olarak kabul ettiğinde de bunu sineye çekmiş ama yatmamıştı. Onun ağzına karşı söylediği günahkâr sözleri hatırlayarak sikim seğirdi.

"Niko ve Kenji'nin isimlerini yüksek sesle bağıracağımdan emin olabilirsiniz."

Mantiken, bunu onunla alay etmek için söylediğini biliyordum ama aletim mesajı almamıştı ve bu ifadeyi gerçeğe dönüştürmeye hazırdı. Onun dünyaya gösterdiğinden çok daha fazlası olduğunu gerçekten anladığım zaman Dominick'in yanındaydı. Amcası aptalın tekiydi, gözünün önündekini göremiyordu. Ona babalarımızın bize davrandığı gibi davranıyordu.

Küçümseyerek.

Eğer kafası bu kadar kıcına sokulmuş olmasaydı, onun her hareketini nasıl izlediğini görebilirdi. Bir sonraki yorumunu ya da tepkisini kategorize edip hesaplıyordu. Ona karşı duyduğu kin gözeneklerinden sızıyordu ama amcası ona her hitap ettiğinde korkunun burukluğu da hissediliyordu.

Dominick pek çok şeyi hafife almıştı, biz de dahil, ama en büyük yanılgısının saten zümrüt rengi bir elbisenin içindeki tehdidi fark etmemek olduğunu hissediyordum. Dairemize girerken onun vücudunu aşağı yukarı süzdüm. Partideki alışverişi düşündükçe tüylerim diken diken oluyordu. Bize Scar'ı *çok* kolay vermişti ve bu beni temkinli yaptı.

Bir kadını korumak ruhuma işlemiş bir özellikti. Kız kardeşlerim için bunu yaparak büyümüştüm. Babam onları sürükleyip götürene kadar, ama Scar konusunda ikilemde kalmıştım. Varlığının her zerresi ona da aynı şekilde davranmak istiyordu ama beynim onun sırları olduğunu haykırıyordu.

Kardeşlerime zarar verebilecek olanlar.

Kahretsin, kadın Caleb'a inat işkenceye katlanmaya hazırды. Bedensel acı onun motivasyon kaynağı değildi ve bu herhangi biri için... son derece sıra dışı bir durumdu. Kalçamdan yayılan bir rahatsızlık hissi bana bayılmadan hemen önce beni nasıl bıçakladığını hatırlattı. Yüzeye zar zor çıkmıştı ama Kenji'nin iğneyi koluna batırdığını hissettiği anda bıçağın elinde oluşu silaha aşına olduğunu haykırıyordu.

Caleb bize ilk karşılaşmalarında neler olduğunu anlattı. Tanıştıkları gece Caleb'ı alt etmesinin tamamen şans olduğunu düşündük. Gevşek bağları onun ne yaptığını bilmemesine bağladık. Ama şimdi bu güzel kadının bizim ona verdiğimiz değerden çok daha yetenekli olduğunu düşünüyordum. Bizimle anlaşma yapmasının nedeni Don'un hayatını sona erdirmektir ve doğruyu söylüyormuş gibi *hissediyordum*, ama o bir anormallikti. Onu yakından izlemem gerektiğini biliyordum.

Odayı taradı. Onu her gördüğümde yaptığı bir şey. Kadın muhtemelen mümkün olan her kaçışı planlıyordu.

Hiç olmaması çok kötü.

Çatı katımız kulübümüzün üzerinde özel bir kattaydı. İçeri girip çıkmanın tek yolu, açılması ve çalıştırılması için bir anahtar kart gerektiren güvenli asansörümüzdü. Ayrıca binanın tüm çıkışlarında görevli adamlar vardı. Eğer bir yere gitmek istiyorsa, bizden birinin ona eşlik etmesi gerekiyordu.

Caleb'i mutfağımıza kadar takip ederek cilalı beton zemin üzerinde sessiz adımlarla ilerledi.

"Bu lanet yerde yiyecek bir şeyler olsa iyi olur çünkü sadece beni çatıya çıkarıp sandalyeye bağlamakla kalmazınız, en kötüsü de ıstakozlu mantıyı yememe izin vermediniz."

Şikâyeti karşısında başımı salladım ve gülümsememi elimle gizledim. Tabii ki uyuşturulup sorgulanmaktan çok yemek verilmemesine kızmıştı. Artık dikkatimi çektiğine göre, bundan kurtulamayacaktı. Takıntı en iyi yaptığım şeydi. Bir insan hakkında her şeyi öğrenmek ve onu neyin harekete geçirdiğini, bir sonraki adımda ne yapacağını anlamak. İnsanlar neden her zaman hedefimi bulabildiğimi merak ederdi. Çünkü o kişinin zihninin içinde geziniyordum.

Onunla ilgili sorun ne? Ayrılabilirimden emin değildim.

Yaslandığım metal kırıstın gömleğime sızan soğuk beni topraklıyordu. Caleb doğruca bar arabasına doğru yürüdü ve kendine cömert bir bardak konyak doldurdu.

Caleb sıkılmış dişlerinin arasından, "Burası lanet olası bir *mutfak*," dedi ve kadının ona doğru fırlattığı orta parmağı ıskaladı. "Tanrım, kendi karnını bile doyuramayan bir aptalla evliyim," diye mırıldanarak ne kadar kötü bir inkâr içinde olduğuna kıkırdamama neden oldu. Gözlerini kapatırken yüzü acılı görünüyordu, durumun kontrolünü bir nebze olsun yeniden kazanmaya çalışıyordu. Eve, babasını düğünden önce öldüreceğimiz bir nişanlı getirmesi gerekiyordu. Kaltak da altımızdaki dairede kalacaktı.

Ona bir koruma ver ve iyi olduğunu söyle. Planımız buydu.

Bunun yerine, bir oda dolusu önemli iş ortağına Scar'ın onun lanet *olası karısı* olduğunu ve tüm planlarımız yerine oturana kadar bu maskaralığı sürdürmemiz gerektiğini açıkladı. Kahretsin, *ilginç* bir zaman geçirecektik. Caleb ve Scar anlaşıyorlardı çünkü birbirlerine tıpatıp benziyorlardı. Ateş ve kavga doluydular, birbirlerine diz çökmek istemiyorlardı.

Bir de Kenji vardı. Karşısına çıkan her masum ve parlak şeyi kirletmeyi severdi, bu yüzden de kızın ilgisini çekmek için elinden geleni yapardı. Ona göre, çok fazla toplumsal mükemmellik onu huzursuz ediyordu. Ailesinin beklentilerini hatırlatıyordu. Bu yüzden sorgucu rolü ona çok uygundu. Birinin bedenindeki kusurları oyarak rahatlıyordu. Şiddetin içindeki güzellik.

Yine de onun dengi olabilirdi, çünkü gösterişli dış görünüşünün anlatmaya çalıştığı kadar masum olduğunu düşünmüyordum. *Yine de mükemmel olabilir.*

Bu düşünceyi görmezden geldim ve ticari boyuttaki buzdolabımıza doğru ilerlerken onu izlemeye odaklandım. Yemeğimiz olup olmadığı konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Üçümüzün de büyük bir iştahı vardı. Ama içeri baktığında kaşları çatıldı.

Sevdiği bir şeyimiz yok muydu?

Hem sevdiği bir şeye sahip olamaması fikri beni üzdüğü için hem de *bu* tepki beni rahatsız ettiği için bu düşünce içimi ürpertti.

"Mikrodalgada pişirilebilecek bir şeyiniz yok mu?" diye sordu, rahatsız bir şekilde ayaklarının üzerinde kayarak.

"Tanrı aşkına," diye inledi Caleb.

Aklıma daha iyisi gelmeden ona doğru yürüdüm ve onu iterek yolumdan çektim. "Yemek yapmayı bilmiyor musun ufaklık?" diye sordum. Bu isimden nefret edebilirdi ama umurumda bile değildi. Benimle kıyaslandığında küçüktü ve dilim bu terimin yuvarlanma şeklinden hoşlanıyor gibiydi.

Kaşlarını çatmadan önce bir saniyeliğine gözlerinde kırılmanlık parladı.

"Yapmazsam ne olur?" Elleri kalçalarına indi, elbisesinin kumaşının kaymasına ve uyluğundan aşağı süzülen kanın ortaya çıkmasına neden oldu. Kıpırmızı damlacıklar beni esir aldı. New York'ta yaşadığımı ve kimsenin yemek yapmadığını, çünkü yemek yenecek yerlerin sıçılacak tuvaletlerden daha fazla olduğunu anlatırken onu zar zor yakaladım. Onu kaldırıp kışını devasa sabuntaşı adaya koyduğumda ve elbisesini yana doğru yırttığımda mutfakta bir çığlık yankılandı.

Kesiğin yüzeysel olduğunu ve muhtemelen Kenji'nin oyunundan kaynaklandığını fark ettiğimde bedenim rahatladı. İçimde bir düğüm çözüldü.

Kahretsin. Bu endişe verici. Saplantı pençelerini çoktan derine batırmıştı.

"Kenji, bana ilk yardım malzemelerini getir," diye bağırdım.

Yarıkla göz hizasında olabilmek için diz çökmek zorunda kaldım. Amına bu kadar yakın olmak ve öne eğilip sinir demetini dişlerimin arasına almamak çok zor bir işti. Sadece bu düşünce bile taşaklarımı sıkıyordu.

"Önemli bir şey değil. Bunun için endişelenme. Kenji beni kızdırmak için kanımı yalıyordu," diyerek omuzlarını silkti ve sanki bu yorum tamamen normalmiş gibi elbisesini tekrar yerine itmeye çalıştı.

Biri vücudumla konuşmalı çünkü o pislik izinsiz hareket ediyordu. Ya da belki Scar bir cadıydı ve beni büyülemişti. Çünkü öne doğru eğilip dilimle kalçasını temizlememin imkânı yoktu.

Tadı harikaydı ve kanından daha fazlasını içmek için can atıyordum. Ona baktım. Başını arkaya eğdi, dudaklarını hafifçe araladı ve yüzümü gerçekten istediği yere çekmemek için kendini zor tutuyormuş gibi tezgâhı sıkıca kavradı.

Belki de bunların hepsi benim hüsnükuruntu düşüncelerimdi.

Arkamdan bir kıkırdama yükseldi. "Al bakalım kardeşim. Antiseptik yarasını temizlemede senin tükürüğünden daha iyi olabilir," diye şaka yaptı Kenji ve pedi uzattı.

"Bütün rehineleri bu şekilde mi temizliyorsun?" diye sordu, kelimeleri nefes nefese çıkıyordu.

Ukala yorumuna kaşlarımı çattım. Kontrolden çıkmış hissetmekten hoşlanmıyordu ve rahatsızlığını şımarıklığıyla örtbas ediyordu.

"Hayır, tüm rehineler değil." Parmaklarım alkolü kesiğin üzerinde gezdirirken, yüzünün buruşmasına gülümsedim. "Sadece kardeşimin karısı," dedim, derisine bir bandaj yerleştirdikten sonra ayağa kalkarak.

Bana bön bön baktı. Ağzı birkaç kez açılıp kapandı ama ukalaca bir şey söylemedi.

"Onu sen kırdın, kardeşim." Kenji kıkırdarken eliyle sırtıma vurdu. "Paylaşmayı nasıl sevdiğimizi duyana kadar bekle."

"Kenji," diye bağırdı Caleb. Duvara yaslanmış gözlemliyordu ama anlaşılan bu bilgi onun soğukkanlılığının kırılma noktasıydı.

Ellerim vücudunun her iki yanına inip onu hapsederken başı üçümüz arasında gidip geliyordu.

"Bana bak ufaklık." Bu onun dikkatini çekti. "Ben seni besleyecek bir şeyler pişirirken sen burada oturacaksın. Anladın mı? Caleb'le çok fazla kavga etmemeye çalış," diye talimat verdim ve ocağı yakmak için döndüm. Parmaklarımı onun amına sokmadan ve adanın üzerinde kıvrınmasını izlemeden önce ellerimle yapacak bir şeyler bulmalıydım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 15

CALEB

SIKTIR. BİR KARIM VAR

Asansör kapıları çatı katındaki dairemize açıldığı anda, takım elbisemin ceketini en yakın mobilyanın üzerine fırlatmış ve bir içki bulmaya çalışmışım. Dürüst olmak gerekirse, yaklaşık beş içkiye ve bir şeyleri -ya da birini- mahvetmeye ihtiyacım vardı. Ellerimi hayal kırıklığı içinde yüzümde gezdirirken ayaklarım beni mutfağımıza götürdü.

Yemek sorana kadar arkamda olduğunu bile duymamışım. İlk tepkimin yemek yemediği için endişelenmek olması beni kızdırdı. Sonra, sanki kararlılığım zaten sınanmıyormuş gibi, Niko kalçalarının arasına *diz çöküp* tükürüğü teninde parlak bir iz bırakırken bronzlaşmış teni benimle alay etti. Bu sahne çok erotikti ve sinirlerimin daha da alevlenmesine neden oldu.

Şimdi Kenji, aralarından seçim yapması için tezgâhın üzerine bir dizi et ve peynir yığıyordu.

Tabii ki ondan hoşlanıyordu.

Sotelenmiş sarımsak ve soğan kokuları Niko'nun ocağın başında durduğu yerden havaya yayılıyor, sanki ailesinden biriymiş gibi akşam yemeğini hazırlıyordu. Sanırım onu karım olarak ilan ettiğimde yaptığım şey tam olarak buydu. *O* kelimenin neden ağzımdan kaçtığını hâlâ anlayamıyordum. Ona nişanlım demek istemiştım ve sonra Adriana için yaptığımız planın aynısını yapacaktık.

"Karım."

Gözlerimi tekrar kapattım ve çelişkili duygularımı dizginlemeye çalıştım. "Kurallar ve bu işin nasıl yürüyeceği hakkında konuşmamız gerekiyor," diye homurdandım.

"Tabii ki yeni gardiyanlarımdın kuralları var," diye cevap verdi gözlerini devirerek. "Birinci kural, bizden biri olmadan binayı terk etmek yok. Sen," dedim ve bar arabasına geri döndüm çünkü bardağa ihtiyacım vardı.

koca bir şişe konyak içmek zorunda kaldım. "Aslında, önce bize söylemeden hiçbir şey yapmayın."

"Ben çekiştirilecek bir oyuncak değilim Callahan." Tezgâhtan sıçrayıp öne doğru ilerledi ve aramızda sadece birkaç santim kaldığında durdu. "Saçmalamayı keselim. Oyun oynayacak vaktim yok. Beni buraya getirip haftalarca görmezden gelmeyecek ve buzla dışarı atmayacaksın. Yuvarlanıp dikkatini çekmeye çalışmayacağım. O yüzden bana lanet planı anlat, çünkü yapacak daha iyi işlerim var."

Çenemi ne kadar sıkıtiğimin baskısı altında azı dişlerim çatlayacaktı. Bu kadın kararları kendisinin verdiğini mi sanıyordu? Parmaklarımı boğazına doladığımda nefesi kesildi. Tutuşum, benimle onun gibi konuşan başka birine vereceğimden çok daha yumuşaktı. Bu daha çok biriyle sevişirken uyguladığım baskıya benziyordu.

Yutkunurken boğazı titredi ve sikimi yutarkenki görüntüleri zihnimi doldurdu. Kaşlarımı çatarak bu düşüncüyü bir kenara ittim ve elimdeki meydan okuyan kadına odaklanmaya çalıştım. Nabzının çırpınına gülümsedim. İtiraf etmek istemiyordum ama tavırları o kadar soğuktu ki bana duyduğu nefretten başka bir şey anlayamıyordum.

Ama başparmağımın altındaki damarının gümbürtüsü yalan söylemiyordu.

Aletim sertleşti çünkü onun tepkisine korkunun neden olduğunu düşünmüyordum. Elim boğazına dolanmışken aklı başında hiç kimse bana *ters bakmazdı*. Ondan başka hiç kimse.

Dudaklarım kulağına degecek şekilde eğildim. "Scar, seni istediğim kadar oturtup bekleteceğim. İyi bir kız ol ve bu dersi erkenden öğren." Soğuk gülümsemem bir bıçağın kenarının belirgin baskısıyla soldu. Aşağıya baktığımda taşaklarımda bir sustalı buldum.

Bunu nereden bulmuştu?

"Kendi kurallarımı kendim koyarım Caleb. İyi bir çocuk ol ve bu dersi erkenden öğren," diye karşılık verdi.

Ukala kaltak. Bu kadın kiminle uğraştığını bilmiyordu. Bize bulaşılmalıydı, ben bulaşılmalıyım.

"Değerini abartma Scar," diye acımasızca haykırdım, bana meydan okunduğu için öfkem daha da alevlenmişti. Gözlerinin mavisini derinleştiriyor gibiydi ve kararlılık ve nefret dolu bakışları beni tereddüte düşürdü.

"Caleb." Niko'nun derin ses tonu beni sarmalımdan çıkardı. "Planlarımızda onun yardımını kullanabiliriz ve hedeflerimiz aynı. Hepimiz Don'un ölmesini istiyoruz."

Sakinleřtirici nefesler aldım ve parmaklarımı onun narin boğazını gevşetmeye zorladım. "Bunu gerćekten kastettiğini ve bizimle oynamadığını nereden bileceğiz?" Bunları söylerken bile kelimelerin tadı kül gibi geliyordu. Onunla ve Dominick'le bir saniye bile gećirmiş olan herkes ikisinin birbirinden nefret ettiğini bilirdi. Ama yine de kadına güvenmiyordum.

Ruhumda, onun gösterdiğinden daha fazlası olduğunu *biliyordum*.

Scar'ın başı yana eğikti, gözleri hafifće kısılmıştı, beni analiz ediyordu. Tıpkı benim başkalarına yaptığım gibi. Sanki parçalara ayrılıp inceleniyormuşum gibi hissediyordum. Kendimi savunmasız hissediyordum.

Bıçağın baskısı kayboldu ama kolumu indirmeme rağmen uzaklaşmadı.

"Değerimi biliyorum Callahan. Şuradaki koca adamın da belirttiğı gibi, hedefimiz aynı. O yüzden beni bilgilendir, yoksa kapıdan çıkıp giderim."

Geri çekildi, adama geri dönerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Kenji sesini yükseltti. Dürüst olmak gerekirse, tüm değışim boyunca sessiz kalmasına şaşırmıştım.

"Pekala Scar, aileye hoş geldin. İlk öfke patlamayı atlattın," dedi ağzına bir mozzarella topu tıkıştırarak. "New York'u ele gećiriyoruz. Babalarımızı ve senin aileni de öldüreceğiz. Bunun için üzgünüm."

"Kenji," diye tısladım, ellerim yumruk şeklinde kıvrılmıştı.

"Ne? Bayanı duydun. Senin düşünceli kıcının onu kilitlediğı ve ona hiçbir şey söylemediğı kısmı atlamak istiyor. Ki ben buna varım." Şakacı tonu ciddileşti. "Ayrıca, oyalanacak vaktimiz yok Caleb. Dominick'in peşimizde olduğunu bildiğimize göre olmaz."

Niko yemek pişirdiğı yerden onaylarcasına homurdandı.

"Dur bakalım." Scar sanki dersteymişiz gibi elini havaya kaldırdı. "Dört aileyi sollayacak mısınız?"

Dudaklarımdan derin bir iç çekiş çıktı. Güzellik beni ne kadar kızdırsa da kardeşlerim haklıydı. Kaybedecek zamanımız yoktu.

"Planımız bu. Onları sakat bırakacağız ve şu anda kime hizmet ettiklerini anlamalarını sağlayacağız."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

SCAR

ALETİNİ KESECEĞİM.

Caleb'in öfke nöbetinden sonra planlarını TARTIŞMADIK. Ben son yirmi dört saat içinde olan biten her şeyi düşünürken makarnamı huzur içinde yememe izin verdi. Kahretsin, daha çok son sekiz saat gibi.

Şimdi Kenji'nin arkasından yeni hapishane hücreme doğru ilerlerken pantolonunun kıcını nasıl sardığını görmezden gelmeye çalışıyor ama başaramıyordum. Misafir odası -Tanrı'ya şükür Caleb'le aynı yatağı paylaşmıyordum- açık oturma ve mutfak alanından koridorun sonunda yer alıyordu.

Güzel çarşafı ve bornozu olsa iyi olur.

Adamlar, kulüpleri olduğunu düşündüğüm yerin üstündeki güzel bir modern-endüstriyel dairede yaşıyorlardı. Caleb'la karşılaştıktan sonra üçü hakkında biraz araştırma yapmıştım. Hush Money kulübünün sahibiydiler. Beni depodan çıkardıklarında, alkol deposuna benzeyen bir şeyin yanından geçtik ve bir kapının arkasından müzik sesi geliyordu. Ama beni araştıramayacağım kadar hızlı bir şekilde asansöre sürüklediler.

Çatı katına girdiğimde neredeyse tükürüğümle boğuluyordum. Tavandan tabana pencerelerden oluşan bir duvar şehrin gecesini gösteriyordu. Cilalı beton zeminler ayaklarımı serinletirken, oturma odasındaki bütün bir futbol takımının oturabileceği büyüklükteki kömür koltuğu gözümün önüne geldi. Her yerde açık tuğla duvarlar ve metal kirişler vardı. Dürüst olmak gerekirse, tasarımcıları her kimse harika bir iş çıkarmıştı.

Sonra mutfak vardı.

Yemek yapmazdım ama bu bende öğrenme isteği uyandırmadıysa ne olayım. Siyah sabuntaşı tezgahlar mekanı kaplıyordu ve ada, e t r a f ı n d a en az sekiz tabure bulunan bir kral yatağı büyüklüğündeydi. Ticari boyutta

Buzdolabı o kadar büyüktü ki Niko onun yanında normal boyutlarda görünüyordu, bu da bir başarıydı.

İri yarı adamın ellerime bir kase ev yapımı makarna tutuşturduğunu hatırlayınca içimden bir sevgi seli geçti. Beni kaşıkla beslemek için ısrar etmemesi beni şaşırtmıştı. Parmaklarının titreyişinden, bunu yapmak istediği izlenimini edinmiştim. Niko bu grup içinde bakması en korkutucu olanı olabilirdi, ama lanet olsun, gizliden gizliye en tatlı olanıydı.

"Bu senin," dedi Kenji, bir çift kapıyı iterek açtı. "Vay anasını."

Oda karamsardı. Başucu lambaları odayı alçak, sıcak bir ışıkla yıkıyor, koyu yeşil duvarları siyaha yakın bir koyulukta aydınlatıyordu. Büyük bir yatak, odanın tavandan tabana uzanan pencerelerine bakıyordu. Camın diğer tarafında şehrin ışıkları bir yıldız denizi gibi parlıyordu. En-suite odaya girerken elimin tersini kadife yorganın üzerinde gezdirdim. Birden fazla duş başlığına sahip siyah mermer duş, mekânın ana cazibe merkeziydi.

"Anladığım kadarıyla hoşuna gitti?" Kenji sordu, ses tonunda bir eğlence vardı. "Daha kötü rehine konaklama yerlerinde kalmıştım."

Bu itiraf karşısında irkildim. Kendimi erkeklerin merhametine bıraktığım diğer zamanlarla ilgili sorulara cevap vermek istemiyordum.

Kenji ifademle ilgili bir şey düşündüyse de bunu belli etmedi. Kenji arkamdan imalı bir şekilde, "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver," dedi.

"Aslında." Döndüm, onun güzel yüzüne ve her hareketimi izleyişine baktım. "Elbiseyi çıkarmak için yardıma ihtiyacım var."

Sanki kaçabilecek kafesteki bir hayvanmışım gibi yavaşça hareket etti, kıl payı uzaklaştığımızda durdu. "Elbiseni çıkarmana yardım etmemi ister misin, Scar?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Bundan emin misin?" Sorularından çiğ bir şehvet damlıyordu.

Tanrım, insanlar kibirliydi. Ne sanıyordu? Fermuarımı açarken o maharetli parmakları sırtımda gezindiği için kendimi onun aletine atlamaktan alıkoyamayacağımı mı?

Bu düşünceyle nabzım daha hızlı atmaya başladı. Aslında... gömleğini geri giymesi muhtemelen iyi bir şeydi çünkü tam da bunu yapabilirdim.

Saçlarımı omzumun üzerinden çektim ve ona erişim izni vermek için döndüm. "Fermuarı açmak çok zor ve bu gece üçünüzün bana yaşattıklarından sonra bir duşa ihtiyacım var."

"Dün gece," diye yorum yaptı. "*Dün* geceyi atlattın. Saat sabahın biri, yeni bir gün başlıyor. Bugün sana neler yaşatacağımızı düşünüyorsun Scar?" diye sordu, sıcak nefesi boynumu gıdıklıyor, omurgamdan aşağıya, merkezime doğru adrenalin salgılatıyordu.

Kahretsin, bu adam tehlike ve yanlış kararlar gibi hissettiriyordu. Boynumun arkasını sahiplenici bir şekilde kavradı, beni öne doğru iterken dokunuşu tenimi kızgın bir demir gibi kavurdu. Yüzüm tezgâha çarpmadan önce kendimi yakalamak zorunda kaldım. Kıçım onun sertleşen çıkıntısına dayandığında, sıcaklık tenime çarpan bir elektrik akımına dönüştü. Bu pozisyonda seviştiğimiz görüntüler zihnimi doldurdu ve nasıl düzgün nefes alacağımı hatırlamaya çalışırken göğsüm kabardı.

"Benimle bilerek mi alay ediyorsun, Kenji?" Kibirli ve kayıtsız görünmeye çalışarak sordum. Hissettiklerimin tam tersiydi bu. Niko barda bana doğru yürüdüğü andan beri lanet olası bir canlı tel, bir kaos ve şehvet akımıydım.

Bu lanet düşün çıkarılabilir bir düşün başlığı olsa iyi olur.

"Seninle asla alay etmem, Scar," diye cevap verdi, fermuar sesi boşlukta yankılanırken. Açıkta kalan omurgama çarpan soğuk hava tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

Elbisemi kalçalarımın üzerinden çekerek ince askılarını yırttı.

Saten ayaklarımın dibinde birikirken cinsel gerilimin her zerresi bedenimden kaçtı. Kenji'nin vücudumu görünce çıkardığı şok olmuş nefesi duyunca gözlerim kapandı. Utanç, parmağının kalçalarımındaki izlerin ve yaraların üzerinde gezindiğini hissettiğimde içimde dönüp durdu.

"Ne oluyor Scar?" Sesindeki kızgınlık karşısında tüylerim diken diken oldu. Bu tek soru havayı yoğun bir şekilde doldurdu.

Bunları daha önce de duymuştum, vücudumun görünüşünden duyulan tiksintiyi. Lakabımın, cildimdeki izler gibi, ailemin üzerinde istenmeyen bir leke olduğumu hatırlatması ne kadar da ironikti.

"Fermuarımı açmaktan başka bir şey yapmaman gerekiyordu Kenji. Eğer görünüşlerini beğenmediysen, o zaman arkanı dön," diye ısırıldım. Örtünme dürtüsüne karşı koyarken parmaklarım serin mermere doğru seğirdi.

"Scar, ben öyle demek istemedim."

Aynaya baktım, onu biraz daha azarlamaya hazırdım ama nefesim ciğerlerimde durdu. Onun yerine Caleb'in bir bardak kehribar rengi sıvıyı yudumladığını görünce boğuk bir nefes aldım. Takım elbise giymiş bir iblis.

Mürekkepli ön kolları, gömleğinin kıvrılmış kollarıyla tam bir tezat oluşturunuyordu.

Bir bacağını diğerinin üzerine atmış, rahat görünüyordu. Oniks rengi elbise pantolonunun kalın kumaşı kaslı kalçalarını geriyordu. Sırf kapı çerçevesine yaslandı diye rahatladığını düşünmek aptallık olurdu. Bakışlarım omuzlarına kaydı. Kaskatı kesilmişti. İfadesi, yosun tutmuş bir pakete sarılmış soğukkanlı bir kopuş ve ateşli bir öfke gibiydi.

Beni yuttu.

Dikkati yavaşça çıplak bedenimde gezindi, fiziksel bir dokunuş gibi hissediyordum. Bakışları kıcıma ulaştığında ne göreceğini biliyordum. Kalp şeklinde iki yanak ve siyah dantelle zar zor gizlenmiş amım alttan dışarı bakıyordu. Eğer parmak ucunu orta yerimde gezdirirse, Kenji'yle ikisinin üzerimdeki etkisini görecekti.

Kenji yaralarımınla alay edene kadar.

Kalın bir şekilde yutkundum, lekeli etimi gördüğüne göre bana savuracağından emin olduğum hakaret yağmuruna karşı kendimi hazırladım. Ne kadar iyileştığınız bir önemi yoktu. Vücudunuzu kabullenirken, duvarlarınızı yeniden inşa etmeniz ve kendinize değeri görünüşten daha fazlasıyla belirlenen ateşli bir kaltak olduğunuzu hatırlatmanız gereken anlar her zaman olacaktı.

Caleb dilinin ucuna geleni söyledikten sonra yeniden inşa etmek zorunda kalacağımı hissediyordum.

Sonunda konuştuğunda sesi gergindi. "Nasıl göründükleri Kenji'nin umurunda değil. O kimin sana böyle dokunabileceğini düşündüğüyle ilgileniyor. Peki... bunu sana kim yaptı?" diye sordu. Sesi ölümcül derecede sakindi ama boynundaki tendonlar esnedi.

Söylemesini beklediğim şey hiç de bu değildi. Düşünceli İrlandalıyla yüzleşmek için döndüm, odağının örtmeye zahmet etmediğim gergin meme uçlarına kaymasının tadını çıkardım.

Kenji yanımdan seslendi. "Evet, yara izlerine bayılıyorum. Kim mükemmellik ister ki? Ama bunların sana isteyerek verilmemiş olması umurunda bile değil." Çenemi kavradı ve dikkatimi ona verdi. Şakacı tavrı hiçbir yerde yoktu.

Gözlerinde kaos dönüyor, her kelimeyle birlikte şiddeti artıyordu. "Eğer ölmedilerse bana söylemeni bekliyorum çünkü sana parmağımı sürdüğüm için etlerini sıyracağım." Öfke gözlerinde toplandı ve teması sürdürmeyi imkânsız hale getirdi.

Bakışlarımı kaçırdım ve Caleb'in bardağını tezgâha koyup bir yırtıcı gibi beni takip etmesine odaklandım. Parmağı etimde gezinerek göğsümün kenarından tangamın üst kısmına doğru ilerledi. Tokyo'daki bıçak yarasının pembe buruşuk derisine inmeden önce bandın altına hafifçe daldı.

Kahretsin, sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor.

Beni ağa yakalanmış bir sinek gibi tuzağa düşürmüş, örümcek tarafından yutulmayı bekliyordu. Yaralarımın etrafında daireler çizerken başka tarafa bakacak gücüm yoktu.

"O kırılğan bir çiçek değil, Kenji. Eminim ya onların icabına bakıyordur ya da onlar için bir planı vardır."

Biraz daha uzun durdum. Kendi üzerime kıvrıldığımı fark etmemiştim bile ama Caleb bunu görmüştü. Bu farkındalıkla ne yapacağımdan emin değildim.

Neyse ki nazik jesti yüzünden zihnim patlamadan önce tekrar konuştu. "Bu nasıl oldu?" diye sordu, yeni yara açılmış etime dokunarak.

"Bıçak kavgası," diye dürüstçe cevap verdim, tepkisinin ne olacağını merak ediyordum. Bana inanacak mıydı?

Kaşları soru sorar gibi kalktı ama konuyu uzatmadı. Bir sonraki sorusunu sormak yerine zorlamış olmasını dilerdim.

Dudaklarının aralanışını, dilinin ucunun alt dudağının üzerinde gezinişini izledim. "Ya kocan birlikte geçirdikleri ilk gecede karısını soymak isteseydi?" diye sordu acımasızca ve dostluk anını sonlandırdı. Ses tonu savaş ya da kaç tepkimi tetikledi. Boktan kısmı mı? Bu tepkilerden herhangi birinin altında kıvranmamla sonuçlanmasını istiyordum.

"Karın olduğumu söylemen, Callahan, seninle gerçekten evli olduğum anlamına gelmez," diye karşılık verdim, öfkeyle kollarımı göğsümde kavuşturarak.

Bakışlarımıza o kadar kilitlenmişim ki Kenji'nin banyodan çıkarken nasıl da aynı lanet insan olduğumuzu mırıldanarak güldüğünü fark etmedim bile.

Caleb gözlerini göğsümden ayırdığında kanım dondu. O kadar kendini beğenmiş görünüyordu ki dizlerimin bağı çözülmek istedi. O güzelim kibirli ağzını açmadan önce ne söyleyeceğinden şüphelenmişim.

"O evrakları hemen gönderecek birini bulamayacağımı mı sanıyorsun?" Alanıma girip kulağıma konuşmak için öne doğru eğildiğinde kumaş tenime sürtündü. Eli belime dolandı ve göğsümü kendine doğru çekti.

"Bayan Callahan, sizi tekrar gördüğüm anda benim oldunuz. Ve bunu odaya duyurduktan dakikalar sonra resmileştirdim." Lobumu sıcak ağzına çekti ve acı vermeyecek şekilde ısırdı.

Ben yakalayamadan bir inilti yuvarlandı, amım boşluktan daha fazla bir şeyi sıkamak için ağrıyordu.

"Ve kullanmayı planlamıyorsan bir daha bana bıçak çekme, karıcığım," diye hırladı.

İç çamaşırımın her iki tarafını da kesip elbisemle birlikte yere bırakırken soğuk metal kalçamı yaktı. Uzanıp kumaş parçasını yerden alırken zaman yavaşladı. Başparmağını uyarılmışlığıma sürterken ağzının kenarları sinsi bir gülümsemeye dönüştü.

İçimdeki her şey kilitlendi, vücudum şehvetle zonkluyordu ve sırlıslık olmuştum kasıklarımı burnuna götürüp derin derin içine çekerken içimden ona lanet ettim. Dilinin ucu iç çamaşırımın tüm uzunluğu boyunca ilerlerken kalp atışlarım kontrolden çıktı. Gözleri kendinden geçerek kapandı. Aleti pantolonunun içinde kıpırdadı.

Çok yanıltı ama çok da erotikti.

Sikeyim. Orgazm olduğunda neye benzeyecekti?

"Tadın çok lezzetli." Gözleri sertleşti, acımasızlaştı. Ve vücudum kaskatı kesildi. "Al, tadına bak." Parmakları saçlarımda düğümlendi ve başımı geriye çekti. Diğer ağzımı zorla açtı ve tangayı içeri soktu.

"Temizlen ve sonra da biraz uyu. Yapacak işlerimiz var," dedi Caleb, sanki bedenim onu yakıyormuş gibi beni iterek. Banyo kapısından çıkmadan önce bardağını aldı.

Öfkemin sıcaklığı tenimi tırmalarken kumaşı tükürdüm. "Yani evliliğimizi tamamlamıyoruz, öyle mi?" Arkasından seslendim.

Bu soruyu neden sormuştum ki?

Beni evliliğe zorlayan bu pislikle gerçekten seks yapmak istiyor muydum? Ve bu, boğazıma olan düşkünlüğü gibi diğer saçmalıklara değinmiyordu bile. Ya boğazıma bıçak dayamaktan ya da elini boğazıma dolamaktan hoşlanıyor gibiydi.

Eminim o da sikini içine sokmak isterdi.

Caleb soru karşısında durakladı, vücudu gerildi. Konuştuğunda sesi o kadar soğuktu ki sanki odanın sıcaklığı düşmüştü.

"Seninle evlenmek zorunda kalmış olabilirim ama Romano pisliliyle yatmam. Tadın ne kadar günahkâr olursa olsun. Senin ailen lekeli."

Sözleri karşısında irkildim. Duygularım nadiren incinirdi, ancak açıklanamayan bir nedenden ötürü Caleb zırhımı parçalamayı başardı. Yüzünü tamamen bana döndü.

"Sikişmek istersem başka bir amcık bulurum," diye tükürdü.

Delilik. Bundan sonra olanların tek açıklaması buydu. Çünkü tanımadığım ve istememem gereken bir adama kıskanç bir eş gibi davranmak için hiçbir nedenim yoktu.

Bir engerek yılanı gibi elimi uzattım ve Caleb'ın sikini elbise pantolonunun içinden yakaladım, onu serbest bırakıp okşama arzuma direndim. Narin paketi sıktığımda inledi. Narin ve *büyük bir* paket.

Saniyeler önceki acıma duygusunun yerini bembeyaz bir öfke almıştı. "Beni becermek istemiyor olabilirsiniz *kocacığım*, ama sikini başka bir orospuya sokarsan, o lanet şeyi keserim. Bu çok yazık olur, çünkü güzel bir ağız dolusu gibi hissettiriyor." Bir adım daha yaklaştım. "Paylaşmayı seviyor olabilirsiniz ama ben seni paylaşmayacağım," diye hırladım ve o karşılık vermeden önce sikini bırakıp duşa girdim.

Suyun altından onu izledim. Yumruklarını sıkarken göğsü kabardı, parmak eklemleri bembeyazdı. Düşündüğünü duyar gibiydim. Benimle ne yapacağını bilmiyordu.

Erkekler nadiren yapardı.

Tek kelime etmeden topuklarının üzerinde döndü ve hışım la dışarı çıktı.

"Umarım elinle kendini boşaltmakta iyisindir," diye arkasından bağırdım, masaj yapan duş başlığını kaptım ve kapımın çarparak kapanma sesine güldüm.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 17

KENJI

BİR EL BİR ERKEĞİN EN İYİ ARKADAŞIDIR

BUZLAMA SESİ beni yatağımdan fırlattı, terden sıırıslıklam olmuştum, elimde katana, birinin kafasını vücudundan ayırmaya hazırdım. Ama her zaman açık tuttuğum kırmızı ışıklar boş bir odadan başka bir şey göstermiyordu. İkinci kez çaldığında, bunun telefonum olduğunu ve bana suikast düzenlemek için gelen biri olmadığını anladım.

"Siktiğimin psikopat ailesi," diye mırıldandım yataktan cep telefonumu alırken. Bilinmeyen bir numaradan gelen iki mesaj tüylerimi diken diken etti. Bu numara kimsede yoktu. Pusuda kimsenin olmadığını emin olmak için odamın etrafına bir kez daha baktım.

"Bu korku filmi gibi bir şey ve yemin ederim ben bu mesajı okurken dışarı atlarsan seni karnından bıçaklayıp çatıdan atarım," diye bağırdım, birinin cevap vermesini bekledim ama kimse cevap vermedi. Ne Caleb ne de Niko beni kontrol etmek için koşarak aşağıya gelmedi. Birincisi, kendi başımın çaresine bakabilirdim. Ama daha büyük neden, uykumun normalde kâbuslar ve geçmişe dönüşlerle dolu olmasıydı. Niko'nun karnında yardımına koştuğu için kötü bir yara izi vardı. Hızlı refleksleri için Tanrı'ya şükürler olsun, ama yine de o herifi üstsüz her gördüğümde kendimi bok gibi hissediyordum.

Titreşimler beni başka bir mesajla uyararak düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Callahan'a iç çamaşırına ihtiyacım olduğunu söyle.

Bilinmiyor: Genel olarak kıyafetlere falan ihtiyacım var. Öldürmeye ne zaman gideceğiz?

Bilinmiyor: Ayrıca, seni uyandırdıysam özür dilerim.

Beynim bana kimin mesaj attığını anladığı anda yüzüme aptalca bir gülümseme yayıldı. Yanıt verirken parmaklarım ekranda uçtu. O

Birkaç dakika önceki karanlık duygular unutuldu.

Ufaklık, bu numarayı nereden buldun? Ve bunu bana Caleb'in senden duyarsa dinlemeyeceğini düşündüğün için mi söylüyorsun?

Dürüst olmak gerekirse, büyük adamdan Caleb'a söylemesini istemeliydin.

Bilinmeyen: Şu adamın pantolonunun ne kadar dar olduğunu gördün mü? O lanet kalçaları kumaşın her santimini kaplıyor. Telefonunu çalmak için elimi oraya nasıl sokabilirdim ki? Sen kendininkini ortalıkta bırakıyorsun.

Bilinmiyor: Kötü bir alışkanlık bu arada.

Mesajı beni şaşırttı ve yüksek sesle güldüm. Kadın insanları dışlamakla meşgul olmadığı zamanlarda çok komikti. Ama berbat ailelerin etkilerini gördüğümde anlıyordum. Amcasının etrafındaki tavrı hayatta kalma moduydu. Ona ne olmuş olabileceğini düşününce nefesim hızlandı.

Babamın yaptığı gibi amcası da o gün kimin yemeğe *layık* olduğunu belirlemek için onu kuzenleriyle dövüştürmüş müydü? O pisliğin evine girip bıçağımı göğsüne saplamak istedim. Ama yapamadım. Ayrıca, kadını çok az tanıyordum. Kukudan hoşlanıyor olabilirdim ama bunun için hedeflerimizi tehlikeye atmayacağımı biliyordum.

Ben: Kalçalarını fark ettim. Sana külotlu bir resmini göndermemi ister misin?

Bilinmiyor: Caleb'e söyleyecek misin, söylemeyecek misin? Çünkü o pislikten gerçekten uzak durmayı tercih ederim, yoksa onun aletlerine başka bir silah tutmak zorunda kalacağım.

Caleb'in, kızın aile mücevherlerine bir bıçak doğrulttuğunu fark ettiğinde yüzünün aldığı solgun hali hatırlayınca gülümsedim. Sürekli aletine saldırdığı için bıçak geçirmez bir bardak yaptırmalıydı.

Tamam. Ben ayarlarım. Başka bir şeye ihtiyacın var mı? Kalçalarımın fotoğrafı? Onlar da güzel.

Bilinmiyor: Eminim öyledir. İyi geceler, Kenji. XX

Başımı yastığa koydum. Çok huzursuzdum. Tekrar uykuya dalmak için rahatlamaya ihtiyacım vardı. Gerginlikten kurtulmak için *istediğim* yol bir seçenek değildi. Onun amcığından uzak durmaya yemin ettiğimden beri bir dakika bile geçmemişti ve ben şimdiden bunu düşünüyordum. O sandalyeye bağlıyken dilimi içine sokmaya o kadar yaklaştım ki. Isırmadan önce dilimi sinir yumağının etrafında döndürmeye çok yaklaştım.

Dudaklarından damlayan amcığını yememi isteyen o sikilebilir dudaklarını hatırladığımda dudaklarımdan bir inilti çıktı. Taşaklarım gerildi ve iç çamaşırım artık sertleşmiş olan sikimi boğuyormuş gibi hissettirdi. Saniyeler içinde yataktan çıktım, beton zeminin soğuğu ısınmış etimi soğutmak için çok az şey yapıyordu.

"Neredesin lan sen?" Dolabımdaki rastgele eşyaları karıştırırken mırıldandım. Artık minimalizmin talep edildiği bir evde yaşamadığım için odam lüks bir ikinci el mağazasına benziyordu. Duvarımda, çaldığım Mormon Kitabı tabelasının yanında asılı duran eski gitarlar gibi sevdiğim şeylerin görsel bir kakofonisi. Ya da yatağımın üzerinde sergilenen geleneksel Japon noh maskeleri koleksiyonum gibi.

Parmaklarım aradığım şeyin etrafına dolandı. Gömme dolabımdaki yığının içindeki diğer şeylerden ayırmak için birkaç kez sertçe çektikten sonra yatağıma koştum ve telefonumu tripoda yerleştirirken açısını kontrol ettim.

Çerçevenin içinde kaldığımdan emin olarak tekrar içine atladığımda şilte ağırlığının altında çöktü. Scar bu işin prodüksiyon seviyesini, kırmızı ışıkları ve tripodu daha iyi takdir ediyordu. *Kahretsin, yapmak üzere olduğum el sikişine biraz ambiyans katmak için müziğe ihtiyacım vardı.*

Oynat tuşuna basar basmaz aletim dışarı çıktı ve dilimi kalçasındaki kesikte gezdirdiğimde çıkardığı nefes nefese inlemeleri düşününce seğirmeye başladı. Metalik tını hâlâ devam ediyordu.

Ağır şaftımı kavradım, başparmağımı başımın sırtına sürterken diğer elim onun olduğunu hayal ederek taşaklarımı avuçlamak için aşağı indi. Bu hareket benden bir inilti çıkardı ve tükürüğümle parlayan şımarık meme uçlarını hayal ettiğimde aletim bir şekilde sertleşmeyi başardı. Başparmağım ucunda biriken prekumu kaydırarak şaftımın üzerine yaydı ve ben de doğrudan kameraya bakarak birkaç kez yavaşça çektim.

"Scar, işte sana bir hediye. Sızdıran amını sikmek için parmaklarını kullandığında kullanabileceğin bir malzeme," dedim telefonuma.

Bunu aldıktan sonra mastürbasyon yaparken onu düşündüğümü kesinlikle biliyordu. Aletimi daha hızlı pompaladım, başım arkaya döndü, onun sıcak ağzının etrafıma sarıldığını hayal ettim. Videoyu aldığında ne düşünecekti?

"Elime pompaladığım gibi sikimi içeri ve dışarı pompaladığımı hayal ederken parmaklarını o ıslak amcığa gömecek misin?"

Nefesim Chase Atlantic'ten gelen şehvetli seslerle karışıyordu. Hızımı artırdım, utanmadan inliyor ve onun adını söylüyordum. Kalın

Sikimin başı sıkılı yumruklarımın arasında hareket ediyordu. Elime tükürüp elimi değiştirmeden önce onu yağlarken gözlerim kamerayla birleşti.

"O ıslak amcığının sikimden aşağı damlamasını istiyorum, Scar. Benim tükürüğümünden çok daha iyi olur." Gözlerim zevkle kapandı, elim tabandan uca doğru okşuyor, her çekişte daha hızlı ve daha sert gidiyordu.

"Siktir, Scar. Seni doldurmak ve tekrar içine sokmadan önce döllerimin dışarı sızmasını izlemek istiyorum," diye nefes aldım, hareketlerim düzensiz ve çaresiz hale geldi. Yumruğumun sıkı kavrayışını daha hızlı ve daha sert bir şekilde itiyordum. Adımı inletirken içine soktuğum Scar'mış gibi davranıyordum. Taşaklarım beklentiyle kalkıyordu. Aletimin üzerinde zıplarkenki görüntüsü beni uçuruma sürükledi.

"Ugh, siktir. Scar, boşalacağım."

Kalın, ılık sıvı elime ve karın kaslarıma çarptı, vücudum her döl fişkırmasıyla titredi. Gözlerimi tekrar açtım, sanki onun buz gibi gözlerine bakıyormuşum gibi telefonuma bakarken bir parmağımı pisliğimde gezdirdim, parmağımı ağızıma götürdüm ve yaladım.

"Bir dahaki sefere gelip beni temizler misin, Scar?"

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 18

SCAR

SIK VIDEOLARI SADECE SENIN ADINI INLETIRLERSE IYIDIR

GÖZLERİM AÇILDI ve zihnimin nerede olduğumu anlaması bir saniye sürdü. Karartma perdesi odayı karanlığa boğmuştu. Tüm evlerimde güzel şiltelerim vardı ama bu yatak onlara rakipti. Ya da belki de çarşaflardı.

Ya da o üç şerefsizin beni sabahın üçünden beri uyutmadıklarını... Rüyalarıma musallat olup uykuya dalmamı imkânsız hale getirdiklerini.

Bir noktada, birisi uyurken giymem için bir gömlek ve debriyajımı bırakmıştı. Telefonum için bir şarj aleti bile bırakmıştı ki bu iyiydi çünkü Kenji'ye mesaj attıktan sonra şarjı bitmişti. Ben paramı Niko'nun iyiliksever olduğuna yatırmıştım. Uzun süredir onlarla birlikte değildim ama grubun ana tavuğu olduğu açıktı. Bu da onun koruması altındakilere bulaştığınızda en acımasız olanın da o olduğu anlamına geliyordu. Şu anda bana karşı nazik olabilirdi ama kardeşlerini tehdit edersem beynime bir kurşun sıkacağından hiç şüphem yoktu. Yatağın ortasından kalkarken üçünün nasıl bu kadar yakınlaştığına dair sorular zihnimde dönüp duruyordu.

Şimdiye kadar sadece tek bir erkeğe yakın olmuşum ve bu da feci şekilde geri tepmişti. Ryan artık benim tek arkadaşımdı ve sadece birkaç ayda bir konuşuyorduk. Ama ruh düzeyinde bağlanmıştık ve günlük iletişime ihtiyacımız yoktu. Bu zaman ve mekanı aşan bir ilişkiydi. Ayrıca, siki de yoktu.

Sikler belaydı.

Onun için kanımı dökerdim. Bu yüzden ona kişisel numaramın yazılı olduğu bir kalem vermiştim. Kimsede yoktu. Cain'e doğrudan bir hat. Herkese ulaşma yeteneğiyle tanınan kiralık katil.

Elbette Ryan beni sadece Scarletta Romano, Dominick Romano'nun yeğeni ve Anthony Russo'nun piç kızı olarak tanıyordu. Kötü şöhretli suikastçı ile benim aynı kişi olduğumuzu onunla hiç paylaşmamıştım. Yine de şüpheleri vardı. Bir suçlu olduğunuzda arkadaşlıkların farklı kuralları vardı. Her sırrımızı paylaşmazdık. İyi bir arkadaş olmak, sırların sizden saklanmasını sorun etmemek anlamına geliyordu.

Benimki onu öldürtebilir. Cain'i yerinden etmek isteyen herkes için bir hedef haline gelirdi. Bunu düşününce güldüm çünkü Ryan muhtemelen onları daha yaklaşımadan kafalarından vururdu. La Brujita de Los Muertos'un seğiren parmakları vardı ve soru sormak umurunda bile değildi.

Karo kaplı banyo zemininden gelen soğuk beni gerçekliğe geri çekti. Sırlarımı bu adamların yanında saklamak zor olacaktı. Yakında ne yapacağıma karar vermem gerekecekti. Lanet bir Romano bile değildim. En azından kan bağıym yoktu. Sperm donörüm, şeytan Giana Romano ile evliyken spermini annemin içine boşaltmıştı.

Bu onu öldürttü. Benim gerçek kurtarıcım, annemin onun saldırdığı rastgele bir striptizci olmasıydı, bu yüzden Giana *nezaketle* Dominick'in beni tutmasına izin verdi.

"Unutma, Scarletta. Sana hayat bahşettim. Babanın günahlarının kefareti nasıl ödeyeceksin?"

Bu dünyada aile ve sadakat her şeydi. Birinin Anthony'nin kefareti ödemesi gerekiyordu. Tüm hayatım bana ait olmayan günahların kefareti ödemekle geçmişti ve artık dayanacak gücüm kalmamıştı.

Banyo aynası gözlerimi çevreleyen koyu gölgeleri ortaya çıkardı. Açık mavi renkleri çantaları daha da öne çıkarıyor gibiydi.

Belki de şeytanlarla bir anlaşma yapmanın ve kefareten vazgeçmenin zamanı gelmişti. Parmağımı köprücük kemiğimin altındaki ince çizgide gezdirdim. Kesiğin iz bırakması için garip bir özlem vardı. İlk defa bir iz kalsın istiyordum.

Uzun zamandır amcamdan ve imparatorluğundan kaçışımı planlıyordum. Onu öldürmek, gerçekten gerçekleşeceğini düşünmediğim bir hayaldi. Ama şimdi... belki de gerçekten istediğim şey o hayat değildi. Belki de özümde arzuladığım şey, özgürlüğümü çalan adamı parçalara ayırmaktı.

İç organları yere düşerken acı içinde kıvrınması fikri beni hastalıklı bir zevkle doldurdu. Onun kaderini belirleyecek bıçağı tutmayı arzuluyordum. Bıçağı bağırsağına saplayıp bükmeden önce pişmanlığımı Dominick'in derisine kazımak.

Hayır, ortadan kaybolmak istemedim.

Kâfir bir tanrıça gibi onun tepesine oturmak ve emrindeki her adamın ayaklarına kapanmasını seyrettirmek istiyordum. Yeni kocama ve kardeşlerine şehri ele geçirme görevlerinde yardım edecektim. Onlara sadakatimden değil, Dominick'in bana uzattığı el için duyduğum saf, katıksız öfkeden.

Beni kendi çocuğu gibi sevebilirdi. Sergio'nun Ryan'a yaptığı gibi, ama bunun yerine bir kemerin acısını ve açlığın sancılarını hissettim.

Sırtımı dikleştirdim, bir amaçla yenilendim. Dikkatli olmak zorundaydım. Dolabımda bir sürü iskelet vardı ve bunların hepsini hayatımdaki yeni erkeklere açıklamak istemiyordum. Neyi açıklayacağıma ve neyi gizli tutacağıma karar verirken dikkatli davranmalıyım.

Telefonumun saatini kontrol etmek için yatak odasına geri döndüm. Kilit ekranında öğleden sonra bir yazıyordu ama dikkatimi çeken şey Kenji'nin bana son bir mesaj gönderdiği ve mesajın bir eke benzediği idi.

Vay anasını. Bu bir sik.

Kenji'nin iniltisi hoparlörden gelirken ses düğmelerine bastım. Kırmızı ışıkla yıkanan yatağına uzanmıştı. Elini sikinin etrafına sarmış, aşağı yukarı çeviriyordu. Bu manzara beni yatağımın kenarında oturduğum yerde kıvrandırdı. Kulaklarıma kan hücum etti, adım dudaklarından döküldüğünde meme uçlarım çakıllaştı. Sert uzunluğunu okşarken bacaklarımın arasında şehvet birikti.

Kameraya baktığında gözleri kapalıydı. "Scar, işte sana bir hediye. Sızdıran amını parmaklarınla sikerken kullanman için malzeme."

Dudaklarından çıkan her nefes ve inilti arzumu daha da artırıyordu. Oynat tuşuna bastığımdan beri kıpırdamamıştım, *benim* için iğrenç şeyler söylerken elini beceme şeklinden çok etkilenmiştim. Onun elini kendi elimle değiştirmek için can atıyordum.

Daha fazla dayanamadım. Elim vücudumda geziniyor, içeriye doğru itmeden önce uyarılmışlığımı yokluyordu. İniltiğim Kenji'ninkilerle senkronize oluyor, aktif olarak sevişiyormuşuz yanılsaması yaratıyordu. Islak parmaklarımı klitorisimin üzerinde dolaştırdım, bu şekilde daha hızlı boşalabileceğimi biliyordum. Bektan amacım Kenji'nin videosuyla boşalmaktı.

"Siktir, Scar. Seni doldurmak ve tekrar içine sokmadan önce döllerimin dışarı sızmasını izlemek istiyorum."

İtiraf karşısında çenem düştü. Beynim, Kenji'nin parmaklarının sıcak salınımını iyice sikilmiş amıma geri soktuğu görüntüsünü çizdi ve

Beni ele geçirmesi için tek gereken buydu.

Ama eğer videonun bu kısmının en önemli kısmı olduğunu düşündüysem, döl kaplı parmağını ağzına götürüp yalamasını izlediğimde yaşadığım tüm vücut artçı şokunun eline su dökemezdi.

Video kesildiğinde "Siktir," diye inledim.

Sessizlik, zorlukla aldığım nefesime karıştı. Vücudum orgazm sonrası mutlulukla kızarmıştı. Bu bir sik fotoğrafından çok daha iyiydi. Erkekler *sadece* böyle sesli mastürbasyon videoları göndermeli. Kararsızlık beynimi allak bullak etti. *Buna karşılık ne dedin sen?*

Mastürbasyon malzemesi için teşekkürler. Aletin harika görünüyor.

Kıkırdadım, çünkü Kenji'ye söylenecek şey tam da buydu. Dairenin ana bölümüne doğru ilerlemeden önce mesajı gönderdim. Etrafta kimse yokmuş gibi görünüyor ama tam olarak emin değildim. Üzerimde büyük boy ipek bir düğme-up'tan başka bir şey olmadan mekânı adımladım. Midemden gelen bir gümbürtü sessiz dairede yankılandı. Hayal kırıklığı içime yerleşti çünkü yemek yapmayı bilmiyordum. Aklımdan bir an için kurye fikri geçti ama onu çatı katına çıkarmak çok zor olacaktı.

Buzdolabının kapağını çekip açarken, mikrodalgaya atabileceğim bir şey olmayacağını bildiğimden, "Götümden sik beni," dedim.

"Gerçekten buradan mı başlamak istiyorsun?"

Dudaklarımdan irkilmiş bir çığlık döküldü ve en yakın nesneyi derin sese doğru fırlattım. O nesne pinot grigio idi. Rus devi şarap şişesini tek eliyle yontulmuş göğsüne bastırırken hiç irkilmedi. Kahretsin, muhtemelen beni kolaylıkla fırlatabilirdi. Birden ağzım lanet bir çöl kadar kurudu.

Öğlenin ortasında hala gömleksiz olan kimdi?

"Pantolon giymiyorsun. Muhtemelen bu, gömleksiz olmaktan daha kötü," dedi, ses tonunda bir eğlence vardı.

Şehvet dolu beynimin sessiz düşüncelerimi yüksek sesle söylediğimi anlaması bir saniye sürdü. Alanıma girip beni nazikçe buzdolabından uzaklaştırdığında yanaklarım kızardı.

"Aç mısın ufaklık?" diye sordu, bir kucak dolusu malzemeyi toplamadan önce cevap beklemeden; derisi kaslı sırtını geriyordu. Dövmeleri her hareketinde büyüleyici bir dansla dalgalanıyordu. Sikişirken neye benziyorlardı?

Başımı salladım, Kenji'nin daha önceki videosundan kalan şehveti temizlemeye çalıştım.

"Kenji ve Caleb çoktan evden ayrıldılar, bu yüzden öğleden sonra benimle kaldın. En azından karnınızı doyurabilirim," dedi Niko.

Omzunun üzerinden bana attığı gülümseme nefes kesiciydi. Çok kaygısız görünüyordu. Masumiyet sınırındaydı, ki bu vücudunun tam tersiydi. Dövmelerle ve yontulmuş kaslarla kaplıydı - bir kadının ıslak rüyası.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Bu soruyla kendimi şaşırttım çünkü söylemek istediğim şey "beni ye" idi. Ama sikini değil de besin maddelerini boğazıma sokmak için bu kadar heyecanlı olması garip bir şekilde sevimliydi. Uber Eats şoförlerime karşı hiç böyle duygular hissetmemiştim. Belki de işin sırrı adamın ocağı gerçekten yakmasında yatıyordu.

"Elbette. Bunları kırarak başla," dedi ve bana bir kutu yumurta uzattı.

"Diğer ikisi bana bakıcılık yaparken sen sıkışıp kaldın..." Yumurtaları metal bir kaseye kırarken cevap aradım. Bu kısmı nasıl yapacağımı bilecek kadar Food Network izlemiştim.

Bir kesme tahtası ve büyük bir bıçak çıkardı, çıkardığı dolmalık biber ve soğanları ustalıkla kesmeye başladı. Çok hassas hareket ediyordu. Belli ki dün gece yaptığı yemek tesadüfî bir durum değildi. Niko gerçekten yemek yapabiliyordu.

"Caleb dışarıda bir iş toplantısında. Nişan partisinde bulunan bazı kişiler bize ulaştı." Ocağa doğru ilerledi, büyük bir tavayı zeytinyağına bulamadan öndeki ocağa yerleştirdi. Gözleri ara sıra bana doğru kayıyor, ne yaptığımı kontrol ediyordu. "Para güçtür ve New York'un elit kesiminden pek çok kişi cebimizde."

Bu bilgi karşısında neşelendim. Bu üzerinde çalışabileceğim bir şeydi. "Bana bir liste verirseniz, *yararlı* bilgiler bulabilirim. Sen de yarat," dedim soğukkanlılıkla, yumurta kasesini Niko'ya götürürken. Çalıştığı yerin yanındaki tezgâha zıpladığımda giydiğim gömlek kalçalarımın kadar iniyordu. Mutfağın ışıkları yara izlerimin soluk çizgilerini yansıtıyordu.

Bakışları kısa bir süreliğine onlara kaydı ama yorum yapmadı. Bunun yerine bir çırpıcı kaptı ve ona getirdiğim kâseyi karıştırmaya başladı.

"Şantajdan mı bahsediyorsun?" diye sordu, sesi nötrdü ve konunun etrafında hafifçe dans ediyordu. Etrafında olması kolay olsa da bana güvenmediğini hatırlattı.

"Evet, şantaj demek istedim," dedim kıkırdayarak, boyundurukları kırarken bileğinin hızlı hareketleri karşısında büyülenmişim. "Sana yemek yapmayı kim öğretti?" Bizi daha kolay sohbet konularına yönlendirmeye karar vererek sordum. Ya da ben öyle sanıyordum ama cevap verirken vücudu gerildi ve kelimeleri sıkıştı.

"Annem öğretti." Karışımı ısıtılmış tavaya döktü, kendinden emin bir şekilde çalışırken bana bakmadı. "Bana ve kız kardeşlerime o öğretti."

Sanki kardeşleriyle ilgili kısımdan bahsetmek istememiş gibi çenesi titredi. İçimi bir hüznün kapladı. İlle de kardeş istediğimden değil. Bu hayatta onlar için duyacağım endişe beni delirme noktasına getirirdi ama yanımda olacak, beni destekleyecek birini özlediğim o kadar çok an olmuştu ki.

"Bratva'dan ayrılman hakkında ne düşünüyorlar?"

"Hiçbir fikrim yok. Saint Petersburg'a geri döndüler. On yılı aşkın bir süredir hiçbirleriyle konuşmadım," diye cevap verdi ve omleti ustaca çevirmek için tavayı ocaktan aldı.

Dikkatim onun hareketlerine odaklanmıştı, bu yüzden sözlerini algılamam biraz zaman aldı. Ailem olmayabilirdi ama ben bile onlarla konuşmamanın uzun bir süre olduğunu biliyordum.

"Neden bu kadar uzun?"

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz, onları geri sokabilmeyi diledim. Yaptığı yemeği tabağa koyup mükemmel bir şekilde katlarken yüzünde öfkeli bir alay ifadesi belirdi.

"Üzgünüm, bu beni ilgilendirmez," diye mırıldandım, ellerimi teslimiyetle havaya kaldırarak.

Ses tonum karşısında kaşlarının arasındaki çizgiler yumuşadı ve bu bakışın bana yönelik olmadığı izlenimini verdi. "Babam onlarla herhangi bir iletişim kurmamı yasakladı. Eğer görüşürsem, onları satar." Sanki az önce bana babasının kız kardeşlerini ve annesini seks ticareti için satmakla tehdit ettiğini söylememiş gibi kocaman omuzlarını silkti.

Devasa elleri tezgâhın üzerine indi ve beni içine hapsetti. Çıplak göğsünden ısı yayılıyordu. Parmağımın kendi aklı vardı. Yukarı çıktı ve göğsündeki Kiril dövmesinin izini sürdü. Aramızdaki hava gerginlikle çatırdadı.

"Bu ne anlama geliyor?" Sözlerim ancak fısıltının üzerindeydi.

"Kan hiçbir şeye karar vermez," diye karşılık verdi ve omlet dolu çatalı ağzıma götürdü. Dudaklarım omletin etrafını sararken göz bebekleri büyüdü.

çatallar. Ağzımda lezzet patladı ve göz kapaklarım kapandı, bir inilti çıktı.

"Bu hayatımda yediğim en güzel şey," diye cevap verdim, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

Bir an beni inceledi. "Gerçekten yemek yapmayı bilmiyor musun?" diye sordu çatalı tezgâha geri koyarken.

Normalde bu soruya sinirlenirdim çünkü vereceğim cevapta açıklığa kavuşturmam gereken çok şey vardı ama Niko'daki bir şey silahsızlandırıcıydı ve benimle savunmasız bir şey paylaşmıştı.

"Hayır." Tezgâhı silerken meşgul olmak için *P*'yi patlattım, yaptığım itiraftan rahatsız olmuşum. "Dominick çocukken beni beslemeyi sevmezdi. Yemek yapmayı bilmek beni aç tutmayı zorlaştırırdı."

O bana bakarken aramızda rahatsız edici bir sessizlik oluştu. Dikkati o kadar keskindi ki neredeyse yanıyordu.

"Seni gerçekten beslemedi mi? Ya da öğrenmene izin vermedi mi?" Niko sordu. Ses tonu duygudan yoksundu ama gözlerindeki ölümcül girdaplı deniz geri dönmüştü. Bakışları o kadar yoğunlu ki tutmak zordu. Sanki bedenimi tırmalamak ve sırlarımı ortaya çıkarmak istiyordu.

Ve kendimi ona izin vermek isterken buldum.

Tek yapabildiğim başımı iki yana sallamak oldu. Normalde zeki olan ağzım ne diyeceğini şaşırmıştı. Serbest kalan elini saçlarıma arasına, kafa derimin hemen dibine soktu ve çemberime daha da yaklaştı. Kalçalarıma arasına girdi, çıplak teni ipekle kaplı meme uçlarıma sürtünerek çakıllaşmalarına neden oldu.

"Benim gözetimimdeyken asla aç kalmayacaksın."

İlgi kelimesi içimi ısıttı. Daha önce hiç kimse benimle ilgilenmemişti ve birdenbire dünyada istediğim tek şey bu oldu.

Dilim dışarı fırladı ve alt dudağımın üzerinde gezindi. On dakika kadar önce yaşadığım orgazm, belli ki ihtiyacımı bastırmaya yetmemişti.

"Ya aç olduğum şey yemek değilse?" Ne yapacağından emin olmadığım için fısıltıyı zorlukla aşarak sordum. Teknik olarak Caleb'in karısıydım ama kardeşleri bana dokunduğunda umursamıyor gibi görünüyordu. Dün gece Caleb'in gözlerinde bir şeyler kaynıyordu ama bunu kıskançlık olarak sınıflandıramazdım.

Niko'nun okyanus gözleri genişledi, burun delikleri açıldı ve saçımı sıkıca kavradı.

"O zaman ağzını neyle doldurmamı istersin ufaklık?" diye sordu, belimden tutup beni tezgâhtan çekti ve dizlerimin üzerine çöktürdü. Ses tonu tatlıydı, ama hareketleri emrediciydi - kişiliğinin iki tarafı egemenlik için savaşıyordu.

İkisiydi de.

Ama tahminimce ikisi arasında bir seçim yapması gerektiğini düşünüyordu. Yüzündeki mücadeleyi gördüm.

Kirpiklerimin arasından ona bakarken ellerim eşofmanının kemerinde kıvrıldı. "Bana pis sürtük diyebilir, sikini boğazıma sokabilir ve yine de benim için yemek pişirip beni yatağa atabilirsin Niko," dedim, gri eşofmanını kaslı kalçalarını sarana kadar aşağı çekerek. Onu görünce beynimde lanet olası bir anevrizma oluştu.

Kalın Slav tarzı yazılar her bir kalçayı kaplıyor, zaten dik olan sikini paranteze alıyordu. Parmaklarım onun etrafını sararken ağzımda tükürük birikmeye başladı, yavaşça çekerek ikimizden de düzensiz bir inilti çıkardı.

Sikinin başında prekum birikmişti. Başparmağım sıvının üzerinde gezdirdikten sonra shaftının üzerinde sürükledi. Kenji'nin elini becerdiği görüntüler zihnimde filizlendi ve içime bir arzu dalgası daha gönderdi.

"Bana karşı hem sert hem de yumuşak olabilirsin Niko." Öne doğru eğildim ve ağzıma bir top aldım. Yanaklarımı çukurlaştırarak emerken kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyordu.

"Oh, kahretsin," dedi ben dilimle sikinin ucunu döndürüp kadifemsi yumuşak derisini okşarken. Sözleri dudaklarından dökülen bir dua gibiydi.

Yine de diz çöküp ibadet eden bendim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

NIKO

BENİM İYİ KÜÇÜK FAHİŞEM OL..

Lobotomi olmak böyle bir şey miydi?

Çünkü beynim kısa devre yapıyordu - sinapslarım karmakarışık çalışıyordu. Kendime nefes almamı *söylemek* zorunda kaldım. Doğruca *nefes* al diye *inledim*, Scar bunu bir istek olarak algıladı ve uzunluğumun daha fazlasını emdi. Ağzı o kadar günahkâr bir şekilde iyiydi ki, sesleri görebildiğime yemin edebilirim.

Ona yemek yapmayı teklif ettiğimde niyetim bu değildi. Onu beslemediği için Dominick'in uzuvlarını koparmak istememden, o sikimle yemek borusunu gıdıklarken elimi onun esmer buklelerine gömmeme nasıl geçmiştik?

Parmaklarım saçlarında dolaşarak yüzünü eğdi, böylece beni nasıl içine aldığını izleyebildim. Kirpiklerinde biriken gözyaşları, sikimi ağzına alırken dökülüyordu, boğazı bir mengene gibi başının etrafında daralıyordu. Kahretsin, görülmeye değer bir manzaraydı. Mavi gözleri koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor, dudakları sikimin etrafında incecik gerilmişti. Sırf bu manzara bile beni çıldırtacaktı.

Ayaklarımı birbirinden ayırarak ona daha fazla alan açtım. Sikimi ağzına sokup çıkarırken beni boğazının arkasına götürdüğünde çıkardığı ıslak sestene taşaklarım alev alev yanıyordu. Tükürüğünün şafttan aşağı kaymasına izin verdi, kayganlaştırıcı mutfak ışıkları altında parlıyordu. Yumuşak bir el, ağzının ritmiyle senkronize olarak sikimin etrafını sardı.

Bu çok fazlaydı. Daha fazla devam etmesine izin verirsem, ağzına boşalacaktım. Ya da belki o güzel yüzünü boşalmamla boyardım.

"Benim iyi küçük fahişem ol ve lanet tezgaha geç."

Kelimeleri duyunca irkildim. Sesleri çok sert ve hırçın geliyordu. Daha önce nasıl sevişmekten hoşlandığım konusunda kendimi hiç utangaç hissetmemiştim, ama tabii ki bu kadın

ruhuma çoktan işlemişti ve beynim yatakta yumuşak olamayışımızla onu uzaklaştırmak istemiyordu.

Ama kıcı yanıyormuş gibi adaya tırmandı. Onun çok çıplak Göt.

"Neden iç çamaşını giymiyorsun?" diye sordum. Açılmış kalçalarının arasında bir parmağını kaygan amcığının üzerinde gezdirerek ondan bir inilti çıkardı. "Planın hep bu muydu? Buraya amını siktirmeye hazır olarak mı geldin?"

Çoktan şehvete kapılmış gibi başını salladı. "Caleb dün gece onları kesti," diye cevap verdi nefes nefese. Onun adını duyunca durakladım. Dün gece o uyuduktan sonra konuşmuştuk. Başka bir Romano ile çalıştığı için öfkeliydi ama hepimiz bunun elimizdeki en iyi seçenek olduğı konusunda hemfikiridik. Kenji, onun ailesinden bizim ailemizden nefret ettiğimiz kadar nefret ettiğine dair önsezisini bize anlattı. Ve Caleb, Kenji'nin bu konulardaki içgüdüsunü sorgulamaktan daha iyisini biliyordu. Benim takıntım beni bir insan hakkındaki en küçük şeyi bile öğrenmeye iterken, Kenji insanları okuma konusunda esrarengiz bir yeteneğe sahip bir yalan dedektörüydü.

Az önce verdiğı küçük bilgi beni ne kadar kızdırmış olsa da, Kenji'nin şüphesini doğruluyordu. Dominick'e karşı intikam dolu kan davası göstermelik değıldi. Ama o konuşmanın en önemli konusu Caleb'ın yeni karısını sikmemizle ilgili bir sorunu olmadığıydı. Tam olarak böyle söylemedi. Ama kalçasındaki kanı yalayışımı izledikten ve Kenji'nin elbisesinin fermuarını açıp göğüslerini görmesine izin verdikten sonra "*Karımı sikmeyin*" dememiş olmasını yeşil ışık olarak kabul ediyordum.

Af dile falan filan.

Öne doğru uzandım ve duş alırken ona getirdiğim gömleğı yırtarak açtım. Sert yüzeye çarpan düğmelerin şingirtısı, parmaklarım meme uçlarını sıkıştırırken Scar'ın nefesiyle boğuldu.

"Niko, lütfen," diye inledi, düz yatıyordu, ayaklarını tezgâha dayamıştı, parlak amını bana tamamen gösteriyordu. "Duş başlığı harika, ama lanet olsun, doldurulmak istiyorum."

Başını kaldırdı ve bana öyle yoğun bir bakışla baktı ki olduğum yerde donup kaldım. "O kalın sakinle beni gersen iyi edersin Niko. Çünkü yemin ederim şu anda benimle taşak geçersen kendimi kaybederim ve ikinci bir bıçak yarası alırsın."

Parmak uçlarımın pürüzlü kısımları çenesine battı. Bu hareket karşısında çıkardığı küçük şaşkınlık sesine bayıldım.

"Seni kullanmayı bitirdikten sonra sikimin üzerinde yarattığın pisliği o pis ağzına temizleteceğim." Boştaki elimle iki parmağımı onun sıcacık tenine soktum, gözlerinin bu müdahaleye geri dönmesini sağladığım için zevk alıyordum. "Çok ıslak. Islak." Her kelimeyi bir hamleyle noktaladım.

Onun içinde olmayı daha fazla erteleyemezdim. İnlemeleri duvarlarda yankılanıyor, çılgınlığının müziği oluyordu. Kahretsin, onun zevk seslerini kaydetmek istiyordum, böylece istediğim zaman çalabilirdim.

"Aç," diye bağırdım, az önce onu becermek için kullandığım parmaklarımla dudaklarının izini sürdüm.

Sorgusuz sualsiz itaat etti, dilini tıpkı sikime sahipmiş gibi parmakların etrafında döndürdü. Bu noktada yarı hayal görüyordum. Bu kadına duyduğum şehvet beni tamamen tüketmişti. Eğildim ve bir meme ucunu ağzıma aldım, diğerini kısıtırırken sertçe emdim.

Parmaklarımı onun derinliklerine soktuğumda zevk inlemeleri beni teşvik etti, nefes nefese *söylediği lanet* müziği kulaklarıma kadar geldi. Her derin itiş ve dönüşte amcığı daha da ıslanıyor, ciğerleri nefes mi almaları yoksa nefes mi vermeleri gerektiğini şaşıırıyordu.

Gözleri faltaşı gibi açıldı. Şehvete kapıldığında o kadar güzel oluyordu ki kendimi tutamadım. Ağzımı onunkine yapıştırdım. Kadınları hiç öpmezdim. Her zaman sevişmek için fazla samimi gelirdi. Ama Scar'ın pembe dudakları benimle alay ediyordu.

Dillerimiz şehvetli bir dansla birbirinin üzerinden geçti. Daha fazla dayanamadım. Onun içinde olmak için can atıyordum. Onu döllerimle kaplamak için.

Her bir kış yanğını avuçladığımda çığlık attı, onu tezgahıtan çekti ve uyarmadan onu horozumun üzerine batırdı. Tökezledim. Ağırılığı yüzünden değil ama o kadar harika hissettiriyordu ki dizlerimin üzerine çökmek istedim. Duyduğum hayvani hırıltının benden geldiğini anlamam bir saniye sürdü.

"Neyin var göster bakalım koca oğlan. Bana temizlemem için bir pislik vermek istediğini sanıyordum." Dişleri boynuma saplandı ve aletim onun verdiği acıyla zıpladığında etimin etrafında gülümsediğini hissettim.

Bizi ters çevirip vücudunu buzdolabına yasladım ve soğuk sırtının eğilmesine neden olduğunda sert bir tepe noktasını ağzıma aldım.

"Bir dahaki sefere beni daha sert ısır, ufaklık."

Dilimi göğsünün ortasında gezdirdikten sonra ağzını kapıp kan akıtacak kadar sert bir şekilde ısırıldığında yüksek sesle inledi.

"Hepiniz beni kanatmaya bayılıyorsunuz," dedi bana karşı, klitorisini alt karın kaslarıma sürüyordu. "Ama biriniz beni boşaltmaya ne dersiniz?"

Aletimi geri çektim, acımasızca tekrar içine girmeden önce bana nasıl göt deliği dediğine güldüm. Eğer sikilmek istiyorsa, bu dileğini yerine getirecektim.

"Seni o kadar çok istiyorum ki Scar, her hareketinde kocandan başka birinin bu lezzetli amcığı sikmesine nasıl izin verdiğini düşüneceksin," dedim, klitorisini parmaklarımın arasına sıkıştırırken bağırışlarını içime çekerek ve parmaklarını omuzlarıma ve topuklarını kığıma nasıl soktuğunu inleyerek.

"Daha hızlı," diye nefes aldı.

Vücudu benimkiyle okşaya okşaya buluştu. Sanki içine girmemi istiyor gibiydi.

Gözleri birden açıldı. Mavi renk neredeyse tamamen kaybolmuştu. Çaresiz ve aç bir şekilde bana bakarken bedenim ürperdi. Sanki arzularını yerine getirebilecek tek kişi benmişim gibi bana bakıyordu.

Kahretsin.

Onu becermek kötü bir fikirdi. Karasevdam zaten çok derindi. Daha iyi biliyordum. Bu saplantılarıma dikkatle yaklaşmalıydım, yoksa bir saplantının içine düşerdim. Scar'ı beceriyor olsam da, o benim değildi. Sikimi emmesine izin verebilirim diye düşündüm, sonra da bu iyiliğe karşılık verirdim. Biraz gerginlik atardım. Tadına bakmanın onu sistemimden atmama yardımcı olacağını söylediğimde kendimi kandırdığımı biliyordum.

Siktiğimin yalanı.

"Bana sahip olmak istemiyorsa kendi kaybeder," diye fısıldadı, yüzümü ararken dudaklarını yaladı.

Ona sahip olmak. Ben de bunu istiyordum.

Ona sahip olmak ve onun tarafından ele geçirilmek istiyordum.

Dudaklarımız bir kez daha bir araya geldi, ama bu birleşme farklı hissettirdi. Dili karışık bir halde benimkinin üzerinde kayıyordu ve çaresizlik duygusu bizi uçurumun kenarından unutulmaya sürükledi.

Sikeyim. Kardeşimin karısına kafayı takmışım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

SCAR

TERAPISTİM NE DERDİ?

RİA'yı kim icat ettiyse dudaktan bir öpücüğü hak etmişti. Çünkü kardeşi beni *uyuştururken* beni hareketsiz tutan altı beşlik dev gibi bir adamın beni buzdolabının karşısında sikerken içime girmesine izin vermiştim. Ve eğer bu yeterince dengesiz bir davranış değilse, dizlerimin üzerine çöküp kalın sikinden ortak dölümüzü emmiş, sonra da yere akıttıklarımı yalamamı istemişti.

Bana söylediği sözleri canlı bir şekilde hatırlarken, ipek yastık kılıfının pürüzsüz dokusu ısınmış yanaklarımı serinletti.

İyi bir fahişe ol ve yaptığın pislikleri temizle.

Ağzımı kalçasında istediği yere yönlendirip dövmelerinin üzerinde parlak bir iz bırakırken saçlarımdaki hayalet çekiştirmeyi hâlâ hissedebiliyordum.

Lanet olsun. Terapiye yeniden başlamam gerekiyordu. Aslında, yaptığımız şeyde bir sorun varsa, bundan vazgeçmektense inkâr ederek yaşamayı tercih ederdim. Çünkü onunla seks yapmak canlandırıcıydı. Sonrasının bok gibi olması çok kötüydü.

Ona oral seks yapmak için mutfakta dizlerimin üzerine çöktüğümde, bu hayal kırıklığından kaynaklanıyordu. Kenji'nin alaycı videosu Caleb'in bir gece önce bana yaşattığı bastırılmış duyguları daha da arttırmıştı ve ben de bana hissettirdiklerinin bedelini ona ödetmek istiyordum.

Sanki beni bir köşeye atıp unutulmaya terk etmiş gibiydi. Kafese konmuş, kanatları kırılmış bir kuş gibiydim.

Ve beni paylaşmayı gerçekten umursayıp umursamadığını test etmek istedim. Caleb'in bu evliliğin kutsallığını önemseydiğini düşündüğümünden değil. Tanrı aşkına, lanet olası ruhsatta sahtecilik yapmıştı. Sadece reddedilmekten hoşlanan bir adama benzemiyordu ve beni becermek istemediğini kaç kez söylese de, tartışmamız sırasında o sert aletini hissetmiştim.

Niko'ya oral seks yapmanın aralarını açması ya da bir tepki alması gerekiyordu. İçindeki garip kelebekleri uyandırmaktan başka bir şey. İkimiz de yıldızları gördükten sonra beni tamamen dışladı.

Daha önce de bir sürü tek gecelik ilişki yaşamıştım. Genelde gelip defolup gitmek *isterdim*. Ama bu sefer, Niko beni odasına kilitlemek istemediğinde üzgün hissettim. Dürüst olmak gerekirse, ne hissettiğimden emin değildim.

Bana taze bir omlet pişirmişti. Hatta fazladan tuz bile eklemişti ki beni son beslediğinde sevdiğimi fark etmemiştim. Tadı okyanusa sıçılmış gibi değilse yemiyordum. Ama bütün bu süre boyunca benimle mümkün olduğunca az konuştu. Bana hayalet gibi davranmaya çalışıyormuş gibi gelmedi. Daha çok aramızda biraz boşluk yaratmaya çalışıyordu. Kendini benden uzak tutmaya çalışıyordu.

Bu bir buçuk gün önceydi.

Odama kapanmıştım, sadece yiyecek bir şeyler almak için çıkıyordum. Niko benden kaçıyor olabilirdi ama buzdolabında mikrodalgada ısıtabileceğim bir şeyler olduğundan emin olmuştu. Üçü ne yapmakla meşgulse, beni dahil etmemişlerdi ve bu beni kızdırıyordu.

"Tam anlamıyla bir katilsin. Bir sevişmeden sonra duyguları yakalamayı nasıl başardın?" Kuş tüyü yastığa doğru mırıldandım. *Hisler*, koca adam için yaşadıklarını tanımlamak için çok güçlü bir kelime gibi görünüyordu. Bana gülümsediği için bir adamın taşaklarını ateşe vermek isterken, beni kaçırdığı için bir adamın taşaklarını ağzıma sokmak benim hakkımda ne söylüyordu? Ve beni beslediği için.

Beş yüz dolara yardıma ihtiyacı olduğunu kabul ediyorum, Alex.

Belki de her türlü sevgiye o kadar açtım ki, biri bana nazik davrandığı anda lanet bir sandalye gibi katlanıyordum. Enzo ilişkiler konusunda beni gerçekten mahvetmişti.

Yumurtayı ağzıma atmayı bitirir bitirmez odama çekilmiştim; sessizlik bana fazla gelmişti. Ama o zamandan beri başardığım tek şey acıma partisi vermek oldu. Kelimenin tam anlamıyla battaniyelerimin altında.

Telefonlarını ve e-postalarını dinledim. Telefonundan aldığım tek şey Kenji'nin numarası değildi.

Bugün, beni dahil etmeseler bile bir şeyler yapmaya başlayacaktım. Ama önce kıyafete ihtiyacım vardı. Ödünç aldığım gömleklerle yaşıyordum. Kıyafetler kadar önemli olan bir diğer şey de bazı eşyalarım ihtiyacım olmasıydı. Dizüstü bilgisayar, yazıcılar ve

Nakit. Bunların çoğu güvenli evlerimde tutuluyordu, ancak yine de bunlardan birine hemen ulaşamama ihtimaline karşı elimde bir şeyler olsun istedim.

Güvenliklerinin neye benzediğini araştırdım. İçeride kamera yok gibi görünüyordu, ki bu benim için iyi bir şeydi. İçeri girmenin tek görünür yolu asansördü ve bunun için de anahtar kart gerekiyordu. Güvenlik sistemi için daha iyi birini tutmuş olmalıydılar çünkü anahtar kartlı sistemler hacklenebiliyordu.

Kıçımın üstünde oturmaktan bıkmıştım. Bana bilgi vermek istemiyorlarsa, kendim bulacaktım. Enzo'nun bana ulaşmaya çalışmamış olması beni tedirgin ediyordu. Amcamın, çocukların yaptığı numaranın cezasız kalmasına izin vermesine imkân yoktu. Onlara dokunamasa bile sonuçlarına katlanırdım.

Elim kapımın koluna dolanıp kapıyı açarken, bu düşünce içimde bir huzursuzluk yarattı.

Sessiz menteşeler hırsızların korkulu rüyasıydı ve bu dairede kilise fareleri kadar sessiz menteşeler vardı. Odanın karşısında, koridorda iki çift kapı daha sıralanıyordu. Tahminimce bunlar erkeklerin yatak odaları olmalıydı, ama kimlere ait olabileceklerini gösteren herhangi bir ipucu yoktu. Bu koridordaki üçüncü yatak odasının neden misafir odası olduğunu da merak ettim. Önce hangi odayı deneyeceğimi düşünürken alt dudağımı kemirdim.

Benimkine en yakın olanı seçmeye karar verdim, böylece biri geri gelirse hemen kaçabilirdim. Kilitli olmadığını görünce şaşırarak kolu oynattım. Daha bakacak kadar odaya girmeden, kime ait olduğunu anlamıştım. Koku beni bir sarılma gibi sardı. Beni boğması gereken bir sarılma; baharatlı ve zengin. Eğer benim odanın etkileyici olduğunu düşünüyorsam, Caleb'inki düpedüz mükemmeldi.

Kahretsin, belki de yatak odasını paylaşmayı istemeliyim.

Giriş, yerden tavana kadar kömür grisine boyanmış bir odaya açılıyordu. Yatağının dayandığı duvar bir tür koyu renkli taş benziyordu ve yatağı konyak rengi deri ile siyah nevresim takımından oluşuyordu ve o kadar yumuşak görünüyordu ki yastık gibi güzelliğine yüzüstü düşmek istedim. Ama asıl nefesimi kesen şey, odanın etrafına astığı dev sanat baskılarıydı. New York'un kötü şöhretli gangsterlerinin sabıka fotoğraflarının siyah beyaz resimleri.

Hiçbir şeyi rahatsız etmemeye dikkat ederek parmak uçlarımda onun alanına doğru ilerledim. Caleb, odasına birinin girdiğini fark edecek türden bir adam gibiydi. Komodinler, bir günlük ve bir çerçeve dışında çıplaktı. Zekice,

Caleb'in neyi sergileyecek kadar önemli bulduğunu merak ederek çerçeveyi kaldırdım. Sırık gibi kollarını ergenlik çağındaki Kenji ve Niko'nun omuzlarına dolamış, hantal görünümlü Caleb'ı görünce ağzımın kenarları yukarı doğru kalktı. Niko şu anda olduğundan daha küçüktü ama diğer ikisine kıyasla hâlâ iriydi. Kenji ise derisindeki sanat eserleri olmadan çok... çıplak görünüyordu.

Fotoğraftakilerin sadece erkekler olmadığını fark ettiğimde gülümsemem kayboldu. Her nasılsa, önlerinde duran ve kollarını Caleb'in beline dolamış olan ufak tefek kızı gözden kaçırmışım. İçime dolan kıskançlık duygusuyla kaşlarımı çattım. Dördü de çok mutlu görünüyordu. Onun kim olduğunu ve Caleb'in neden onu da içeren bir fotoğrafı çerçeveletmeyi seçtiğini merak etmekten kendimi alamadım. Bu fotoğrafa kazanmış anılar vardı. Hakkım olmayan ama yine de bilmek istediğim anılar.

Arkamda bir boğaz temizlendi.

Tamamen içgüdüsel olarak tepki verdim. Çömelip elimi kalçama götürdüm ama silahım ya da bıçağım yanımda değildi.

"Odama girmenin bir nedeni var mı?" Caleb sordu. Ses tonu nötrdü ama gözleri hâlâ elimde tuttuğum çerçeveye dikilmişti.

"Kapıyı tam anlamıyla ben açtığımda buna zorla girme diyemezsin." Gözlerimi devirdim, ayağa kalkarken kalbim hâlâ boğazımda değilmiş gibi davrandım. "Kim o?" Parmaklarımın arasından alıp tekrar komodinin üzerine koyarken sordum. Onun yakınlığı vücudumda elektrik şokları yarattı.

Delici bakışlarını bana doğru kaydırmadan önce fotoğrafa şefkatle bakarken kıskançlık içimde sıkıştı. "Onun kim olduğu konusunda endişelenme. Evli olduğum kişi sensin, değil mi?"

Ses tonundaki tavır beni sinirlendirdi. Küçümseyici ve acıydı - benimle evlenmek istemiyordu. Mantıken ben de onunla evli olmak istemiyordum ama mantık, reddedilmenin dilimi kaplayan acı tadını yok edemiyordu.

İstenmediğim hissini zihnimden uzaklaştırmaya çalışarak başımı salladım. "Seni aramaya geliyordum." Elimle beni bütünüyle yutan büyük boy gömleği işaret ederek yarı gerçeği inandırıcı hale getirdim. "Giyecek kıyafete ihtiyacım var. Kenji'nin sana eşyalarım ihtiyacım olduğunu söylemesi gerekiyordu."

Söylediklerim karşısında Caleb'in burnu kıışı. Yüzünde beliren duyguyu tam olarak anlayamadım.

Ayrıca, Kenji'nin bana elini benmişim gibi becerdiği bir video gönderdiği gerçeği hakkında neden dilimi tutuyordum? Ya da Niko'yu siktiğimi? O küçük kaçamağın bütün amacının bu olması gerekiyordu. Yine de burada, onun odasında, üzerimde başka bir adamın gömleğinden başka bir şey olmadan duruyor ve bu konudan kaçıyordum.

Terapistim ona söylemekten kaçındığımı çünkü hâlâ reddedilmenin etkisinde olduğumu söylerdi. Niko'nun benden uzaklaştığını hissediyordum ve davranışlarıyla bana değersiz olduğumu söyleyen bir başka kişiyi daha deneyimlemek istemiyordum.

Sikeyim.

İnkâr ve ilişkisizlik içinde oturmaya kararlıysanız terapi en kötü karardır.

Caleb bir adım daha yaklaşarak takım elbisesinin ceketini çıkardı ve yatağın üzerine fırlattı. "Zaten bir şeyler giyiyorsun, Scar. Açgözlülük edip hepimizden bir gömlek mi istiyorsun?" diye sordu, o kadar yaklaştı ki gözlerimizi kilitli tutmak için boynumu eğmek zorunda kaldım.

Ağzımın kendi aklı vardı. Çünkü söylemeye çalıştığım şey "*Hayır. Senin lanet gömleğini giymek istemiyorum.*" idi. Ama ağzımdan çıkan, "Belki de üçünüzden de bir parça istiyordumdur, Caleb." oldu.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Caleb'in kaşları hafifçe yukarı kalktı, sanki o da bu küçük bilgiyi itiraf ettiğim için benim kadar şaşırmıştı. Tabii ki hatamı telafi etmek zorundaydım.

"Ben de eroini denemek istiyorum ama bazı şeyler o kadar zehirli ki ne kadar eğlenceli görünürse görünsün uzak durulmalı," dedim, gözlerimi bir an için kasıklarına diktim ki neyi kastettiğim anlaşılmasın. "Şimdi, kim beni kıyafetlerimi almam için daireme götürüyor?"

Neredeyse kulaklarından buhar çıkıyordu. Umarım iyi bir diş sigortaları vardır, çünkü çenesini sıkma şekline bakılırsa azı dişlerini değiştirmesi gerekecekti. Tek kelime etmeden arkasını döndü ve omzunun üzerinden "Kaldır kışını da gidip eşyalarını alalım" diye seslenerek kapıdan çıktı.

Çıplak bacaklarımı hatırladığımda yüzümdeki gülümseme kayboldu.

"Oraya gitmek için ne giymem gerekiyor? Pantolonum yok." Panikle sorduğum soru sessizlikle karşılandı. "Caleb, benim de iç çamaşırım yok," diye bağırdım arkasından.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 21

SCAR

BU DOĞRU, KALTAK. BENİM DEŞŞ 'UM VAR

Muhtemelen bu gece ölü gibi uyuyacağım.

Çünkü duyguları hissetmek çok yorucuydu. İnsanların bunu nasıl başardığını bilmiyordum. Bugün birkaç saat arayla reddedilme, öfke ve kıskançlık hissettim. Kıskandığımdan yüzde yüz emin değildim. Belki de Caleb beni Kenji'nin odasına sürüklediğinde ve orada tuttuğı, takıldığı kişilerin geride bıraktığı rastgele kıyafetleri karıştırdığında hissettiklerim için kıskançlık daha iyi bir kelimeydi. Şifonyerinin o çekmecesindeki her şeyden kendime bir dolap yapabilirdim.

Şehir, Caleb'in cipinin penceresinin önünden geçiyordu. Yürümek daha hızlı olabilirdi, ama kurşun geçirmez çevre açıkta olmaktan daha güvenli hissettirdi.

"Beni nereye götürüyorsun, Callahan?" Üst düzey bir mağazanın kapalı otoparkının girişine yanaştığında sordum.

"Kıyafete ihtiyacın olduğunu söyledin, o yüzden seni alışverişe götürüyorum," diye cevap verdi, sanki sorum saçmaymış gibi. Vale kabinine yanaştığında gözleri bana kaydı. "Karımın *bu kıyafetle* dolaşmasına izin veremem." Garajın loş ışığında gözlerinin yeşili görünmüyordu. Bunun yerine, iki mürekkepli havuzun arasından bana baktı.

Onun bakışları altında gerildim, ki bu çok saçmaydı. Böyle görünmemin sebebi oydu. Bulabildiğim en normal görünen kıyafet bulduğum küçük motorcu şortuydu ve üstüne giymek için Kenji'nin grafik tişörtlerinden birini çalmak zorunda kaldım çünkü diğer her şey meme uçlarımı gösteriyordu.

"Hadi canım," diye ısırdım. "Ama kıyafetler için beni daireme götürmeni istediğimi kastetmiştim, göt herif. Almam gereken başka şeyler var."

Arabadan inip anahtarları park görevlisine teslim ederken başka bir şey söylemedi. Özel dikim takım elbisesinin kumaşı kaslı vücudunu ikinci bir deri gibi sarıyordu. Beni lanet bir köpek gibi arkada bırakıp giderken damarlarımda öfke kabardı. Göt herif benim için kapımı bile açmamıştı.

Koşarak ona yetiştim ve parmaklarımızı birbirine geçirdim. Eli sıcak ve nasırlıydı ve benim elimin onunkine ne kadar iyi oturduğunu görmezden geldim.

Birbirine kenetlenmiş ellerimize küçümseyerek bakarak, "Ne oluyor Scar?" diye sordu.

Orada dururken çok garip bir eşleşme gibi görünmeliydik. O pahalı takım elbisesi ve makosen ayakkabılarıyla, ben de evsiz bir fahişe gibi.

"*Karından* utanıyor musun, Callahan?" Onu da yanıma alarak C'est La Vie adlı lüks butiğin özel girişine doğru yürümeye başladım. "Hadi ama. Beni alışverişe mi götürmek istiyorsun? O zaman alışverişe gidelim."

İnci beyazı duvarları ve gösterişli avizeleriyle mağaza çok güzeldi. Etrafa serpiştirilmiş taze çiçek aranjmanları havayı taze kokularıyla dolduruyordu. Dükkânın ortasındaki tezgâhta duran iki kadın, bir zil sesi duyduklarında konuşmalarına ara verdiler. Sohbetlerine ara verdiklerinde, mekânda sadece pürüzsüz caz sesi yankılanıyordu.

Caleb randevu almış olmalıydı, çünkü normalde kalabalık olan mağazada başka kimse yoktu. Parmaklarımı kaliteli giysilerin bulunduğu raflarda gezdirirken beni geride bırakarak kararlı adımlarla ilerledi.

"Megan'ı görmeye geldik," diye duyurdu.

İki kadın aval aval Caleb'e baktı. Sarışın olanın sırtı bu kadar agresif bir şekilde kavis çizdiği için günün sonunda ağrıyacaktı. Memelerini gümüş bir tepside Caleb'a sunuyordu. Her iki görevli de yirmili yaşlarının başında görünüyordu ve *belli ki* zengin bir adamı tavlamaya hevesliydi. Parlak gülümsemeleri ve geyik bakışları karşısında gözlerimi devirerek istediğim eşyaları toplamaya devam ettim.

"Bay Callahan, bugün sizi mağazamızda ağırlamaktan çok memnunuz. Kimin için alışveriş yapıyorsunuz?" Sarışın öne doğru eğildi ve kalp şeklindeki yüzünü avucuna dayadı. Bu pozisyon Caleb'a siyah düğmeli bluzunun arkasına sıkıştırdığı göğüs dekoltesini görme fırsatı verdi. "Ya da belki gözünüze çarpan biri için önceden alışveriş yapıyorsunuzdur." Flört etme çabasına kıkırdadı.

Tıka beni.

Yaklaştım ve Caleb'in bu yaklaşıma nasıl tepki vereceğini gözlemledim. Gülümsemesi çekiciydi ama gözlerinde o zamanki sıcaklık yoktu.

beni izledi. Ya da belki de bu tamamen benim hüsnükuruntumdu. Kadınların biraz gerisinde durduğum yere baktı, gözleri soğuk ve meydan okuyucu bir hal aldı, sonra gözlerini kaçırdı.

"Kimin için alışveriş yaptığım aldığı *hizmeti* değiştirir mi?" diye sorarak soruyu kirli ve açık bir hale getirdi.

Pislik herif benimle oynuyordu.

Kızın ağzı bir karış açık kaldı, sanki flörtünün bir şeyle sonuçlanacağını hiç beklemiyormuş gibiydi. "İhtiyacınız olan *her* konuda size yardımcı olmaktan mutluluk duyarım Bay Callahan."

Bulunduğum konum, onun tezgâhın altında heyecanla iş arkadaşının bacağına nasıl vurduğunu görmemi sağladı. Zavallı kız şansının yaver gideceğini sanıyordu. Gözlerimi devirip telefonumu çıkardım ve bir mesaj yazdım. Birkaç dakika daha eğlenmelerine izin verecektim. Sanki onun kaçırıldığını biliyorlardı. Puşt henüz bir şey söylememişti ve ikisi de onun seksi kıcına o kadar vurulmuşlardı ki varlığını hâlâ fark etmemişlerdi.

"Bir giyinme odasına ihtiyacım olacak çünkü kıyafetleri beğenip beğenmediğimi anlamak için üzerimde görmem gerekecek," dedi.

Ya onları severse? Siktir et. Tek yapması gereken kredi kartını tezgâhtan geçirmek ve çantalarını yüklemektir.

"Elbette Bay Callahan. Sizin için modellik yapmaktan mutluluk duyarım. İç çamaşırı seçeneklerimiz bile var."

Topukların mermer üzerinde çıkardığı takırtılar Caleb'in vereceği yanıtı kesti. "Mikayla," diye bağırdı öfkeli bir ses. "Bay Callahan'a istediği iç çamaşırını almak için bu kadar hevesliysen, *karısına* beden ölçülerini sormanı öneririm. En iyi müşterilerimizden birine böyle davranılmaz."

İki çift göz arkalarında durduğum yere dikildi ve sert topuzlu minyon kadının onlara onaylamayan bakışlar attığını görünce gözleri büyüdü. Kızlardan biri en azından utanç içinde başını çevirme nezaketini gösterdi ama Mikayla bana ters ters baktı ve beni aşağı yukarı süzerken sırttı. Görünüşe göre beni eksik bulmuştu.

"Çok üzgünüm, Megan. Bay Callahan ondan hiç bahsetmedi ve ben de ona *çok* yardımcı oldum," dedi sarışın, Caleb'a dönmeden önce hastalıklı ve tatlı bir sesle. "Bay Callahan, eğer isterseniz kıyafetlerin modelini çıkarabilirim. Saçı ve makyajı yapılmadan giysilerin tam potansiyelini anlatmak zor olabilir."

Kazıyı görünce ağzım açık kaldı. Ona duyduğum tüm sempati pencereden uçup gitti. Aptal kaltak, bir kadınla kavga ediyordu.

yanlış kişi.

Megan'ın şarap rengi dudakları onaylamayan bir çizgiye dönüştü. "Bahsettiğim müşteri o değil, Mikayla," dedi, tezgâha doğru ilerlerken eşyaları benden alarak. "Bayan Scarletta düzenli olarak buradan alışveriş yapan biri."

Caleb bana şaşkınlıkla baktığında ona göz kamaştırıcı bir gülümseme verdim.

Bu doğru, pislik. Benim de param var.

Bunca zamandır sessizdi, gözleri lanet bir tenis maçı izliyormuş gibi bir ileri bir geri gidip geliyordu. Yüzündeki sırtış kavga etmekten hoşlandığını gösteriyordu.

Önüne geçtim, kulağına fısıldamak için ayak parmaklarımla ucunda dururken kadınlara sırtımı verdim. "Küçük oyunun sana pahalıya patlayacak, Caleb. Umarım banka hesabın sikinden daha büyüktür."

Omzumun üzerinden Mikayla'ya baktım ve yığına doğru işaret ettim. "Bunları bizim için paketlemeye başlayabilirsin. Bu arada, senin o koyu renk köklerin benim taze yüzümden çok daha dikkat dağıtıcı."

Sert parmaklar çenemi kavrayarak dikkatimi kadından uzaklaştırdı.

"Kadınlara benimle konuşmasından hoşlanmıyor musun, Macushla?" Dili dışarı çıktı ve alt dudağının üzerinde gezindi. "Kartımda limit yok ama iç çamaşırlarını benim için denemeni istiyorum. şimdi."

Sıcak dudaklar benimkilere bastırdı, sanki arkamda seyirci yokmuş gibi beni yuttu.

"Senin için modellik yapabilecek tek kadın benim Callahan," diye ısırđım öpücükler arasında. Göğsünden gelen derin gümbürtü meme uçlarımla sertleşmesine neden oldu.

Benimle oynuyordu. Bir tepki almak için beni kızdırıyordu. Ve ben bunu durduracak güçte değildim.

Bir boğaz temizleme sesi şehvet dolu konuşmamızı böldü. "İkiniz için bir odam var zaten. Lütfen beni takip edin," dedi Megan bizi soyunma odasına doğru götürürken. Sesindeki gülümsemeyi neredeyse duyabiliyordum.

Caleb ve benim az önce azgın gençler gibi öpüşmemizden mi yoksa Mikayla'nın eşyalarımı sararken bana gönderdiği nefret dolu bakıştan mı hoşlandığını bilmiyordum.

Megan kapıyı bizim için açarken bana bir gülümseme attı, Caleb'in arkasından kaşlarını çattı ve bana şanslı bir sürtük olduğumu söyleyen bir bakış attı.

"En sevdiğim parçalardan bazılarını çoktan bıraktım. Acele etme. Kimse seni rahatsız etmeyecek," dedi ve kapıyı arkasından çekerek kapattı.

Odadan dışarı adımını attığı anda Caleb'in gözleri daha karanlık ve daha aç bir hal aldı. Bakışları cinsel ve hamdı. Beni aşağıya doğru takip ederken ensemdeki tüyler diken diken oldu, sırtım odadaki üç aynadan birine çarptı. Elleri kalçalarımın indi ve şortumu sertçe çekti.

"Gel, bunları çıkarmana yardım edeyim," dedi boynuma doğru, nefesi tenime değen sıcak bir okşayış gibiydi.

Bol gömleğimi başımdan çekip beni tamamen çıplak bıraktığında serin hava göğüslerime çarptığında nefesim kesildi. Bu manzara karşısında gözleri büyüdü ama tek kelime etmedi ya da bana dokunmaya kalkışmadı. Orada giydirilmeyi bekleyen bir manken gibi duruyordum ve bu beni kızdırıyordu.

Megan'ın bıraktığı yığına döndü ve karıştırmaya başladı.

"Neden sizi daha önce hiç görmedim?" diye sordu omzunun üzerinden. "Adriana, Milania, Giana. Üçünü de defalarca gördüm." Elinde bir çift kan kırmızısı ipek külotla arkasına döndü. "Seni hiç görmedim."

Önümde diz çökmeden önce giysiye uzandığımda elimi geri çekti. Tanganın içine girmemi söylediğinde ağzım kurudu, kumaşı kalçalarımın üzerinden yukarı doğru çekerken parmaklarını bacaklarımın dış kısmında gezdirdi.

Giysi o kadar küçüktü ki amımı zar zor örtüyordu. Görünüşe göre cazibesi çok fazlaydı çünkü öne doğru eğildi ve ipekle kaplı tümseğimi öptü. Bu samimi hareket karşısında içim kasıldı, kulaklarıma kan hücum etti, meme uçları sıkılaştı. Yaptığı her şey zihnimi şehvetle bulandırıyor. Normalde benim için çok kolay olan kontrol, bu üç adamdan herhangi birinin yakınında olduğum anda varoluştan göz kırptı.

"Ayağa kalktığında bana ukala bir sırıtış attıktan sonra bu sırıtış kayboldu ve yerini korkutucu bakışlarına bıraktı.

"Soruya cevap ver, Scar." Ellerini duvarın iki yanına koyarak beni aralarına hapsetti. Caleb etkilenmemiş gibi davransa da, pantolonundan taşan şişkinlik aksini gösteriyordu.

"O zaman benim de bir sorum var," dedim.

Çenesi patladı. Bana cevap verme düşüncesinden hoşlanmıyordu ama işbirliği yapmamın tek yolunun bu olduğunu biliyordu. Bana açıkça soruyor olması bile tüm bilgi kaynaklarını tükettiği anlamına geliyordu.

"Peki," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Ona attığım kendini beğenmiş gülümsemeden nefret etmesi gerektiğini biliyordum. "Dominick benden nefret ediyor, ben de ondan nefret ediyorum. Zorlanmadığım hiçbir şeye katılmam," diye omuz silkerek cevap verdim, Dominick'le ilişkimde var olan tüm nüansları hafifletmeye çalışıyordum.

"Benim sıram. Siz üçünüz neden babalarınızın peşinden gidiyorsunuz?"

Ben sordum.

Yüzü şehvet ve nefret arasında gidip geliyordu. Bana her zamanki gibi bakıyordu. Alt dudağını kemirdi, belli ki cevap vermek konusunda kararsızdı.

"Fotoğraftaki kız. Adı Jessica'ydı."

Konunun değişmesiyle kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı ama ben onun ne alakası olduğunu sormadan devam etti.

"Niko, Kenji ve ben ağabeylerimizle aynı öneme sahip değildik. Devlet lisesine gönderildik, sonunda saflara katılacak genç erkekler arasında varlık göstermekle görevlendirildik." Anılarında kaybolmuş bir şekilde uzaklara bakarken elini saçlarının arasından geçirdi. "Jessica'yla orada tanıştık ve dördümüz de yakınlaştık. Rakiplerimiz için olması gerekenden daha yakındık."

Son kısmı fısıldadı, gözleri duyguyla gölgelenmişti.

O bakışı biliyordum. Geçmişteki tüm seçimlerinizi gözden geçirdiğinizde ve farklı bir şey yapmış olsaydınız sonuçlarının ne olacağını merak ettiğinizde yaptığınız bakışı.

"Sonra ne oldu?" Bir elimi göğsüne koyup onu geri çekmeye çalışarak sordum.

Yüzünü bana döndüğünde gözlerinde parlayan açıklık beni şaşırttı. Bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırması, şefkatli dokunuşu kalbimi sıktı. Bu yönünü daha önce de göstermişti -kendisiyle dünya arasına koyduğu kalkanın altındaki adamın bu ipuçlarını.

O an kırılganlıkla doluydu ve nefes alırsam anı mahvedebileceğimden korkuyordum. Yutkunurken boğazı titredi, bu onu daha önce hiç görmediğim gergin bir hareketti.

"Babalarımız onun kaçırılmasını ve satılmasını ayarladı." Sesi duygu yüklüydü ve kelimeleri söylerken gözlerimin içine bakamıyordu. "Üçümüzün bu kadar yakınlaşmasının sebebinin o olduğunu ve o olmadan birbirimizden nefret etmeye devam edeceğimizi düşündüler."

Mizahtan yoksun bir kıkırdama çıkardı. Sperm donörlerinin iğrenç davranışları karşısında içimde öfke çalkalandı. O adamlar bu unvanı hak etmiyorlardı.

Babasının.

"Siz üçünüz ona aşkıttınız..." Fısıldadım. Elimini kendine ait bir aklı vardı çünkü yukarı doğru hareket etti ve Caleb'in yüzünü kavrayarak ona bir nevi rahatlık sundu. Bu dokunuşla dikkatini bana çevirdi ama geri çekilmedi.

"Ona aşkıttık. Ona değer veriyorduk ama onu sevmiyorduk. Sadece ailemizi kurmamızın ilk katalizörü olduğu için ona karşı sevgi besledik." Elimi kendi eliyle kapattı ve bana daha da yaklaşırken yerinde tuttu. "Ama onun kaderi bizim üzerimizde. Öldürülmesi bizim hatamızdı," dedi.

Kendisine ait olmayan eylemler için taşıdığı suçluluk duygusu bende yankı uyandırdı. Tüm hayatım, bana dağıtılan el ve bunun ne kadarının kendi hatam olduğu ile başa çıkma inişli çıkışlıydı.

"Hayır. Bu senin hatan değil. Bu yükü taşıyamazsın. Onun intikamını almayı ve adaleti sağlamayı seçebilirsin ama bunun sorumlusu senin sıkık sperm donörlerin. Üç çocuk değil," dedim, sesimde ikimizi de şaşırtan bir sertlik vardı.

Havayı değiştirmeye ihtiyacım vardı, elimi kemerine götürüp gevşettim. Bu hareket karşısında kaskatı kesildi ama pantolonunun düğmelerini açıp elimi içine sokarak kalın ereksiyonunu avuçlarken beni durdurmak için hareket etmedi.

Parmaklarım etrafına dolandığında zıplamasına gülümsedim. Kesinlikle iç çamaşırı almamız gerekiyordu, çünkü artık ön tarafında nemin biriktiği yerde koyu bir leke olduğunu biliyordum. Elimi ağzıma götürüp üzerine tükürürken bakışmamızı kesmedim. Onu ıslak elimle kavrayıp sertçe çekiştirdiğimde burun delikleri alevlendi ve günahkâr dudaklarından bir inilti yükseldi. Tutuşuma karşı sallanırken alnı benimkine çarptı ve içinden zevk geçerken kapüşonlu gözlerini izledim.

"Benimle neden evlendin?" Başparmağımı sikinin kalın başının üstünde gezdirerek, tüm vücudumda yarattığı ürpertinin tadını çıkararak sordum.

Sormak istediğim soru bu değildi ama kelimeler ağzımdan kaçtı. Gözleri faltaşı gibi açıldı. Bana attığı bakışla kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ama hemen susturdu.

"Sen onun kızından daha seksisin," dedi omuz silkerek, elini benimkine doladı ve sikini daha hızlı pompaladı. "Ve bu birden fazla soruydu. Beni boşalt da gidelim. Sana bütün bunları ben ısmarladığıma göre en azından bunu yapabilirsin."

Yalan söylüyordu. Kararında daha fazlası vardı ama yüzündeki kapalı ifade bana ondan daha fazla bir şey öğrenemeyeceğimi söyledi.

"Siktir git Callahan. Siktir git," diye tısladım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturabilmek için elimi çektim.

Şimdi prekum ve tükürüğümle parlayan sikini pompalamaya devam ederken gözleri meydan okumayla parlıyordu. "İyi," diye karşılık verdi, elini duvardan çekip iç çamaşırımın önünden aşağı itti.

Kalın parmağı uyarılmışlığında gezinirken adını inledim. Kaygan klitorisimi ovarken ellerim destek için duvarı buldu, parmağının sert pediyle sinir demetini döndürdü.

"Benim için çok ıslaksın, *karıcığım*. Adımı daha yüksek sesle söyle ki sana zevk verdiğimi anlasınlar."

Bana bir oyuncakmışım gibi emirler yağdırması umurumda bile değildi. Beni parmaklarıyla becerirken kalçalarının eline doğru pompalanışını görünce şehvetten kendimi kaybetmişim.

Koordinasyon ve zamanlama için aferin ona.

"Kukun her yere sızıyor; bu odadan benim pis küçük fahişem olarak çıkacaksın." Pis sözleri ellerinin ıslak seslerine karışıyordu. "Meme uçlarını çimdikle, Scar," diye emretti zor nefesler arasında.

Ellerimi yukarı kaldırdım ve meme uçlarımla oynadım, öfkeyle nasıl mastürbasyon yaptığını izledim. O kadar tahrik olmuşum ki, elimde olmadan kendi parmağımı da onun amıma sokup çıkardığı yere koydum.

"Kahretsin Scar," diye inledi, dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak. "Neden bu kadar ateşli olmak zorundasın ki?"

Ağzımdan çekildi ve iç çamaşırımın önünü açtı, sikinin ucuyla klitorisimi okşarken lastiği gerdi. Sıcak, kalın dölleri amıma çarptığında nefesim kesildi, yarığımdan aşağı damladı ve külotun ağında toplandı.

Bakışlarımı, elinin ipek kumaşın içine saldırdığı her bir parçayı sıkma şeklinden çekemiyordum.

Bu adamların bana ne yaptığını bilmiyordum, çünkü az önce yaşadığımız erotik alışverişten iğrenmek yerine vücudumda zevk dalgaları dolaşıyordu.

"Günün geri kalanında dölleriyle kaplanacaksın. Anladın mı?" diye sordu, yeşil gözleri kibirli bir şekilde bana bakarken kendini pantolonunun içine geri soktu ve ben orada durdum.

acak. "Ve bil diye söylüyorum, üçümüz birbirimize her şeyi anlatırız. Niko senin ağzının şeytandan bir hediye gibi olduğunu söylüyor."

Öne eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Onlara senin de dölle kaplanmayı sevdiğini söylemem gerekecek."

Vay anasını. Boku yemiştim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

SCAR

BEN BU İŞİN İÇİNDE MİYİM? KAHRETSİN, SANIRIM
ÖYLEYİM.

"MS. SCARLETTA. Bu akşam sizi gördüğüme sevindim." Kapıcımın gözleri yarım saniyeliğine Caleb'a kaydı, sonra tekrar bana döndü. "Gördüğüm kadarıyla bir misafiriniz var. Park onayına ihtiyacınız olacak mı?"

Otopark onayı. *Bu sikiği dışarı çıkarmam gerekiyor mu?*

Caleb'dan biraz uzaklaşabilmek için evet demeyi düşündüm. Soyunma odasından çıktığımızdan beri aramızdaki hava gergindi. Megan bana Caleb'ın salıvermesiyle sırlıklam olan iç çamaşırlarımın üzerine giymem için bir jogger ve sevimli bir atlet getirmişti.

Gittiğinde odada kamera olup olmadığını kontrol ettim, çünkü bana attığı sinsi sırtıştan ne yaptığımızı tam olarak bildiğini anlamıştım. Bildiği ortaya çıktı ama kameralar yüzünden değil. Çünkü onun adını o kadar yüksek sesle inletmişim ki, herkes onun parmaklarıyla amımı siktiğini biliyordu.

Soyunma odasından çıktığımda hepsi bana bakarken Caleb bana şeytani bir sırıtışla bakmıştı. Eğer o soyunma odasından başımı utançla eğerek çıkacağımı düşündüyse, başına başka bir şey gelmişti.

Mikayla kocamın koluna "yanlışlıkla" dokunmaya devam edince ona "Bir daha kocamla flört edersen dilini koparırım," demiştim.

Caleb bana gurur gibi görünen bir ifadeyle bakarak, "Gerçekten öyle demek istiyor," diye ekledi.

"Ve eğer ilerlemelerini geri püskürtmezsen, taşaklarını keseceğim."

Bunun üzerine gülümsedi.

Daireme doğru yol alırken gergindim ve araba durduğunda neredeyse koşarak içeri girecektim.

"Hey, Henry. Hayır, teşekkür ederim. Park ücretini karşılayacak kadar zengin," diye karşılık verdim ve ona göz kırptım.

Henry sadece lobideki güzel mozaik taş masanın arkasında oturan bir kapıcı değildi. Benim binamın güvenlik şefiydi. Tam anlamıyla benim. Beni gözetlemeleri için kendi güvenlik ekibimi istihdam edebilmek için koca bir bina satın almıştım.

Amcamın çok şey bildiğini ya da artık işe yaramadığını düşündüğü bir zamanın geleceğini biliyordum. Kimsenin ne kadar koruma sağlayabileceğini bilmesini istemiyordum. Bu yüzden şifreli konuştuk ve her şeyi gizli tuttuk.

Tüm güvenlik personeline işe alındıklarında her sakine yüksek profilli bir müşteri gibi davranmaları talimatı verildi. İletişim, ödeme ve işle ilgili her şey güvenlik şirketim Leslie

George Security.

Sorulacak doğru soruları bilerseniz, müşteriler Cain'e bu şekilde ulaşırdı.

Ryan'ın da Tucson'daki kulübü Lotería'da benzer bir düzeni vardı. Kağıt üzerinde yasal bir işti ama araştırdığınızda o kadar da yasal olmadığını görüyordunuz. Silah ticareti yapıyordu. Ben de paralı askerlik hizmeti satıyordum.

Caleb'ı asansörlerden birine götürdüm ve otuzuncu katın düğmesine bastım.

Eşiği geçer geçmez beni bir köşeye sıkıştırdı ve vücuduyla beni hapsetti. Mürekkepli elleri başımın iki yanına indi, yakınlığıyla nabzımı hızlandırdı ve bana sadece bir saat önce buna benzer bir şey yaptığımızı hatırlattı. Ama bu sefer gözlerinde şehvet yoktu.

"Oyun oynama Romano. Benimle sevişmenin sonuçlarından hoşlanmayacaksın," dedi göğsünde alçak bir gümbürtü. Kalçalarımın arasında ısı birikti ve gözlerimi ona kilitleyerek pozisyonumuzun samimiyetine verdiğim tepkiyi gizlemeye çalıştım. Sadece birimiz boşaldığımız için önceki konuşmamızdan dolayı hâlâ gergindim.

Aslında, muhtemelen seni becermenin sonuçlarından hoşlanırım.

Tanrıya şükür ağzım bu küçük düşünceyi kendine saklamaya karar verdi. Caleb'la karşı karşıya gelmenin canlandırıcı bir yanı vardı. Elbette bana kaltak dedi ama beni asla reddetmedi.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok Callahan," dedim, tüm bu konuşmadan sıkılmış gibi görünmeye çalışarak.

Ağzı kulağıma yaklaştı. Konuştuğunda viski kokulu nane burnumu gıdıkladı. "Gözlerinde o bakış var.

bir şeyler planlıyoruz. Senin malını alacağız, o kadar. O güzel kafanın içinde ne olup bitiyorsa onu çekmeye çalışma."

Parmağını yanağımda gezdirmeden önce şakağımı dürttü. Ve aklımı kaçırdığım için dudaklarıma yaklaştığında dönüp ısırıldı. Gerçek bir pislik gibi parmağını ağzıma soktu. Dilimi parmağın etrafında döndürürken hava gerilimle çatırdadı.

Gözleri benimkilere dikilmişti ve ilgisinin yoğunluğundan kollarımdaki tüylerin diken diken olduğunu hissettim. Çıkardığı erkeksi iniltinin sıcaklığıyla gözlerimi kafamın içine yuvarlamak istedim. Daha önce duymuş olmamın bir önemi yoktu. Her seferinde aynı derecede ateşliydi.

Bir erkeğin önünde diz çökmenin bir zayıflık pozisyonu olduğunu düşünen herkese saygıyla ama kesin bir şekilde karşı çıktım. Böyle düşünen birinin ağzına daha önce hiç alet almamış olduğunu iddia ederdim, çünkü dizlerimin üzerindeyken en güçlü olduğum anlardı.

Kahretsin, daha önceki soyunma odası olayından sonra, şimdi Caleb'in sikini ağzıma aldığımında ne yapabileceğimi görmek istiyordum.

Bir boğaz temizlemesi anımızı bozdu. Caleb'in parmağını çekerken çıkardığı ıslak sesle yanaklarım alev aldı. Sessiz asansörde çok yüksek bir sestti. Neyse ki Caleb'in kaslı vücudu beni neredeyse tamamen örttüğü için asansöre giren kişi tarafından zar zor görülebiliyordum.

"Al bakalım, dostum. Fahişeleri becermek eğlencelidir. Dikkat et de bir şey almaya kalkmasın." Yeni gelen, Caleb'in omzuna vururken sanki çok iyi arkadaşmışlar gibi bir kahkaha attı. "İşin bittiğinde onu bir deneyebilir miyim-"

Beynimin algılayabileceğinden çok daha hızlı bir şekilde Caleb paneldeki acil durdurma düğmesine bastı ve adamı boğazından duvara yapıştırdı, silahının namlusunu adamın titreyen dudaklarının arasına soktu.

"Az önce karım hakkında ne dedin sen?" Caleb ısırıldı. Bu terim karnımda bir sıcaklık yarattı.

Caleb'in elini kan akıtacak kadar sert bir şekilde pençelerken boğuk çığlıkları ayırt edilemiyordu ama İrlandalı irkilmedi bile. Tetiği çekmemek için kendini zor tuttuğunu hareketsiz duruşundan anlayabiliyordum. Ve doğal olarak, bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi.

"Caleb."

Öfkesine kilitlenmişti, cevap vermedi. Özellikle iğrenç insanları öldürürken bana da oluyordu, dikkatini dağıtmazsam öldürüyordu.

acınası görünümlü adam.

"Tatlım," dedim belli belirsiz. Benden gelen bu sevgi sözcüğünün onu şok edip öfkesini dindireceğini düşünmüştüm ama konuştuğumu fark etmedi bile. Hüngür hüngür ağlayan salağı ve taze idrar kokusunu görmezden gelerek yaklaştım ve elimi göğsünde gezdirdim. Fiziksel olarak dikkatini bana çekmek zorundaydım. Gözlerinin yeşili tamamen kaybolmuştu. Onun yerine gözlerinin mürekkep gibi derinliklerinde kaos ve şiddet parlıyordu.

"Bu yorumuyla bir şey kastetmediğini söylemeyeceğim. Belli ki saç çizgisindeki gerilemeye bakılırsa biriyle yatamıyor ve bunun bedelini ödüyor. Ama onu burada öldüremezsiniz, çünkü onu bu asansörde öldürürseniz, temizlenmesi çok zor olur."

Bu yorum bana hafif bir sırtış kazandırdı.

"Endişeniz bu mu? Düpedüz cinayet değil mi? Bunun için de adamlarım var, Scar," diye karşılık verdi Caleb. *Ben de öyle yapıyorum* yorumumu tutmak zorunda kaldım ama öldürücü öfkenin bir kısmı yatıştığı için mutluydum.

Yüzüme sinsi bir gülümseme yayıldı. Muhtemelen onun hareketleri karşısında bir köşeye sinmediğim için şok olmuştu. Çoğu kadın böyle yapardı. Aslında Caleb tepkilerimin çoğuna şaşırmış gibi görünmüyordu. Yara izlerimi gördüğünde ikimiz arasında bir bağ oluştu. Onlar için sempati ya da hatta ilgi istemediğimi biliyordu.

Daha da yaklaştım. "İsteseydin tetiği çekerdim ve cesetten kurtulma konusunda da oldukça iyiyimdir." Yüzünde bir şaşkınlık belirdi. Ciddi miydim yoksa neden bu kadar sinirli olduğunu unutturmak için onunla dalga mı geçiyordum, bilmiyordu. Doğru cevabın ne olduğuna dair herhangi bir ipucu vermedim.

"Teklifiniz nedir? Gitmesine izin vermemizi mi?" Caleb bu öneri karşısında hırladı ve bu beni güldürdü. En sevdiği oyuncağı elinden alınmış bir çocuk gibiydi.

Orta yaşlı bir adam dudaklarının arasına sıkıştırılmış bir tabancayla hıçkıra hıçkıra ağlarken sohbet ediyor olmamız dikkatimden kaçmadı.

"Bekle. Gitmesine izin verdik ama adını ve adresini aldık. Biraz araştırma yapacağım ve arkadaşımızı temizlenmesi daha kolay bir alanda tekrar ziyaret etmemiz gerekip gerekmediğine karar verebiliriz." Adama hitap etmek için döndüm. Kırmızı yanakları gözyaşları ve sümüklerle kaplıydı. Sıradan biri için oldukça cesur sözler söylemişti.

"Kendi iyiliğiniz için, umarım sadece adisinizdir ve korkunç bir pisliğin içinde değilsinizdir. Eğer öyleyse, seni öldürmemesi için onu ikna edebilirim. Ama seni araştırır ve beğenmezsem

ne bulursam bulayım, kocamın seninle ilişkiye girmesine izin vermeden önce taşaklarını kesen ben olacağım."

Adam sözlerim karşısında inledi ve ben onu tekrar göreceğimi zaten biliyordum. Bir sonraki anda Caleb kabaca adamın cüzdanını aradı ve asansörü yeniden çalıştırmadan önce hepsini takım elbisesinin cebine koydu.

"Karımın bu gece akli başında olduğu için çok şanslısın, yoksa seninki bu duvarları boyardı. Seni burada öldürebeyebilirim ama onunla senin yaptığın gibi konuşamazsın." Caleb bıçağını adamın köprücük kemiğinin çukuruna sapladığında çığlıklar küçük alanı doldurdu.

Kapılar yumuşak bir sesle açıldı ve Caleb çıkmak için dönerek adamın kirli zemine yığılmasına izin verdi.

"Lanet olası deli piç. Seni tutuklatacağım," dedi hırıltılı nefesler arasında.

Arkamı döndüm, başparmağımı yaraya bastırdığımda ılık kanla kaplandı ve daha fazla çığlık attım. "Kimseyi aramayacak ya da ihbar etmeyeceksin. Ve inan bana senin hakkında *her şeyi* bulabilirim. Ve içimden bir ses günlerinin sayılı olduğunu söylüyor." Beyaz gömleğindeki kıpkırmızı sıvıyı sildim ve bir an önce temizlikçilerimi arayıp buradan gitmem gerektiğini zihnime not ettim. "İyi uykular. Yakında görüşürüz," diye seslendim omzumun üzerinden.

Asansörden çıktığımda Caleb koridorun duvarına yaslanmış bana bakıyordu. Takım elbisesinin pantolonu dardı ve gözlerimi kasıklarındaki şişkinliğe çekti. Öfkesi açlığa çok benzeyen bir şeye dönüşmüştü.

Yanımdan geçip dairemin kapısını açtım. Takip edildiğim hissiyle kollarımdaki tüm tüyler diken diken oldu. İçerisi neredeyse zifiri karanlıktı. Tek ışık oturma odamın pencerelerinden geliyordu. Sıcak nefesi enseme gezinerek tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

Caleb'in derin tenoru doğrudan amıma vurdu.

"Kaçmanı istiyorum." Dişleri etime yapıştığında inledim. "Çok heyecanlıyım. Önce soyunma odası, şimdi de bu. Bir çıkışa ihtiyacım var. Onu öldürmeme izin vermediğin için sana beş saniyelik bir avantaj sağlayacağım ve sonra peşinden geleceğim, Scar," dedi boynuma karşı, elleri kalçalarımın gömülürken siki kıkımında sertleşti.

"Bir." *Isır.* "İki." *Isır.* "Üç."

Boynumu kemirerek beynime kısa devre yaptırmıştı çünkü ilk başta geri saydığını fark etmemiştim bile. Başlangıcım

neredeyse hiç yok. Ama bu daireyi avucumun içi gibi biliyordum. Onu ittim ve solumdaki küçük koridora doğru ilerledim. Yatak odama doğru hızla koşarken ciğerlerim yanıyordu. Caleb çok yakından bakmadan önce dolabıma ve çantama ulaşmalıyım.

Onun bu küçük oyunu aslında çok faydalı olacaktı. Sorun şu ki, onun tarafından kovalanma fikri beni çok tahrik ediyordu.

Caleb'in nerede olduğuna dair bir işaret var mı diye kulak kabartarak köşeyi döndüm. "Hazır ol ya da olma, işte geliyorum *karıcığım*."

Gümbürdeyen ayak sesleriyle kalp atışlarım hızlandı. Adam kana susamış gibi koşuyordu.

Kapının arkasına geçtim. İri cüssesi içeri girer girmez kendimi onun sırtına attım. Bacaklarım kaslı beline kilitlenirken kolumu boğazına dolamaya çalıştım ama boğmayı başaramadım. Pozisyonum, amımın kaslı sırtına bastırılmasını sağladı ve klitorisime sürtünmesinin sürtünmesi beni inletti.

Caleb sesle dondu kaldı ama bu sadece bir an sürdü, sonra bizi duvara çarptı. Darbenin en ağır kısmını sırtım aldı. Vücudunun ağırlığı ciğerlerimdeki havanın buharlaşmasına neden oldu ve tutuşum beni sırtından kaldırmasına yetecek kadar gevşedi. Karşılıklı hiçbir kelime konuşulmadı, sadece nefeslerimiz kesildi. Elbette, ikimizin de kafası sikilmiş olduğundan, birbirimizin canına okumaya çalışırken yüzlerimizde kocaman bir sırıtiş vardı.

Aklımın bir köşesinde, tüm bunların bir test olup olmadığını merak ediyordum. Son yirmi dört saat içinde kendimle ilgili pek çok ipucu vermişim. Bunları bir araya getirecek birinin Caleb Callahan olacağını bilmeliydim. Elinden kurtuldum ama beni yatağıma yuvarladı. Ağır bedeni üzerime düştüğünde battaniyemin içinde yüzüstü yatıyordum. Dirseğim kaburgalarına çarpınca homurdandı ve bana altından sıyrılıp şiltenin üzerinde durmam için yeterli alanı verdi. Kendini beğenmiş pislik suratına attığım sağ kroşeyi tahmin edememişti ve kafası yana savruldu. Yüzünü yavaşça bana doğru çevirdi, pembe dili dudağındaki yarığı dürtüyordu.

Kanlı gülümsemesi öylesine uğursuzdu ki kanımı hızlandırdı ama korkudan değil. Yüzde yüz tahrik olmuşum.

"Oh, ufaklık, bu doğru bir hareket değildi."

Bacaklarımı hedef alarak hamle yaptı ama şilte onu savurdu ve ben de aramızda tutarak yataktan atladım.

"Benden kaçma, Scar," diye bağırdı arkamdan, ben sadece bir adım arkamda kalacak şekilde banyoma girerken. Bir eli at kuyruğuma dolandı ve başım omzuna yaslanana kadar saçlarımı çekti. Göğsünden yayılan sıcaklık sırtıma sızarken, ıslak dili köprücük kemiğim boyunca ilerledi ve dişlerini boynumun kıvrımlarına geçirdi.

"Beni istemediğini sanıyordum," diye alay ettim, kıcımlı onun sert aletine sürterek ve burnuyla boğazımı sıkarken bir iniltiyi tutmaya çalışarak. "Bir Romano sürtüğünü becermek istemedim," diye ekledim zor nefes alarak.

Ona gerçek bir Romano olmadığımı söylemek dilimin ucundaydı ama nedense kelimeleri çıkaramıyordum. Başından beri beni sevmemeye karar vermiş olması beni kızdırıyordu. Diğer herkes gibi ben de en başından beri bir yüküm. Hiç şans verilmemişti bile.

Hayır. Ona hiçbir şey borçlu değildim.

"Seni istemediğimi hiç söylemedim, Scar. Sadece sikimi içine sokmayacağımı söyledim." Kulağıma doğru nefes alırken tüylerim diken diken oldu. Avuç içi pantolonumun içinden klitorisime doğru bastırdı. "Döllerim senin özensiz amcığına nasıl geliyor?" diye sordu, ellerine karşı kıvranırken, inerken ve onunla her şeyin ne kadar lezzetli bir şekilde kirli olduğunu düşünürken kısıp bir kıkırdama çıkardı.

Sikeyim.

"Kovalanmak hoşuna gidiyor mu? Seni kabaca becermem fikri seni tahrik ediyor mu?"

Başımı salladım. İhtiyaç zihnimi bulandırdı ve boştaki eli boğazımı sararken, hafifçe yanlara doğru bastırarak başımı döndürürken, sert horozuna karşı geri ittim.

"Bu açgözlü amcığınla ilgilenmemi ister misin, Scar? Ha? Seni küçük pis sürtüğüm gibi ellerimin üzerine fişkırtmamı ister misin?" diye kulağıma homurdandı, ritmi hızlanıyordu.

"Evet. Kahretsin, beni boşalt Caleb. En azından bunu yapabilirsin," diye tısladım.

"Kahretsin," diye fısıldadı, ben hâlâ joggers'ımın dışından klitorisime bastıracağı eline karşı kıvranırken. "İşte benim iyi küçük sürtüğüm. Elimi kuru kuru becer. Döllerimin klitorisine sürtüdüğünü hissedebiliyor musun?"

Kuku mu? Kokumun seni kaplamasını istiyorum," dedi dişleri omuzlarımın hassas derisini sıyrarak.

"Benim. Lanet olası. Karım."

Kulağıma iğrenç şeyler fısıldamaya devam ederken soluk soluğa nefesler odayı doldurdu. Ne söylediğini bile fark edemeyecek kadar kendimden geçmişim. Orgazmım arttıkça arttı, sonunda göğüs ucumu atletimin içinden sıkıştırdığında zevk merkezimden fışkırdı ve içime bir orgazm gönderdi. Adını o kadar yüksek sesle haykırdım ki komşularım duyacaktı.

Isı benimde gezindi ve beraberinde uyuşuk bir mutluluk getirdi.

Vay anasını. Boşalana kadar elini becerdim.

Göbeğim hiçbir şeyin etrafında kenetlenirken dizlerim çökmekle tehdit ediyordu. "Kahretsin, sen güzelsin ne zaman sen gel. Bırak bu bütün lanet

Bina kime ait olduğunu biliyor." Beni çevirdi, duvara yasladı ve dilini dudaklarımın arasına soktu, siki pantolonunun üzerinde zorlanıyordu.

Şehir ışıkları pençe ayaklı küvetimin üzerindeki pencereden içeri süzülüyor, Caleb'in yüz hatlarını seçebilmem için yeterli ışıkla yıkanıyor. Yıkıcı derecede güzeldi, insan etine bürünmüş bir karabasan gibiydi.

Dili benimkinin üzerinde dağınık bir şekilde kayarken elini at kuyruğumun etrafına doladı. Beni az önce boşaltmış olmasına rağmen, içimde bir arzu titreyordu. Amım hala ıslaktı ve onun için ağrıyordu.

Ama geri çekildiğinde gördüm.

Bu an hiçbir şeyi değiştirmemişti. Onun sikebileceği kadar iyi değildim.

Beni gerçekten kızdıran şey, nasıl hissetmek istersem isteyeyim, üzüntü ve utancın hala orada olmasıydı.

"Hâlâ beni becermeyeceksin, değil mi?" Ses tonumdaki kırılganlığı engelleyemedim.

Bir an şaşırmış gibi baktı. Sanki bu soruyu soracağımı düşünmemiş gibiydi. Ağzı birkaç kez açılıp kapandı, yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı.

"Scar-" Söyleyeceği şey telefonunun çalmasıyla kesildi ve ben de bu dikkat dağınıklığını kullanarak kolunun altından geçip dolabıma doğru koştum. Ondan uzak kalmaya ihtiyacım vardı.

"Sen kendi taşaklarınla ilgilen," diye mırıldandım.

Telefon görüşmesi, o aramadan önce gizli bölmesi olan çantayı alıp içine başka şeyler atmam için mükemmel bir fırsattı.

gardiyanı oynamak için geldi.

"Çabuk eşyalarını topla. Seni daireye bırakacağım. Yapacak işlerim var," diye seslendi uzaklaşmadan önce. Bugün erken saatlerde yaşananlar unutulmuştu. Aramızdaki duvar yeniden inşa edilmişti ama kuşkusuz eskisi kadar sağlam değildi.

En azından benim tarafımda değil.

Beni endişelendiren de buydu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevrigiller)

BÖLÜM 23

NIKO

ÜÇLÜ... BAŞLIK BU.

ÖFKELİ ADIMLAR oturma odasına doğru fırladı. Scar mutfığa doğru koştu, omzuna astığı spor çantasıyla odasına yöneldi ve kendisine sikini vermeyen aptal erkekler hakkında mırıldandı.

Dudaklarından dökülen *penis* kelimesi bile mutfak tezgâhında yaptıklarımızı hatırlamama neden oldu. Mesafemi koruyordum ama onun yanında olduğum, onunla ilgilendiğim süre uzadıkça beni ona bağlayan ipler daha da sıkılaşıyordu.

Kenji adadaki taburelerden birine tünediği yerden, "Belli ki iyi gitmiş," diye yorum yaparak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Öyle görünüyor. Caleb hangi cehennemde?" Soruyu sorarken telefonumu çıkardım ve bize bu konuda bir mesaj gönderip göndermediğini kontrol ettim. Elbette, birkaç saat içinde yapmamız gereken toplantıya hazırlanırken Scar'ı yukarı gönderdiğine dair bir mesaj vardı.

Kararsızlık vücudumu sarıyor, parmaklarım ona gitme ihtiyacıyla seğiriyordu.

"Hadi," dedi Kenji ayağa kalkarak. "Bir vuruş için can atıyor gibi görünüyorsun, hadi gidip kızımızı kontrol edelim." Arkasını döndü ve benim takip edip etmeyeceğime bakmadan odasına doğru yürümeye başladı.

Bizim kız.

Kelimeleri söylediğinde kulağa çok doğru geliyordu.

Kapısı hafif aralıktı ve banyosundan müzikle karışık hafif bir su sesi geliyordu.

"Bak, tam zamanında geldik," dedi Kenji, gömleğini çıkarıp giydiği siyah Dickies'in düğmelerini açarak.

Çoğu kişi üçümüz arasında sessiz ve saygılı olanın ben olduğumu düşünürdü ve belki bu değerlendirmede biraz doğruluk payı vardı, ama konu Scar olunca öyle değildi. Eğer duşta çıplak ve kapısı açıksa, bu lanet fırsatı boşa harcamayacaktım.

Kıyafetlerimi çıkarırken, "Kıçın çok beyaz, Kenji," diye yorum yaptım.

"Nasıl anlayabiliyorsun ki? Dövme var amına koyayım," dedi, göz ucuyla bakmaya çalışarak.

Bu hareket beni kıkırdattı. "Hâlâ mürekkebin arasından derini çıkarıyorsun, aptal."

Onu iterek buhar dolu banyoya girdim. Buğulu camdan Scar'ın çıplak vücudunu görünce sikim kalktı. Kıvrımlarını zar zor seçebilmem önemli değildi. Kapısız duşun açıklığına doğru ilerledim.

Onu gördüğüm anda ağzım kurudu. İki parmağını amına gömmüş, sanki kendini çalıştırıyormuş gibi yavaş bir tempoyla içeri ve dışarı hareket ettiriyordu. Diğer eliyle de çıkarılabilir duş başlığını klitorisine doğru tutuyordu. Su damlacıkları yukarıdaki yağmur başlığından tenine dökülüyor, göğüslerinin kıvrımlarından aşağı yuvarlanırken benimle alay ediyordu.

Kenji yanıma gelirken omzuyla koluma dokundu, aynı şekilde kendini orgazma ulaştıran seks tanrıçasının büyüüne kapılmıştı. Dövmeli eli sikinin etrafını sarmış, kadının kendini parmaklama hızına ayak uyduruyordu.

Yüzü şekil değiştirmeye başladı, nefes alışları hızlandı. Boşalmaya çok yakındı ve her ne kadar orgazm olduğunu görmek istesem de, bu lanet olası bir masaj yapan duş başlığı yüzünden olmayacaktı. En azından benim ya da Kenji'nin aleti onun içine gömülmeden olmazdı.

İçeri girdiğimde suyun akışı göğsüme çarptı, duş başlığını elinden kaptım ve onu soğuk fayanslara doğru ittim.

Şaşırmış nefesini yuttum, birkaç gün önce sikimle yaptığım gibi dilimle ağzını becerdim. "İçimizden biri seni kurtuluşa ulaştırmadığı sürece gelmeni istemiyorum. Anladın mı Scar?" Dudaklarına karşı tehditkâr bir tonda sordum.

Gözlerini bana dikti. "Burada ne halt ediyorsun Niko?" "Ve Kenji," diye atıldı arkamdan.

Sesini duyunca vücudu kaskatı kesildi ve onu aramak için neredeyse boynunu kıracakken kıkırdadım. Buz gibi gözleri tekrar benimkilerle buluştu.

şaşkınlık ve ilgiyle.

"Siz ikiniz birbirinizin sikini görmekten memnun musunuz?" diye sordu, kelimeleri nefes nefese çıkıyordu.

Kenji bize katıldığında yanlarına gittim, elini ıslak saçlarına doladım ve onu bir öpücüğe çektim. Onlara yer açmak için geri çekilmeye zahmet etmedim. Kenji ve ben daha önce de kadınları paylaşmıştık. Bu bizim için yeni bir şey değildi ama soruya bakılırsa iki erkek onun için yeni bir şeydi.

Scar'ın cinsel deneyimlerinden gurur duymasını sevdim, ama bunun ilk üçlü seks olacağını bilmenin ateşli bir yanı vardı.

"Evet, bebeğim. Birbirimizin siklerini görmekte sorun yok ve Niko seni sikerken ben de klitorisini emmeyi planlıyorum." Öne doğru eğildi ve kızın şişmiş dudaklarına doğru konuştu. "Bazen ağzım onun kalın sikine bile değiyor. Bir ya da iki kez yaladım."

Anılardan söz edince zevk benimde yılan gibi kıvrıldı ve uçlarımda precum birikti. İçimde dolaşan şehvet beni huzursuz etti ve Scar'ı öne doğru çekerek vücudunu aramızda sandviç yapmak için döndürdüm. Kenji ön tarafını sıkıştırırken sikim kık yanaklarının arasına yerleşti. Onun vücudunun benimkine karşı hissi zihnimi değiştiren bir deneyimdi. Elektrik omurgamdan taşaklarıma doğru akıyordu. Aşağı uzanıp kıkını yoğurduğumda parmak uçlarımin altında teni çukurlaştı.

"Seni bacakların titreyene kadar becereceğiz, Scar." Kenji öne doğru eğilip dilini göğüs ucunun etrafında dolaştırırken, ben kulağının kabuğuna doğru konuştum ve ardından lobunun altındaki hassas deriyi ısırdım. Bana baktı ve sessizce iletişim kurduk -hareketlerimiz onun vücudu boyunca koordineli bir dans gibiydi.

Dişlerimi boğazının kıvrımlarında gezdirdim, iki parmağını amına sokarken sertçe ısırdım. Ağzından boğuk bir çığlık çıktı ve başı göğsüme çarparak geriye düştü. Kenji dizlerinin üzerine çöktü, öne doğru eğildi ve klitorisini emmeye başladı. Vücudu sarsıldı ve aldığı zevkin sesleri mermerde yankılandı.

Vücudu kontrolünden çıkmıştı.

Kuklamız.

"Tadın çok güzel, Scar. Bağımlısı olacağımı biliyordum. Ölene kadar her gün dilimi amına gömmek istiyorum," dedi Kenji, sikini yumruklarken gözleri şehvetle dönüyordu. "Sen de tadına bakmalısın Niko."

Arkadan uzandım, iki parmağımı ıslaklığında gezdirdim, amına sokmadan önce klitorisinin etrafında makasladım ve

Onları zevkiyle kaplıyordu. Beni ne kadar ateşli hissettirdiği için cildim neredeyse yanıyordu.

Dudaklarından çıkan her şeytani seste şehvet daha da artıyordu.

"O haklı mı, *Solntse*? Tadin harika mı?" Sırılsıklam parmaklarımı ağzıma sokarken sordum.

Sikeyim.

"Becer beni. İkinizi de. Lütfen." İnledi, vücudu neredeyse beklentiyle titreyordu. "Yoksa sen de Caleb gibi misin? Bir *Romano sürtüğünü* sikmiyorsun ama beni bir fahişe gibi kullanmakta bir sakınca görmüyor musun?" diye sordu omzunun üzerinden bana bakarak. Sesi acı ve öfkeliydi, az önceki nefes nefese inlemelerinden çok farklıydı.

Gözlerindeki kırılganlık kararmış kalbimi parçaladı. Bu kendinden emin kadının bile sert kişiliğinin altında sakladığı hassas noktaları vardı. Ait olmak istiyordu. Önemsenmek istiyordu.

Sahiplenme duygusu damarlarımda dolaşıyordu.

O benimdi. Bizim.

Caleb şu anda bunu göremeyecek kadar aptal olsa bile. Hâlâ kadınların bu dünyada bizimle birlikte olmanın acımasızlığından sağ çıkamayacağı fikrine zincirlenmişti. Ama Scar bunu zaten bizim lanet yardımımız olmadan yapıyordu. Ve eğer son gecesi Caleb'i uzak tutuyorsa, bu çok ironikti, çünkü kurduğumuz aileyi kan bağımız olan ailelerden nefret etme ilkesi üzerine inşa etmiştik. Onun için de aynı durum söz konusu olabilirdi.

"Scar." Kıçını sikime bastırırken sesim nefes nefese çıkıyordu, ellerim kalçalarına inerek hareketlerini durdurdu, böylece düşünebildim. "Seni bir fahişe gibi kullanacağım, ama bunun nedeni *benim* güzel küçük fahişem olman. Caleb kafasını kıçından çıkarması gereken bir salak," dedim ve onu kaldırıp kıçını duş bankının üzerine bıraktım. "Şimdi senin amını çiğ çiğ sikeceğiz."

Kenji başını sallayarak onayladı. "Umarım hazırsındır ufaklık, çünkü seni partide Niko'ya bakarken gördüğüm andan beri bu lezzetli amcığının içine girmek için *bekliyordum*," dedi, çenesinden tutup başını ona doğru eğerken ben de kaslı bedenimle kalçalarını birbirinden ayırdım.

Kenji'nin onun çenesini tutup ağzına tükürmesini, sonra da dilini içeri sokmasını izlerken "Siktir," diye fısıldadım. Bu hareket karşısında inledi ve bankta kıvranarak damlayan amını yüzüme doğru hareket ettirdi.

Kiremit derimi ısırđı ama umurumda değildi. "Dindar olmayabilirim ama solntse'm için dizlerimin üzerine çökerim. Her zaman," dedim, onu dilimde tatma ihtimalinden heyecan duyarak.

Kenji bu itirafım karşısında kıkırdadı ve dilini boynunun yamacında gezdirdi. "Ondalığımızı senin amının tapınağına veriyoruz," dedi kıs kıs gülerek.

Burnumu kalçasının iç kısmına doğru kaydırıp dikkatimi çekmek istediğı yere doğru ilerlerken derisini ısırđıgımda İtalyanca küfürler savurdu.

"Aç bacaklarını ufaklık," diye emretti Kenji, yüzünü yarım bir gülümseme kaplamıştı.

Hiç tereddüt etmeden bacaklarını açtı ve parlayan amcığını ortaya çıkardı. Pembe amcığı çok güzeldi ve dilimi içine gömmek için hazırđı.

"Onun sikini tut, Scar. Ben senin bu güzel amını yerken sen de Kenji'ye pompalayacaksın. Eğer durursan, ben de dururum. Anladın mı?" Ses tonumda bir havlamayla sordum.

Emir üzerine vücudu kaskatı kesildi, omurgası dikleşti.

"Cevap ver Scar," dedim, itaatsizliğı karşısında amcığını tokatlayarak. Islak tokat sadece dikkatini çekecek kadar sertti ama nefesi kesildi ve tüyleri diken diken oldu.

Bu boku severdi.

Kenji kızın tepkisine kıkırdadı ama kızın eli dışarı çıkıp şaftının dibini kavrayarak sert bir şekilde çekiştirdiğinde nefesi kesildi.

"Evet," diye cevap verdi sonunda. Kenji çakıllı bir meme ucunu parmaklarının arasında yuvarlarken ben parmağımı ıslaklığında gezdirip iki tanesini içeri soktuğumda vücudu gerildi.

Kristal mavisii gözlerini Kenji'ye çevirdi. "Bence kalın siki elimle sarılınca daha güzel görünüyor Kenji," diye alay etti. "Bu benim. Artık hiçbir orospu bu siki beceremeyecek. Ya senin elin ya da ben. Bu kadar. Anladın mı?" diye sordu hırlayarak.

Vücudu onun ses tonu altında adeta eridi.

Kendisinden sorumlu olmasından hoşlanıyordu.

"Evet, hanımefendi. Vücudum seninkini beceriyor, Scar," dedi heyecanla, kadının avucuna girip çıkarken. Onun sıkılı yumruğunun arasından geçen ucunun görüntüsü beni bir an hipnotize etti. Gözlerinde açlıkla ikimize de bakıyordu. Bir kadın tarafından hiç bu kadar arzulandığımı hissetmemiştim.

Caleb aptalın tekiydi.

"Niko, şu anda dilinin beni becermesi gerekmiyor mu?" diye sorarak şehvet dolu transımı bozdu.

Bakışlarım onunkilere kaydđ, elim boğazına yapıştı. "Bu tavır hiç hoş değil, Scar. Kenji'ye ne yapacağını söyleyebilirsin ama benimle işler böyle yürümüyor." Ayağa kalktım, parmaklarımın altında nabzının yükselmesiyle sikim zıpladı. "Elin durmasa iyi olur, solntse."

"Bu ne anlama geliyor? Solntse mi? Bana birden fazla kez böyle seslendin," dedi, göğsü kabarmış, uçları sertleşmişti.

Sorusu üzerine kalp atışlarımda bir hızlanma oldu. Sevgi sözcüğü daha önce yanlışlıkla ağızımdan çıkmıştı ama şimdi onu durduramıyordum. Bana bunun ne anlama geldiğini soracağını tahmin etmemiştim ve şimdi cevap vermeye çalışırken dilim ağızıma sığmıyordu.

Ona anlamını söylediğimde ne düşünecekti?

"Rusça'da 'güneşim' anlamına geliyor," diye cevap verdim, güzel yüzündeki duyguların gelgitlerini izliyor, yutkunurken boğazının nasıl titrediğini hissediyordum. Pembe dili dışarı çıktı ve alt dudağının üzerinde gezindi.

Kenji eğildi ve yüzünü Scar'ın ıslak saçlarına bastırdı. "O seni sikerken sen de onun için parlayacak mısın Scar?" Kenji'nin sözleri Scar'ın gözlerinin şefkatten şehvete dönüşmesine neden oldu ve Scar bal rengi saç telleri vücuduna yapışmış halde başını salladı.

Boştaki elimle aşağı uzandım, başparmağımı klitorisinin kapağına koydum ve yavaş daireler çizdim. Titremeleri çok sekiydi ve sadece çıkardığı seslerden bile boşalacağımı düşündüm. Vücudumdaki her sinir ucu ateşleniyordu; elime karşı kıvranışını izlerken kendimi çok canlı hissediyordum, onunki hala Kenji'nin şaftını pompalıyordu.

Adımı her söylediğinde saplantım daha da artıyordu. Kaderin onunla aramda kurmaya karar verdiği bağı kabul ettiğime göre, artık kaçmasına imkân yoktu. Biri beni mezara koyana kadar ona bakacak, sonra da onu bulmak için yeraltı dünyasını araştıracaktım.

Başını arkaya attı, tek bir parmağımı sokup tamamen çıkarmadan önce sadece ilk boğuma kadar ilerlediğimde sinirli bir çığlık attı.

Kıkırdadım, sikimi kavradım ve kendimi onun amının olabildiğince derinliklerine gömmeden önce iki kez sertçe çektim, pratik olarak içine süründüm. Ellerinden biri sırtımı yokluyor, tırnaklarını gergin etimde gezdiriyor ve arkalarında yanan bir iz bırakıyordu. O kadar mükemmeldi ki. Çok hırçın ama yine de memnun etmeye çok istekliydi.

Kenji'den düzensiz bir inilti geldi, kabaca içeri ve dışarı pompalarken benimkiyle senkronize oldu. Birbirimizi yutarken elim onun nemli saçlarına dolandı, dillerimiz birbirine karışmış bir karmaşa içinde kayıyordu.

Sikiş kirli ve hızlıydı ve inanılmazdı. Amcığı sikimi boğarken orgazmımı kontrol edebilmemin hiçbir yolu yoktu ve ıslak tokat seslerinin ve zevk çılgınlıklarının senfonisi mermer duvarlarda yankılandı.

Benimkinden saniyeler sonra orgazm olurken Scar başını geriye savurdu. Amcığı spazmlarla etrafımda kenetlenirken sıcak döl akıntıları onu doldurdu.

Kenji, "Kahretsin, seni doldurmasını izlemek çok ateşli, ufaklık," diye inledi, sesi kendine yakın geliyordu.

Onun da amının ne kadar mükemmel olduğunu hissetmeyi hak ediyor.

Uzandım ve elini sabitledim. Gözleri büyük avucumun Kenji'yi kavradığı yere odaklandı. Eli bir bariyer görevi görse de parmak uçlarım hâlâ Kenji'nin aletinin kadifemsi yumuşak tenini sıyrırıyordu ve göğsünün biraz daha hızlı inip kalkmasını izledim.

"Ellerimi Kenji'nin sikinin üzerinde görmek seni bir kez daha orgazma ulaştıracak mı?" Birleştirdiğimiz ellerimizi yavaşça şaftında yukarı ve aşağı çekerek sordum.

"Siktir." Bu sözcük Kenji'nin dudaklarında bir yakarış gibi tınladı.

"Bu doğru, kardeşim. Küçük döl sürtüğümüzü becereceksin." Onun ılık sıcaklığından çıktım. "Kullanılmış amcığından döllerimi sızdırırken çok güzel görünüyorsun," dedim, yapışkan beyaz maddenin mükemmel bir şekilde gölgelenmiş kalçalarından aşağıya inişini izleyerek.

Başka bir gezegendeymiş gibi görünen Kenji'ye kilitlenmeden önce hayranlıkla izledi, o kadar tahrik olmuştu ki. Gözlerindeki günahkâr pırıltı, taşaklarımı sanki dakikalar önce onun içine boşalmamışlar gibi sıkılaştırdı.

"Kenji, iyi bir çocuk ol ve dizlerinin üzerine çök. Kendi dölünü eklemeyen önce Niko'nun dölünü ait olduğu yere geri itmeni istiyorum," diye emretti.

Vay anasını. Bu kadın.

O kadar hızlı koştu ki neredeyse takılıp düşecekti. Bekleyen amına sokmak için parmaklarını kullanmasını bekliyordum ama onun yerine

diliyle topladı. Gördüklerim karşısında beynim durdu ve kalbim çarpmaya başladı.

Başka bir adamın amımdan sızan salıverilmemi kucaklamasını izlerken nasıl hissedeceğimi hiç düşünmemiştim, ama o anda bunu tekrar tekrar görmek istediğimi biliyordum.

Sikeyim.

"İstedğin bu muydu ufaklık? Dilimin senin ve Niko'nun dölleriyile kaplandığını görmek mi? İkinizin de tadı muhteşem." Öne doğru eğildi ve dilini kızın etine doğru düz bir şekilde bastırdı, sinir demetine yapışmadan önce dilini kızın göt deliğinden klitorisine doğru sürükledi.

Adını haykırırken tüm vücudu ürperdi ve elini onun siyah saçlarına daldırdı. Kenji ayağa kalkıp kendini onun içine bıraktığında hâlâ zevk içinde kaybolmuştu. Birbirlerine bağlandıkları yerden süt beyazı bir sıvı sızıyordu ve sikim bu manzara karşısında zıpladı.

Kenji hızını artırırken, "En sevdiğim kayganlaştırıcının Niko'nun dölleri olacağını kim bilebilirdi ki?" dedi. Scar kalçalarını banktan aşağıya doğru savururken bedenleri birbirine çarpıyor, ellerini kullanarak kendini destekliyordu.

Yaklaştım, su spreyi sırtıma vuruyordu ve seviştikleri yerin yanında durdum. "Neye ihtiyacın var, solntse?" Eğilip meme ucunu dişlerimin arasına alarak sordum.

"Klitorisim. Klitorisime dokun, Niko."

Aşağı uzandım ve hassas sinir uçlarını döndürdüm. Adımı sesleniş şekli kendimi yenilmez hissettiriyordu.

"Senin o muhteşem amına her girdiğimde Niko'nun elinin sikimi okşamasını hissetmek neden bu kadar ateşli?" Kenji sordu. "Kahretsin, boşalacağım."

Hiç düşünmeden uzandım ve parmaklarımı klitorisinin üzerinde tutarken Kenji'nin taşaklarını arkadan avuçladım. İçini boşaltırken hareketlerini durdurarak haykırdı.

"Ben de. Niko, durma," diye ekledi Scar.

İkisi de boğuk bir *sikiş* sesi çıkardılar.

"Bu boku yine yapıyoruz," dedi Scar, zevkten bitkin görünüyordu.

Bu akşamki toplantı için onu geride bırakacağımızı öğrendiğinde aynı şeyi söyleyip söylemeyeceğini bilmiyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 24

KENJI

"İNSANLARI DOLANDIRIYOR."

CALEB kulüp ofisinde, biri yemeğine işemiş ya da taşakları morarmış gibi bir ifadeyle dolaşıyordu. Daha önce Scar'la birlikte olduğunu ve onu becermediğini görünce, ikinci seçeneğin neden bu kadar sinirlendiğini tahmin ediyordum.

Bu arada, Niko ve ben onun duşunda yaptığımız o boktan şeyden sonra bulutların üzerindeydik. Bu anı ölene kadar beynime kazınacaktı.

"Üç, iki, bir..." Sosyal medyada gezinirken mırıldandım ve Caleb'in bir saat içinde ellinci kez esmer tanrıça hakkında söylenmesini bekledim. Tam o sırada elinde kehribar rengi bir bardakla hışımla yanıma geldi.

"Kahretsin, seni gerçekten heyecanlandırmış. Gördüğüm bir kırıksıklık mı?" Caleb hemen yere baktı, nefesinin altında küfürler mırıldandı ve elini zaten dağınık olan saçlarında gezdirdi.

"Açıkçası, yerinde olsam ben de sinirlenirdim. Tangasını dölle kaplamana izin verdi, o şekilde *dolaştı*, *onu kovalamana* izin verdi ve sen *onu* sikmedin mi?" Ne kadar aptal olduğunu görünce şok olmuş bir halde sordum.

Yerde yattığım yerin üzerine bir bardak fırlattığında üzerime cam parçaları yağdı. Caleb'in ne kadar keyifsiz olduğuna güldüm. Onu mermer bankta nasıl becerdiğimizi anlattığımızda zaten bir bardak kırmıştı.

Sikeyim.

Dilimde hâlâ onun ve Niko'nun tadını alabiliyordum. Daha önce de kadınları paylaşmıştık ve yakınlaşmaktan hiç çekinmemiştik ama bu ilkti.

Bunu yaptığım zaman. Başka bir belden aşağı vuruşun kırılması dikkatimi tekrar Caleb'e çekti.

Her zaman kontrolün onda olmasına alışkındı. Ölçülü tepkiler, düşünceli cevaplar, sessiz şiddet. Kontrol altına almakta zorlandığı tek duygusu öfkesiydi, ancak bu patlamalar sadece itibarını sağlamlaştırdı. İkinci oğul olmasına rağmen Caleb mafya içinde hâlâ saygı duyulan ve korkulan biriydi. İnsanların onun talimatlarına harfiyen uymasına alışkındı ve uymazlarsa onları öldürüyordu.

Sonra delici gözleri ve yoluna çıkan herkesin ölümünü hesaplıyor gibi görünen bir zihni olan vahşi bir esmer geldi. Ve biz onun yoluna çıkmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşıyorduk. Bir an bile onun gerçekten uyumlu davrandığını düşünmedim. İyi bir tutsak gibi kulemizde mi oturuyordu?

Hayır, o kadın komplo kuruyordu.

"Caleb, o bir mahkûm değil." Niko'nun sözleri içimden geçenleri yansıtıyordu.

İronik bir şekilde, bizimle toplantıya gelemeyeceğini söylediğimizde o da kafamıza bir bardak fırlatmıştı. İhanet dolu bakışlar karnımıza saplanmış bir bıçak gibiydi. Birkaç dakika önceki sevgi dolu bakışlardan çok farklıydı.

"Onunla ne yapacağımıza karar vermeliyiz. Eğer onu dahil edersek, bu işi yarım yamalak yapamayız. Biz planlarımızı uygularken dikkatimiz dağılmamalı ya da yarım kalmamalı. Bu yüzden ya onu getireceğiz ya da gitmesine izin vereceğiz," dedi Niko, sesinde kesinlik vardı.

Dışarıdan bakınca öfke sorunu olanın o olduğunu düşünürdünüz. Rus, neredeyse benim kadar mürekkebi olan tuğladan bir bok çukuru gibi inşa edilmişti, ama içinde büyük bir yumuşaklık vardı. Ve bir kez seni tutmaya karar verdiğinde, piç peşini bırakmıyordu.

Scar'ın da yakında bu kategoriye gireceğini hissediyordum, eğer henüz girmediyse. Niko'nun sorunu, tek gecelik ilişkilere bağlı kalması ya da onlara aşırı bağlanma riskini göze almasıydı. Az önce yaptığımız şeyi yapıp da takıntı haline getirmemesine imkân yoktu.

Caleb deri koltuğa çökerek inledi. "Lanet olsun. Ona güvenebilir miyiz?" Doldurduğu taze bardağın yarısını fondip yaptı. "Herifin dudaklarının arasına bir tabanca sıkıştırdığım gerçeğine gözünü bile kırpmadı. Bağırmadı bile. Köşeye sinip ağlamadı. Bana doğru yürüdü ve onu temizlemesi daha kolay bir yerde öldürebileceğimi söyledi." Kaldırdı

Başını ellerinin arasında tuttuğu yerden kaldırdı. "Onu buraya getirmek, ona güvenmek demektir."

"Onu bu işe karıştırmak akıllıca mı? Piknik falan yapmıyoruz. Bir silahın etrafında çıldırmamak bir şeydir, ama bir silahı kullanmak tamamen farklı bir şeydir." Ben işaret ettim. Yara izleri aklıma geldi ve onun tehlikede olduğu düşüncesi içimi burktu.

Caleb elini umursamaz bir şekilde salladı. "Onun ne kadar yetenekli olduğu beni ilgilendirmiyor. Üstesinden gelebilir. Hayatım üzerine bahse girerim ki bilmediğimiz bir sürü sırrı var ve bunların yarısı gerçekten ne kadar becerikli olduğuyla ilgili," diye cevap verdi Caleb.

Ellerimi teslimiyetle kaldırdım, ağzım bir sırıtışa dönüştü. Caleb'in onun yetenekli olduğunu düşündüğünü duymak çok hoşuna giderdi. Ama bu ikisini tanırıyorsa, piç kurusu ona nasıl iltifat edeceğini *bilse* bile bunu nasıl karşılayacağını bilemezdi.

"Kendini kanıtlamasına izin verene kadar ona güvenip güvenemeyeceğimizi ya da yetenekli olup olmadığını bilemeyeceğiz. O bizim düşmanımızın yeğeni ama ikisi arasında bir sevgi bağı olmadığı da ortada. Ona vurmaya çalıştı amına koyayım," diye homurdandı Niko Glock'unu temizlediği yerden. Aklına bir şey takıldığında her zaman yaptığı bir ritüeldi bu. Tahmin yürütecek olursam, hepimizin aklında aynı şeyin olduğunu söyleyebilirim.

Caleb, Dominick'le aralarında geçen konuşmadan söz edilince alay etti. Caleb, "Evet, bu suçundan dolayı o herifin elini keseceğim," dedi.

İtirafı karşısında kaşlarım kalktı. Ondan iddia ettiği kadar nefret etmediğini biliyordum. Eğer kafasını kışından çıkarırsa, karısından gerçekten *zevk* alabilirdi.

Bacaklarımı duvara dayamış, yerde yattığım yerden seslendim. "Belli ki amcası ondan hoşlanmıyor ve o da amcasından nefret ediyor. Onun içini boşaltmak istiyor. Gerçekten. O zaman neden burada takılıyor?" diye sordum. Bu soru nişan partisinden beri aklımın bir köşesinde duruyordu. Kaçırdığımız bir şey vardı. Tanımadığımız insanlar nadiren olurdu. Yıllarımızı plan yaparak ve Dört Aile'nin her şeyini öğrenerek geçirmiştik. Elbette, hiçbirimiz o organizasyonda yer almadığımız için İtalyanlar hakkında en az bilgiye sahip olan bizdik. Ama oyuncularını öğrenmiş ve içeriden müttefikler edinmiştik - bunlar hâlâ bize bilgi veriyorlardı. Ama hiçbirisi Scar'dan bahsetmemişti.

Peki kimdi o?

"Onun hakkında bir şey öğrenebildik mi?" İçimdeki kargaşa dışarı taşarken sordum.

Caleb yorgun bir iç çekti. "Hayır. Tek bildiğim onun Dominick'in *yeğeni* olduğu." Terimin etrafında tırnak işareti kullandı. "Ki bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum. Eğer Giana'nın bir çocuğu olmadıysa ve bunca zaman bunu bir sır olarak saklamadıysa."

"Eğer bu doğruysa, Dominick'in kız kardeşi düşündüğümüzden de büyük bir kaltakmış. Onu karın olarak ilan ettiğinde Scar'a nasıl ters ters baktığını görmedin. İkiniz için bir kurşunun önüne atlamam gerekecek sandım," diye ekledi Niko, elinde bir bardak votkayla koltuğa doğru ilerlerken.

Caleb'in kara kaşları kırışmış, derin düşüncelere dalmış bir halde panoramik pencereden dışarı bakıyordu. "Bu doğru gelmiyor. Giana bir sürtük, ama bundan da öte, tıpkı kardeşi gibi işbirlikçi bir narsist. Scar onun kızı olsaydı, onu kendi çıkarları için sağa sola çekiştirirdi. Scar da on sekiz yaşına kadar onunla yaşadı ve sonra taşındı." Dikkati tekrar bize yöneldi. "Oh, işte size bir ironi. Görünüşe göre, hırsız olmadığı zamanlarda, çok zenginler için başarılı bir güvenlik şirketi var. Leslie George Güvenlik'in sahibi ve CEO'su. Bu isim pek de mantıklı değil."

Göğsümden bir kahkaha patladı ve kardeşlerim bana tuhaf tuhaf baktı. "Zeki kız," dedim oturduğum yerden başımı sallayarak. "Sanırım onu gördüğümde evlenme teklif edeceğim."

"O zaten *benim* karım, göt herif."

Sahiplenici ses tonunu duymazdan gelerek açıklamama devam ettim. "*George Leslie* 1920'lerin New York banka soyguncularının vaftiz babasıdır. Adam hiç yakalanmadı. Ocean's Eleven filmine ilham veren kişi. Soygunlarını nerede yapacağını önceden planlamak için planlar kullanırdı. Soygun yapmak için asla ateşli silah kullanmadı."

Niko bu ifşaat karşısında sırtıttı. "İnsanları dolandırıyor."

Caleb'in eli kanepenin koluna dayandığı yerden kıvrılıp açıldı ve ağzının kalıcı olarak sıkı bir çizgide sıkışmış olabileceğinden biraz endişelendim.

"Dinle Caleb, bence onunla çalışmalıyız. Belli ki bu dünyada hayatta kalmayı başarmış. Elbette sırları var, ama bir kazanç olabilir. Sonra ondan boşanabilirsin ve onu bir daha görmek zorunda kalmayız," diye ekledi Niko.

Hislerimin kararımı etkileyip etkilemediğini bilemiyordum ama Niko'nun onunla işinin bittiğinden bahsederken sesinin biraz titrediğine yemin edebilirdim. Ama haklıydı. Scar hakkında hiçbir şey bilmiyorduk ve amdan daha önemli başka hedeflerimiz vardı. Benim gibi bir am sevdalısı için bile.

Caleb'ın göğsünden derin bir iç çekiş geldi. "Pekâlâ. Bu lanet olası bir demokrasi olduğuna göre, herkesin oyu ne? Onu buraya getirip güvenelim mi? Yoksa onu lanet olası dairede kilitli mi tutalım?" Caleb burnunun kenarını sıkarak sordu.

Kıkırdadım, lisedeyken ona burnunun çok mükemmel olduğunu ve bu şekilde bakarak kız tavlayamayacağını söylediğim zamanı düşündüm.

Söylediklerimin saçmalık olduğunu bilmesine rağmen ona yumruk atmama izin verdi. Caleb içimde biriken gerilimi boşaltmaya ihtiyacım olduğunu her zaman söyleyebilirdi.

Mükemmelliği mahvetme ihtiyacım ilk olarak lisede başladı. Babam mükemmeli talep ederdi. Jirocho klanının, Japonya'dakiler de dahil olmak üzere tüm Yakuza klanları arasında en güçlüsü olmasını istiyordu. Mükemmelliğe ulaşmanın tek yolunun her açıdan mükemmel olmak olduğunu düşünüyordu.

"Kenji, babamıza her şeyi berbat edenin sen olduğunu söylemek senin görevin.

Sen önemli değilsin. Ben önemliyim. Dayak yemeyi göze alabilirsin."

Katanamın bıçağını kardeşimin göğsüne saplamak için sabırsızlanıyordum. Ama beni katlanmak zorunda bıraktığı her yaraya karşılık ona da bir yara vermeden önce değil.

"Kenji." Caleb'ın sesi dikkatimi tekrar günümüze çekti. "Senin oyun ne?"

"Onu test edelim. Bir çeşit kabul töreni." Omuz silktim. Onu tehlikeye atacağım için hem heyecanlı hem de gergindim. "Bence perdenin arkasına bakmasına izin vererek başlayalım, ama ona güvenebileceğimizi düşünene kadar önemli şeyleri kendimize saklayalım. Kahretsin, ona tüm planlarımızı anlatmaya asla karar veremeyebiliriz," diye cevap verdim, onu grubumuza tam olarak dahil etmeme düşüncesi içimi kemiriyordu.

"Bu işe yarar." Caleb oturduğu yerden kalkarak odanın ortasındaki büyük masaya doğru yürüdü. "Kenji, dövüşleri ziyaret ederken onu da yanında götür. Şehrin iç yüzünü görmesine izin ver. Amcasının ona kar maskesiyle etrafta gizlice dolaşmak ve elitlerle takılmak dışında ne yaptırdığını bilmiyoruz. Muhtemelen en ufak bir fikri bile yoktur."

Niko kıs kıs güldü. "Siktir git Caleb. Az önce bize seni neredeyse nasıl boğdurduğunu anlatıyordun. Hiçbirimiz onun etrafımızdaki diğer kadınlar kadar masum ya da soğuk olduğunu düşünmüyoruz," diye alay etti. Gözleri anlamlı bir şekilde Caleb'a kaydı.

Huysuz bir çocuk gibi suratını astı ama sırıtışını tam olarak gizleyemedi. Caleb onun ateş ve mücadele dolu olmasını seviyordu.

Kabul etmek istemese de, Scar onun ikiz aleviydi. Caleb'ın telefonu çaldığında Scar'la ilgili tüm konuşmalar kesildi.

"Bulgarlar yolda," dedi, bizimle göz göze gelmeden önce ışıklı ekrana bakarak. "Uyuşturucu akışını kontrol altına almak istiyorsak, onların da bizim yanımızda yer alması gerekiyor."

İçim daraldı. Tüm planlarımız küçük örgütlerin darbemizi kabul etmesine bağlıydı. Eğer kabul etmezlerse, bunu başarmamızın hiçbir yolu yoktu.

Bulgar suç örgütünün lideri iki yıl önce öldürülmüştü. İğrenç bir piçti ve isteksiz ve çok genç kadınlardan hoşlanıyordu. Cain ona ulaşmasaydı bunu kendim yapacaktım - en azından söylentiler böyleydi.

Ama sorun şu ki, şu anda gruba kimin liderlik ettiğini ya da onları bize katılmaya neyin ikna edeceğini bilmiyorduk. Scar'ı bu yüzden üst kata kilitlemiştik. Bu toplantının sorunsuz geçmesine ihtiyacımız vardı çünkü şu anki kilit nokta buydu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 25

SCAR

PARTIYE HER ZAMAN BİR YARASA GETİRİN

O pislikler beni odama kilitlemişlerdi.

Özellikle bir sikiciydi, ama diğer ikisi hayatımın en harika seksini yaptıktan sonra bile buna razı oldular. Harika sikleri olabilirdi ama sik gibiydiler.

Caleb'la eve gidişimiz acı verecek kadar garipti. Çözdüğümüzü sandığım gerginlik yeniden pekişti.

Geri döndüğümüzde Caleb bana bu akşam Dört Aile hakkında bir toplantı yapacaklarını söyledi ve benim de bunun bir parçası olmam gerekmesine rağmen bana geride kalacağımı söylediler.

Bilemiyorum. Ayak tırnaklarını falan boya.

Onlar yokken benden ne yapmamı beklediğini sorduğumda Caleb'ın önerisi buydu. Orada olacağıma güvenmemeleri beni kızdırdı.

Yine de onlara güvenmiyordum.

Ama bir dahaki sefere soğukta kalmamak için onlara gerçekten ne kadar becerikli olduğumu göstermem gerekebilir.

Asansörün sesi dikkatimi çekti, kalp atışlarım bir kademe daha hızlandı. Bu geceki suç ortağımı kavrayışımı ayarlarken parmaklarımın tendonları esnedi. Öfkeli adımlarımın sesi cilalı beton zeminde yankılandı.

"Hanımefendi. Hanımefendi. Bunu kulübe getiremezsiniz."

Korumayı görmezden gelerek insan kalabalığının arasından ilerledim. Bir el omzumu sıktı.

"Hanımefendi, kulübe metal bir sopa getiremezsiniz."

Topuklarımın üzerinde dönerek lüks kulübün kapısını tutan deve baktım ve başparmağını neredeyse kırarak kadar geriye çekerek tutuşunu kırdım. Tiz bir çığlık attı, açıkçası bu hayal kırıklığı yarattı. Acıyla daha iyi başa çıkabileceğini düşünmüştüm. Bakışlarımın altında irkildiğinde ağzım zalim bir sırıtışla kıvrıldı. "Artık bu lanet kulübün sahibi benim. Ne istersem onunla içeri girerim," dedim yüksek sesle ve öfkeyle.

Yüzündeki şaşkınlık düşündüğüm şeyi doğruladı. Caleb bu birlikteliği bir sır olarak saklıyordu. Ama o pislik her emir verdiğinde pes edeceğimi ve diz çökeceğimi sanıyorsa... işte o zaman kaba bir uyanış yaşayacaktı. Adamın ne demek istediğini anlamasını bile beklemedim. Kalabalığın içinde eridim.

Kulübün kalbine girdiğimde "Tabii ki büyüleyici," diye homurdandım. Hush Money daha çok modaaya uygun bir speakeasy idi. 1920'lerin tarzı, New York'taki Art Deco döneminin görkemli günlerine bir geri dönüşü.

Siyah ve altın rengi her yüzeyi süslüyordu. Müşterilerin devasa siyah mermer dans pistinde dans etmeye ara verdiklerinde dinlenebilmeleri için kadife kabinler sıralanmıştı. Çeşitli yüksekliklerde asılı yüzlerce avize, her parlak yüzeyden yansıyan altın tonlarıyla seksi bir ambiyans yaratıyordu. Sanat eserlerini fark ettiğimde kendimi gülümserken buldum. New York'un ünlü suçlularının sabıka fotoğraflarını tasvir eden dev siyah beyaz duvar resimleri, Caleb'ın yatak odasındaki sanat eserinin yeniden yaratılmış haliyle çeşitli duvarlara boyanmıştı.

Kulübün içine doğru ilerlerken nefesimin altında "Kahretsin," dedim. Mekânın planlarını incelemiştim ama araştırmalarım güzelliğinin hakkını vermiyordu.

Sohbetin vızıltısı The Weeknd'in "House of balloons/Glass Table Girls" şarkısının şehvetli seslerine karıştı. Loş koridordan başka bir kulübün ofisine doğru ilerlerken bir deja vu dalgası üzerime çöktü. Buna ürkütücü derecede benzeyen bir durum yüzünden bu karmaşanın içindeydim.

Kapının arkasından alçak sesle mırıldanmalar geliyordu. Sadece kolunda kilit olan bir kapı.

Lanet olası amatörler, yemin ederim.

Kapıyı iterek açtığımda odada yüksek bir gümbürtü duyuldu ve kapı duvara çarptı. "İyi akşamlar beyler," dedim soğukkanlılıkla, sopamı gelişigüzel omzuma atmış, bana doğrultulan tabancaları görmezden gelerek içeri girdim. Caleb bakışlarını bana doğru çevirdi. Bakışları şiddetli ve tehlikeliydi. Yosun tutmuş gözlerini yavaşça bedenimde gezdirirken dehşete düşmem gerekirdi; bunun yerine heyecanım on kat arttı.

Dudaklarımın kenarları kıvrıldı.

Caleb'ın masasının önündeki sandalyelerden birinden genizden gelen bir ses duyuldu. "Caleb, bu ne güzel bir sürpriz. Güzelim, biz iş konuşmamızı bitirirken neden gelip kucağıma oturmuyorsun?"

Bu talep karşısında tüylerim diken diken oldu ama konuşan adama bakmadım; Caleb'la bakışmaya devam ederken, arka duvarın yanında durup onu çevreleyen diğer ikisini etrafımda izledim. Üçü de beni boğazlamaya hazır görünüyordu. Ben orada durdukça bakışları daha da yoğunlaştı. Gerginliği bir bıçakla kesebilirdiniz.

Tombul parmaklar pazımı ısırarak dikkatimi Caleb'ın masasının önünde oturan benim iki katım yaşındaki adama çekti. Yağlı kırılaşmış saçları taranmıştı ama saç çizgisindeki gerilemeyi gizlemek için hiçbir şey yapmamıştı. Kir rengindeki boncuk gibi gözleri bana dik dik bakıyordu; çirkin suratında küçümseyen bir ifade vardı. Ucuz kolonya burnumu kaşındırıyordu ve üzerine tam oturmayan takım elbisesinin içinde bile ne kadar formsuz olduğunu görebiliyordum.

"Kaba olma kızım," diye bağırdı, eli sıkılaşmıştı. "Bir erkek sana güzel olduğunu söylediğinde ona teşekkür et. Kötü davranışlarını telafi etmek için bana oral seks yapabilirsin." Kahkahası Niko'dan gelen alçak hırıltıyı kaçırmamasına neden oldu.

Saniyeler içinde, Sig'imın namlusu onun çukurlu derisiyle aynı hizaya gelmişti. Yüzündeki renk çekilip onu kül rengi bırakırken gülümsedim. Azarlanmadığımı ya da yere atılmadığımı anladığında kırışmış alnında boncuk boncuk ter birikmişti.

"Bunun anlamı ne Caleb?" Sesi panik içindeydi ve birkaç saniye öncesine göre daha yüksekti. Memnuniyet damarlarımda dolaşıyordu. Üç çocuk orada sessizce durarak brownie puanlarını geri kazandılar. Gerçi bunu istemedikleri çok açıktı. Üçünün de omuzları neredeyse kulaklarındaydı ve Kenji'nin eli katanasının kabzasında dururken, diğer ikisi silahlarını çekmişti.

Bu bir testti.

Burada ne halt ettiğimi ve sinirlerimin bozulup bozulmayacağını görmek istiyorlardı. Ya da toplantılarını mahvedip mahvetmeyeceğimi.

"Ne? Omurgalı bir kaltaktan hoşlanmıyor musun? Bu utanç verici çünkü sende olan bu. Kaba davrandıysam, bunu hak ettiğin içindir." Önüne geçtim, kıcımlı masaya yaslarken çocuklara sırtımı verdim. "Kaba değilim. "Sen, benimle aynı fikirde olmadığını iddia edemediğin için üzgünsün.

benim üzerimde hakimiyet kuracaksın. Ama sikim yok diye dizlerimin üzerine çöküp seninkini emecek değilim." Öne doğru eğildim, iz bırakması için silahın namlusunu daha derine soktum. "Sana hiçbir şey borçlu değilim. Ne adımı. Ne de ilgimi. Ve kesinlikle kibarlığımı da." diye ısırdım.

Onun gibi adamlar, kendilerine "kaltak olma" denmiş kadınları avlıyordu. Bu terim kadınları küçültmek için o kadar uzun süre kullanılmıştı ki bazıları hâlâ bu yalana inanıyordu.

Kaltak ol. Seni avlamak isteyenleri ye.

Adamın ortağı sandalyede oturmuş, tüm bu alışverişi izliyor, müdahale etmek için hiçbir harekette bulunmuyordu. Önümdeki pislik korku ve öfke içinde gözle görülür bir şekilde titriyordu. Gözbebeklerinin şişmesine ve bıyık bahanesine hâlâ yapışmış olan pudraya bakarak akşamın erken saatlerinde çektiğinden emin olduğum kokainle besleniyordu.

"Sen-"

"Ivan. Karıma ne demek üzere olduğun konusunda *çok* dikkatli olurdum." Caleb'in sesindeki öfke gümbürtüsü omurgamdan aşağıya doğru fırladı ve kalçalarımın arasına yerleşti.

"Karın mı?" Ivan sordu, bakışları Caleb ve benim aramda gidip gelirken şaşkınlığı açıkça görülüyordu.

Sorusunu geçiştirmek için elimi salladım. "Bu yeni bir gelişme ama tartışmamız gereken bu değil Ivan." Bir bacağımı diğerinin üzerinden geçirdim ve konuşurken topuklu ayağımı hafifçe zıplattım. "Şöyle yapacağız. Elini masanın üzerine koyacaksın ve ben de sana bazı sorular soracağım. Eğer cevabını beğenmezsem, bu metal sopayı parmaklarına indireceğim. Anladın mı?" diye sordum.

Neler olduğuna dair bir ipucu bulmak için Caleb'a doğru bakarken dudaklarından bir kahkaha döküldü.

"Scar, gel burada dur ve çeneni kapa ya da lanet olası odayı terk et. Ivan'la bir toplantımız var ve sen onun bize vereceği bilgileri bölüyorsun." Kelimeleri ısırarak söyledi.

Kızgınlık içimi yakıyor, öfkemin alevlerini körüklüyordu. Ben sadece onlar istediğinde dışarı çıkarılacak bir oyuncak değildim. Benim lanet bir hayatım vardı ve bu bok en iyi yaptığım şeydi.

Vücudumda hiç sabır kalmamıştı, bu yüzden bu pisliklerden biri beni fiziksel olarak odadan dışarı taşımazsa, bu gece bu duvarlar kanla boyanacaktı. Caleb'in komutunu görmezden gelerek ayağa kalktım ve Ivan'ın sandalyesine yaklaştım.

"Ivan, kartelle çok iş yapıyorsun, değil mi? Arkadaşım Ryan Hernandez'i tanıyor olabilirsin." Başını salladı, kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Hayır mı? O zaman belki Ryan'ın sokak adını biliyordur." Eğildim ve gözlerimi Caleb'inkilere kilitleyerek kulağına fısıldadım. İsim Ivan'ın kulağına ulaştığı anda vücudunu fiziksel bir ürperti kapladı ve yüzüme bir gülümseme getirdi.

"Evet. Ben de öyle olacağını düşünmüştüm. Ryan'ın sorgulama sırasında kullandığı teknikler var ya? Bazıları benden geldi. Bunun gibi."

Bir saniye sonra Sig'imi dizine dayadım ve tetiği çektim. Acı dolu çığlıklar odada yankılandı. Umarım müziğin sesi bu gürültüyü bastıracak kadar yüksektir çünkü gürültülü olan tek kişi Ivan değildi. Üç adam da ya küfürler savuruyor ya da *bu da neydi* gibi sorular soruyordu ama ben dikkatimi sandalyeye yığılmış, harap olmuş dizini bir arada tutmaya çalışan adamdan ayırmadım.

"Nasıl hissediyorsun, Ivan?" diye sordum. Acıdan bayıldığında kaybolan acı çığlıklarından başka bir yanıt vermedi.

Kenji yaralı bir hayvanmışım gibi ellerini havaya kaldırarak bana doğru ilerledi. Aklımı kaçırdığımı sanıyorlardı, oysa gerçek beni görüyorlardı.

Çok yaklaştığında silahı ona çevirdim.

"Yara, tatlım. Amatörce bir hareket. Şimdi hiçbir soruya cevap veremiyor. İşte bu yüzden seni apartmanda bıraktık," dedi Kenji, küçümseyici ses tonu sinirlerimi bozuyordu. Aletini içime sokmasına izin verdiğimi düşünmek.

"Niko, biz bu boktan gösteriyi kurtarmaya çalışırken onu buradan çıkar." Caleb konuşurken sesi öfkeyle titriyordu.

Sopayı bıraktım, siyah ceketimin altına sakladığım yerden ikinci bir tabanca çıkardım ve Niko'nun omzuna doğrulttum. O ateşli pisliği öldürmek istemiyordum ama ateş etmekten de çekinmeyecektim.

"Ya da siz üçünüz kafanızı kışınızdan çıkarıp bu gece bir iki şey öğrenebilirsiniz," diye homurdandım, bu alışveriş sırasında sessizce oturan adama doğru başımı sallayarak. "Ivan'ın Bulgarların sözcüsü olduğundan yüzde 98 emindim ama son bir kanıta ihtiyacım vardı. Bildiğim tüm örgütlerde uşaklar patronlarının sikini boğazlarına kadar sokarlar ve onlar için kendilerini kurşunun önüne atmak gibi şeyler yaparlar. Yine de *patronu* dizini patlatırken kılını bile kıpırdatmadı."

Donuk kahverengi gözleri benimkilere baktı. Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Diğer üçünün yüzündeki şok ve şaşkınlık ifadesini görmeyi çok isterdim ama dikkatimi *gerçek* mafya babasından ayırma riskini almak istemedim.

"Akıllı kadın. Ama belki de sadece patronumdan nefret ediyorumdur." Kalın aksanında bir eğlence vardı.

Kenji'nin fısıltıyla *oh kahretsin* gibi bir şey söylediğini duydum.

Caleb'in bilgisayarına girmek komik derecede kolaydı ve bu toplantının bilgileri takvimindeydi. Bulgarlarla buluşacaklarını söylediğinde ilgimi çekti. Birkaç yıl önce onlar için bir iş yapmıştım. Oğlu başa geçebilsin diye patronlarını öldürmüştüm. Tabii ki, oğlunun kiralık katili tuttuğunu bilmemem gerekiyordu. Bu geceki dramatiğin sebebi buydu.

Tek yapmam gereken asansöre düz kontak yapmaktı ki bu da şu anda uykumda bile yapabileceğim bir şeydi. Hiç kimse biyometrik tarayıcılardan ya da mümkünse iris tarayıcılardan daha azını kullanmamalıydı çünkü göz küresini çıkarmak çok zordu.

Bir silahımı belime geri soktum. "Gregori Ivanov. Bulgar suç örgütünün başı, şu anda Ruslar için kokain ve MDMA'nın ana tedarikçisi. Ama Yakuza'ya da mal veriyorsunuz," diye yorum yaptım ve masanın üzerine tünemek için geri döndüm.

Gregori gençti. Mürekkep rengi saçları gevşek bukleler halinde kulaklarına kadar iniyordu. Kalın kaşları ve çengel burnu çamur rengi gözlerini çerçeveliyordu. Güçlü çenesine saat beş yönünde bir gölge düşmüştü. Pahalı bir takım elbise giymişti ve kollarını sandalyenin arkasına sarkıtarak uzanırken son derece rahat görünüyordu.

"Ne zaman evlendin?" diye sordu, gözleri vücudumda gezinirken ses tonunda bir eğlence vardı, üzerimdeki siyah dantel zıbına takılmıştı. "Ve iptal edilebilir mi? Çünkü senin gibi kana susamış bir kadın bulmak zor." Omzumun üzerinden Caleb'a baktı. "Herkes yanında katil bir kadın bulundurmanın gücünü fark edecek kadar erkek değil."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama kendimi masanın üstünden geriye, Caleb'in kucağına doğru çekilirken buldum. Elleri belime bir damga gibi yapışmış, tenimi yakıyordu. Yüzünü boynumun yan tarafına gömdü. Hassas derimi emip yaladıkça vücudum zevkten titriyordu.

"Hayır, feshedilemez ve senin de anlayabileceğin gibi karım olmaktan gayet memnun," diye homurdandı Caleb, sesi boğazında titreşerek.

İnliyor muydum?

Sonraki sözleri kulağıma fısıldadı, sıcak nefesi tükürüğünden hâlâ ıslak olan tenimi ısıtıyordu. "Buraya zorla girmen hakkında uzun uzun konuşacağız ama sikime karşı böyle kıvranmaya devam edersen seni bu masanın üzerine yatıracağım." Sertleşen boyu kıçımın altında kıpırdandı ve kalçalarımın arasında daha fazla nem birikmesine neden oldu.

Bir boğazın temizlenmesi beni şehvetin sisinden çekti. Gregori'nin gözleri eğlenceyle parıldarken bana göz kırptı. Caleb bunu yakaladı ve sırtıma doğru sertleşti, Niko ise öne doğru bastırarak büyük bir elini boğazına doladı.

"Babandan daha uzun süre hayatta kalmak istiyorsan kadınıma doğru hamleler yapmaktan vazgeçmeni öneririm," dedi Kenji, sesi karanlık ve tehditkârı.

Korkuyla sinmek yerine Gregori'nin gülümsemesi büyüdü ve gözleri dördümüzün üzerinde gezindikten sonra bana geldi, kaşları çatıldı.

"Çuf, çuf," dedim, dudaklarımı arsız bir sırtıyla yukarı kaldırdığımda Caleb arkamdan kıkırdadı. Gregori kahkahayı bastı. Belli ki Niko boğazını fazla sıkmamıştı.

Araştırmalarını yapmalıydılar, çünkü eğer yapsalardı Gregori'nin uzun zamandır bir ortağı olduğunu bilirlerdi. Babasını öldürtmesinin büyük bir nedeni buydu. Piç herif oğlunun sevgilisini öldürtmekle tehdit etmişti.

"Merak etmeyin beyler. O tamamen sizin. Onu eve getirmem kocamın hoşuna gitmez," dedi Gregori ve her bir adamın şaşkınlıkla kaskatı kesilmesini izledi. "Şimdi, ne istiyorsunuz?" Ses tonu değişti ve tam bir iş moduna geçti.

Caleb bir an için soruyu düşündü ve cevap vermek için seçeneklerini belirledi. Tek bir seçenek vardı: gerçek. Gregori bundan başka bir şeye cevap vermezdi. Sendika savaşmak istiyorsa sadakate ihtiyacı vardı, daha iyi bir teklif geldiğinde ihanet edecek zorlanmış askerlere değil.

"Biz bir ortaklık istiyoruz. New York'u ele geçirmeyi planlıyoruz ve mevcut dördlünün düştüğünü görmek isteyenlere ihtiyacımız var" dedi Caleb.

Gregori hem meraklanmış hem de kuşkullanmış görünüyordu; şakacılığı çoktan gitmişti. "Bu oldukça iyi bir hedef," dedi temkinli bir şekilde.

Caleb'a baktım. Yüz ifadesi sakın ve kayıtsızdı ama bacağımı sıkıca kavradı, parmak eklemleri beyazlaştı. Bana baktı, yüzümü inceliyordu.

Farkına vardım. Caleb benim önümde ihtiyacı olan şeyi söyleyip söyleyemeyeceğini bilmiyordu. Kalbim ayaklarımın dibine çöktü, hayal kırıklığı içimi yaktı, ta ki çenemin altını kavrayıp dikkatimi tekrar ona çekene kadar.

"Burada bir risk alıyorum, Scar. Beni becererek seni öldürmeme neden olma." Caleb'in derin gözleri deliciydi, kırılmalı ve umutla doluydu. Bana güvenebilmek istiyordu.

Kuru bir şekilde yutkundum ve kendimi başımı sallarken buldum. Bu üçünün bana güvenmesini, beni aralarına almalarını umutsuzca istediğim belli miydi?

"Aferin kızım," diye fısıldadı, yumuşak dudakları dudaklarımla buluştu, dili dudaklarımın kenarını dürttü. Öpücük samimiydi ama sadece bir an sürdü.

"Bratva ve Yakuza'yı havaya uçurmayı planlıyoruz," dedi Caleb kayıtsızca. *Vay be. Bir toplantıyı başlatmanın tek yolu buydu.*

Gregori şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Caleb'in söyleyeceğini düşündüğü şey bu değildi. Kahretsin, ben de bunu tahmin etmemiştim.

"Onları havaya mı uçuracaksın?" diye sordu, parmakları sandalyenin koluna vurarak. "Onlara uyuşturucu sattığını biliyorsun, patlayıcı değil."

Niko bir kez daha Caleb'in yanında durduğu yerden söze karıştı. "Patlayıcıları hallettik. Size izin verdiğimizde onları patlayıcılarla donattığımız depoya götürmeniz gerekiyor."

"Çünkü bu kuruluşların başkanları her zaman yeni ürünü kontrol etmeye gelirler," diye cevap verdi Gregori, sandalyesinde öne doğru eğilirken ses tonunda anlayış vardı. "Peki işbirliğim karşılığında ne alacağım?"

"Şehirdeki uyuşturucu ticaretinin kontrolünü alacaksınız. Yüzde dağılımı yetmiş otuz olacak." Gregori, Caleb'in cevabını duyunca neredeyse boğulacaktı.

"Tüm şehir mi?" Yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı. Şu anda izin verilen tek şey Dört Aile'ye satış yapmaktı ve sokaklarda satılan malların çok azını alabiliyorlardı.

Parmakları siyah pantolonumda aşağı yukarı gezindi. Dokunuşu nazikti, sanki bunu yaptığının farkında değilmiş gibiydi. Her ne sebeple olursa olsun, bu fikir kalbimin sıkışmasına neden oldu. Caleb'in elini kendi elimle kavradım ve parmaklarımızı birbirine geçirdim. Kalçamda o tembel daireleri çizirken, bana klitorisimde aynı parmaklarla çizdiği daireleri hatırlatırken odaklanmamın bir yolu yoktu.

"Okullar hariç," dedim, üç adamın bu konuda ne düşündüğünü umursamadan.

"Buna liseler de dahil," diye ekledi Kenji.

Başım şaşkınlıkla ona döndü. Bu umduğumdan bile daha cömert bir davranıştı.

Gregori başıyla onayladı. Yüz ifadesi heyecanlıydı. Belli ki, şu anda sahip olduklarından başka herhangi bir anlaşmadan memnundu.

Caleb rahatladı. Fark edemeyecek kadar dalgın olduğum sertlik eriyip gitti. "Güzel. İşinize her zamanki gibi devam edin. En güvendikleriniz dışında kimse anlaşmamızı bilmesin. Anladın mı?"

"Elbette. Siz aksini söyleyene kadar her zamanki gibi iş" diyen Gregori, oturduğu yerden kalkarak Niko'ya elini uzattı ve ardından Kenji ile Caleb'e de aynı şeyi yaptı.

"Bayan Callahan." En son bana elini uzattı. Normalde güç sahibi olan kişinin yapması gereken bir jestti bu. Bu kararı karşısında kaşlarımı çattım ve o da güldü. "Bu üçü senin gibi yetkin bir ortağa sahip oldukları için çok şanslılar. Temizlik ücreti hâlâ aynı mı?"

Sorusu önce kafamı karıştırdı, sonra anladım ki bu bir yük treni gibi üzerime geldi. Babasının işine karıştığımı anlamıştı. Müşteriler *temizlik ücreti* etiketli bir fatura aldılar.

Kelimeler boğazımda düğümlendi ve yanağımı ısırarak ona dudağımı hafifçe yukarı kaldırmaktan başka bir şey yapmadım. Doğruldu; sanki bu etkileşim hiç yaşanmamış gibi yüzünde rahat bir gülümseme belirdi.

"Çocuklar, benim için bundan kurtulabilir misiniz? Babamı öldürttüğümden beri başımın belası oldu," dedi ve Ivan'ın yüzükoyun yatan bedenine ikinci kez bakmadan kapıdan çıkıp arkasından kapatmadan önce omzunun üzerinden sordu.

Kenji ellerini birbirine vurdu. "Bunun iyi gittiğini söyleyebilirim."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 26

KENJI

BANA EMİR VER, BEBEĞİM

Ofisteki gecenin üzerinden ÜÇ GÜN GEÇMİŞTİ. Hepimiz birlikte yaşamayı ve çalışmayı öğrenmeye çalışıyorduk. Caleb, Scar'ın düz kontak yaparak daireden çıkmayı başarmasına çok kızmıştı ama güvenliğimizdeki göze batan kusur görmezden gelinemezdi. Bu yüzden onu bu açığı kapatması için tutmuştu. İyileştirilmesi gerektiğini düşündüğü diğer alanlarla birlikte.

Üçümüz onu asansörde küçücük şortu ve büyük boy tişörtüyle yatarken ve kabloları birbirine lehimlerken lanet olası sürüngenler gibi izledik. O yatağında yokken yatağının üzerinde erkek gömleklerinden oluşan dönüşümlü bir bağış vardı. Oda daha çok kendisininmiş gibi görünmeye başlamıştı. Caleb bir masa getirtti ve iki monitör daha bağlattı, böylece dairenin dışında da çalışabilecekti.

Hediyelerini bulmak için içeri girdiğinde kıskançlık kısa süreliğine içime işlemişti. Caleb'e o ana kadar ondan görmediğim bir duyguyla baktı -sevgi. Kıskançlık sadece bir saniye sürdü çünkü onun da Caleb'a öyle bakmasını istiyordum. Niko'nun da. Ama daha da önemlisi, onun *bana* öyle bakmasını istiyordum. Ve bu gece birlikte olacağımız zamanın bu fırsatı sağlayacağını umuyordum.

Niko'nun bu gece bir geri alma işi vardı ve Caleb de kulübe göz kulak olmak için burada kalıyordu, yani Scar ve ben etrafta dolaşacaktık. Mümkün olduğunca sessiz kalarak daireye girdim. Scar muhtemelen etrafı gözetliyor, hakkımızda öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmeye çalışıyordu. Ya da belki de çamaşır suyuyla çamaşır suyu katıyordu. Ama her yer sessizdi. Adını seslendiğimde cevap vermeyince endişem omurgama yayıldı.

Mutfak ve oturma odası boştu. Kapısını çaldım. Hiçbir şey yoktu. Katanamı çekerek içeri daldım. Dizüstü bilgisayar ekranının arkasından Sig'i bana doğrultmuş mavi gözler belirdi. Kim olduğumu anladıktan sonra silahını yere bıraktı ve kulaklarını kapatan gümüş kulaklıkları çıkardı.

"Hey, Kenji, n'aber?" diye sordu, sesi hafif ve neşeliydi, sanki birini patlatmaya hazır değilmiş gibi.

Duvara yaslandım ve onun düzenini inceledim. İki dizüstü bilgisayar, kulaklıklar, bir telefon, bir silah ve on altı ons şekersiz Red Bull.

"Hadi gel. Senin inisiyasyonuna gidiyoruz," dedim ve dairenin diğer tarafındaki kendi odama gitmek için döndüm.

"Bekle, ne demek istiyorsun? Kenji." Çıplak ayak sesleri peşimden geliyordu. Eli omzumu kavradı. "Kenji, bu da ne demek oluyor?"

Yüzümü ona döndüm ve çenesini başparmağımla işaret parmağım arasında kavradım. "Bu da demek oluyor ki küçüğüm, aksiyon için giyinmen gerekecek. Bu gece dövüş ringlerine gidiyoruz."

Yontulmuş kaşları bir an için şaşkınlıkla eğildi, sonra geniş bir sırtışıla patladı. "Bana beş dakika ver." Sıçrayarak odasına gitti. Nasıl bir tepki beklediğimden tam olarak emin değildim ama bu düzeyde bir neşe değildi.

Beş dakikaya ihtiyacı yoktu. Oturma odasına vardığımda, saçlarını atkuyruğu yapmış ve yüzümü yanaklarının arasına gömmek istememe neden olacak şekilde kıcını saran siyah taytıyla çoktan dışarı çıkmıştı. Sırtında siyah bir sırt çantası da vardı ama bordo spor sütyeni dikkatimi o kadar dağıtmıştı ki yanında ne getirdiğini sormadım.

"Gömleğin nerede?" Ben daha iyi düşünmeden soru ağzımdan çıkmıştı.

"Affedersiniz?" Bakışlarını bana dikti. "Kenji, elinde lanet bir katana ve göğsün kan içinde dolaşıyorsun ve ben bir şey demiyorum. Göğüslerim ve kığım dışarıda dolaşmak istersem, dolaşabilirim." Öfkeyle kollarını göğsünde kavuşturdu. Göz korkutucuydu; hakkını vermeliyim. Ama beni azarlarken de çok ateşliydi. Açıkçası beni itip kakması fikri hoşuma gitmişti.

"Bisikletimi alıyoruz. Muhtemelen spor sütyeninden daha fazlasını isteyeceksin."

Yaklaştı, göğüslerimiz birbirine değdi. "Kendine iyi bakmaya ne dersin Kenji?" dedi, sesi alaycıydı.

Öne doğru eğildim, dudaklarının kenarını yaladım ve şaşkınlığını dilini emmek için bir fırsat olarak kullandım. Küçük nefes alışları taşaklarıma elektrik şokları gönderiyordu.

"Kendime iyi bakıyorum, Scar. Videomu hatırlıyor musun? Gelip benim için yapmanı bekliyorum," dedim ağzının içine, sonra çekilip asansöre doğru yürüdüm.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

SCAR

"O AMCIĞI KIÇIMIN YANAKLARININ ARKASINA YAPIŞTIR"

BAŞLANGIÇ. Umarım onlarınki amcamın bana yaşattıklarından daha hoş olmuştur. Tüm çocukluğum bir kabul töreniydi. Enzo'yla tanıştığımda on beş yaşındaydım. Babası örgütte bir capo'ydu ve Enzo'yu hayatın içine girebilmesi için yanında getirmeye başlamıştı. Luca bana acıyordu, bu yüzden Dominick'e Enzo ile birlikte eğitim almamın ve öğrenmemin iyi olacağını önerdi.

Neden bir kaynağı boşa harcıyorsun, Dominick? Kız sende; onu kullanmalısın. İşe yaramasını öğret, onu birliğe kat. Enzo ile antrenman yapabilir. Bu iyi olur. Daha sonra kızları koruyabilir.

Bir gün eğitimden sonra Luca beni kenara çekti ve hayatta kalmak istiyorsam kendime bir iyilik yapmamı ve bir silah haline gelmemi söyledi. Hafife alındığım gerçeğini bir güç olarak kullanmamı söyledi. Ona neden umursadığını hiç sormadım. O yıl yanlış giden bir işte öldü. İşte o zaman Enzo ve ben gerçekten yakınlaştık. Birbirimizin duygusal desteğiydik; önce aşka sonra da arkadan vurmaya dönüşen bir dostluk.

"Al bakalım ufaklık. Bok yersek o güzel yüzünün mahvolmasını istemeyiz," dedi Kenji ve ellerime şık, siyah, tam yüzlü bir kask tutuşturdu.

Tekerleklerinde kırmızı vurgular olan mat siyah Ducati'sinin önünde dururken nefis görünüyordu. Giydiği gri eşofman altı, ince kalçalarından aşağı sarkıyordu ve grafik tişörtünü biraz yukarı kaldırmasını diledim, böylece sahip olduğunu bildiğim belirgin V'sine ağzımın suyu akacaktı. Daha önce katanasını kınına soktuğunda bir göz atmıştım.

"Onunla başa çıkamıyor musun?" Çenemle bisikleti işaret ederek ikiliye yaklaştım. "Çünkü sen yapamıyorsan, ben kesinlikle yaparım."

Vücutlarımız birbirinden birkaç santim uzaktaydı ve otopark gözden kayboldu. Kenji ile aramızda her zaman kolay bir şakalaşma olmuştu. O benim gözüpek tarafımı ortaya çıkarırdı. İkimiz de kaosu içine düşmek istiyorduk. Birbirimizi daha yükseğe çıkarmak. Bunun kadar hızlı giden bir motosiklete binmek muhtemelen gerçekleşmeyi bekleyen bir ölüm dileğiymiş ama umurumda değil gibiydi.

"Oh, bebeğim, onu gayet iyi idare edebilirim. Aslında istesem onunla başa çıkabilir ve seni parmaklarımla becerebilirim," diye cevap verdi, gözleri teklifi karşısında dudaklarımı yaladığım yere doğru kaydı. Ama sonra döndü ve bir bacağıyla güzelliğin üzerinde salladı. "Ne yazık ki gitmemiz gereken yerler var. O yüzden kaskı tak ve o amcığı kış yanaklarımla arkasına yapıştır."

Dudaklarımdan kahkahalar döküldü. Kenji çok kırılmış olabilirdi -hepimiz öyle değil miydik?

Onu tehlikeli yapan da buydu.

Kolay gülümsemesi ve şakaları insanların gardını düşürmesine neden oluyordu. Farkına bile varmadan yere baktıklarında bıçağını göğüslerinde ve yüzünde delice bir sırtışla bulurlardı. Beni endişelendiren şey, herifin her iki yönünü de sevmemdi.

Göğsüm onun göğsüne zar zor değdi ve o da garajın köşesinden son sürat geçerek durduğu yerden çıktı. Heyecanla çılgılık attım, adrenalinim yükselmiş ve yaşadığımı hissettirmişti. O şehir trafiğine girip taksilerin ve arabaların arasından sıyrılırken ben de vizörü indirdim.

Kenji'nin bisikletinin yan tarafında katanasını tutan özel bir kılıf vardı ve bu sayede vücudumu onunkine yapıştırabiliyordum. Kalçalarım neredeyse onunkine göre şekillenmişti ve bu sürüşten sonra onu kavramak için onları esnetmek zorunda kaldığım için çok ağrıyacaktı.

Kendi motorum vardı. Aslında benim de aynı Ducati'm vardı ama Kenji'yle sürmenin bambaşka bir deneyimi vardı. Trafik şeritlerini pervasız hızlarla keserken her bir sinir ucu canlıydı. Kulaklarıma kan hücum ediyor ve kocaman gülümsediğim için yanaklarım acıyordu. Şehirde ilerlerken binalar bulanıklaşıyordu. Nereye gittiğimizi bildiğime dair bir his vardı içimde. Brooklyn'in oldukça aşina olduğum bir bölgesiydi. Bu çocuklar muhtemelen suç dünyasının bel altı kısımları hakkında bir bok bilmediğini düşünüyorlardı ama benim dünyamızın o kısmında derin pençelerim vardı.

Anonim kalmanın ve gölgelerde gizlenmenin pek çok avantajı vardı. Ama belli çevrelere girdiğimde iyi tanınıyordum. Ya da

kafesler. Ryan ve ben böyle tanışmıştık. Yasadışı dövüş pistinde. Arizona'da bir işte çalışıyordum ve hedefim Los Muertos tarafından düzenlenen bir dövüş gecesinde olmalıydı. Girmenin tek yolu parantez içine girmekti.

Benden önceki dövüşte, mürekkep siyahı saçları ve güzel bronz teniyle minyon bir kadın kafese girdiğinde ilgimi çekti. Belki 1.80 boyundaydı ama ne yaptığını bilen biri gibi yapıydı. Ama ne yaptığını bildiğine beni ikna eden şey bu değildi. Kana susamış bakışları ve sekizgende volta atma şekliydi.

Kafesteki bir yırtıcı.

Vücut dili bunu haykırıyordu. Ben de kavga etmeden önce aynı şekilde bakıyordum.

O zamanlar yirmili yaşlarımda ortasındaydım, yani zaten bazı büyük işler yapmıştım ve kendime ait param vardı. O gece ona yüz bin dolar yatırdım ve sadece kazanacağına da bahse girmedim. Nakavtla kazanacağına da bahse girdim. Kaltak hâlâ kazancımın yarısını ona borçlu olduğumu söyleyip şaka yapıyor.

Tüm paranın, Mario denen herifin altından kurtulmaya hazır olduğu zaman kullanması için bir hesapta toplandığının farkında değildi. Silah tüccarı arkadaşım ile ilgili tüm düşüncelerim Kenji'nin motoru köhne görünümlü bir binanın önünde durdurmasıyla sona erdi.

"Kahretsin, kadın. O bisiklete sensiz binmek istediğimi hiç sanmıyorum." Bana doğru döndü, kaskımı çıkarmama yardım ederken parmakları çenemi okşadı. Sırtışlarımız birbirine uyuyordu, sürüşün elektriği hâlâ sistemlerimizde dolaşıyordu.

"Bir dahaki sefere ben sürsem ve sen de aletini kırımın yanaklarına yapıştırsan nasıl olur?" Şakacı bir şekilde sordum, ama bakışları karardığında ve kulağıma fısıldamak için öne doğru eğilerek yaklaştığında amım çırpındı.

"Aletimle ve senin kığınla bir şeyler yapmak *isterim*."

Şehvet beni ele geçirirken beynim onun sözleriyle kısa devre yaptı. Yüzümü gördüğü anda kıkırdadı ve elimi çeğiştirerek bizi tuğla binaya doğru götürdü. Camlar ayaklarımda altında çıtırdıyor ve boğuk sesler kulaklarıma çarpıyordu. Kenji omzunun üzerinden bana baktı, gözleri vücudumu tarıyordu ama cinsel bir şekilde değil. Gece vakti, tekinsiz bir mahallenin ortasında, ışıksız, terk edilmiş bir binaya girmeye vereceğim tepkiyi ölçüyordu.

Korku bulamayacaktı. Endişe bile bulamayacaktı.

Yeraltı suç dünyasının bu kısmının bildiği Yarayı görmesine izin verecektim. Kahretsin, gerçekten ne kadar iç içe olduğumu öğrendiklerinde verecekleri tepkileri görmek beni heyecanlandırıyordu. Erkeklerin mansplaining ile kendilerini çukurlara kazarken tüm kıçlarını göstermelerini izlemenin çok tatmin edici bir yanı vardı.

İnsanlar onu isminden dolayı bir erkekle karıştırdıkları için Ryan bununla her zaman uğraştı. Bu yüzden *Brujita de Los Muertos* lakabını memnuniyetle karşılıyordu. Erkeklerle bir kadının taşakları için geldiğini hissettiriyordu. Ben de bıçağı çekip boğazlarını kesmeden hemen önce benzer tepkiler alıyordum, çoğu zaman beni şaraplayıp yemelerine izin verdikten sadece birkaç saat sonra.

"Bana yakın dur, tamam mı? Etrafında sert bir kalabalık olacak." Gözleri spor sütyenime kayd ve inledi. "Ve günah olan her şey aşkına, eğer biri sana birine ait olup olmadığını sorarsa, ait olduğunu söyle. Anladın mı? Sen bana aitsin ve ben de baktıkları için gözlerini oyarım."

Beni uyarırken sesindeki sahiplenici hırıltıyla meme uçlarım sertleşti. Sahiplenildiğim için öfke bile duymadım çünkü çok sıcaktı.

"Seninki, ha? Kardeşinle evli olduğumu sanıyordum," diye şımardım, kontrolümü yeniden kazanmaya ihtiyacım vardı ve Kenji'nin kızgın olması, grafiti ve kirle kaplı duvarlara karşı beni becerecekmiş gibi bakmasından daha kolay olacaktı. Ama bu yorum tam tersi bir tepki yarattı.

"Bebeğim, o karısı için en iyisini istiyor. Bu gece seni benimle kim gönderdi sanıyorsun? Caleb seninle ilgilenilmesinden yana," dedi ve tekrar kulağıma eğilerek konuşmaya başladı, nefesi tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. "Seninle ilgilenilmesi demek, *doyduğundan* emin olmak için her deliğine bir sik girmesine izin vermek anlamına gelse bile."

Ben zevk içinde kıvrılırken üçünün de beni çevrelediği görüntüler zihnimde canlanırken yanaklarım alev alev yanıyordu. Bu fanteziye o kadar kapılmıştım ki Kenji'nin beni arkasından sürüklediğini fark etmedim bile. Metal bir kapıya yaklaştığımızda şehvet sisi dağıldı.

Pasla kaplı girişi görünce gülümsedim.

Bok gibi görünüyordu ama bu tamamen tasarımın bir parçasıydı. Yeni, parlak görümlü bir kapı çok fazla dikkat çekerek ve bir fedai de olurdu. Yani buranın güvenliği siz içeri girene kadar uzaktan sağlanıyordu.

Girdiğimiz oyuğun üst köşesine baktım; kamera göze çarpmayacak şekilde köşeye sıkışmıştı.

"Burada ne işimiz var?" İçeri alınmayı beklerken sordum, beklenti ve endişe tenimi çok sıkı hissettiriyordu. Ses tonumdaki merak gerçektir ama bu özel noktayı iyi tanıyordum. Kenji cevap verirken bana bakmadı, gözlerini kapıya dikmişti. Omuzları geriye çekilmişti ama bacakları gevşekti. Saldırmaya hazırdı.

"İnisiyasyon. Sana bir tasma takmaya karar verdik. Bakalım kendini asacak mısın, asmayacak mısın?"

Bu ima karşısında tüylerim diken diken oldu ama tepkimi kontrol altında tutarak yumruklarımı sıkma ya da onu bıçaklama dürtüsüne direndim.

"Burası dövüslere ev sahipliği yapıyor. Mafya için büyük paralar kazanıyorlar ve biz de onların bizimle ortak olmalarını sağlayacağız."

Bunun üzerine kaşlarımı kaldırdım.

"Akıllıca. Küçük örgütlerin kimin altında çalışacaklarını değiştirmelerini sağlayın" dedim. Bu küçük örgütler ve çeteler fark ettiklerinden bile daha değerliydi. Ayrı ayrı değil ama hep birlikte mi? Evet, bu Sendika'ya babalarını geçecek kadar güç kazandırırdı.

"Bunu kimin yönettiği hakkında ne biliyorsun?" Ne kadar şey bildiğini ve planın ne olduğunu merak ederek sordum.

Cevap vermeye fırsat bulamadan bir tıkırtı duyuldu ve kapı açılarak yerin altından gerçek operasyonun kalbine inen bir dizi metal merdiven ortaya çıktı. Çok aşına olduğum bir operasyondur.

Bu eğlenceli olacak.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

KENJI

SERT BİR ALETLE SAVAŞMAK ZORDUR.

Onu anlamak **çok** zordu. Belli ki burada ne yaptığımızı merak ediyordu ama aynı zamanda rahattı. İnsanları okumakta ustaydım; işkencede beni bu kadar iyi yapan şey buydu. Ne kadar zorlayacağımı, ne zaman bırakacağımı ve ne yaparsam yapayım bir bok söylemeyeceklerini bilmek. Bunlar zorlu piçlerdi.

Scar da o kategorideydi.

"Yakın durun. Oraya girmek için en ürkütücü tünele sahipler," diye yorum yaptım ve çimentolu tünelden aşağı inmeye başladığımızda parmaklarımızı birleştirdim. Giriş sanki ölüme yürüyormuşsunuz gibi hissettiriyordu. Ki sanırım bazıları öyleydi. Tünel yuvarlak tavanıyla bir bomba sığınağını andırıyordu.

Tek yaptığı homurdanarak onaylamak oldu. Ona bakıp nasıl karşıladığını görmek istedim ama hiçbir şey göremedim. Yol boyunca uzanan kırmızı ip ışıklar yolu sadece önünüzdeki bir sonraki adımı görebilecek kadar aydınlatıyordu. Bayat hava mekâna nüfuz ediyordu ve patikanın ilerisindeki bir yerden alçak bir mırıltı geliyordu.

Dürüst olmak gerekirse, korku filminden fırlamış bir sahne gibiydi, ama bu tasarım gereği idi. Düz ve dar yoldan çok uzaklaşan rastgele yayaları, ürperti faktörünü deneyimledikleri anda paketleyerek gönderdi. Benim gibi psikopatlar içinse omurgamdan yukarı tırmanan his korku değil, heyecandı. Köşede gizlenen bir tehlikenin heyecanı. Ama bu gece beynim Scar'ın aynı şekilde hissetmeyebileceğini söylüyordu.

Geldiğimiz kapıya benzeyen bir kapının önünde tek bir ampul asılıydı ama bu kapının yerden yaklaşık altı metre yükseklikte bir oyuğu vardı. Kapıya vurduğumda metalin çıkardığı boş ses tünelde yankılandı.

Kapıya. Kesik açıldı ve bir çift siyah göz bize bakarak geri döndü. Korumanın bakışları kısa bir an için Scar'a kaydı ve sonra tekrar bana döndü. Ona bakarken yüzünde beliren duygu her neyse, analiz edemeyeceğim kadar hızlı oldu ama beni gerdi.

"Şifre?" diye sordu sert bir Doğu Avrupa aksanıyla.

"Patronunuzu görmeye geldik." Bu kez talebimi dile getirdiğimde gözlerindeki kızgınlığı fark ettim.

"Randevusuz ziyaretçi kabul etmiyor. Siktir git."

O pencereyi kapatmadan önce konuşmak için ağzımı açtım, ama Scar benden önce davrandı.

"Kavga ederseniz eder. Hayır mı?" diye sordu, sesinden emindi. *Bu işin nasıl yürüdüğünü nereden biliyordu ki? Dominick ya da Enzo onu daha önce buraya getirmiş miydi?*

Fedai bir süre sessiz kaldı. İki göz göze gelmişlerdi ve sanki sessizce iletişim kuruyorlarmış gibi hissediyordum. Ensemdeki tüyler diken diken oldu, çünkü bu kadın her geçen saniye daha da ilginçleşiyordu.

Başka bir şey söylemeden pencere kapandı.

"Lanet olsun," diye küfrettim içimden, kapıya tekrar vurmaya hazırlanırken kapı açıldı ve kapıyı tutan devi gösterdi. Herif en az 90 yaşında ve 1.80 boyundaydı. Koyu kıvrık saçlarını dağınık bir topuz yapmıştı ve boğazı benimki kadar dövmeliydi.

Ona rahatsız bir şekilde kaymasına neden olan bir gülümseme verdim. Ondan daha zayıf olabilirdim ama insanlar gözlerimde parlayan şiddet arzusunu her zaman fark ederdi.

"Hanginiz dövüşecek?" diye sordu ciddiyetle. Scar'ı gerçekten de uygun bir rakip olarak görmesi beni şaşırtmıştı. Ses tonunda zerre kadar alaycılık ya da genel bir aşağılık duygusu yoktu.

"WWE tag team versiyonunu yapmalıyız," diye cevap verdi, dudaklarında bir gülümseme oynuyordu.

Yok artık.

İhtiyacım olan son şey ringde onun için endişelenmekti.

Ben.

"Dövüşüyorum ve bunu şimdi yapacağız," diye talepte bulundum. vücudu Scar'inkini örtüyordu, çünkü fedai hâlâ ona bakıyordu ve

Bundan hoşlanmadım. Pozisyon değişikliği onun başını eğip bana bakmasını engellemedi.

Ne haltlar dönüyordu?

Bakışları cinsel ya da düşmanca görünmüyordu ama yine de beni tedirgin etti. Onu getirmek kötü bir fikir olabilirdi.

"Pekala. Kafese gidin. Ben onlara haber veririm," diye cevap verdi ve geçmemize izin vermek için yoldan çekildi. Onu kendime çekmek için kolundan tuttuğumda Scar'ın vücudu bana çarptı. Bana ters ters baktı ama sahiplenme gösterisinden şikâyet etmedi.

Kalabalığın gürültüsü mırıltıdan sağır edici seviyelere çıktı. Kafesteki kan banyosunun büyüüne kapılmış bedenler bir araya toplanırken, her taraftan haykırışlar yükseliyordu. İki adam kapışıyordu. Kanın bakır tınısı ter ve otları karışıyordu. Sağda solda para alışverişi yapılıyordu. Herkes içki ya da uyuşturucu alıyor ya da dövüş için bahis oynuyordu.

Kalabalığın arasına, kapıdaki gibi başka fedailer de serpiştirilmişti. Hepsinde müşterileri kontrol altında tutmak için devasa boyutlardaydı. Kalçalarındaki şişkinlikler, paketlenmelerini herkese gösteriyordu.

Scar'ın omuzlarını sıkıca kavrarken onu kolumun kıvrımına daha da sıkıştırıyor, fazla yaklaştırmaya cüret eden erkeklere hırslıyordum. Kadınlar da bir o kadar kötüydü. Bir tanesi kışına öyle sert bir tokat attı ki, tüm o kargaşanın içinden duyabildim. Bu ona benden bir hırıltı ama Scar'dan bir göz kırpması kazandırdı.

Sonunda kırmızı dövüşçü rakibini kimoraya soktuğu sırada ringin köşesine doğru ilerledik. Gerçi piç kurusu vurduğunda bırakmadı ve hakem gelip onu çıkarmak zorunda kaldı.

Yeraltı dövüşleri vahşetin farklı bir seviyesiydi.

Sıcak nefes kulağımın kabuğuna çarptı. "Onu daha önce dövüşürken izledin mi?" Scar'ın sorusu beni şaşırtmıştı, bu yüzden hemen cevap vermedim ve o da devam etti. "Zabit. O buranın en iyisi. Ve çok da iyidir. Gerçekten iyi.

Dövüşü ayakta sürdürürsen muhtemelen daha fazla şansın olur. Adam ana rahminden beri dövüşçü sambo yapıyor." Şimdi gerçekten şaşırmıştım. Bunu biliyordum çünkü bu gece aylardır planlanmıştı. Yeni gelen tek kişi Scar'dı.

Tek yapması gereken köşede oturup güzel görünmek olduğu için onu yanımda getirmenin çok fazla sorun yaratmayacağını düşündük. Ama işte karşımızdaydı.

bir numaralı dövüşçülerine. Ben durduramadan soru ağzımdan çıkıverdi. "Bunu nereden biliyorsun?" Niyetimden daha büyük bir düşmanlıkla sordum.

Ses tonuma sinirlendi, omuzları sertleşti ve yüzünü kararsızlık kapladı. Ama aynı hızla dağıldı. "Bildiğim çok şey var Kenji. Eğer birbirimize güvenmeyi öğrenebilirsek ben bir değerim."

Ne demek istediğini sormak için ağzımı açtım ama elini kaldırarak beni durdurdu. "Henüz o noktaya gelmedik, o yüzden sorma ama iyi niyet göstergesi olarak sana bunu vereceğim. Zabit'in sol bacağı sakat. Birkaç dövüş önce sakatlandı ve ameliyat olması gerekiyor ama herif inatçı ve izin almak istemiyor. Bazı iyi yerleştirilmiş bacak tekmeleri onu incitecek. Ve Tanrı aşkına, adama sırtınızı vermeyin. Sen daha ne olduğunu anlamadan seni boğar."

Dizinden haberim yoktu ve adamı aylardır izliyordum, peki o nereden biliyordu? Sanki kararsızlığımı anlamış gibi dövüş bahislerini alan adamlardan birini çağırdı.

"Hey, yeni adama yirmi bin dolar." Başıyla beni işaret etti.

Dövüşüp dövüşmeyeceğimi bilmesine imkân olmadığı için bana olan güveni beni şaşırtmıştı. "Caleb sormadan parasını yatırmandan hoşlanmayacaktır," diye takıldım.

Başını bana doğru çevirdi, öfke irislerini yalıyordu. "Benim kendi param var, pislik herif. Onun benim için para harcamasına ihtiyacım yok."

Tanrım, onun öfkesini ve atılma isteğini seviyordum. Aletimi sertleştirdi, ki bu da daracık bir şort giymeden hemen önce hiç de ideal bir durum değildi.

Onun alanına girdim ve kulağına konuşmak için eğildim. "Hayır, ama senin üzerinde istediğimiz her şeyi harcamamıza izin vereceksin ufaklık."

Dövüş spikeri bir sonraki dövüşü anons ederek aramızdaki gerilimi azalttı. Benim kavgam.

"Sen burada kal ve bana tezahürat yaparken seksi görün," dedim eşofmanlarımı çıkarırken. Gözleri sikime odaklandı ve bilinçsizce dudaklarını yaladı. "Sonra bana sakso çekebilirsin Scar. Ama şu anda o ateşli kışını sandalyeye oturtmanı ve sakın kıpırdamamanı istiyorum. Ve eğer biri seni rahatsız ederse, onu bıçakla. Tam kalbine sapla. Soru bile sorma," dedim katanamı eline tutuşturarak.

Yakamın arkasından tutup gömleğimi çıkarırken bir yanıt beklemedim. Vücudumu gördüğünde nefesinin kesilmesi, isteyebileceğim en iyi dövüş öncesi pompalamasıydı ve hiç düşünmeden,

Başının arkasından tuttum ve dudaklarımızı birbirine yapıştırdım. Azgın gençlermişiz gibi öpmek istiyordum ama kalabalık *yeni kan* diye slogan atıyordu.

"Dövüşten sonra sevişeceğiz, Scar."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 29

SCAR

KAFA TEKMELERİ BENİ ISLATIYOR. ERKEKLERİN YÜZÜNE
YUMRUK ATMAK DA ÖYLE.

Sırtındaki ONI, kafese zarıfçe adım atarken canlıymış gibi hareket etti. Kapı kapandığı anda içimde bir sinir dalgası oluştu. Bu dövüşler çıplak muşta ve acımasızdı. Zabit de kötü bir orospu çocuğuydu. Bu kadar uzun süredir zirvede olmasının bir nedeni vardı.

Kenji bu ziyareti rastgele ve düzensizmiş gibi göstermeye çalışıyordu ama bu üçlünün her şeyi planladığına hayatım üzerine bahse girerim. Umarım bu, Kenji'nin rakibine karşı ihtiyacı olacağı için takedown alıştırma ları yaptığı anlamına geliyordu. Dizindeki sakatlık pek bilinmiyordu ve bunu daha sonra Zabit'e anlatmam gerekecekti ama dürüst olmak gerekirse, gidip o boku hallettirmemek o herifin suçuydu.

Kafese yaklaşıp Kenji'yi köşeye sıkıştırmak için minder in çevresine yaslandığımda kimse bana bir şey söylemedi. Bana sormamıştı ama yıllardır antrenman yaptığımı da bilmiyordu. Ben ona odaklanırken kalabalığın uğultusu arka planda kayboldu.

Muhteşemdi ve mürekkeple kaplıydı. Her iki bacağı da tamamen dövmeyle kaplıydı. İkisi arasında ilginç bir ikilem vardı. Bir bacak tamamen geleneksel Japon tarzında yapılmıştı. İki koi balığı sol kalçasının büyük bir bölümünü kaplıyordu, diğ erinde ise Amerikan geleneklerinden esintiler vardı. Sanatı iki yarısının hikayesiydi.

Mükemmellik ve geleneğe karşı kaos ve tutku.

"Bayanlar ve baylar, bu gecenin ana kartında bir değişiklik var. Yeni et, şampiyon Zabit Mayhem ile karşılaşmak üzere kafese giriyor."

Spikerin sesi kalabalığın üzerinde yankılanarak bu iç odanın beton duvarlarında yankılandı. Duman yüzünden hava pusluydu.

ve sigaralardan. Görünürde bir pencere veya kapı olmadan yeraltında olduğumuz için her zaman bunun büyük bir yangın tehlikesi olduğunu düşündüm, ancak suçlular ve yozlaşmışlar yangın güvenliğini umursamadılar.

Kenji ayak parmaklarının üzerinde zıpladı, gevşek ve rahat görünüyordu. Sanki bunu daha önce yapmış gibiydi. Yapmış olmasını umuyordum çünkü şu anki şampiyona karşı elde edebileceği her avantaja ihtiyacı olacaktı. Dövüş sporu yapmak bir şeydi. Kafeste tam teşekküllü bir dövüşte deneyim sahibi olmak tamamen başka bir şeydi. Antrenman yapmak bile sizi kırmak isteyen başka biriyle kavga etmenin nasıl bir şey olduğunun gerçek bir örneği değildi.

Gözümün ucuyla kalabalığın içinde bir hareket yakaladım. Şampiyon kafese doğru ilerliyordu. Zabit'i gördüğümde ağzımın kenarları yukarı kalktı. Saçlarını kısa süre önce kestirmişti ama bu onu daha az çocuksu göstermeye yetmemişti. Ona bebek gibi görünmesinin sorun olmadığını söylediğimde bundan nefret ediyordu, çünkü henüz yirmi iki yaşındaydı. Kenji'ye ona bebek demesini söylemek istiyordum ama muhtemelen eğitim sırasında Zabit'e söylediğimle aynı tepkiyi almayacaktı.

Dudağımı kemiriyor, minderin ortasındaki iki dövüşçünün bakışmalarını izliyordum. Kenji buradaki herkesi tanıdığımı öğrenince ne kadar kızacaktı? Buraya geldiğimizde yirmi soruyu oynayacak fazla zamanımız olmamıştı. Ve adamdan hoşlanıyor olabilirdim ama bu ona *güvendiğim* anlamına gelmiyordu. Bunu düşündükçe Kenji'yi karanlıkta tutma kararım konusunda daha rahat hissediyordum kendimi. Bu hayatta sır saklayarak hayatta kalılabileceğini şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydı.

Çocuklarla bir şeyler paylaştım. Ama *benim* zamanımda.

Fedai Ömer beni kapıda görünce neredeyse çıldıracaktı. Neyse ki Kenji biraz önümde duruyordu, bu yüzden adama küçük bir kafa sallayışımı görmedi. Magomed'in dövüş mekânı için yaptırdığım kapının kasası da fedainin yüzündeki boktan poker suratını örtmüştü.

Zabit'le çalışmaya böyle geldim. Magomed ile bir anlaşma yaptım. Bana nasıl düzgün dövüşüleceğini öğretirse onun güvenliğini sağlayacaktım. Bu yıllar önceydi.

Şehri Dört Aile *yönetiyordu*, ancak bütün bir alt tabaka kendi yönetimleri ve rejimleri altında faaliyet gösteriyordu. Bu savaş operasyonu da bunun bir örneğiydi. Dağıstanlılar yıllar önce bu bölgede kök salmışlar ve dövüş yetenekleri göz önüne alındığında, yasadışı dövüş geceleri düzenlemeleri gayet mantıklıydı. Magomed yaptı

dövüşçüleriyle lanet olası bir banka. Teknik olarak kendi bölgelerinde olduğu için kârlarının bir kısmını mafyaya vermek zorundaydı, ancak İrlandalılar ukalaydı ve Dağıstanlıların o kadar da fazla kazanmadığını varsayıyorlardı.

Callahanlar boks dövüşlerinin dövüş piyasasının sahibi olduğunu varsayıyordu. Ama birisinin bir pisliği boğmasını izlemek varken kim boks izlemek isterdi ki?

Kenji'yi köşeye sıkıştırmak eğitim ortağıma ihanet etmek gibi gelmişti ama Zabit bunu atlatacaktı. Asıl ilginç olacak olan Magomed'le karşılaşmamızdı. Kenji'ye odaklanmak için tüm bu düşünceleri zihninden uzaklaştırdım.

Bana doğru yürürken kara kaşlarını çattı.

"Seni köşeye sıkıştırıyorum. Şimdi odaklan. Adamın benzin deposu var, o yüzden kendini yorma. Gerekirse mesafeyi uzatabilir. Ama genelde bunu yapmaz çünkü adamları bir hamlede yakalar ve sonra onları hırpalar. Çift bacağı tercih ediyor, sen de onları kullan. Umarım yer oyunun iyidir. Ayakta durma oyunun varsa daha da iyi olur ama bu herif o konuda da iyi," dedim ve hakem onları ortaya çağırmadan önce elimden geldiğince bilgi vermeye çalıştım.

Kenji'nin yüzü o kadar komikti ki keşke fotoğrafını çekseydim dedim. Çünkü bana sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bakıyordu. Bütün bunları nereden bildiğimi sormaya fırsat bulamadan hakem seslendi.

"Beyler, ortaya gelin ve el ele tutuşun."

Yüzü kapandı, şaşkınlıktan acımasız bir katile dönüştü. Aradaki fark o kadar keskindi ki kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bana bakışındaki bir şey beni onun için daha az endişelendirdi ve Zabit için daha çok endişelendirdi.

Raundun başladığını gösteren bir ding sesi duyuldu ve birbirlerinin etrafında dönen bu iki yırtıcıdan başka her şey kayboldu. Birbirlerini hissettiler, çalımlar attılar ve erişimlerini ve tepkilerini test ettiler. Zabit beklemekten yoruldu ve bir yumruk attı, ancak Kenji bunu sorunsuzca engelledi ve kendi yumruklarından birini gönderdi. Bu hareket, atmaya hazırlandığı bacak tekmesi için bir kılıftı. Tekme yere indiğinde yüzüme kocaman bir sırtma yayıldı. Görünüşe göre Kenji çok sert tekmeler atıyordu çünkü Zabit'in kaval kemiği hemen kırmızıya boyandı.

İkisi tekrar daire çizdi. Zabit savunmasını aşp çenesine bir yumruk indirdiğinde değişiklik Kenji'nin yüzünü görüş alanıma soktu. Nefesim ciğerlerimde tekledi. O yumruğu hiçbir şey olmadan alabilmeliydi.

Ama bu, sinirlerimin boğazımdan yukarı tırmanmasını engellemedi. Dili kanlı dudağımda gezinip gülümsediğinde sinirlerim kaynayan bir ateşe dönüştü. Alnının üstündeki kesikten kıpkırmızı bir sıvı sızıyordu ama *aç* görünüyordu. O da benim gibi şiddeti seviyordu. Onu kana susamış görmek beni tahrik ediyordu, ki bu onun köşedeki adamı için hiç de uygun değildi.

Zabit, bir sonraki kombinasyonu savunulduğunda kendi bacak tekmesini fırlattı.

"Lanet tekmeleri kontrol et Kenji," diye bağırdım, yüzüm neredeyse kafesin içindeydi. Zabit'in hareketlerinde hafif bir kekeleme oldu.

Artık burada olduğumu biliyor.

İkisi de yumruk ve tekme yağmuruna tutulurken kalabalık çılgına döndü, ikisi de fazla ilerleme kaydedemedi. Eşit bir maçtı, bu da Kenji'nin çok iyi olduğu anlamına geliyordu.

"Çift bacağa gidiyor," diye o kadar yüksek sesle bağırdım ki boğazım zorlanmaktan ısındı. Sesim muhtemelen bundan sonra kesilecekti.

Zabit'in düzenini anında fark edebiliyordum. Bildiğim her şeyi bana o öğretmişti ve ben de onun taktikleri yüzünden o kadar çok sırtüstü düşmüştüm ki artık bu konuda uzmandım.

Kenji beni duymuş olmalıydı, çünkü sonraki anların ağır çekimde gerçekleştiğini hissettim. Duruşunu ayarladı ve bir sonraki hamlesini güçlendirmek için kalçalarına yüklendi. Kenji'nin yüzünde ukala bir gülümseme belirirken Zabit eğildi ve tam Kenji tekmesini atarken ileri atıldı.

Düştü.

Zabit silah sesine benzeyen bir gümbürtüyle yere düştü. Lanet bir kafa tekmesiyle nakavt oldu.

Heyecandan kendimi kaybediyordum. Kafesin tepesi karnımı ısırırken kendimi fırlattım ve bir manyak gibi *hadi gidelim* diye bağırdım. Dudaklarım dudaklarıma çarptı ve Kenji dilini içeri sokarken bakır tat alma tomurcuklarımı doldurdu. Bir tutku karmaşası içinde birbirlerinin yanından kayarak geçtiler, hâkimiyet için savaşıırken dişlerimiz birbirine çarpıyordu. Sanki birbirimizi tüketmeye çalışıyorduk. Kanlı elleri saçlarımı sardı ve kendi elleriyle alnıma dokundu.

"Seni lanet olası mücevher kadın." Ağzı tekrar benimkini buldu. Öpücüklerin saldırısı başımı döndürdü. "Göründüğünden çok daha fazlasısın, değil mi?" diye sordu, kazanma anonsu için ortada durmak üzere kafesten çekıştırilirken.

"Ve yeni, Azrail Kenji Jirocho." Tam ona göre bir isimdi.

Anons biter bitmez Zabit silahını çekip yanıma geldi. "Hey, ne yapıyorsun lan sen?" diye sordu şakayla karışık. Ama Kenji onu kafesin metaline doğru ittiğinde onun için hazırladığım övünme pencereden dışarı çıktı.

"Onunla nasıl konuştuğuna dikkat et çünkü ben orada kibar davranıyordum. Eğer ona saygısızlık edersen seni kalıcı olarak yerin dibine sokarım," diye tehditkâr bir şekilde fısıldadı ve kırmızı tükürüğü dövüşçünün göğsüne indirdi.

Kenji'nin patlamasına verilecek en uygun tepki dehşete kapılmak olurdu ama bunun yerine, sahiplenme ve saldırganlık gösterisi yüzünden tozluklarım sırlıslam olmuştu.

Zabit'in elleri bu tehdit karşısında teslimiyetle havaya kalktı. "Hey, dostum, saygısızlık etmek istemem. Ve alınma ama Scar'a saygısızlık etseydim, beni kendisi yerin dibine sokardı. Bunu onun için senin yapmana ihtiyacı olmaz."

Kenji'nin onu tutuşu gevşedi ve bana sorgulayan bir bakış fırlattı. Zabit bu değiş tokuş karşısında kıkırdadı.

"Bu bir sonraki sorunun cevabı. Sana henüz taktiklerini göstermedi. Benim hakkımda içeriden bilgi sızdırdığına göre, işte onun hakkında biraz bilgi: Topuk kancalarından kurtulma konusunda berbattır," dedi Zabit, gözlerinde eğlenceyle.

"Hey." Bu doğrudu ama lanet olsun, bir şey söylemesine gerek yoktu, özellikle de birazdan olacıklardan sonra. Gözlerim hâlâ şaşkın bir ifadeyle orada duran Kenji'ye kaydı.

Spikerin sesi konuşmaların üzerinde bir kez daha gürledi. "Bayanlar ve baylar, bu gerçekten de özel bir gece. Yeni şampiyonunuz sadece unvanını korumak zorunda değil, aynı zamanda bunu tanıdık bir yüze karşı yapacak. Onun bir kadın olması sizi yanıltmasın. O bir katil."

Anlayış ve ardından korku Kenji'nin yüzüne yayıldı. Zaten kavgadan dolayı kızarmış ve terlemiş olmasaydı, bu açıklamanın işe yarayacağından emindim.

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde, başı titriyordu.

"Hayır mı?" Saçlarımı omuzlarımdan hafifçe sarkan sıkı bir örgü şeklinde düzeltirken sordum. "Magomed'le buluşmak istemiyor musun? Bunun gerçekleşmesi için ikimiz de savaşmalıyız."

Yüzündeki renk soldu ve yutkunmakta zorlanıyormuş gibi boğazı düğümlendi. Damarlarımda bir ateş yanarken kalbim çırpındı. Elbette, umursaması güzeldi ama ben kırılğan bir çiçek değildim.

"Burada işler böyle yürür Kenji. Patronla tanışmak istiyorsan dövüşmek zorundasın. O gece." Kafesin basamaklarına doğru yürüdüm. "Ciddiymişsin gibi vur bana, Kenji. Derimi yüzüp sonra da onu kucaklayacak kadar taşaklı olan adam nerede?"

Ateş ve kaos.

Az önce benden esirgediği tepki gözlerinde parladı. Kaslarını bir o yana bir bu yana gererken boynundaki tendonlar esnedi ve yerinde zıplamaya başladı. Kalabalık, tavrındaki bariz değişiklik karşısında kükredi. Muhtemelen bir kan banyosunu reddetmekten korkuyorlardı.

Spikerin emrettiği gibi merkeze doğru ilerledik.

"Seni kanatmamı mı istiyorsun, u f a k l ı k ?" İnanılmaz derecede kibirli görünüyordu ve bu, içimde nem birikmesine neden oldu. Kan kulaklarımda uğulduyor, kalabalığın sesini bastırıyordu. Tek odağım önümdeki adamdı. Kan sıçramış vücudu ve yarılmış dudağından sızan kıpkırmızıyla kişileşmiş bir iblis, tıpkı onun benim vücudumdaki kesige yaptığı gibi

Uyluk.

Benimki henüz yırtılmamış ve morarmamış olan ellerimize dokunduğumuzda bakışlarımı ona yönelttim.

"Bana *hissettirmeni* istiyorum, Kenji."

Sözlerim onu çok etkiledi. Ne demek istediğimi anlamıştı. Şiddetin verdiği heyecan hiçbir ilacın yeniden yaratamayacağı bir şeydi ve Kenji ile şiddetin en sevdiğim kafa haline gelmek üzere olduğunu hissediyordum.

Ben köşeme çekilemeden eli boğazıma dolandı ve konuşurken dudakları dudaklarıma yapıştı. Dokunduğu yerleri yalayan sıcaklık, kızgın bir demir gibi cızırıyordu.

"Benimsin. Sen benimsin, Scar."

Dişlerini batırdığı noktadan acı yayılırken, elektriksel bir zevk sarsıntısı doğrudan klitorisime vurdu. Kalabalık, ringde akan şiddetli cinsel enerji karşısında çılgına döndü.

"Biliyor musun," diye seslendim köşeme çekilirken, "kazananın kaybedeni ringde siktiği böyle videolar olduğuna eminim," dedim ayak parmaklarımda üzerinde zıplayarak.

Yüzünde arsız bir sırıtiş belirdi. "Seni burada herkesin önünde becermemi mi istiyorsun Scar?"

"Seni sikenin ben olmayacağımı varsayman büyük cesaret," diye karşılık verdim tam *kavga* çağrısı yapılırken.

Birbirimizin etrafında döndük, ikimiz de çalımalar attık. Onu beklemeli, açık bulmaya çalışmalı ve sonra sert ve hızlı bir şekilde saldırmalıydım. Benden daha uzun boylu ve kiloluydu. Bir bacağımla fırlattım ve Zabit'in daha önce vurduğunu gördüğüm yerden kalçasına vurdum. Vuruştan sonra duyulabilir bir homurtu çıkardı ve ben de onun şaşkınlık parıltısına sııttım.

Beni hafife almalarına bayılırdım.

İç tarafına doğru ilerlediğimde sağ kroşesini yakaladım. Orada oluşacak çürüğü hissedebiliyordum ama aldığım risk işe yaradı ve karnına bir darbe indirerek beni başka bir şeyle yakalayamadan dans ederek uzaklaştım.

"Ateşle oynuyorsun ufaklık," diye alay ederken bacağımla fırlattı ve Zabit'i düşürdüğü hareketin aynısıyla kafamı hedef aldı. Bu seferki hamleyi engellediğimde ön kolumu yakaladı ve öyle sert vurdu ki dişlerim kafamın içinde takırdadı.

Tekmenin çok acıtması önemli değildi. Yüzümdeki aptal gülümsemeyi hissedebiliyordum. Çenesine bir aparkat indirdiğimde Kenji'nin bana verdiği gülümsemenin aynısıydı bu. Az önceki kesiğı daha da açıldı.

"Kana bulanmış halin çok seksi Kenji," dedim, beni aşağı indirirken dudaklarımı yalayarak.

"Yalayarak mı çıkaracaksın?" diye sordu etrafımda dönüp zırhımda bir çatlak ararken.

"Oh, bir şey yalayacağım."

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz hata olduğunu anladım çünkü yüzüne çelik gibi bir kararlılık yerleşmişti. Bu dövüşü çabucak bitirmesi için ona motivasyon vermiştim. Kenji yere sermek için ileri atıldı. Ön kollarım omuzlarına saplandı ve geri çekilmeye çalıştı ama o vahşi bir hayvan gibiydi ve kolları uzanıp kalçalarımın arkasından tuttu ve beni öne doğru çekti.

Bu hareket bana bacaklarımı onun beline dolamaktan başka bir seçenek bırakmadı. İleri atılarak beni kafese doğru sıkıştırdı. Nefesi yüzümde geziniyordu. "Şu anda çok tahrik oldum, Scar. Senin gibi bir kadın nerede saklanıyordu?"

Dudaklarını dudaklarıma yapıştırıp dilini içeri daldırırken cevap vermeme fırsat vermedi. İnsan kalabalığının önünde beni sahiplendi. Sırtı kafese dönük olacak şekilde bizi çevirirken elleriyle kıcımlı yoğurdu. Öpüşmelerimiz de kavgamız kadar acımasızdı, dillerimiz ısırıkça ısıırıyordu. Şehvetin içinde o kadar kaybolmuştum ki kıcıma yaptığı iki dokunuşu zar zor hissettim.

Kavgayı onun başlatmış olması umurumda bile değildi. Bu adamdan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 30

KENJI

İYİ BİR ÇOCUK GIBI ONUN İÇİN DIZLERİMİN ÜSTÜNE
ÇÖKECEĞİM.

O LANET OLASI BİR MUAMMAYDI.

Buraya geldiğimizde, dövüşlerin etrafında neden bu kadar rahat görüldüğünden emin değildim. Dağıstanlılarla antrenman yaptığını asla tahmin edemezdim. Heyecandan bir ürperti omurgamdan taşaklarım doğru fırladı.

İyi ki eşofmanımı giymiştim, yoksa herkes sikimi bedavadan görebilecekti.

Gözlerim ona kaydı. Etrafımda savrulmasını isteyeceğim bir kadın olmamıştı. Ama bu vahşi İtalyan?

"Aletin sertleşiyor, Kenji. Memelerimi mi hayal ediyorsun?" diye sordu gözlerime bakmadan.

Alçak ışıklı bir koridorda takip ettiğimiz iki adamın beni duymasını istemediğim için eğildim. "Hayır, dizlerimin üzerine çöküp iyi bir çocuk gibi o amcığı yalamayı düşünüyorum," diye fısıldadım, dengesini kaybettiğinde elim onu sabitlemek için dışarı fırladı.

Kavga etmek ve sevişmek el ele gidiyordu ve bu toplantıyı yaptığımız için çok kızgındım çünkü onun içinde taşaklarına kadar olmak istiyordum. Ofisin kapısı açıldığında fantezim bozuldu.

Yoluna devam et, Kenji. Sonra onu korkutabilirsin.

Önümden itti, mekâna aşınaymış gibi içeri girdi. Ve ringde olanlardan sonra, öyle olduğu açıktı.

"Scar, Zabit'in dizini tedavi ettirmenin, senin beni bir ton paradan mahrum bırakmanı içermeyen başka yolları da var."

Magomed'in sözleriyle irkildim. Planımızı kabul etmesine ihtiyacımız vardı; aksi takdirde boku yerdik. Parasını alarak onu kızdırmak

Bu potansiyel ortaklık için iyi bir başlangıç. Ama Scar'ın yanına geldiğimde, gözlerinin sevgiye benzer bir şeyle parıldadığını fark ettim. Bu da tabii ki ruh halimi bir anda değiştirdi. Artık o herifle çalışmak istemiyordum; adamı şişlemek daha iyi bir fikir gibi geliyordu.

Scar masanın karşısındaki yıpranmış deri koltuğa uzandı ve ayaklarını altına alarak rahatına baktı. Saldırmaya karar vermeleri ihtimaline karşı ayakta durmaya çalışmamla tam bir tezat oluşturunuyordu.

"Hatırladığım kadarıyla aylar önce bunu düzeltmesini önermişim. Ama işte buradayız ve salak hâlâ onunla dövüşüyor. Rakibini köşeye sıkıştırdığım için şanslısın," diye karşılık verdi ve Magomed'e sanki azılı bir suç lordu değil de huysuz bir çocukmuş gibi parmağını salladı.

Dövüşten bahsedilince şeker rengi gözler bana çevrildi. Temas kurduğumuzda Scar için taşıdıkları sıcaklık kayboldu. Muhtemelen bu bakışların erkekleri korkutmasına alışkındı.

"Evet." Bu kelime kuşkuyla sarılmıştı. "Bana bir toplantı istediğinizi söylediler," dedi, dikkati tekrar Scar'ın üzerindeydi.

"Görüşmeyi *ben* istedim." Yumruklarım iki yanımda kenetlenirken kelimeler amaçladığımdan daha sert çıktı. Neyse ki, parmak eklemlerimin üzerinde uzanan kırık derinin acısı zihnimi temizledi. Olumlu bir sonucun çok önemli olduğunu hatırlamam gerekiyordu.

Cevabımla gerildi, ellerini kavuştururken parmak eklemleri beyazlaştı, sanki ses tonuma misilleme yapmaktan kendini alıkoyuyordu. İç çekerek sandalyesinde arkasına yaslandı, rahatmış gibi davrandı ama omuzlarındaki gerginlik farklı bir hikaye anlatıyordu.

"Artık bir tane var. Ne istiyorsun?"

Scar benim yerime, "Yeni bir rejim altında nasıl olmak istediğini bilmek istiyor," diye cevap verdi.

Magomed'in gözlerinden vahşi bir neşe yayılıyordu. Bu bölgeyi kontrol eden İrlandalı kalleşlere cevap vermeme fikri hoşuna gitmişti. Başını bana doğru çevirdi, yüzünde yanan bir ilgi vardı. Kaşından ağzının köşesine kadar sivri bir yara izi vardı ve daha önce kırıldığı belli olan burnu dümdüzdü. Tıkalı kulaklarına bakan biri, hayatı boyunca birçok kavgaya karıştığını anlayabilirdi. Yakına doğru eğilirken ellerini masaya vurdu.

"Demek söylentiler doğruymuş. Yedek varisler kendi kanlarına ihanet etmişler." Sözlerini kuru bir kahkaha takip etti.

"Кровь ничего не решает," diye tükürdüm. Kalın kaşları konuştuğum Rusça karşısında şaşkınlıkla saç çizgisine çarptı.

O ve ben birbirimize bakarken Scar bacaklarını çözdü. Hareketleri o kadar zarifti ki, kasları saldırıya hazırlanmak için gerilirken bana bir vaşığı anımsattı. Vücudu Magomed'le yüzleşmek için döndüğünde midemde çırpınmalar başladı. Niyeti çok açıktı; beni arkasına almıştı. Magomed onun bu sessiz açıklaması karşısında eğlenerek bir of çekti ve dudakları hafif bir sırıtışa dönüştü.

Onu getirmek planladığımızdan da iyi oldu çünkü Dağıstanlıların başka türlü bizimle ortaklık kuracaklarından emin değildim.

"Kan hiçbir şeye karar vermez," diye tercüme etti, cümlelerin tadını ağızında lezzetli bir şeymiş gibi çıkararak. "Görünüşe göre burada hepimiz piçiz, değil mi?"

Scar'ın vücudu kaskatı kesildi.

"Eğer avantajları varsa ilgileniriz," diye cevap verdi, koltuğunda geriye doğru uzanarak. Sesi duygudan yoksundu ama bulunduğum noktadan dizinin masasının altında nasıl zıplamaya başladığını görebiliyordum. Bu gergin titreme bana bu anlaşmanın yürümesini istediğini söylüyordu.

"Dörtlü'yü sakat bırakacağız, her şeylerini ellerinden alacağız. Paralarından başlayarak. Mafyaya paylarını vermeyi bırakmanızı istiyoruz," diye yanıt verdim.

"Ya paralarını istemeye geldiklerinde? O zaman ne yapacağım, ha? İtaatsizlikten dolayı ellerine sopayı vuracak kişi sen mi olacaksın?" diye alay etti, bu sözler açıkça önceki deneyimlerini anlatıyordu.

Ama bu benim sorunum değildi.

"O zamana kadar planlarımız çoktan harekete geçmiş olacak." Avuç içlerimi masasının üstüne vurdum ve ani hareketle seğirmesine neden oldum. "Bunu duy, Magomed. Bu ortaklığı bir kez teklif ediyoruz. Eğer istemiyorsan, gerçekten umurumda değil. Sadece omuzlarından alacağım daha fazla kelle olacak."

Üç adam da yüzümdeki ifade karşısında soluklaştı. Hayatın kutsallığını umursamamanın ürpertici soğukluğu. Kimse benim ahlaki pusulama güvenmemeliydi, çünkü pusulam düzgün çalışmıyordu.

Saç çizgisi boyunca boncuk boncuk terler birikti ve boğazı düğümlendi, ama dikkatini benden ayırıp sessizce bu alışverişi izleyen Scar'a yöneltmeyi başardı. Vücut dilindeki hiçbir şey bana o güzel zihninde neler döndüğüne dair ipucu vermiyordu.

"Aynı şartlar size de verildi mi?"

Kendi isteğın dışında mı onlarla birliktesin? Gerçekten sormaya çalıştığı şey buydu. İşin kötü tarafı, bu onun durumuyla ilgili doğru bir yorumdu ama yine de tüylerimi diken diken etti. Bizimle olmasını istemiyordum çünkü buna zorlanmıştı. Burada benimle olmasını istiyordum çünkü kendisi istiyordu.

Cevabını beklerken ciğerlerimdeki hava durdu.

"Ben yeni Bayan Caleb Callahan'ım," dedi başını yırtıcı bir hareketle eğerek.

Dövüş kulübü sahibi bir kahkaha attı. "Hâlâ siki var mı?" "Zar zor. Bir topu eksik," diye cevap verdi, yüzünün önünde sırtarak tekrar ciddileşti. "Artık oyun yok. Katılacak mısın, katılmayacak mısın? Bu bölgenin kontrolünü ele geçirdiğinizde payınız yüzde elliden yetmişe çıkacak."

Onun küçümseyici alayları ve el sallamaları beni kıpkırmızı yapmıştı. Katanamın ucu pamuklu tişörtünü deldiğinde çığlıklar yükseldi, beyaz lifler göğsünden sızan kanı emdi.

"Yetmiş al, yoksa ona saygısızlık ettiğın için dilini koparırım," diye ısırdım ellerini teslimiyetle kaldırırken.

"Alacağız. Ve saygısızlık yoktu. Scar aileden biri ve o da bunu biliyor. Eğer o siz üçünüze sadakatini gösteriyorsa, biz de göstereceğiz. Ama Dörtlü'nün yaptığı lanet olası hataları yapıp *bize* saygısızlık etmeyin," dedi gözleri sertleşerek.

Bakışmamız sadece birkaç gergin an sürdü ama duruşundaki hiçbir şey yalan söylediğini göstermiyordu.

"Yapmayacağız. Size iyi bakılacak. Bu bilgi bu odadan dışarı çıkmayacak. Anladın mı?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

SCAR

ERKEKLER İÇİN MEMELER NEYSE KADINLAR İÇİN DE GRI EŞOFMANLAR VE PENIS IZLERİ ODUR

ÇAKIL VE CAM AYAK ALTINDA ÇITIRDADI. Biz Ofisten arka kapıdan çıktım ve bunaltıcı gece havası ciğerlerime merhem oldu. Güya yeraltındaki arenadan temiz hava sirkülasyonu yapıyorlardı ama o beton tabut, şehrin dumanına kıyasla dağ çamlarının berrak oksijeni gibi bir tat veriyordu.

Bundan sonra nereye gideceğimizi sormak için ağzımı açtım ama kelimeler ağzımdan çıkmadı. Tanıdık bir silah sesi, tuğlalı sokak duvarlarında yankılandı. Kenji'den gelen gırtlaktan bir çığlık beni olduğum yerde durdurdu. Kolundan kan ve kumaş parçacıklarından oluşan bir sis patlarken zaman yavaşladı. Dünya boğuklaştı. Tek ses, kulaklarımdaki kan şırıltısı ve keskin nefes alışımıydı. Başladığı kadar hızlı bir şekilde, zaman ileri doğru akmaya başladı.

"Lanet olsun. Atla," diye seslendi ve kükreyerek canlanırken bacağını motosikletin üzerine attı. Kıpırmızı damlacıklar çakılları öpüp havuzlar oluşturdu. Bu manzara beni harekete geçirdi. Sırt çantamı çıkardım, dünyanın hacmi on kat artarken Sig'imi aramaya başladım. Elim sert kabzanın etrafına dolandı. Silahın ağırlığı doğal geldi ve duygularımı huzursuzluktan kontrol hissine dönüştürdü.

"Yürü lan Scar." Emri bir emir gibi bağırarak vermişti ama sözleri endişeyle doluydu. Endişesinin kendisi için olmadığı izlenimine kapıldım. Bu pisliklerin peşinden gitmemesinin nedeni de aynıydı. Yaralanmamı göze almak istemiyordu. Bacaklarım onun kaslı kalçalarının üzerinden kaydı. Önüne yerleştiğimde göğsünün sıcaklığı içime işledi; bu pozisyon garip ama gerekliydi.

"Bu da ne?" diye sordu.

Öfkeli bağırsıklarla iç içe geçen taban sesleri yaklaşıyordu. Korku, bir barajın patlaması gibi sistemimi doldurdu. Tepkime neden olan mermi yağmuru değil, bağırsıkların diliydi. İçgüdüler bedenimi ele geçirmiş, uzuvlarıma kendi atışlarımı nasıl geri göndereceğime dair doğru talimatları zorla veriyordu.

Geri tepme kolumda tatmin edici sarsıntılar yarattı. Acı dolu bir haykırış hedefimi vurduğumu söylüyordu. Öldürdükten sonra aklımdan geçen duygular hiçbir zaman korku ya da pişmanlık olmadı. İlk cinayetimden sonra bile. Bize ateş eden kişinin orada yattığını, kan toprağa sızıp onu sularken ciğerlerinin hava almak için fokurdadığını bilmekten memnuniyetten başka bir şey hissetmedim.

Kabil'in laneti gibi düşmanlarımın kanıyla toprağı lanetliyorum. "Siktir git Kenji. Diğer tara fa bakarsam ateş edemem," dedim, karanlık sokakta iki el daha ateş etti.

Lastikler gıcırdarken göğsü kahkahalarla gümbürdüyordu, motosikletin arka tarafı kaldırımda tutunmaya çalışırken savruluyordu. Böyle anlarda kafamın ne kadar karışık olduğunun farkına varıyordum. Çünkü sistemimde dolaşan korku değildi. Heyecandı. Heyecan için yaşıyordum. Kenji de aynı şekilde hissediyor gibiydi çünkü trafikte son sürat ilerlerken altımdaki çıkıntı sertleşti, yeterince uzaklaşana kadar mermiler uçtu. Aramızda sadece birkaç kat kumaş vardı ve ben gerçekten istediğim yere daha fazla temas edip edemeyeceğimi görmek için hafifçe kıpırdandım.

Motosiklet, yolcunun sürücünün üzerine binmesi için tasarlanmamıştı ama çatı katına geri dönerken bunu başardık. Peşimizden kimsenin gelmediği belli olunca, Kenji'nin omzumun üzerinden görebilmesi için başımı yana doğru eğerek ona yaklaştım. Gömleğinin kumaşı tenime sürtündü ve bisikletin bacaklarımın arasında çıkardığı gümbürtü vücudumu ürpertti. Tabii ki, vurulmak libidomun düşmek yerine tavan yapmasına neden olmuştu.

Kenji özel asansörün hemen önündeki yerine yanaştı. Motoru durdurduğunda nefes darlığı belirginleşti ve bana darbe aldığını hatırlattı. Endişe ciğerlerimi tırmaladı ve elimi yavaşça yaralı koluna dolayarak motosikletten indim.

"Motordan in Kenji, böylece koluna bakabilirim," dedim kana bulanmış kumaşı açarak. Ben silahımı almakla meşgulken gömleğinin bir kısmını yırtmış olmalıydı. Henüz cevap vermemişken kafamı kaldırıp ona baktım. Kaskı hâlâ takılıydı ama siperliği kaldırılmıştı. Espresso gözleri

Kaşları hafifçe çatılmış bir şekilde bana baktı. Yüzündeki ifadeye anlam veremiyordum, bu da kalp atışlarımın panikle hızlanmasına neden oldu.

"Acı çekiyor musun? Aptalca bir soru. Vurulmuşsun. Sıyrıklar çok acıtıyor." Kaskının altından tutup kaldırdım. "Al, sana yardım edeyim." Sözlerim amaçladığımdan daha aceleyle çıkmıştı çünkü kendimi kontrol edemediğimi hissediyordum ve o da herhangi bir geri bildirim vermiyordu.

"Gerçekten umurunda mı?"

Sorusu beni hazırlıksız yakaladı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Elimin tersini hemen alnına koyarak sordum. Rutubetliydi ama çılgınca bir şey değildi ve o kadar kan kaybetmemişti.

"Yani," dedi elimi tutarak, "iyi olup olmadığımı gerçekten önemsiyorsun."

Neden bahsettiğini hâlâ tam olarak anlayamamıştım. Tabii ki vurulmuş olmasını önemsiyordum ve bunu ona da söyledim. Yüzüne kocaman bir sırıtış yayıldı.

"Motordan in Kenji. Neyin var bilmiyorum ama seni yukarı çıkarıyorum çünkü sanırım şoktasın." Sağlam kolunu çeğiştirerek motosikletten inmesine yardım ettim. O anda karşımda duruyordu, ağzı ağızıma yapışmış, eli saçlarıma dolanmıştı. Bu öpücük diğerlerinden farklıydı. Bu öpücük kalbimin etrafını sarmış ve onu bırakmayı reddediyordu.

"Caleb ve Niko dışında hiç kimse yaralandığımda benimle ilgilenmedi," diye fısıldadı. Yüzünde beliren duyguyu şimdi fark etmiştim. Şu anda ses tonundan damlayan duyguyla aynıydı: hayranlık.

Adrenalinin etkisiyle donup kaldım.

Genel olarak duygulardan kaçınıyordum ama bir başkasının duygularıyla ne yapacağımı bilmiyordum. Hayatım otomatik pilotta geçmişti. Bir görev tamamlandığında, ruhumu pençeleyen kırılma anı geri püskürtmek için hızla başka bir görevle doldururdum. *Hissettiğimi* kabul etmek için durmak, içimde akan uyuşukluğu kapatmak anlamına geliyordu. Maskem o kadar uzun süredir takılıydı ki, altında kim olduğumu ya da onu çıkarmanın sonuçlarıyla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

Nasırlı parmaklar gözyaşı lekeli yanaklarımı okşadı.

Ne zaman ağlamaya başlamıştım?

Gözlerim karşımdaki acı verici yakışıklı yüze odaklandı. Anlayış ifadesi o kadar belirgindi ki sanki kelimeleri yüksek sesle söylemişim.

"Birinin içeri girmesine izin vermekte sorun yok. Eskiden bunu da tek başıma yapmam gerektiğini, duygularımı bastırmanın beni aşkın ve kaybın acısından kurtaracağını düşünürdüm. Ama kurtarmıyor. İtip kaktığın her şeyin baskısı patlamadan önce o düğmeyi sadece bir süreliğine çevirebilirsin." Başparmakları yüzümde gezinirken tüy gibi hafıftı. "Başladığımız yoldan sonra beni önemsemene şaşırdım. Bırak ben de seni önemseyeyim."

Bu bir soru değildi ve cevap verip vermemem de umurunda değıl gibiydi çünkü beni asansöre çekti ve yanına yatırdı.

Kapılar açıldığı anda iki çift göz üzerimizdeydi ve Kenji'nin yüzünün ne kadar solgun olduğunu ve bir kez daha kolundan aşağı damlamaya başlayan kanı fark etmeleri sadece bir saniye sürdü.

"Bir ilk yardım çantasına ve dikiş dikmek için elinizde ne varsa ona ihtiyacım var," dedim, sesim benzer durumlarla karşılaştığım zamanki sakinliğinde değildi.

Niko'nun iri cüssesi harekete geçip mutfakta kaybolurken çıplak ayakların beton zemine çarpma sesi duyuldu.

Konuşurken Caleb'in sesinde öfke titriyordu. "Ne oldu böyle? Sen iyi misin?"

Düşündüğümde daha hızlı bir şekilde önümde belirdi ve bedenimi onunkine çarptı. Geniş göğsünü mürekkep süslüyordu: "Kan hiçbir şeyi tanımlamaz." Kenji'nin toplantıda bahsettiği cümlelerin aynısıydı. Caleb öne doğru eğildi, elleri vücudumda gezinirken yoğun gözleri beni delip geçti.

"Bunu sana Magomed mi yaptı?" diye sordu. Sözleri keskin ve öfkeliydi ama altında gizli bir endişe vardı. Büzülmüş dudakları aşağı doğru çekilmiş, kaşları endişe içinde kıvrılmıştı.

Caleb'in varlığı her şeyi öylesine tüketmişti ki, Niko'nun Kenji'yi kanepeye çekip yarasıyla ilgilenmeye başladığını Kenji keskin bir nefes verene kadar fark etmemiştim.

Caleb varsayımlarda bulunmaya başlamadan ve silahlar yanlış yöne doğru ateşlenmeden önce gürültü zihnimi cevap verecek kadar temizlememe yardımcı oldu.

Niko'nun çalışmasını izlerken, "Hayır, Magomed değildi," diye cevap verdim.

"Bunu bilemeyiz," dedi Kenji. Sözlerindeki şüpheyi duyabiliyordum.

Caleb'ın vücudu kelimenin tam anlamıyla öfkeyle titreşiyordu. Çenesindeki tik ve pazularındaki yumruklarının sıkılaşmasıyla kalbim daha hızlı atmaya başladı. Adam bu gece birini öldürüyordu ve eğer bu durumu çabucak aydınlatmazsam, bu benim arkadaşlarım olabilirdi.

Onun alanına yaklaştığımda çıplak göğsünün sıcaklığı üşümüş tenimi ısıttı. Göz temasını korumak için boynumu eğmek zorunda kaldım. Adrenalinimi ve arzumu artıran bir bakış attı. Aşağıya doğru süzüldü, sivri meme uçlarımı içine aldı. Tabii ki onun bu kadar vahşi ve tehlikeli olmasından etkilenmişim.

"Magomed'i tanırım. O bize saldırmazdı, saldıracak olsaydı da bunu ofisinde yapardı. Bu saldırıyı o yapmadı."

Sessizlik odada ağır ağır asılı duruyor, tüylerimi diken diken ediyordu. Aşağıdaki kulüpten gelen alçak mırıltı, bu anın zaman içinde dondurulmadığının tek işaretiydi.

Aramızdaki bağlantıyı kopardım, uzaklara baktım ve bildiklerimi onlara söyleyip söylememeyi düşündüm. Dudaklarımdan yorgun bir iç çekiş çıktı. O kadar uzun zamandır tek başıyındım ki kontrolü başkalarına bırakmak zor geliyordu. İstedğim gibi tepki vermeyebilirlerdi ya da yalan söylediğimi düşünebilirlerdi ve o zaman onların öfkesinin merhametine kalırdım. Ama bunlardan herhangi birinin sonucunun ne olacağını merak edip durmak hiçbir işe yaramayacaktı.

"Bize kimin saldırdığını biliyorum," dedim. Sesim sessiz ama kararlıydı.

Caleb'ın her zamanki inanılmaz kibirli ifadesi yerini daha çok kafası karışmış küçük bir çocuğa benzeyen bir ifadeye bıraktı. Ama çok çabuk kayboldu. Yerini soğuk, acımasız bir ifade aldı, sanki tüm New York'u yakıp yıkmaya hazırmış gibi.

"Scar," dedi yüzümü ona doğru eğerek, "sen bizimsin ve bu ailede birbirimizi koruruz. Karıma ateş ettiği için kimi öldüreceğimi bilmezsem bunu yapamam." Gözlerinde zalim bir titreşim vardı. Hiç şüphe yok ki erkekler de tıpkı benimkiler gibi bu bakışlar altında soluyordu. Omurgam sertleşti, her bir omurum bir çubuk kadar düz olana kadar üst üste yığıldı. Caleb beni korkutmuyordu. Beni heyecanlandırıyordu.

"En azından bir tanesi için endişelenmene gerek yok." Caleb'in dikkati Kenji'nin tedavi edildiği kanepeye kaydı. Niko sıyrığı temizlerken Kenji yüzünü buruşturarak, "Bizim kız bir tane çıkardı," dedi.

"İtalyanca konuşuyorlardı," dedim kanepenin kadifemsi yumuşaklığına yerleşmek için hareket ederken. Öfkeli ayak sesleri peşimden geldi.

"Dominick ne halt düşünüyordu? Onu bizden uzak tutmak için onunla bir anlaşma yaptık," dedi Niko, Kenji'nin pazusunun üst kısmına gazlı bez sararken.

Burbon ve misk kokusu beni sararak başımı hafifletti. Caleb'in sarkan gri eşofman altını gördüğümde arzu içime işledi.

Hay sikeyim.

Erkekler için memeler neyse, kadınlar için de gri eşofmanlar ve penis izleri oydu. Gözümüze sokuldukları anda delirtirler ve ben de onların baştan çıkarıcı çekimine karşı bağışık değildim. Özellikle de Caleb'in şu anda sallamakta olduğu.

Kenji'nin kıkırdaması büyüğü bozdu. "Caleb, sen sikini suratına öyle asarken konsantre olamaz."

Caleb sanki vücutlarımızın ne kadar yakın olduğunu fark etmemiş gibi yorumuna baktı.

"Ama ağzı bir sikin üzerinde yukarı aşağı çalışırken harika hissettiriyor. Dilini sikin üzerinde gezdirmesi..." Niko gırtlığıma gömdüğü sikin anısını onaylayarak mırıldandı.

Sözleri yanaklarımı ısıttı ve kalbim kulaklarımda atmaya başladı. *Güm güm* sesleri neredeyse katlardan yükselen müzikle senkronize oluyordu. Nasıl olmuştu da bize kimin ateş ettiğini konuşmaktan benim ne kadar iyi sakso çektığimi konuşmaya başlamıştık?

Caleb'in gözleri arzuyla parlıyor, yumuşak dili alt dudağının üzerinde geziniyordu. O dilin bacaklarımda arasına gömülmesi fikri beynimi parçaladı. Bunu tam burada, seyircilerin arasında yapar mıydı? Hepsi dillerini etimin üzerinde gezdirmek ister miydi? Beni çıldırtmak için ağızlarını mı kullanacaklardı?

Şehvetin baş döndürücü kokusu odanın içinde dönüyor, nefes almayı zorlaştırıyordu. Birbirimizin kollarına düşmekten başka bir şey düşünmek zordu ama telefonumdan gelen tek bir zil sesi o anı paramparça etti.

Sesi duyunca yüzümden kan süzüldü. Telefonun çalmasının tek bir nedeni olabilirdi. Çılgınca sırt çantamı karıştırdım ve gizli bölmeyi işaretleyen dikişi aradım. Parmaklarım ocağın etrafına dolandı ve cevap vermeden önce nefesimi düzene sokmaya çalıştım. Arayanın kim olduğuna bakmaya gerek yoktu. Sadece

Bu numaraya sahip olan tek bir kişi vardı ve beni kızdırdığını bilmesini istemedim.

"Ryan. Senin o seksi sesini duymayı özlemişim," diye karşılık verdim, etrafımdaki erkeklerden yükselen homurtuları duymazdan gelerek.

Caleb telefonu almak için hamle yaptığında telefonu ulaşamayacağı bir yere doğru eğmek zorunda kaldım. Ayağımı kalçasının ve uyluğunun kıvrımına soktuğumda homurdandı, taşaklarına tekme atmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştı. Ona attığım bakış, yakıcıya tekrar uzanırsa ailesinin mücevherlerinin tehlikede olduğunu teyit etmek içindi. Yüzüne yapışan nefret dolu alaycı ifadeye gözlerimi devirdim.

Hiçbir alet Ryan'dan daha önemli değildi. O alet, bana nirvanayı tekrar tekrar nasıl göstereceğini bildiğinden hiç Çüphem olmayan üç günahkâr ve seksi adamdan birine ait olsa bile.

Ryan'ın şehvetli İspanyol aksanı dikkatimi yeniden topladı. "Scar, senden bir iyilik isteyeceğim. Ama senin mekanlarından birinde buluşmamız gerekiyor."

Ses tonundaki sıkıntısızlık kalbimi saran korkuyu gevşetmeye yardımcı oldu ama benim güvenli evimde buluşmak istemesi endişe vericiydi. Bu da kulübünün tehlikede olduğu anlamına geliyordu. Bakışlarım adamlara kaydı, onların dikkati beni boğuyordu. Bu konuşmayı bitirmek için diğer odaya geçmeme izin vermelerinin imkânı yoktu ve telefonu kapattığımda beni bu konuda sıkıştıracaklarından emindiler.

Gözlerimi kapattım, vermem gereken karar yüzünden dudağımı kemiriyordum ama Ryan buna değerci. Şimdi asıl soru şuydu: Bu üçü ona yardım etmeme izin verecek miydi, yoksa Caleb'in küvetinde cesetleri eritecek miydim?

İçimi çekerken telefonu elimden bıraktım. Sanırım bu üçü sırlarımla tanışmak üzereydi.

"Senin için her şeyi yaparım Ryan. Ama şu sıralar biraz pislik bir erkek sorunun var."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 32

CALEB

BAYAN. CALLAHAN, AĞZINI AÇ

Ses tonunda şefkatle başka bir adamın adını mırıldandığı anda tenime **karıncalanmalar yayıldı** ve öfke sistemime doldu.

Onun sevgisi sadece bize ait olmalı.

Kuruntuyla aklımı başımdan alacak kadar hararetle yanıyordum. Bu düşüncenin tamamen mantıksız olduğunu biliyordum ama umurumda değildi.

Topuğu kalçamın etine saplanmıştı ve telefonunu almak için bir girişimde daha bulunursam hayalarımın cezalandırıcı bir darbe indirmekle tehdit ediyordu. Niko'ya baktım, düşüncelerimi söze dökmeden ve dikkatini niyetimize çekmeden yansıttım. Bu lanet *Ryan denen* adamla konuşmak ve son günlerinin tadını çıkarması gerektiğini çünkü çok yakında onu öldürmeye geleceğimizi söylemek istiyordum.

Neden çantasında kullan at bir telefon vardı ki?

Gözleri bana doğru kaydı ve siyah kirpiklerinin arasından bana baktı. Dolgun dudaklarının köşeleri sinsi bir sırıtışla yukarı doğru çekildi. Belli ki benim hakkımda konuşuyorlardı ve sırlardan bıkmıştım.

Narin ayak bileğinden çektim. Bu hareket onu kanepeden aşağı kaydırды, sırtı koltuk minderine yaslandı. Ayak bileğini tutmaya devam ederek kendimi açık kalçalarının arasına soktum. Elim zarif boğazına dolanırken titredi, heyecandan nefesi kesildi.

Belli ki bu benim en sevdiğim tutamağımdı çünkü her zaman bu pozisyonda kalıyorduk; kalp atışları nasırlı avuçlarımın altında çırpınıyordu. Yutkunurken boğazı titriyordu. Her nefesini kontrol etmem onu hiç endişelendirmiyordu. Aslında bakışları şehvetli ve seksiydi. Orada kıpırdamadan yatıyordu ama karnı bükülmüş, kasları saldırmayı bekliyormuş gibi gerilmişti.

Onun üzerinde güç sahibi olmama *izin vermişti* ve bunun nedeninin, gücü benden geri alma düşüncesini sevmesi olduğuna dair içimde bir şüphe vardı.

Birine değer vermek, bir zayıflığa sahip olmak demekti. Zaten uğruna ölebileceğim iki tane vardı ama onların bu hayatı kaldırabileceklerini biliyordum. Ve onunla tanıştığım andan beri her yönden bana uyan bu güzel anomaliye bakarken, onun da bunu kaldırabileceğini fark ettim.

Kızgınlığım on kat arttı. "Küçük arkadaşına gitmen gerektiğini söyle çünkü kocan sikini boğazına sokacak."

Bu yorum, cinsel enerji yüklü havayı çatırdatarak ateşledi. Göğsü kabardı ve gözleri şimdi bir silahın namlusu kadar siyahtı, elektrik vücutlarımızda sarsılıyordu.

"Neler olduğuna bakmamı ister misiniz? Benim evimde buluşmanız gerekiyorsa kulübün tehlikede olduğunu tahmin ediyorum," diye cevap verdi. Hattın diğer ucundaki herifle konuştuğunu anlamam bir anımı aldı.

Gözleri benimkileri delip geçti. Gözlerinde heyecanla iç içe geçmiş bir meydan okuma titreşimi parıldıyordu. Telefonu kapatır kapatmaz bu küçük olay yüzünden cezalandırılacağını biliyordu. Konuşmaya devam etmesine izin vermemin tek nedeni, onu aramayı bitirmeye zorlarsam bize neler olduğunu anlatmasının hiçbir yolu olmamasıydı.

Kardeşlerimin bu konuda önderlik etmeme izin vermelerini takdir etmiştim ama onların da aynı derecede kızgın oldukları açıktı.

"Detayları sana mesaj atarım. Sen nereye gideceğini biliyorsun. Seninle orada buluşuruz."

Telefonu kapattığı anda sanki odadaki tüm oksijen çekilmiş gibi oldu. Deliliğin sınırında sallanıyor, ilk kimin harekete geçeceğini görmek için nefes nefese bekliyorduk.

Elimi kalçasından aşağı kaydırıp parmaklarımı amına bastırdığımda nefesi kesildi. Sanki hızlandırıcıya batırılmışım ve onun zevk dolu nefesi beni ateşe veren kibritin çakılışı gibiydi. Daha da ıslandı, başparmağımı klitorisinin üzerinde her çevirişimde tayıtı ıslatıyordu.

"Başka bir adamla konuşabileceğini sana kim söyledi, *karıcığım*?"

Soruyu parmaklarımı içine sokarak noktaladım, tayıtı birkaç santimetreden fazla içeri girmelerini engellediğini umursamadan. İçeri girdiğimde nefesi kesildi. Ama umurumda bile değildi.

Damlayan amcığında kumaşın sert sürtünmesini ve parmaklarımın onu zar zor becermesinin tatmin edici olmayan hissini hissetmeyi hak ediyordu.

"Siktir git Caleb. Kiminle istersem onunla konuşabilirim," diye ısırdı. Ellerime karşı çırpınırken sözleri gerilmişti, sıcaklığına daha fazla uzunluk katmaya çalışıyordu.

Kenji ve Niko'dan bir zevk iniltisi geldi. Birkaç dakika içinde ikisinin de siklerinin ellerinde olacağına bir milyon dolar bahse girerim. Paylaştığımız ilk kadın olmayacaktı ama son olacağını biliyordum.

"Kenji, hadi şu seksi göğüslere bakalım."

Neredeyse takla atarak kadının kanepede kıvrandığı yere doğru ilerledi. Elleri spor sütyenini kavradı, rahatsız edici kumaşı yukarı çekerek gözyaşı damlası göğüslerini ortaya çıkardı. Meme uçlarını çimdiklediğini, çakıllı tepelerini parmaklarının arasında yuvarladığını görmek, taşaklarıma bir şehvet ateşi gönderdi ve bir inilti kopardı.

Niko onun diğer tarafında belirdi, burnunun ucunu göğsünün eğiminde gezdirdi ve diliyle onu takip etti, Kenji'nin bakımlarını taklit ederken hassas deriyi emdi.

"Telefondaki kimdi? Ve ne istiyorlardı?" Uyarılmışlığı taytının üzerinden parmaklarımı kaplarken avuç içimi klitorisine bastırarak sordum. Kahretsin, yüzümü kalçalarının arasına gömmek ve onunla ziyafet çekmeden önce göt deliğinden klitorisine kadar yalamak istedim. Geçen gece tangasında kalan kalıntıları tatmak yeterli olmamıştı ama cezasını çekene kadar zevk almayacaktı.

Aletlerimizin boğazının yarısına kadar inmesi fikri neredeyse erken boşalmama neden oluyordu. Elim hareketsiz kaldı ve o da kaybettiği için inledi.

Kesik gözlerle bana baktığında ağzımı bir gülümsemeyle kıvırdım.

"Arkadaşım Ryan'ın bilgiye ihtiyacı var ve yarın Tucson'daki güvenli evimde buluşmak istedi."

Lanet olsun. Söylemesini beklediğim şey bu değildi. Hayal kırıklığı içimde çalkalanıyordu çünkü bunun daha derinlemesine bir konuşma olması gerektiği açıktı, ama taşaklarım onunla başladığım şeyi durduramayacak kadar kötü zonkluyordu. Bakışlarımı vücudunda gezdirirken gözlerimdeki küçümsemeyi gizleme zahmetine girmedim, duygunun ona yönelik olduğunu düşünmesine izin verdim. Ama kaşlarındaki tik beni açıkta ve çığ hissettirdi. Sanki küçümsemenin ardında ona karşı büyüyen sevgi yumağını görebiliyordu.

Aramızdaki bağ elektrikliydi - yokmuş gibi davranamayacak kadar yoğundu. Ve bu duyguda yalnız değildim.

Kardeşlerimin tenini yaladığı yerlerden memelerine tükürük bulaşmıştı. Niko sadece nefes nefese bırakacak kadar değil, aynı zamanda onu kendine ait olarak işaretleyecek kadar sert emiyordu.

Bizimki gibi.

Kendini beğenmiş sırtışı beni kızdırıyor, savaşan duygularımla alay ediyordu. Beni sinirlendirmesine izin veremezdim. Kontrol bendeydi ve o da ayaklarıma kapanacaktı. Parmaklarım ensesine dolandı, onu yukarı çekti ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırıp dilimi ağzına soktu. Dillerimiz sanki sevişiyormuşuz gibi birbirinin üzerinden kayıyordu. Üzerine eğildiğimde, neredeyse üstüne uzandığımda, açı nedeniyle sırtı garip bir şekilde kavislenmişti ama rahat olup olmaması umurumda değildi.

Geri çekildim, konuşurken başparmağımı kabaca alt dudağında gezdirdim. "şimdi o ukala ağzını sikeceğim. Anladın mı?"

Buz gibi gözleri ateşle parladı, cinsel ihtiyaç gözlerinde parladı.

"Oh, kocacığım. Ağzımda bir sik olması beni güçlü bir konuma getiriyor." Gözleri, her ikisi de siklerini ellerine almış olan Kenji ve Niko'ya kaydı. "Bir ara sen de denemelisin. Etrafta yeterince yarak var."

Kenji'den yüksek sesli bir inilti yükseldi.

Bu tepki Scar'ın ilgiyle dudaklarını ısırmasına neden oldu. Elim omzunu kavradı ve onu yere itti, böylece ayaklarımdan dibinde diz çöktü, günahkâr ağzı zonklayan sikimle aynı hizadaydı. Benim olmayan ellerim eşofmanımın kemerini çekiştirerek bacaklarımdan aşağıya, kalçalarıma takıldıkları yere kadar yırttı. Ereksiyonum yüzünde asılı duruyordu ve bu manzara karşısında dudaklarını yaladı, öne doğru eğilip ucumda parlayan prekumu yalayarak göz teması kurdu.

Beynimde mantıklı hiçbir düşünce kalmamıştı. İhtiyaç ve şehvetten oluşan bir kabuk gibiydim, her sinir ucum uyarılma hissini tetikliyordu.

"Aç şu lanet ağzını, Scar." Scar emri yerine getirdi. "İşte bu iyi bir kız. O boğazı dölle kaplayacağım."

şaftımın etrafını emdiği anda başımın belada olduğunu anladım. Kulaklarımdaki kan gümbürtüsü, ağzının uzun, yavaş vuruşlarla aşağı yukarı inip çıkan ıslak sesleriyle yarışuyordu. Kalın sikimi ağzına sokup çıkarırken zevk vücuduma yayılıyordu. Eli kalçamda geziniyor, ağır taşaklarımı yakalıyor ve avucunun içinde yuvarlıyordu.

"Siktir. Aynen böyle."

Niko şaftını yumruklayıp elini becerirken, "Onun senin sikinde boğulmasını dinlemek en ateşli şey," diye yorum yaptı.

Kenji onaylarcasına başını salladı, eli kendi sikinin etrafındaydı, bir yandan da kapüşonlu gözlerle Scar'ı dizlerinin üzerinde izliyordu.

Diğer ikisinin manzarasını seyrederken sikimin etrafında inledi. Bu ses kalçalarımı hızlandırdı. O da benim cezalandırıcı hızıma ayak uydurdu, gözleri kirpiklerinin arasından bana kilitlendi.

"Becer beni," diye inledim boşalırken ve ağzını doldurdum. Orgazmımın yoğunluğundan bacaklarım kopma tehlikesi geçiriyordu. "Ben söyleyene kadar yutmayacaksın."

Kalbimin etrafına sardığı ip daha da sıkılaştı. Onun içine, bedenine, zihnine ve ruhuna girmek ve asla ayrılmamak istedim. Kendimi o kadar derine gömmek istiyordum ki istese bile gidemezdi. Başını kaldırıp bana baktı, boğazı düğümlenirken gözlerinde yaramazlık parlıyordu.

"Seni lanet olası velet," dedim başımı sallayarak. Ne olduğunu anlayamadan bana çarptı, eli çenemi kavrarken beni kıkımın üstüne düşürdü. Ağzımı zorla açtı ve ağzıma tükürdü, sonra dilini içeri soktu.

"Tadını beğendin mi?" diye sordu dudaklarıma karşı.

Konuşamayacak kadar sersemlemiştim. Gerçi bunun olacağını tahmin etmeliydim. *Çok* itaatkârdı.

"Hadi şu damlayan amcığın icabına bakalım. Kanepede. Şimdi," diye bağırdı Niko, yanıma gelerek. Talepkâr ses tonuna kıkırdadım. Konu seks olduğunda ne kadar buyurgan bir sikici olduğunu unutmuştum. Minderin üzerine geri tırmanırken inledi.

Niko'nun iri elleri, sanki onu rahatsız etmişler gibi kızın pantolonunu çekip çıkardı. "Kalçalarını aç. Bize o güzel amını göster," diye talimat verdi.

Kız onun talimatlarını uygularken sikim zıpladı. Pembe amcığı şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeydi.

"Kahretsin, ıslanmışsın," dedi kalın parmaklarını kızın amına bastırarak. "Kenji, onun önünde diz çök."

Kenji'nin Niko'nun emriyle kalçalarının arasında süründüğünü görünce inledi. Bu onların dinamiği.

Niko önden gitti ve Kenji onu takip etti. Kaos ve kontrol.

Kenji dilini onun ıslaklığında gezdirdi, klitorisinin üzerinde döndürdü ve ondan düzensiz bir inilti çıkardı.

"Kenji gırtlığını sikerken ben de senin o daracık amını sikeceğim. Anladın mı Scar?" Niko dikkatini vermesi için çenesini kavrayarak sordu. Uzanıp onu kaldırdı, koltuğun şezlong kısmına taşıdı ve başı kenardan sarkacak, amı da sikinin girip çıkması için mükemmel bir pozisyonda olacak şekilde yerleştirdi.

Kenji onun önünde hareket etti, kalın ucunu dudaklarına sürterek prekumunu bulaştırdı. İki adam birbirlerine baktı ve kadını Aynı anda, ondan kesik kesik bir inilti çıkardı.

Taşaklarımı daha yeni boşaltmıştı ama ben yeniden sertleşmeye başlamıştım bile.

"Lanet olsun, Scar. Asla kaçamayacaksın," diye inledi Kenji, sikinin kızın boğazında kayboluşunu izlerken.

Niko'nun şaftı, ikisi senkronize bir şekilde çalışıyor gibi görünerek içeri ve dışarı pompalarken uyarılmasıyla parladı. Oda bir zevk senfonisi gibiydi.

"Çok mükemmel görünüyorsun, Scar. Onların yaraklarını çok iyi alıyorsun, bebeğim. Bizim iyi küçük fahişemiz," diye övdüm, elimi şaftımda yukarı aşağı hareket ettirerek onların hızına uydum.

Zaman yok gibiydi. Sanki aynı anda hem sonsuza kadar gidiyormuşuz hem de yeterince uzun değilmişiz gibi hissediyorduk. Gerçeküstü bir zevk hali.

"Kahretsin, boşalacağım," diye seslendi Niko, onu spermle doldururken vücudu tam bir titreme yaptı. Kenji birkaç dakika sonra kendi boşalmasını buldu.

Niko'nun hala amına gömülü olduğu yere doğru yürürken elimi daha hızlı ve daha hızlı pompaladım, şaftının etrafından cum sızıyordu. Bu manzara beni uçurumun kenarına itti ve kendi sıcak, yapışkan dölüm onun amına çarparak yarığından kıkına doğru kaydı.

Dirseğinin üzerinde doğruldu, göğsü kabarmış, gözbebekleri şişmişti. "Kenji, iyi bir çocuk ol ve beni temizle?" diye meydan okudu.

Niko ve ben onun geçmesine izin vermek için yoldan çekildik ve o da yüzünde şeytani bir gülümsemeyle dizlerinin üzerine çöktü. Kenji dilinin düz kısmını onun kalçasına bastırdı, Niko ve benden gelen birleşik salgıyı yaladı, sonra yarığına doğru ilerledi.

"Siktir. Tamamen boku yedik," dedim Niko'ya, o da başıyla onayladı.

Eğer onu karım yapmamış olsaydım, şu anda dizlerimin üzerine çöküp evlenme teklif ederdim.

Planlarımızı uygulama zamanı gelmişti, çünkü bu kadını lanet amcasına ya da babalarımıza kaptırmayacaktım.

Uyku beni saatlerce kaçırmıştı.

Niko kanepede kaçamağımızdan sonra hepimizi doyurmuştu. Niko'nun sikinin onun parlayan am dudakları arasında kaydığı görüntüler benimle alay ediyordu. Neden onunla seks yapmaktan kaçınıyordum ki? Şerefsiz amcasına hiç benzemediği açıktı ve ondan ne kadar nefret etmeye çalışsam da, bu duygu tamamen başka bir şeye dönüşmüştü.

Onun ateşli bakışlarını ve ipeksi dokunuşlarını özlüyordum. Hızlı dilinin sözlü olarak saldırma şeklini. Beyni o kadar keskindi ki, cephaneliğindeki bir başka bıçak gibiydi. Onu her düşündüğümde bir düğüm oluşuyormuş gibi görünen göğsümü ovuşturdum.

İpekli çarşafı tekmeleyerek üzerimden attım ve kendimi yatağımdan fırlatarak onun yatağına gittim. Her adımda kalbim daha hızlı atıyordu. Odasına yalnız gittiğimde ne diyecekti?

Onun duyguları benimkileri taklit ediyor muydu?

Yoksa damarlarında dolaşan tek şey nefret miydi?

Kapısı sessiz sedasız açıldı, şehir ışıkları odayı yatağının silüetini seçmeye yetecek kadar aydınlatıyordu. Uyuyan bedenine yaklaşıırken kalın bir şekilde yutkundum. Bal rengi dalgalar yastığının üzerine yayılmıştı, yüzü güzel bir sakinlik maskesiydi; yüz hatlarını tek bir endişe bile gölgelemiyordu.

Elimi uzattım ve parmağımın ucunu yüzünde gezdirdim.

Bileğime yapışıp beni öne doğru çekerken "Siktir," diye tısladım. Serbest kalan elim, onu ezmeme engellemek için yatak başlığına çarptı.

"Caleb?" diye sordu, uykudan sesi kısılmıştı.

"Evet, benim." Cevap verdim, yüzlerimiz o kadar yakındı ki naneli nefesi tenimi okşuyordu. "Şimdi şu lanet silahının namlusunu çenemin altından çeker misin lütfen?"

Uykusundan uyanırken bile bu kadar hızlı reflekslere sahip olması çok seksiydi. Eline şöyle bir baktı, sanki elini tuttuğunun farkında bile değildi.

silahı çekmişti. Belki de çekmemiştir.

"Özür dilerim. Alışkanlık işte," diye cevap verdi ve oturduğu yerden kalkarken Sig'ini yastığının altına geri soktu, sadece yaklaşmak istememe rağmen beni uzaklaşmaya zorladı. Çarşaf kucağında toplanmış, uyurken giydiği kıpkırmızı sutyeni ortaya çıkarmıştı. Meme uçlarını ancak örtecek kadar yukarı çıkan minik dantel kupların içinde kesinlikle günahkâr görünüyordu. Benim bakışlarım altında sertleşen meme uçları.

"Göğüslerime bakmayı bırak Caleb ve bana odama neden girdiğini söyle."

Gözlerimi onun açık gök mavisi gözlerine diktim. "Tam anlamıyla kapıyı açtıgımda buna zorla girme diyemezsin," dedim.

Dolgun dudaklarının kenarları parlak bir gülümsemeye dönüşürken bir kahkaha attı.

"Sanırım kendi çizgime karşı çıkamam, ha?" diye sordu, gözlerinde dans eden bir eğlenceyle. Genelde güzel yüzünü boyayan nefret eksikti ve kalbimde umut sızradı.

"Caleb?"

Yüzünü hafifçe kavrayıp eğilerek alt dudağını dudaklarımın arasına aldığımda sesi nefes nefese çıkıyordu. Dudağını bıraktığımda çıkardığı ıslak ses yarışlardaki bir silah sesi gibiydi ve bizi çılgınca bir öpüşme seansına sürükledi, dudaklarımız ve dillerimiz birbirini yutuyordu. O, isteyebileceğim her şeydi. İhtiyacım olan her şey.

Saçlarımı çeken ellerinin lezzetli yanması, dişlerini boğazımın yumuşak etine batırıp kopardığında doğrudan sıkime eklettik nabızlar gönderdi.

"Burada ne yapıyorsun Caleb?" diye sordu, az önce ısırıldığı yeri tırmalayarak.

Kelimeler boğazımda düğümlendi.

Tereddütüm karşısında geriye yaslandı, kaşlarını çattı. Başparmağımla çizgileri yumuşatmaya ve dudaklarına iffetli bir öpücük kondurmaya karşı koymam mümkün değildi.

"Ben bir aptalım, Scar. Her zaman bir kadını sevemeyeceğime, çünkü kadınların bu hayatı kaldıramayacağına inandım. Bu yüzden birini tekrar kaybedeceğimi düşündüm." *Sevgi* dediğimde gözleri büyüdü ama kelime seçimim hakkında çok derin düşünmemeyi seçerek devam ettim. "Sen her zaman sert ve yetenekli oldun ve korkularımı yatıştırabilecek tek kadının nefret ettiğim bir adamla aynı soyadını paylaşması beni mahvetti. Ama soyadının ne olduğu umurumda değil. Sen benimsin ve ben de

Eğer beni kabul edersen seninki," dedim ve ne düşündüğüne dair bir işaret bulmak için yüzünü izlerken nefesimi tuttum.

Alt dudağını kemirerek yüzümü inceledi.

"Soyadım öyleydi," diye cevap verdi, gözlerinde memnuniyet parlıyordu. "Ne?"

Yumuşak elleri çenemi kavradı. "Soyadımın ne *olduğu* umurunda değil. Çünkü ben artık bir Callahan'ım."

Dudaklarını yalayışını izledim, midem sıkıştıyordu.

Bu sözler beyin fonksiyonlarımı paramparça etti ve o vücudumun altında sıkışana kadar kontrolümü kaybetmeme neden oldu. Dudaklarım onunkilere çarptı. Yumuşak dudakları benimkilere doğru hareket etti, şehvetli okşamaları beni en sevdiğim viskiyle sarhoş olmuş gibi hissettirdi. Yüksek sesle dile getirmediğimiz tüm duygular her öpücükte aramızdan akıp gidiyordu.

"Seni güzelce ve yavaşça becermek istedim karıcığım, ama bunu yapabileceğimi sanmıyorum," diye homurdandım, çarşafın geri kalanını yırttım ve giydiği kan kırmızısı ipek tangayı gördüğümde inledim. İçini döllerimle doldurmama izin verdiği tanga.

"Dört ayak üstüne, karıcığım. Bu amcığış arkadan yemek istiyorum."

Sikiş diye inlerken karanlık bir şekilde kıkırdadım, onu istediğim pozisyona sokmaya çalıştım. Kıcının kürecikleri sikimi kaya gibi sertleştirmişti. Elim mükemmel etine sürtünüp acısını dindirdiğinde inledi. İpeksi kumaşı kalçalarından aşağı çekip, damlayan amına serin hava üflerken vücudu beklentiyle titriyordu.

Öne eğilip dilimi içine gömmeye ancak Tanrı'nın bir lütfuyla karşı koyabildim ama onun diken üstünde olmasını istiyordum.

"Sakın kıpırdama Scar," diye emrettim, telefonumu çıkarıp müziği başlatırken kıcının yanağına bir darbe daha indirdim.

"Kahretsin, Caleb. Elinden geleni ardına koyma."

"Kocanın sikini o günahkâr amına ilk sokuşunun iyi bir şey olmasını istiyorum, Scar," diye cevap verdim, boxerımı çıkararak. Onun parlayan amına doğru ilerlerken ereksiyonum sallanıp duruyordu. "Bak benim için ne kadar ıslaksın. Bu daracık amcığış sikhemi ister misin, karıcığım?" Sikimin başını yarığından klitorisine doğru fırçalayarak sordum.

"Vay anasını."

"Bu bir cevap değil, Scar." Odada gürültülü bir çatırtı duyuldu, kıcının yanağında kırmızı bir çiçek açmıştı. "Söyle bana," dedim.

"Evet. Daracık amımı sikmeni istiyorum." Omzunun üzerinden bana baktı, gözlerinde meydan okuma parlıyordu. "Adını haykıracağım kadar sert sik beni. Seçebileceğim birkaç isim var."

Gülümsememi gizlemeye çalışarak elimi yüzümde gezdirdim. Bana bok atmasına bayılıyordum. Bana meydan okuması. Bu bana onun bu dünyada hayatta kalabilecek cesarete sahip olduğunu hatırlattı. Her erkeğe haddini bildirebilirdi. Muhtemelen boğazına bastığı için ona teşekkür ederdi.

Ben yapardım.

"Şu lanet bacaklarını daha geniş aç," diye emrettim, kalçalarının iç tarafına vurdum ve ondan bir çığlık kopardım. İçeri daldım, amına yapıştım, dilimi klitorisinin etrafında döndürdüm.

İnlemesi çok seksiydi ve adım ağzından döküldüğünde etine karşı gülümsedim. Bu ses beni teşvik etti ve kıcının yanaklarını ayırdım. Klitorisinden başladım ve dilimi kık deliğine kadar götürdüm, dilimi etrafında döndürürken nasıl gerildiğini görmezden geldim.

Hafifçe geri iterken başım şehvetle uğuldadı. "Karım göt deliğinin yenmesinden hoşlanır," diye takıldım, göğsünü yatağa doğru iterken cevap vermesini beklemedim. "Bir dakika daha bekleyemem, Scar. Şimdi sikimin içine gömülmesini istiyorum."

"Kim o pislik herif-"

İçine o kadar derin girdim ki şakası boğuk bir çığlıkla son buldu. Amı sikimi kavradı.

Kahretsin, çok iyi hissettirdi. Hiç ayrılmayabilirim.

Bir sonraki itiş daha da derin ve sertti ve kık yanakları darbeyle zıpladı. Homurtularımız ve inlemelerimiz, tenin tene tokat atması için koyduğum müziğin şehvetli sesleriyle iç içe geçti.

Onunlayken kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim.

"Birlikte çok iyiyiz bebeğim. Bu am benim için tasarlanmış," dedim, ona o kadar sert çarptım ki taşaklarım klitorisinden sekti. "Benim. Lanet olası. Karım. Söyle."

Zevkten nefes nefese kalmıştı, sırtının küçük kısmından boncuk boncuk terler akıyordu. "Sen benim kocamsın. Sana sahibim." diye haykırdı. "Kahretsin, taşaklarının amımı tokatlamasına bayılıyorum," dedi, aşağı uzanıp klitorisini ovuşturdu, amı sikimin etrafında daha da ıslandı.

Altımdaki karanlık tanrıça beni boğarcasına tutuyordu. Onsuz hayatta kalmamın hiçbir yolu yoktu. Damarlarımda bir uyuşturucuydu.

Nefesi ve klitorisinin üzerindeki parmaklarının hızı arttı. Yaklaşıyordu. İkimiz de yaklaşıyorduk. Tempomu artırdım, kalçalarım eforla yanıyordu. Çığlıklarımız bir kreşendoya yükseldi.

"Siktir, geliyorum Caleb," diye nefes nefese bağırdı. Aminin sikimin üzerinde sıkışmasını pompaladım, yatakta kıvranmasını ve nabzının atmasını izledim, adımı inledi.

Onun bedeni üzerindeki gücüm beni kendi sınıırıma getirdi. İçine boşalıp onu döllerimle kaplarken aklım kör edici bir zevkle karardı.

Onun üzerine yığıldım, kaygan bedenlerimiz ateş içindeydi.

"Lanet olsun." İnledi, beni itti, sadece üstüme atlamak ve ağzıma ulaşana kadar boğazımı öpmek için. Dilim onunkini okşadı, ağır nefeslerimiz birbirine karıştı.

"Sen bizimsin," diye fısıldadım dudaklarına ve uyku beni altına çekti.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 33

SCAR

BU BIRAZ GARIP OLACAK.

Boğazımın arkasındaki ve kukumdaki sızlamalar gecemizin pek de ince olmayan hatırlatmalarıydı.

LaGuardia'ya doğru yola çıktığımızda, şoförümüzü özel girişe ve asfalta yönlendirdiğimde üçünün de gözlerinde şaşkınlık ve kafa karışıklığı ifadeleri belirdi.

Özel uçakla uçmak, kullandığım iş ekipmanlarını güvenlikten geçirmemi daha az zorlaştırıyordu. Jet ve pilotlar size ait olduğunda daha az soru soruluyordu.

Ama bu üçünün bana soracak bir sürü sorusu vardı ve tüm sırlarımı ifşa etme fikri içimi ürperti. Dördümüz arasında öyle bir elektrik vardı ki, onlardan bir şeyler saklama düşüncesi bana doğru gelmiyordu.

Özellikle de dün gecedan sonra.

Diğer üçü de yanımdaki koltuklarına yerleşirken hava şarj edilmişti. Nefes aldım, oksijeni ciğerlerimde tuttum, nefesi bırakmam için bana yalvaran bedenimin yakıcı baskısının tadını çıkardım.

Birazdan yapacağımız konuşmayla ilgili olarak bir el bombasının pimini de çekebilirdim. Ölüm, yaşam tarzımın beklenen bir sonucuydu. Dominick'le kan bağı *olmadığını* ve Kübalı bir uyuşturucu baronu gibi para biriktiren bir paralı asker olduğumu açıklamak hayatım boyunca bingo kartımda yer almadı.

Ben rahatsız bir şekilde yer değiştirirken deri gıcırdadı.

Caleb tam karşımdaki koltuğu seçmişti, böylece beni içten dışa doğru tüketmeye çalışıyormuş gibi ruhuma bakabiliyordu. Caleb'ın

Bakışlarının yeşili, tahrikini ağzına tükürdüğüm zamanki yoğunluğuyla aynıydı. Yutmamamı tembihlediği aynı döl.

Teknik olarak, emirlere uymuştum. Tadını beğendin mi?

Bu soru, sırlıslıkla olmuş tangamı ağzıma soktuğunda bana sorduğu soruyla eşleşiyordu, sonra o pislik bana dudak büktü ve bir Romano amcığını sikmeyeceğini söyledi. Ta ki dün geceye kadar, aramızda bir şeyler koptu ve birbirimize bağlandık. Sikişmek daha çok bir iddia gibiydi ve vücudum onaylayarak mırıldandı.

Gerçek bir ihanet gibi acıtacak mı?

Yorgun bir iç geçirdim ve önümüzdeki birkaç saatin nasıl geçeceğine dair zihin jimnastiği yaparken kilitlendiğimiz bakışmayı kırdım. Arizona'ya kısa bir uçuş değildi. Çatı katından gizlice kaçmak iki saniyeliğine aklımdan geçmişti ama Ryan'ın sorduğu bilgileri araştırmaya başladığımda bu sorunun Batı Yakası'ndan çok daha büyük olduğu anlaşıldı. Bir kez daha Ryan'ın hayatıyla benimkinin çarpıştığı ortaya çıktı.

Ufukta bir değişim olduğu ve ölümün nefret ettiğim adamların kapısını çaldığı hissinden kurtulamıyordum. Tek umudum, onların yaşayan topraklarla bağlarını koparacak bıçağı tutmama izin verilmesiydi.

Uçakta konuşma yapan pilotların tiz sesleri nihayet sona erdi ve kabin sessizliğe gömüldü. Caleb'in sesi gerilmiş bir yayın teli gibi sıkıydı.

"Özel bir jetiniz var."

"Bunu satın almak ve bakımını yapmak çok para gerektiriyor ufaklık. Bunu nasıl karşılayabiliyorsun?" Niko sordu. Alttan alta gelen şüphe, karnına saplanan bir bıçak gibiydi.

Beni kaçırdıklarında beyinlerine kurşun sıkmadığımda ve gecenin karanlığında sıvışıp gitmediğimde zaten seçimimi yapmıştım. O zamandan beri bana karşı büyümüşlerdi ve şimdi bunu yapabileceğimi sanmıyordum. Bu yüzden, biraz taşak büyütmenin ve meşhur yara bandını söküp atmanın zamanı gelmişti. Ama nereden başlamalıyım?

Ailemle başlamaya karar verdim. Kucaklarına bıraktığım diğer şeyleri sindirmelerini kolaylaştırabilirdi. Ya da en azından denemeye daha istekli olmalarını sağlayabilirdi.

"Kan bağıyla ya da tercihen Romano değilim."

Beni aşığı çeken bir ağırlık aniden ortadan kalkmıştı. Çok az insan ailem hakkındaki gerçeğı biliyordu ve Romanoların kirli sırrını asla açıklamamıştım. Tüm erkeklerin vücutları kaskatı kesildi, omuzları neredeyse kulaklarına yapıştı.

"Dominick bu yüzden saldırdı. En azından benim teorim bu. Kızının evlenme teklifini reddetmenizi kişisel bir hakaret olarak algıladı. Yüzüne tükürmüş bile olabilirsin. Ama sümüklü piç anlaşmalarda kullanılan ifadeler konusunda titizdir..."

"Ve ittifak Romano kanıyla evlenmek içindi," dedi Kenji, sanki biz havadayken bir saldırı olacakmış gibi katanasını sırtından çekerek. Bakımlı kılıcın üzerinde bir parlatma bezi gezdirdi, yüzünde hiçbir duygu yoktu.

Hem Caleb'in hem de Niko'nun dudaklarından küfürler döküldü, haberi anlamaya çalışırken dikkatleri dağıldı.

Bunun çok fazla olduğunu düşünüyorlarsa, bir sonraki bilgiyi nasıl karşılayacaklardı? "Dün geceye kadar sözleşmenin nasıl yazıldığını bilmiyordum," dedim, elimdeki klasörleri koltukları ayıran mermer masanın üzerine atarken. "Dominick bu yüzden benimle evlenmeni kabul etti. Kan bağımın onun için bir açık kapı olduğunu biliyordu. Bu onun için bir kozdu. İtibarını lekelemeden siz üçünüzü arkadan bıçaklamanın bir yolu."

Niko'nun kafası bana döndü, mavi gözleri karardı, dönen bir girdap gibi görünüyordu. Kaotik ve ölümcül. "Onun için casusluk mu yapıyorsun?" Suçlayıcı ses tonu fiziksel bir tokat kadar canımı yaktı. Neden böyle hissettiğini anlasam da, bana kızgın olduğu fikri avuçlarımın terlemesine ve midemin bulanmasına neden oldu.

"Hayır. Yani, eminim bir noktada seni ve beni öldürmeyi başaramasaydı beni bu görev için işe alacaktı. Ama ben doğduğumdan beri bir piyonum," diye cevap verdim.

"Açıkla. Şimdi," diye emretti Caleb silahını masaya vururken; siyah, beyaz mermerle keskin bir tezat oluşturunuyordu. Dövmeli bir Y, tetiğin üzerinde durduğu yerden benimle alay ediyordu. Yüzünde bir vahşilik vardı ve acımasızlığının ne kadar derin olduğunu bana hiç göstermediğinin farkındaydım. Bu ana kadarki her etkileşim Caleb'in bana nezaket göstermesiydi.

Dün gece kendini ayaklarımın altına sermişti ve ona göre tüm bunlar benim güvenilmezliğimin itirafıydı.

Üç adam da bana doğru eğilmiş, silahlarını doğrultmuş ve hazır bekliyorlardı.

Göğsümü ve kalbimin olduğu yerde büyüyen acıyı ovuşturdum ama şimdiye kadar sırrımı saklama kararımın arkasında durdum. "Size ihanet etmiş olsaydım ve bunu öğreneceğinizi düşünseydim, çoktan boğazınızı kesmiş olurum," dedim, ses tonum kalp ağrısına rağmen soğuk ve sakindi.

Kenji kıkırdarken Niko'nun ağzı gevşedi, omuzlarındaki gerginlik biraz azaldı. Ama Caleb olduğu yerde donmuş bir heykel gibiydi.

"Tamam." İçimi çektim. "Babam Anthony Russo'ydu. Yıllar önce Russolar ve Romanolar arasında bir ittifak yapıldı. Anthony, Giana ile evlenerek Sicilya'nın en güçlü iki ailesini bir araya getirdi. Ama her şeyi berbat etti ve kaltağı terk etti. Yine de o kaltağın buz gibi soğuk olduğunu ve muhtemelen zevk için sik yediğini tahmin ediyorum."

Çevremde Kenji'nin fiziksel titremesini yakaladım ve kabini dolduran gerilime rağmen yüzümde bir gülümseme belirdi.

"Konuşmaya devam et, *Scarletta Romano*."

Caleb'in hafifçe vuruşuyla irkildim. Muhtemelen azı dişlerimin çatırdadığını duyabilirlerdi. Ona saldırmamın durumuma bir faydası olmazdı. Belli ki aramıza ördüğü buzdan duvarı eritmek için daha fazlasına ihtiyacı vardı. Tamam, onu paramparça ederdim. Ama en gizli sırrlarımı ortaya döktükten sonra iyi bir dayak yesem iyi olacaktı.

"Bir striptizciye tecavüz etti. Sonunda beni doğuran kadına." Adamlar en azından rahatsız görünme nezaketini gösterdiler.

"Adı neydi?" Niko temkinli bir şekilde sordu, gözleri artık benimkilerle buluşmuyordu.

Tükürük boğazıma takılıyor, boğazımı tıkayan duyguları yutmamı zorlaştırıyordu. Konuştuğumda kelimelerim ancak fısıltıyı geçiyordu ve sanki dünyanın en ilginç şeyleri onlarmış gibi ellerime bakıyordum. Çoğu şey için utanç ya da pişmanlık hissetmezdim ama bu başarısızlık beni rahatsız ediyordu.

"Adını bilmiyorum."

Hava sanki bizim ruh halimizden etkilenmiş gibi değişti; kızgın ve öfkeli halden kederli hale geçti.

Kenji'nin sıcak parmakları benimkileri kavradı. "Kendini kanatacaksın," diye yorumda bulunarak hırpalanmış tırnak etlerimi koparmamı engelledi.

"Annenin adını öğrenmene izin vermedi," dedi Caleb. Kelimelere anlayış enjekte edilmişti.

Gözyaşlarım kirpik çizgim boyunca birikti, kenardan akmak ve yüzümü utancın tuzlu çizgileriyle boyamakla tehdit ediyordu.

"Bu yüzden bilgisayarlarla aramın iyi olmasını ve insanların dışarı çıkmasını istemedikleri bilgileri bulmayı öğrendim. Ama Rusya'dan seks ticareti için satıldı ve sonra Dominick onun kim olduğuna dair bana ipucu verebilecek *her şeyi* ortadan kaldırdı."

Niko söze girdi. "Sen Rus musun?"

Bir kahkaha attım. Ses tonunun heyecan mı yoksa korku mu dolu olduğunu anlayamadım. "Merak etme, biz akraba değiliz. Beni hâlâ becerebilirsin." Göz kırptım, boynunda açan pembe renk hoşuma gitmişti. "Tek tespit edebildiğim Dağıstanlı olduğuydu."

Kenji'den keskin bir nefes geldi. "Bu yüzden dövüşçüleri tanıyorsun."

Bu bir soru değildi. Hayatımı oluşturan çapraz çizgileri görmeye başlamışlardı ve ben onların lanet olası akıllarını daha da başlarından almak üzereydim.

"Evet. Magomed, Cain'i kendi ülkesinde çocuk çalan bir pislği yakalaması için tutmuş. Oraya dönmesine izin verilmiyor, o yüzden-"

Caleb sözümü kesti.

"Bekle, Cain'i tanıyor musun? Kimse onlara ulaşamaz. Onlar lanet bir hayalet. Peki sen nasıl yaptın?" Anlayış gözlerinde parladı. Güçlü kollarının üzerinde öne doğru eğilirken kalın kaşları saç çizgisine çarptı. "Bana şu meşhur kiralık katil olduğunu mu *söylüyorsun*?"

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 34

NIKO

CAIN'IN KUKUSU MU VAR?

SHE KÜÇÜLDÜ HER OMUZLAR
UMURSAMAZCA,

Sanki havadan sudan konuşuyormuş gibi.

Suç dünyasının önde gelen kiralık katili. Öldürme oranı mükemmeldi, çünkü muhtemelen alacağı işler konusunda son derece seçiciydi.

Zihnim dönüyor, bilgileri o kadar hızlı birbirine bağlıyordu ki kaşlarımın üzerinde donuk bir gümbürtü oluşmaya başlamıştı. Parmaklarımın ucuyla o bölgeyi yoğurdum, gözlerimi kapattım, böylece şu anda gerçekleşen tüm uyarımları azaltabilecektim. Neyse ki erken saatte uçtuğumuz için kabinin ışıkları loştu ve onun ve Caleb'in *faaliyetlerinin* sesleri beni bütün gece ayakta tutmuştu.

Kot pantolonumun kumaşı kasıklarımın aniden çok sıkı oldu, çünkü başını şaftımın üzerinde sallarken tükürüğüyle parlayan aletimin görüntüleri az önce öğrendiklerimizi aklımdan çıkarmakla tehdit etti.

İronik bir şekilde, bir başkasının canını vahşice aldıktan sonra onun kanına bulandığını hayal etmek de aynı derecede ateşliydi. Cain acımasızlığıyla ün salmıştı. Cain'in gerçek kimliğine dair hiçbir kanıt olmaması anlamında temiz işler yürütüyordu, ancak birden fazla olayda ardında bıraktığı kaosla ilgili söylentiler vardı.

Bu yüzden Kabil'in bir erkek olması gerektiğine dair yaygın bir teori vardı.

"Vay anasını. C," diye yorum yaptı Kenji, gözleri heyecanla parlıyordu ve beni kıkırdattı. Onun bizim için mükemmel olduğunu biliyordum. Hayatınızda boktan şeyler olduğunda ve bu yüzen kayanın üzerinde bir saniye daha geçirmenin garanti olmadığını fark ettiğinizde, onun gibi olmanın delilik olup olmadığını sorgulamazdınız.

Bu kadar kısa sürede birine aşık olmak. Ve Scar tüm kırık parçalarımızın bir kolajı gibi görünüyordu.

Güzel bir şey yaratmak için parçalanmış parçalar bir araya getirildi. Mükemmel derecede kusurlu.

"Açıkçası neden herkesin Cain'i erkek sandığını anlamıyorum. Hiç kimse *Snapped*'in bir bölümünü izlemedi mi? Kadınlar acımasızdır; *yetiştirdiğimiz* insanları dışarı atarız, Tanrı aşkına." Ofladı, bacaklarını göğsüne doğru çekti ve çenesini üstüne koydu. Caleb'ı incelerken dağınık topuzu yana doğru savruldu.

Vücudundaki tek değişiklik parmağının tetikten daha uzağa kaymasıydı. Hâlâ direniyordu. Ona inanmadığından değildi. Muhtemelen ona güvenmediğinden bile değildi. Onu tekrar içeri almak isteyip istemediğini bilmiyordu. Yüzünde bir kırılma ifadesi belirdi ama belirdiği gibi de kayboldu.

Baş ağrım yeniden canlandı. İnatçı piç.

"Tamam, küçük açıklamana devam et. Bunun konuyla ne ilgisi var?" Caleb sordu, sesi buz gibiydi ve gözleri daha da soğuktu.

"Dominick'in diğer *mesleğimden* haberi yok; beni takip edecek kadar önemseydiğini sanmıyorum. Enzo benim idarecim. Benim için bir iş olduğunda arayan kişi o. Hepsi de kesinlikle gizli soygun işleri. Ruslardan çalmak gibi." Bacaklarını açarak bir kez daha masanın altına sıkıştırdı. Tavrı değişerek profesyonel ve temkinli bir hal aldı. Bu değişim, birlikte olduğumuz süre içinde duvarlarını bizim için ne kadar yıktığını gösteriyordu.

Narin parmaklar üstteki dosyayı öne doğru itti.

"O dosyada adı geçen adamla zaten tanıştınız. Maxim Petrov'un Çember'in irtibat görevlisi olduğu ortaya çıktı. Eminim Rusların onlarla yoğun bir ilişki içinde olduğunu biliyorsunuzdur. Ama şimdi-"

Caleb kâğıtları karıştırırken, "Dominick de onlarla birlikte çalışıyor," diye ekledi.

İfadesini onaylarken saçları başının üstünde sallanıyor, topuzu dalgalanıyordu. "İşte burada işler ilginçleşiyor."

"Oh, zaten ilginç olmadığı için mi?" diye sordum.

Yorumuma sırtıttı ama devam etti. "Ryan'ın küçük sorunu bağlantılı. Mario, Los Muertos'un varisi mi?" Bir şeyler aramak için evrakları karıştırdığı yerden başını kaldırıp takip ettiğimizden emin oldu. Devam etmesi için ona hafifçe başımı salladım. Los Muertos'un varisinin

Batı Yakası'ndan küçük bir bok lekesi. "Görünüşe göre Mario da Maxim ile takım kurmaya çalışıyor."

"Neden?" Kenji, Mario'yu bir tür kulüpte kadınları açık artırmayla satarken gösteren grenli fotoğrafların yer aldığı en üstteki gazetelerden birkaçını karıştırarak sesini yükseltti. Gördüğüm manzara karşısında boğazım düğümlendi.

Babam kız kardeşlerimi böyle mi satmıştı?

Geçmiş aklımdan çıkarıp Scar'ın bize sunduğu bilgilere odaklandım.

"Başarılı bir silah kaçakçılığı işleri var. İtiraf etmek beni ne kadar kızdırsa da, herif silah kaçakçılığında iyi," diye yorum yaptı Caleb.

Scar güldü.

O kadar çok güldü ki burnundan soludu ve ellerini ağzına götürdü, pembelik boynuna doğru yayıldı. Caleb bile bu kaygısız tepki karşısında gülümsemesini tutamadı. Oturduğu yerde kıpırdandı, belli ki biraz utanmıştı ama bunu belli etmemeye çalışıyordu. Onu uyuşturabilir, kaçırabilir, sikinizi boğazına sokabilirdiniz ama bu onu rahatsız edecek bir homurtuydu.

"Kaçakçılığı o yapmıyor."

"Ne demek istiyorsun?" Caleb sordu. "Los Muertos paranın satın alabileceği en iyi temiz tabancalara sahip. Onlardan her zaman sipariş veririm."

"Doğu Yakası siparişlerinin büyük bir kısmı Tucson üzerinden yapılıyor. Ryan oradaki tüm operasyonlardan sorumlu. Eğer bana inanmıyorsanız, oraya vardığımızda sorun."

Duruşundaki özgüven, ne hakkında konuştuğumuzu gerçekten bilip bilmediğimizi sorgulamama neden oldu.

Başını masanın üzerine yaydığı tüm kanıtlara doğru eğdi. Elde etmeyi başardığı bilgiler oldukça etkileyiciydi. Bunları sormak istedim ama belli ki çözmemiz gereken daha büyük sorunlar vardı. Ryan denen kişinin onunla neden iletişime geçtiği gibi.

"Sergio, yıllardır deri ticaretiyle ilgili hiçbir şey yapmak istemedi. Onun organizasyonunda bu yasak. O iyi bir insan. Düşmanlarının kafalarını kutular içinde evlerine gönderen birine göre. Ya fikrini değiştirdi ya da küçük oğlunun bir pislik olduğunu bilmiyor." Seçenekleri parmaklarıyla işaretledi.

Kenji bu süre boyunca sessiz kalmış, tüm evrakları incelemekle meşgul olmuştu.

"Bu biraz *Criminal Minds*'ın bir bölümündeymişiz gibi hissettiriyor," dedim gayri ihtiyari, bir dosya aldım ve Caleb'in göz devirmesini zar zor yakaladım.

Ben. Yine de bir şey söylemedi, çünkü kıcı o programı da seviyordu ve onları sürekli birlikte izlediğimizi ortaya çıkarmamı istemiyordu. Bazen analizleri eve biraz fazla yakın oluyordu ve umarım orada gerçek psikoloji saçmalıkları anlatmıyorlardı.

Kenji dosyaya göz gezdirdi.

"Tamam, özetlemek gerekirse - böylece içmeye başlayabilirim - Car'ın Romanolarla kan bağı yok, bu yüzden onlarla ittifakımız boktan ve zaten bizi öldürmeye çalıştılar."

"Evet," diye yanıtladı Scar, *P*'yi patlatarak.

"Dominick aynı zamanda bir aptal ve kendi ölümünü planladığından emin olduğum bir katili yarattığının farkında değil. Ayrıca o dosyaya sahte bilgiler yüklemişsin ve bu Maxim denen pislik herkesin çalıştığı kişi. Oh, ve şimdi Arizona'ya gidiyoruz çünkü bu Ryan denen kişi Mario hakkında bu bilgiye ihtiyaç duyuyor, *o da* Maxim için çalışıyor?"

Kenji'nin ağzından çıkan her kelimeyle Caleb'in vücudu geriliyordu. Ama Scar gevşedi ve dizlerini göğsüne çekerek sarıldığı pozisyonuna geri döndü.

Caleb burnunun kenarını sıkarak, "Ve şimdi zaman çizelgemizi hızlandırmamız gerekiyor çünkü Dominick peşimizde," diye ekledi.

"Evet, bu bu küçük seansı kapsıyor. Şimdi bir martini içip uyusam iyi olacak," dedi neşeli bir ses tonuyla.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 35

SCAR

ÇOK SEVİMLİ

"NEDEN insanların düzenli olarak öldürüldüğü bir sokağa giriyoruz ki?" Kenji, yarım yamalak görünen bazı enkazların üzerinden dikkatle geçerken sordu.

"Hiçbir şeye dokunmamanızı öneririm." Güvenli evimin girişini örten alçak bir kumaşı işaret ettim. Köşeler, bir zamanlar beyaz olan kumaşın üzerinde parçalanmış kahverengi bir şeyle kaplanmıştı. Sert kenarlar kumaştaki çok kartona benziyordu. Bu maddenin kan olma ihtimali yarı yarıyaydı. Yıpranmış tuğla duvarları kaplayan su birikintilerinden belirgin bir idrar kokusu yayılıyordu.

"Burası iğrenç bir yer, Scar. Bize neden burada olduğumuzu ve nereye gittiğimizi söyle," diye ısırdı Caleb, her kelimedede tedirginliği artıyordu.

Onunla yüzleşmek için döndüm. Kalın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. Koyu renkleri her zaman gözlerini ortaya çıkarırdı ama bugün yosun rengi bir tişört ve kot pantolon giydiği için daha da dikkat çekiyorlardı. Onları hiç bu kadar rahat görmemiştim. Kenji hariç, ama onun da kendine has bir tarzı vardı. Diğer ikisini sadece takım elbise ya da eşofmanla görmüştüm. İkisi de libidom için tehlikeliydi.

Giydikleri her şeyin bende onlara ağaç gibi tırmanma isteği uyandırdığı ortaya çıktı.

"O zaman git." Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve ayaklarımı şüpheli bir yapışkan maddenin hemen dışına diktim. "Sizi gerçekten davet etmedim. Size geleceğimi söylediğimde hepiniz bana efendilik tasladınız."

Sıcak tenim omurgamdan aşağı ürperti göndererek benimkine bastırdı. İrlandalıya bakmaya devam edebilmek için başımı geriye eğmek zorunda kaldım.

"Seni *Ryan*'la yalnız bırakacağımızı mı sanıyorsun?"

Diğer ikisi beni sıkıştırmış, yüzlerinde alaycı bir ifadeyle bana bakıyorlardı ama kızgınlıklarının sadece bana yönelik olmadığı izlenimine kapıldım. Ryan'ın bir piliç olduğunu söyleyerek çocukça mı davranıyordum? Evet, çocukça davranıyordum. Ama umurumda değildi. Erkekler şişirilmiş egoları ve sidik yarışmalarıyla dünyada pek çok soruna neden oluyorlardı. Kendilerini bir çukura sokmak onlara iyi geldi. Ben de küreği onlara vermekten mutluydum.

"Tamam."

Bilgisayarlarımdan birinin yaklaştığını haber veren bir vızıltı geldi. Eskiden sokağın sonunda sensörlerim vardı, ama lanet şey sürekli ötüyordu. Şimdi sadece bir tane vardı ve o da kapının hemen dışındaydı.

Birkaç yıl önce burayı satın almıştım. Bu mahalledeki kadın ve erkekleri avlayan yerel bir MC'nin bir üyesi vardı. Azrailler, bir bütün olarak, bir grup pislikti. Ryan sürekli onları uzak tutmakla meşguldü. Onun kanunsuz adaleti biz tanışmadan çok önce başlamıştı, ama Tucson'da La Brujita de Los Muertos olarak ünlenmesi o pisliği öldürdüğümüz gece başladı. O sokaklarda bir lakap kazandı ve ben de sikilmediğim için bir ün kazandım. Kimse bu sokağın benim bölümünü rahatsız etmiyordu. Ve bıçağı ben tutmadığım sürece artık saldırı da olmuyordu.

O gece güvenli bir ev kurmam için iyi bir yer arıyorduk ki kan donduran bir çığlık duyuldu. Bu bana sessiz kalmanın daha iyi olduğunu öğrenmeden önce Dominick beni dövdüğünde attığım bağırsıkları hatırlattı. Daha çabuk sıkılıyordu.

O gecenin anısı parçalara ayrılmıştı. Geriye sadece onun hayatı kırık kaldırıma sızarken ellerimin yapışkan ılık kanla kaplandığı görüntüler kalmıştı. Ryan onun cansız bedeninin üzerine çömelmiş, dişlerinin arasından tıslıyordu.

"Dile hola a diablo para mi."

"Şeytana benden selam söyle," diye fısıldadım, arkadaşımın kapıya doğru adım atmasını ve kameramın olacağını bildiği yere bakmasını izlerken şimdiki zamana geri döndüm. İlginçti. Yanında birini getirmişti. Bir erkek,

eğer boyu ve cüssesi bir şey ifade ediyorsa. Onu buraya getirdiğine göre ona güvenmiş olmalı. Bildiğim kadarıyla Sergio'ya arkadaşlığımızdan bahsetmemişti bile.

"Geldiler," diye seslendim ve taranmak üzere iç odaya girmelerini sağlayan düğmeye bastım. Niko'nun sandalyedeki duruşu sertleşti, kasları gerildi, saldırmaya hazırdı. Kenji kapıdan girer girmez kanepeme yerleşmişti. Üçü de içlerinin dışarısı gibi olmadığını görünce rahatladı.

"Ne yapıyor bu?" Caleb yayını izlerken sordu, vücudunun sıcaklığı giydiğim pamuklu tulumdan sızıyordu. New York nemli olabilirdi ama Arizona'nın sıcaklığı tam bir orospuydu.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve Ryan "ın onu yakalayıp korumak için arkasına ittikten sonra ellerini gizemli adamın kolunda gezdirmesini izlerken uzanıp parmaklarımızı kenetleme dürtüsüne direnmeye çalıştım ki bu gerçekten gülünçtü.

Sıcak nefesi kulağımın kabuğuna çarparak beni irkiltti çünkü dalmış olduğumu fark etmemiştim. "Bunu yaparsam nefret edersin," dedi Caleb, yüzünü boynuma gömmeden önce dili hassas tenimde geziniyordu. Kesilmiş yüz kılları omurgamdan aşağıya doğru zevk ürpertileri gönderdi.

Kendimi bu tepkiye karşı çelikleştirdim ve onun sert bedeninde erime arzumu geri çektim. "Ne? Beni korumak mı?" Soru ağzımdan çıktığı anda, keşke onu geri itebilseydim diye düşündüm. Beni koruması neden umurumda olsun ki? Parmakları çenemi kabaca kavrayarak başımı ona doğru çevirdi. Bakışlarını bana doğru çevirdi, bakışlarından dürüstlük damlıyordu. Bana söylemek üzere olduğu şeye inanıyordu.

"Aynen öyle, ufaklık. Beyaz bir şövalye istemiyorsun. Ruhu en az seninki kadar çarpık birini istiyorsun." Bu söz üzerine nabzımın atışları hızlandı. Başını, Ryan ve adamının bizim pozisyonumuzu yansıttığı monitöre doğru eğdi. Ya da belki biz onlarınkini yansıtıyorduk. Caleb bedenlerimiz arasındaki mesafeyi yarıya indirdi. Göğüslerim bu yeni yakınlıkta onun karın kaslarının üst çıkıntılarına sürtündü. "Benim korumamı istemiyorsun. Benim sadakatimi istiyorsun. Bizim sadakatimizi."

Dünya duracak kadar yavaşladı. Sözleri ruhuma sızdı ve çocukluğumdan beri sahip olduğum bir çizici kaşındırdı. Çünkü o haklıydı.

"Ve ben buna sahip miyim? Sadakatine?" diye sordum, cevabını beklerken kalbim tamamen durmuştu. Birlikte geçirdiğimiz zaman kısaydı ve kaosla doluydu. Yine de garip bir şekilde mükemmel hissettirdi, çünkü bir çekim vardı

Caleb ve benim aramda görmezden gelinmesi imkansız bir bağ vardı. Aynı madalyonun iki yüzü. Ona güveniyordum çünkü onu zaten yakından tanıdığımı hissediyordum. Ama o da aynı şekilde hissediyor muydu?

Cevap vermek için ağzını açtı ama buna hiç fırsatı olmadı çünkü pürüzsüz metal kapı kayarak açıldı - tarama tamamlanmıştı.

Tutunmayı bıraktım ve açıklığa doğru koştum. Neyse ki Caleb beni takip etmemişti. Belki de yarıda kesilen soruya cevap vermesi için ısrar etmemden korkmuştu. Bana karşı sadakat hissetmeyebileceği düşüncesi içimi çalkaladı. Saçma sapan bir evliliğe sahip olsak bile, bu yine de canımı yakıyordu. Kendimi kıkırdamaya zorladım. Sadece ona sadık olduğumu söyleyemezdim, çünkü onun kardeşlerini de beceriyordum. Ama bunun onun için bir sorun olmadığından emindim. Düşünce çizgimi değiştirerek yüzümdeki duyguyu bastırdığımdan emin oldum. Üç adamın etrafında olduğumdan beri giderek daha az yaptığım bir şeydi bu.

Adam her kimse, burada olmaktan mutlu görünmüyordu. Ryan'ı tanıdığına göre, muhtemelen onu nereye götürdüğünü söylememişti. Belki de omuzlarındaki sertlik bu yüzdendi? Ama duruşunda içimi ürperten bir şey vardı. Dikkatim arkadaşşıma kaydı, baskı altında burada olmadığından emin olmak için başımı eğdim.

Caleb'in arkamdan çıkardığı hırıltıya gözlerimi devirerek, "Çok tatlı," dedim. Şüphesiz diğer ikisi de benzer protesto sesleri çıkarırdı. Neyse ki kapıdan daha uzaktaydılar. Bu adamın alacağı ölüm bakışlarını şimdiden hayal edebiliyordum.

Tamam, Kenji ve Niko'yu sikmek güzel. Bir erkeğe şirin demek bir sorundu.

Caleb'in başka erkeklerle flört etmemden hoşlanmadığını bilmek içimi hastalıklı bir sevinç duygusuyla doldurdu. Gerçi benim yorumuma flört denemezdi. Söyleyiş tarzımla sanki zamanı ilan ediyormuşum gibi gelmişti.

"Hadi, beni takip et. Ve haşere sorunumu görmezden gel. Onları yok etmeye çalışıyorum ama hamam böceği gibi geri gelmeye devam ediyorlar. Ya da psikopat suçlular gibi." Onları mekâna götürürken son kısmı mırıldandım. Daire lanet bir CB2 reklamı gibi görünüyordu. Pratik nedenlerden ötürü zeminler betonla kaplanmıştı. Ahşap döşemede kan temizlemek çok zor olurdu ama beynimin akli dengesi yerinde olmayan kısmı beyaz bir kanepe sipariş etmenin mantıklı olduğuna karar vermişti. Doc Martens'leriyle üzerine atladığında Kenji'nin çenesinin alt tarafına tam anlamıyla bir bıçak tutmuştum.

Arkamdan gelen adamın fısıltısını zar zor duydum. "Neden 'yok etmeye çalışt'ı' derken gerçek anlamda söylüyor gibi hissediyorum?"

"Çünkü gerçek anlamda söyledim," diye cevap verdim. Aklıma birkaç olay geldi ama örnek vermemeye karar verdim. Taramalardan elde ettiğim bilgileri ona geri verene kadar, üç adamla benim aramdaki ilişkiyi bilmesini istemiyordum. Ajan falan olabilirdi. Eğer öyleyse bile gizli görevde olmalı çünkü Ryan'ın onunla hiçbir işi olmazdı. Ne bulursam, ona da iletirdim. Kimin sikine bindiğini bilmek isterdi çünkü ben o n u n sikine bindiğini *biliyordum*.

Merak, bronzlaşmış yüzünü boyamıştı. Sorular dilini yakıyordu ve akıllı ağzıyla onları içinde tutması mümkün değildi.

"Müşterileri eve mi getiriyorsun, Scar? Burada ilginç bir grup var; ne kadar var? Yakuza, Bratva ve... İrlanda mafyası mı?" diye sordu, başını Caleb'in durduğu yere doğru eğip bakarak. İlginç olan, yanındaki adamın mafyadan söz edilince kaskatı kesilmesiydi. Deri kesimi MC üyesi olduğunu belli ediyordu ve armasında silah çavuşu yazıyordu. Yol adı Gunner.

Tepkinin kız arkadaşının suçlularla dolu bir odada olmasından kaynaklandığını düşünmüştüm ama sonra Caleb ile göz göze geldi ve odadaki gerilim nükleer seviyelere ulaştı.

"Bu insanları tanıdığını nasıl söyledin Scarletta?"

Göz göze gelmekten dolayı vücudumda oluşan gerginlik buharlaştı ve yerini yakıcı bir cehenneme bıraktı. Pislik herif tam adımı kullanacak ve zar zor tanıdık olduğumuzu ima eden bir ses tonuyla mı konuşacaktı?

Az önce aceminin erkeklerle olan ilişkisini bilmesini istemediğini söylememiş miydin?

İç sesim siktirip gidebilirdi. Şu anda, ona doğru fırlamak ve bir sürtük olmak istiyordum.

"Söylemedim, Callahan. Çünkü bu seni hiç ilgilendirmez. Şimdi uslu bir çocuk gibi sessizce orada dur. Belki bir ödül alırsın." Bu emir üzerine gözleri kızardı. Aramızdaki güç mücadelesi canlı bir tel gibiydi ve bundan yorulacağımı hiç sanmıyordum. Kaşlarının titremesi, alacağı ödülün bana bir ders vermek olduğunu söylüyordu. Muhtemelen yarağını gırtlığıma kadar sokmasını ya da parmaklarını amcığıma sokmasını içeren, umutsuzca isteyeceğim serbest bırakma ile dalga geçtiği bir şey. Bir gün

Görüntüler meme uçlarımın titremesine neden oldu. Böyle bir tepki için tamamen yanlış bir zamandı.

Hayal kırıklığı bedenime doldu ve bana attığı rahatsız edici alaycı bakış karşısında öfkeye dönüştü.

"Pekâlâ, hadi işimize bakalım," diye seslendim ve ondan uzaklaşarak, ahşap tablasında kâğıt ve fotoğraf yığınları bulunan masaya doğru ilerledim. Ryan ve Gunner bana katıldılar ve arkadaşımın paylaşmak üzere olduğum haber karşısında kalbim sıkıştı. Onun kalbi büyüktü, şefkatliydi, benimse organım tamamen eksikti. Benim kalbimin olması gereken yerde soğuk bir buz kütlesi vardı. Yıllar önce onu çözmüştü ve şimdi üç tane daha buzul uzantıya doğru yol almıştı.

Gözlerimle karşılaştığında sertleşti. Kahretsin, acıma duygumu yeterince çabuk gizleyememiştim. Kahve rengi gözleri masaya kaydı. Parlak görüntüleri özümserken çenesi sıkıştı. Onu koruyabilmeyi dilediğim görüntüler. Yine de Mario'ya neden bir gram bile tahammül göstermeye devam ettiğini hiç anlamamıştım.

"Bu ne kadar eskiye dayanıyor?" Zorlukla kontrol altına alınmış öfke sesinde titriyordu. Gunner onu vücudunun kıvrımlarına çekti, eli kalçasına düşerek rahatlatıcı daireler çizdi.

"Bütün bunları nereden buldun?" diye sordu. Ses tonundaki bir şey beni rahatsız etti. Korku ve dehşetin bir karışımıydı ama bir tuhaflık vardı.

İçgüdülerim bana detayları belirsiz tutmamı söyledi. "Tüm müşterilerimi takip ederim. İnsanlar hakkında kirli detaylara sahip olmak iyi bir güvenlik önlemi..." Durakladım, ince tehdidimi anlaması için doğru kelimeleri arıyordum. Onun seksi olması ya da bu zor zamanda Ryan'ı rahatlatması umurumda bile değildi. Onun için kötü niyetleri olduğunu öğrenirsem, cehennemi yağdırırdım. "Başa çıkması zor."

"Bu strateji Epstein için iyi gitmedi."

Kenji'nin yorumu kahaaha atmamak için burnumun kenarını kısırmama neden oldu. Ryan onların yanında rahat olduğumu görürse, bu ziyaret yirmi soruluk bir oyuna dönüşecekti ve MC arkadaşının benim hakkımda hiçbir şey bilmesini istemiyordum. Bizim hakkımızda.

Gözlerimi açtığımda Ryan'ın ağzının kenarlarında beliren sırtışı yakaladım. Eğlencenin parıltısı sadece bir saniye sürdü ama oradaydı. "Söylemeye çalıştığım gibi, birlikte çalıştığım ya da çalışabileceğim tüm insanları takip ediyorum. Los Muertos'u izliyordum, Jimenez'in adamları

Özellikle de yıllarca. Suç dünyası olan bu zehirli cennette bir kadın arkadaşlarının olduğunu bu şekilde keşfettim. Ama Ryan'dan hoşlandığıma karar verdiğimden beri Mario'yu daha yakından izliyorum. Ona davranma Gekli umurunda değildi," diye açıkladım Ryan "la göz göze gelerek.

Lanet Mario her zaman kafayı bulur ve Ryan'ın yaptığı tüm zor işleri üstlenirdi. Ama bu kısım beni Ryan'ın kendi malı olduğunu iddia ederken kendini fahişeleştirmesi kadar kızdırmadı. *Muñeca- bebek*. Takma adı sevimli bir sevgi gösterisi değildi. Hayır, onun sahip olduğu bir nesneden başka bir şey olmadığını kanıtlamak içindi. Ryan'ın yanındayken yüzünde hep hastalıklı bir takıntı belirirdi. Tüylerimi diken diken ediyor ve tüm uyarı zillerinin çalmasına neden oluyordu.

Ryan da bunun yanlış olduğunu biliyordu ama sorundan kaçabileceğini düşündü. Ne kadar ironik. Bunun her zaman aptalca bir hareket olduğunu düşünmüşümdür, yine de bu adamlarla tanışana kadar -hatta bunun başlangıcında bile- aynı şeyi yaptım. Artık değil. Sonunda her şey dağılsa bile, en azından sürdüğü sürece sevginin tadını çıkaracaktım. Duygularımdan sıyrıldım.

"Her neyse, bunların bazıları yıllar öncesine ait. Ama bunlar," yığından bir tane koparırken parlak film parmaklarıma yapıştı, "bunlar son birkaç aydan çekebildiklerim. Bu resim bu ayın başlarına ait," dedim ve masaya doğru ittim.

Vücudu öne doğru savruldu. İhanet ona fiziksel bir darbe gibi çarptı ve vücudu tepki verdi. Cildi soluk yeşil bir renk aldı, normalde bronzlaşmış olan etinden çok farklıydı.

"Lanet olsun. Bunlar bizde kalabilir mi?" Gunner seslenerek dikkatimi çekti. Başka bir fotoğraf yığınının inceledi, bunlar yaklaşık iki yıl öncesine aitti.

Neden eski fotoğrafları istiyor?

"Elbette alabilirsin. Benim kopyalarım var." Fotoğrafın Ryan'ın elinde nasıl titrediğini izlerken kelimeler amaçladığımdan daha sert çıktı. Duyguları yüzünde dönüp duruyordu, bu ifşaat onu farklı duygulara sürüklemişti.

"Deri satıyor."

Öfkesi havada asılı kalmış, kapanmadan önce rahatsız edici bir şekilde odaya baskı yapıyordu. Bu ortak bir özelliğimizdi, elimizdeki görevle başa çıkabilmek için duygularımızı bir kenara bırakmak. Bu beceri bir lütuftu. Bazıları bunun bir lanet olduğunu da söyleyebilirdi, ama sonunda hasarla yüzleşmek için yeterince uzun yaşamanız gerekirdi.

Ayaklarımı rahatsız bir şekilde sürüyordum, ona sıkık düşmanının ne kadar zamandır kadın sattığını söylemeye hazır değildim.

"Görünüşe göre bunu aylardır yapıyormuş. Çember'in dikkatini çekmeye çalışıyor. Pislik herifler sürüsü, benden söylemesi," diye yorum yaptı Caleb. Göz göze geldik ve o yeşil gözbebeklerinde bir anlayış gördüğüme yemin edebilirim. Benim söylememe gerek kalmasın diye ona söylemişti. Dikkati kısa sürdü, sonra tekrar Gunner'a döndü. Mekâna adım attığından beri onu izliyordu. Caleb'in vücut dili sıkı sıkıya kapalı olabilirdi ama ben onun etrafında yeterince uzun süre bulunmuştum. MC üyesine güvenmiyordu.

İfadesine şunu da ekledim. "Mario bunu asla anlamayacak. Kolluk kuvvetlerinden ona bakan çok fazla göz var ama kimse onu bir boka bulaştıramadı." Dudaklarımdan kuru bir kıkırdama çıktı. Lanet olası FBI bir bok yapmıyordu ve birçoğu suçlularla aynı yataktaydı. Onların elleri de bizimkiler kadar kirliydi. Hatta sözde *adaleti* savundukları için daha da kirliydiler. Adalet bir saçmalıktı ve kendi elinizle dağıtmanız daha iyiydi. En azından kirli ajanlar işin içindeyken. "Birkaç kuralı çiğnemeye razı olsalardı, aylar önce icabına bakılmış olurdu. Yani, bulduğum şu pisliklere bir bakın."

Ben kolumu Mario ve onun küçük pislik çetesiyle ilgili yığınla evrakın üzerinde gezdirirken Caleb bana doğru yürüdü. Masa, kıcıma doğru ilerlerken elinin kalçamın yan tarafına nasıl dokunduğunu gizliyordu. Ryan ve Gunner fotoğrafı motorcunun elinden nasıl aldığına o kadar dalmışlardı ki kıcıma nasıl tokatladığını fark edemediler. Yorumunun zamanlamasını öyle iyi ayarlamıştı ki, sesinin gürültüsü avucunun kıcıma vuruşunun sesini gizliyordu. Caleb için yumuşaktı, sadece ellerinin neler yapabileceğine dair lezzetli bir tat verecek kadar sertti.

"Bunu asla yapmazlar. Vatandaşlar devlet kurumlarının kendilerini gözetlediğini düşünürse çılgına döner." Bu ironiye güldü.

İkisi geldiğinden beri ilk kez Kenji sesini yükseltti. Onlar gelmeden önce hepsinin göze batmamasının daha iyi olacağına karar vermiştik. Caleb belli ki kendisini bu kısıtlamaya dahil etmemişti ama Kenji ve Niko arka planda kalmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Şimdiye kadar. "Snowden onlara anlatmaya çalıştı ve bakın başına neler geldi. İnsanlar ne kadar izlenebilir ve hacklenebilir olduklarını bilmek istemiyorlar. Bir avuç koyun."

Haksız da sayılmazdı. Normal insanların şifrelerinin arkasında güvenle sakladıklarını düşündükleri bilgileri düzenli olarak çekerdim. Her zaman ilk çocuklarının adı ve doğum yılları olurdu. Güvenlikleri o kadar zayıftı ki, bir devlet çalışanı bile hackleyebilirdi.

Caleb, Gunner'ı çözmeye çalıştığı bir bulmaca gibi inceleyerek, "Bu yüzden bu tür pislikleri temizlemek zorunda kalıyoruz," dedi. Artık *burada olan* biteni algılayan tek *kişinin* ben olmadığımından emindim. Ama bu Ryan'ın adamıydı ve her ne oluyorsa ona karışmayacaktım. Kendi başının çaresine bakabilecek kadar yetenekliydi.

Patlaması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Polisin, FBI'nın ya da işinde başarısız olan her kimse onun canı cehenneme." Gunner onun sözleri karşısında irkilir gibi oldu ve Caleb bir şahin gibi harekete odaklandı. Ryan o kadar üzgündü ki adamına yönelen şüpheli bakışları görmedi. Ya da belki de yüzlerimizdeki tedirgin ifadelerin tamamen farklı bir nedenden kaynaklandığını düşündü.

"Onlar öldürmeyeceğine göre Mario'yu ben öldüreceğim. Nerede şimdi o? Ve Sergio tüm bunların neresinde? Neden Toplumun İskeletleri'yle anlaşma yapıp tüm bu diğer pisliklerin ortaya çıkmasına izin verdi?" diye sordu ve Gunner daha fazla fotoğrafı incelerken ellerini hayal kırıklığıyla havaya kaldırdı. Onları açgözlülükle tüketti, gözleri bir parlak fotoğraftan diğerine sıçradı, bana şeker dükkanındaki bir çocuğun eve götürmesine izin verilmeyen şekerleri arzulamasını hatırlattı.

Neden eski kanıtlarla bu kadar ilgileniyordu?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

CALEB

BİR SİLAH TÜCCARI VE ŞÜPHELİ BİR ADAM BİR
ODAYA GIRERLER.

Scar ilk kez Cain olduğunu iddia ettiğinde şüpheyile yaklaşmışım. Ölümcül olduğu belliydi. Bunu ilk tanıştığımız andan beri biliyordum. Silahın namlusunu aletime dayadığında ve tetiği çekmekle tehdit ettiğinde, eli sabitti. Ayaklarımın dibine çömelip kalın siyah kirpiklerinin arasından bana bakarken içinde tek bir sinir titremesi bile yoktu. Bana patronluk taslarken buz gibi gözleri beni tüketmişti. Sonra ortadan kayboldu. Beni bağladı, bir pencereden atladı ve şehrin onu kalabalık sokaklarında karşılaşmasına izin verdi.

O andan itibaren bağlandım.

Ona takıntılı hale gelen tek kişi Niko değildi, sadece benim takıntım nefret olarak başladı, onun kucağına düşmek için ezici bir ihtiyaca karşı bir savaş.

Şimdi Tucson'daki güvenli evinde durmuş, Los Muertos'un silah tüccarına ve gerçekte kim olduğu konusunda yalan söylediğine ikna olduğum yarım yamalak adamına bilgi veriyorduk. Duruşu çok sıkıydı ve tek merkezli olamayacak kadar beyefendi biriydi. Ryan muhtemelen Mario'nun ne kadar boktan biri olduğunu fark etmemişti. Topçu adam muhtemelen hoş bir değişiklikti.

Scar bu ikisi gelmeden önce bizimle tüm bilgilerin üzerinden geçti. Ryan'ın iyiliğinin şehrimizde olanlarla iç içe geçtiği anlaşılır anlaşılmaz, bize bulduğu her şeyi gösterdi. Yetenekleri etkileyiciydi. Gerçekten de tek kişilik bir gösteri yapmayı öğrenmişti.

Ne kadar yetenekli olduğunu kanıtlayan şeyler yaptığında kalbimin etrafındaki ilmik gevşedi. Bu güvenceye ihtiyacım vardı. Jessica'yla yaşadıklarım düşüncelerime musallat oldu ve beni başka bir kadınla ilgilenmekten alıkoydu.

Sonra Scar geldi ve korunmaya ihtiyacı olmadığını sürekli kanıtladı.

Scar'a karşı giderek artan hislerim hakkında fazla düşünmek istemediğim için dikkatim tekrar Gunner'a yöneldi.

Onunla ilgili bir şeyler çok tanıdık geliyordu.

Yüzünde tekrar gezindim, benimkilere benzeyen yeşil gözlerini ve etkileyici bıyıklarını inceledim.

Eğer o olmasaydı, neredeyse şey gibi görünürdü.

Parçalar bir araya geldikçe damarlarıma buz doldu. Bu herifin kim olduğunu biliyordum ve motorcu değildi. Ya da New York'ta İrlanda dövüş ringlerinde tur atarken öyle değildi.

O anda bana bakmıyordu. Karımın aksine kurallarla zincirlenmiş olduğu için açgözlü ellerine alamadığı bilgilerle, masanın üzerindekiyle çok meşguldü.

Bu düşünceyle sarsıldım, elim Scar'ın kışının yanağında durduğu yerde sıkılaştı. Karım kelimesini ilk kez o zaman *düşünmüştüm*. Onu iğnelemek için söylemişim, ama bu... bu itiraf yüksek sesle söylenmemişti.

"Tabii Sergio'nun bunlardan haberi yoksa," diye konuştu Gunner ve bir kâğıt parçası daha kaptı. Bu bir banka havalesi işlemiydi. Ama herif bu bokun mahkemede kabul edilebilmesi için sistemi nasıl çalıştıracağını bulmaya çalışıyordu. "Nerede o zaman? Günlerdir hiçbir mesajıma cevap vermedi. Eğer bu işin bir parçası değilse, neden benden kaçıyor?" Ryan bakışlarımı ona doğru çekerek sordu. Belli ki sözde babasının nerede olduğuna dair bilgi eksikliği onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Yıllardır Mario'nun eve köpek yavrusu gibi getirdiği ve babasını onu aileye almaya zorladığı bir kızla ilgili söylentiler vardı. Babam ve kardeşimle buluşmaya geldiğinde Sergio ile birden fazla kez karşılaşmışım. O herifi severdim. Hiç lafını esirgemeyen biriydi. Mario ise sapkın bir herifti. Scar'a doğru bakarak, "Sen Los Muertos silah tüccarısın," dedim. Benim bakışlarım altında yanakları kızardı. Yüzündeki suçluluk ifadesine gülümseme isteğime karşı koydum. "Yani Ryan'ın siki yok," dedim, kaşım saç çizgime çarparak yorumu sevgili karıma yönelttim. Söylediği yalanın gecenin ilerleyen saatlerinde aramızda bir kavgaya yol açacağını biliyordu ve bu yalanı bu nedenle söylediğine dair içimde sinsi bir şüphe vardı.

Sergio'nun onu kartelin bir parçası yaptığını hiç bilmiyordum. Kadınların yeraltı dünyasında yatmaktan başka bir sıfatla bulunmaları pek yaygın değildi.

sırtlar. Yine de burada, sadece suç dünyasında çalışmakla kalmayıp aynı zamanda kendi alanlarında baskın olan iki son derece yetenekli kadınla bir odadaydım. Hak ettikleri saygıyı görebilmek için erkek kisvesi altında çalışmak zorunda kalmaları utanç vericiydi.

Gunner'dan bir kıkırdama geldi. "Hayır, öyle değil, ama sen bunu yeni öğreniyorsun, ha?"

Onu onaylama zahmetine girmedim. Onun yerine, Gunner'ın gerçek kimliğini bilip bilmediğine karar vermeye çalışarak ona bakarken Ryan'a başımla onay işareti yaptım. Çünkü eğer Scar'ın alanına onu duvara çivilemek için bir besleyici soktuysa, başı derde girebilirdi. Scar'ın silah tüccarını ne kadar önemseydiği umurumda bile değildi; eğer Ryan kızımıza zarar vermeye çalışıyorsa, onu hiç hoşgörüyüyle karşılamazdım.

Ama kahve rengi gözlerinde Mario hakkında yeni öğrendiği bilgiler ve burnunun dibindeki evde yaşanan karmaşa nedeniyle öfke cehenneminden başka bir şey yoktu. Gunner bu noktaya kadar her ne yaptıysa inandırıcı olmuştu, çünkü bu kadının bir FBI ajanıyla omuz omuza olduğundan haberi yoktu.

Dönerek, ikisinin önünde söylemek istediğimden fazlasını söylemeden önce odadan çıktım. Böyle bir şeyi ağızından kaçırmadan önce şüphelerimi doğrulamam gerekiyordu.

Telefonumu elime aldım ve aylardır aramadığım bir numarayı çevirdim. Dördüncü çalışta endişem omurgama yayıldı. Ona bir şey mi olmuştu?

"Ne oluyor be adam? Beni aramamalıydın, biliyorsun. Her şeyi berbat etmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu, kalın İrlanda aksanı onu muhtemelen olduğundan daha da öfkeli gösteriyordu.

"En sevdiğin kardeşinle böyle mi konuşuyorsun?" "En sevdiğin kardeşinle böyle mi konuşuyorsun?" diye sordum, hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle dudaklarımı büken bir gülümsemeyle. "Dinle Rowan, boks şampiyonasının resmi hâlâ sende mi? Üç yıl önceki?" diye sordum.

"Sonunda lanet olası bir kanun haline gelen o amcık herife kaybettiğim mi?" Sorunun içine sızan acılık beni kıkırdattı. Evet, henüz bunun peşini bırakmamıştı.

"Evet, o olabilir. Adı neydi?" Mutfak adasındaki tabureye oturup parmaklarımı soğuk mermerde gezdirerek sordum. Mahalle boktan olabilirdi ama lanet olsun ki dairesi güzel değildi. Açık renkler ve aydınlatma, sığınağın doğal ışığı içeri alan herhangi bir penceresi olmadığı gerçeğini telafi ediyordu. Tavan pencereleri vardı.

Teneke kutu ışıklarını taklit ediyordu. Bir bedenın düşemeyeceği kadar küçüktüler ve görünüşe göre camları kurşun geçirmezdi.

Rowan'ın hırçın gürültüsü beni yeniden odakladı. "Greyson McGregor. Kendi akrabalarımız bize ihanet etti." Durakladı, belli ki bir şeyler yapmakla meşguldü. "Gönderildi. Bu saçmalık yüzünden beni arama riskini neden aldın?"

Bir ding sesi fotoğrafın geldiğini gösteriyordu ama bakabilmek için onu hoparlöre alma riskine girmedim. Telefonu kapatana kadar beklemem gerekecekti, eğer birbirimizden nefret ettiğimiz numarasını sürdürmek istiyorsak bu biraz zaman alacaktı. "Daha fazlasını öğrendiğimde sana söyleyeceğim, ama o pisliğe tekrar rastlamış olabilirim."

Kan kardeşim hattın diğer ucunda neredeyse homurdanıyordu. "Benim için beynine bir kurşun sık. O sadece kanun değildi, aynı zamanda galibiyet serimi de mahvetti."

"Ne galibiyet serisi Rowan? Her dövüştüğümüzde seni yendim," diye hatırlattım ona. Yüzünün alacağı şekli ve elini nasıl sallayacağını hayal ederken damarlarımda sıcaklık dolaşıyordu. Bana karşı kaybettiklerinin onun gözünde bir önemi yoktu.

Sanki bir işaretmiş gibi cevap verdi. "Sayılmaz. Bunu biliyorsun. Şimdi dikkatli ol ve beni bir daha arama, pislik. Eğer Da bizi yakalarsa, tüm bunlar boşa gider."

İçimi çektim, başımı ellerimin arasına aldım, aniden yorulmuştum. "Vakit geldi Rowan. Artık harekete geçmeliyiz," diye cevap verdim, içimde korku ve heyecan çalkalanıyordu. "Yakında görüşürüz kardeşim."

Sessizlik.

Ve son olarak, "Sabırsızlanıyorum. Karınla tanışacak mıyım? Yoksa o da mı gidiyor? Dominick'in kızını verme teklifini reddettiğinde epey heyecan yaratmıştın." Bu ifadenin içinde söylenmemiş milyonlarca kelime vardı. Sözler hoştu ama yüzeyin altındaki kızgınlığı duydum.

Neden onun kızıyla evlenmedin? Planımız buydu.

Ağabeyimin sözlerinin tercümesi buydu. Scar'ı düşününce kendimi gülümserken yakaladım. "Karımla tanışacaksın. Ama onunla tanışırken aletini pantolonunun içinde tuttuğundan emin ol."

Kıkırdadı, sesinden gerginlik akıyordu. "Vay anasını. Bir kadını rehin aldın ve şimdi de ona aşık oldun." Bu yorum karşısında sırtım sertleşti. "Siz üçünüzün nasıl çalıştığını bildiğimden, elleri yaraklarla *dolu*. Ve eğer varsayımlarım doğruysa bir de ağzı var," dedi ses tonunda hiçbir yargılama olmadan.

Üçümüzün zaman zaman kadınları paylaştığımızı biliyordu. Hepimizin ilişki kurabileceği bir kadın olması fikri yıllardır askıya alınmıştı ama Scar bunu değiştiriyor gibiydi. Bir şekilde kendi yolunu çizmişti.

"Tamam, yakalanmadan önce gerçekten gitmem gerekiyor. Bana ihtiyacın olduğunda hazır olacağım kardeşim," diye cevap verdi hat kesilmeden önce.

Fotoğraflı kısa mesajı açtım. Yanımda duran ve gümüş madalyasını tutan bir Gunner -bıyiksız- bana bakıyordu. "İlk kaybeden ve federal pislik," diye fısıldadım. Bütün paramla Greyson McGregor'un yeni bir sayfa açıp yüzde bire girmediğine bahse girerdim. Tabureyi iterek oturma odasına geri döndüm, hergeleyi ifşa etmeye kararlıydım, ama Scar'ın bir tabureyi sildiğini görünce durdum.

yanığından gözyaşı. Tek gördüğüm kırmızıydı. Onu kim üzdü?

Ona sarılmamın sonuçlarını düşünmeden ayaklarım beni odanın diğer ucuna taşıdı. Bu hareket Ryan ve Gunner'ı ilişkimizden haberdar edebilirdi. Son anda kollarımı ona sarıp göğsüme çekmemek için kendimi zor tuttum. O pislik gider gitmez ona sarılacaktım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

37. BÖLÜM

SCAR

KAHRETSİN.

Ryan ve Gunner ara sokakta gözden kaybolur kaybolmaz **güçlü kollar** beni mengeneyle sardı. Caleb'in sert göğsü beni göğsüne bastırırken yüzümün yan tarafını ısıttı. Sedir ve sabun duyularımı istila etti. Kokusu beni incelemek istemediğim bir şekilde rahatlattı. Parmakları çenemi eğdi, böylece birbirimizin gözlerinin içine bakıyorduk.

"Seni ağlatmak için ne söyledi?" diye sordu.

Ses tonundaki tehdit karşısında kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. Neden bu kadar sinirliydi? Bedenlerimiz arasında boşluk bırakarak geri çekildim.

"Ağladığım için mi kızdın? Her zaman duygusuz bir kaltak olmadığım için özür dilerim," dedim öfkeyle, zayıf anımı yakaladığı için kızmıştım. Görünüşe göre, ağlayan bir Ryan benim duyularımı tetiklemişti.

Gür dudakları köşelerinden aşağı doğru çekildi, kaşları da bu hareketi taklit etti. Patlamamdan dolayı utançtan yanaklarım kızardı, çünkü yüzündeki şaşkınlık onun bu yüzden üzgün olmadığını açıkça gösteriyordu.

Sert parmaklarım saçımın bir telini kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Kızgınlığının nedeni bu değil, Scar. Seni ağlatan o götün sana ne söylediğini bilmek istiyorum. Bu yaşam tarzı için yanlış olduğunu mu söyledi?" diye sordu yumuşak bir ses tonuyla. Önemsiyordum.

"Üçünüzle birlikte olmak gibi mi?" Soru ben durduramadan ağzımdan kaçiverdi. Ve ağzımdan çıktığı anda, kelimeleri ağzıma geri tıkmak istedim. Sanki dördümüzün de bir tür ilişki içinde olduğunu ima ediyormuşum gibi geldi.

Ve biz değildik. Öyle miydik?

"O parlak aklından geçen şüpheyi bir kenara bırak. Bahsettiğim yaşam tarzı bu değildi. Ama evet, Scar, sen bizimsin. Yani

Üçümüzün de." Sözler doğrudu ve merkezimde bir sıcaklık birikmesine neden oldu. "Ama o pislığe geri dönelim. Seni suçlu hissettirdi mi?" Caleb bastırdı. "Hayır, suçlu değilim." Durakladım, alt dudağımı çiğneyerek merak ettim

Gunner'ın beni şüphelendirdiği gerçeğinden bahsetmeli miyim diye düşündüm. "Onunla ilgili bir şey... kötü hissettiriyor."

Caleb beni kollarının arasına aldığı anda bir çılgılık koptu. Beni önünden yukarı sürüklerken iri avuçlarıyla kımımın yanaklarını kavradı. Amım onun çıkıntısına sürtündüğünde içimde bir zevk sarsıntısı oluştu. Adam sertleşmediğinde bile çok asıktı.

Başım döndü ve vücudum içgüdüyle hareket etti, bacaklarım anında ortasına dolanırken kollarım boynunu çevreledi.

"Böyle inlemeyi kes Scar," diye dişlerini sıktı. "Konuşmamız gerek ve tek düşünebildiğim senin o sıcak, pis amcığının içine batmak olursa konsantre olamam." Lobumu ağzına çekti ve diliyle yaladı.

Çünkü *bu* libidomu yatıştırmaya yardımcı olacaktı. Karnının sertleşmiş tepelerine karşı kıvrınmamak için tüm irademi kullanıyordum. Gerçi buna gerçekten gerek yoktu, çünkü beni Kenji'nin yayıldığı kanepeye doğru taşırken attığı her adımda klitorisime sürtünüyorlardı.

Caleb beni üzerine yatırırken Kenji bir homurtu çıkardı.

"Onu benim için tut çünkü onu en yakın yüzeye karşı sikmeme iki saniye kaldı ama söylemem gereken şeyler var." Caleb sikini düzeltirken ofladı. "Hiç yardımcı olmuyorsun, Scar. Aletimi yiyip bitirecekmiş gibi bakmayı kes." Sözleri sertti, ama altında yatan arzu çok açıktı. Onu uçurumun kenarına itmek için fazla bir şey gerekmeyecekti.

Yüzümden niyetimi anlamış olmalı ki bana sırtını döndü ve hâlâ duyma menzilindeyken olabildiğince uzağa yürüdü.

Niko güldü. Adam Ryan ve Gunner'ın etrafta olduğu süre boyunca gergindi, kımıldamayan bir heykel gibi oturuyordu. "Caleb bize ne yapması gerektiğini söyledikten sonra seni becereceğiz," dedi Niko, sonunda rahatlayabilmiş bir halde sandalyeye uzanarak.

Hepimiz dikkatimizi Caleb'a çevirdik, iri elleri yakışıklı yüzünde geziniyordu. Gözlerinin kenarlarındaki endişe çizgileri kafamda uyarı zillerinin çalmasına neden oldu. Kenji de aynı izlenime kapılmıştı çünkü beni kucağından kaldırıp oturdu.

"Maxim'in Mario ile ilişkisi olduğunu öğrendiğimize göre zaman çizelgemiz öne çekiliyor. Geri döndüğümüzde onu ortadan kaldırmak zorundayız. Rowan zaten farkında," dedi Caleb.

"Ryan'ın buna izin vermesine imkân yok, Mario'yu ortadan kaldırdığında bizim için onu da ortadan kaldırabilir," dedim.

Caleb'ın çıkardığı iç çekiş beni gerdi. Benim bilmediğim bir şey biliyordu.

"İsteyebilir ama kimseyi öldürebileceğinden şüpheliyim. Mario'yu bile," diye itiraf etti, açıkça çelişkideydi. "Birlikte olduğu adam yüzde bir bile değil. Oynamaya devam ediyor. Adı Greyson McGregor ve gizli bir FBI ajanı."

Doğruyu söylüyordu. Doğruluğu ruhumda hissedebiliyordum. Tüm küçük ipuçları bir araya geldi.

"Siktir," diye fısıldadım, Caleb'ın bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırdım. "Ryan'ı aksi yönde ikna etmek için *bir şeyler* yapmış olmalı çünkü o akıllı bir sürtük. Onun gerçekte kim olduğu hakkında en ufak bir fikri olsaydı onu buraya getirmesine imkân yoktu."

Kahretsin. Onu da tutuklayacak mıydı?

Çünkü onun önünde birini bıçaklamamış olmasına imkân yoktu. Sabırlı bir insan değildi.

Kenji yanımdan seslendi. "Sence FBI da Maxim'le bu işin içinde mi?" diye sordu. Kanım damarlarımda dondu ve kalp atışlarım hızlandı. Bunun arkadaşım için ne anlama geleceğini düşününce saç çizgimde boncuk boncuk ter birikti.

Caleb'ın gözleri benimkilere kilitlendi, sık bir ormanın rengindeydi.

"Eminim onlar da bu işin içindedir ama McGregor'un içinde olup olmadığını bilmiyorum. Son karşılaşmamızda oldukça soğukkanlıydı."

Neden bahsediyordu bu? Bugünden önce tanışmışlar mıydı?

Ona bunu sormak için ağzımı açtım ama beni durdurdu.

"Uzaklaştığımda kardeşimi arayana kadar emin değildim," diye itiraf etti. Sözleri diğer ikisi için odanın havasını emmiş gibiydi. İkisi de öne doğru eğildi, yüzlerinde endişe izleri vardı.

Niko sorusunu neredeyse hırslayarak sordu. "Rowan mı? Rowan'ı bunun için mi aradın?" diye ısırdı. Ses tonundaki öfke karşısında gerildim.

Caleb bir sandalyeye çöktü, kolunu arkaya attı ve yüzü taşa döndü. "Evet, onu aradım. Çünkü o FBI ajanı New York'taydı."

üç yıl önce, ve şimdi burada Mario ve Maxim'in peşinde. Ve tüm bunlar New York'la bağlantılı."

Kenji, "Böylece her şey çözülmeden önce saldıracağız," diye bitirdi. Üçü bir ağızdan konuşuyordu ama ben ne yapacağımı şaşırmıştım.

"Bekle, bekle, bekle." Ellerimi kaldırdım. "Biri bana neler olduğunu anlatsın. Kardeşin Rowan mı? İrlanda mafyasının varisi Rowan mı?" Caleb onaylarcasına başını salladı. "Birbirinizden nefret ettiğinizi sanıyordum," dedim.

İşbirlikçi bir gülümseme yüzüne bulaştı. "Bunu tasarlamıştık," dedi. "Herkesin birbirimizden nefret ettiğimizi düşünmesini istedik. Böylece kimse ikimizin babamıza karşı çalıştığından şüphelenmeyecekti."

Gözlerimin arkasındaki çarpıntıyı bastırmak için avuçlarımı gözlerime bastırdım. "Tamam.

Biri bana her şeyi açıklasın. En başından itibaren."

Niko kıkırdadı, dirsekleri dizlerinin üzerine geldi. "İyiyiz ama New York'u tek başımıza ele geçirmemiz mümkün değil. Dört Aile'den tamamen kurtulmuyoruz, sadece şu anda onları yöneten pisliklerden kurtuluyoruz. Bu yüzden Rowan ve Caleb yıllarını babalarını birbirlerinden nefret ettiklerine ikna etmek için harcadılar."

Gözlerim önce Caleb'a sonra da Kenji'ye kaydı. "Sen de mi kardeşinle çalışıyorsun?" Ona çekingen bir tavırla sordum.

"Hayatta olmaz. Ailemin bağırsaklarını deşeceğiz." Parmağıyla Niko'yu işaret etti. "Onunkini de."

"Ve sen de Dominick'in imparatorluğunu yerle bir edeceksin," dedi Caleb ve beni sessizliğe gömdü. "Ama önce planlamamız gereken bir cinayet var." Yüzünde acımasız bir alay ifadesi belirdi, derisinin yüzeyinin altında şiddet ve tehlike gizleniyordu.

Bir kez olsun kendimi evimde hissettim.

"Dominick Maxim Petrov'u öldürecek," dedim başımı kaldırıp esmer dalgaların geriye doğru uçuşmasını sağlayarak. "Olayı Dominick'in Maxim'i öldürmesi olarak göstereceğiz. Sonra da Dominick'i öldüreceğiz."

"Oh, hepsi bu mu?" Caleb gözlerini devirerek ve viskisinden bir yudum alarak alay etti.

Çenem titriyordu. Kavga bizim için ön sevişmeydi. Birbirimizin gırtlığına sarılmadığımız bir zaman olacağını hiç sanmıyordum - ardından birbirimizin pantolonuna giriyorduk. Ama lanet olsun ki bazen sinir bozucu olmuyordu.

"Bekle, planın gerçekten bu mu?" diye sordu şaşkınlıkla. Herife yumruk atmamak için direndim. İsteddiği zaman tam bir göt oluyordu. Ki bu

Aslında her zaman.

"Tamam. Sana bunun nasıl işleyeceğini açıklayayım." Sesim sessiz ama ölümcüldü. "Maxim son derece egoisttir. Kendi başına büyük ve kötü olduğunu düşünmeyi seviyor. Mario'yla birlikte çekilmiş fotoğraflarını gördüğümde onu araştırdım. Eğer egosunu doğru şekilde okşarsak, güvenlik görevlisini görevden almasını sağlayabiliriz."

"Peki bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun?" Caleb bu kez daha az tavırlı bir şekilde sordu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 38

SCAR

"GÖZLERİNİ ONUN KİÇİNDAN UZAK TUT, YOKSA
ONLARI KESERİM."

Bu lanet işe hazırlanmak için saatlerimi **harcadım**.

Daireye kapanıp Bay Petrov'u neyin harekete geçirdiğini anlamaya çalışıyordum. Adamım Maxim'in kendisine ait olmayan şeylerle oynamayı sevdiği ortaya çıktı. Zengin erkekler genellikle hak sahibi pisliklerdi. Ne tesadüftür ki, ben zaten onun dikkatini çekmiş evli bir kadındım.

"Bayan, sizin durağınız."

Düşüncelerimde o kadar kaybolmuştum ki geldiğimizi fark etmemiştim. Önüne çekildiğimiz tuğlalı binaya baktım. Kenarları taraklı oniks bir gölgelik, varış noktamın demir kapısını koruyordu. Sotelenmiş sarımsağın baş döndürücü kokusu taksinin içine yayılıyor, ağzımı sulandırıyor. Elli dolarlık banknotu şoförün eline zar zor tutuşturdum, o da bol bol teşekkür ederek uzaklaştı. Muhtemelen bahşiş konusunda fikrimi değiştireceğim için gergindi.

Gün ışığının son dakikaları çıplak omuzlarımı okşuyordu. İpek kombinezon önden aşağıya doğru iniyor, üzerine bir ton pudra döktüğüm göğüs dekoltesini ortaya çıkarıyordu. Tüm kıyafetim kendimi bir hediye olarak sunuyormuşum gibi görünüyordu. Giydiğim geniş paçalı takım elbise pantolonu kıcımlı okşuyordu ama ödediğim bedel, bu yemekten sonra üzerimden kesilmesi gerekecek olmasıydı. Caleb'in bu isteğine bir itirazı olmazdı ama Maxim'i göğüslerimi sikmesi için cesaretlendirmemden nefret ederdi. Ama bu işi başarmak istiyorsak, bu gece için tüm havayı ayarlamamız gerekiyordu. Yani Maxim'in kıcını ellemesine izin vermeyecekse, siktirsin gitsin.

Kapıyı açtığımda soğuk metal nemli ellerimi serinletti, güneş ışığı altın harflerin üzerinde parlıyordu. Morte-Uğruna *Ölünecek Yiyecekler*.

İtiraf etmek istemedim ama isimdeki oyuna bayıldım - Mafya tarafından işletilen, zenginlere ve ahlaki açıdan yozlaşmışlara hizmet veren bir İtalyan restoranı. Zekice. Bu dokulu duvarların içinde pek çok kişi ölmüştü ama yemeklerden değil. Düşük aydınlatması ve samimi ortamıyla aldatici bir şekilde davetkârdı. Topuklu ayakkabılarımın sesi koyu renkli ahşap zemine vuruyor, hoparlörlerden çalan yumuşak caza karışıyordu. Hafta sonu akşam yemeği servisi için mekân boştu ve bu gece sadece iskelet bir ekip çalışıyordu. Maxim'in bunu sorgulamamasını umuyordum. Eğer sorarsa, mekânı onun için kiraladığımızı söylemeyi planlıyordum. Egosu buna bayılırdı.

Tasarım gereği, mekân uzun ve dardı. Ön yarısı normal bir restorandı, ancak davetiye olmadan içeri girmek neredeyse imkansızdı, ancak arka oda önemli işlerin yürütüldüğü yerdı. Duvarla çevrili ve ses geçirmez olduğu için gizli yemek odasını bilmeniz gerekiyordu. Ve bu geceki iş de burada yapılacaktı. Bir şarap mahzeninin girişi gibi görünen büyük çift kapıyı ittim, ki bu oldukça yerindeydi. Mekânın uzak köşesinde beyaz bir örtüyle örtülü, üstü çay mumlarıyla süslü büyük bir masa duruyordu. Bu akşamki planın bunu mahvedeceğini bildiğimden, masanın ne kadar bozulmamış görüldüğüne bakarak hafifçe yüzümü buruşturdum.

"Bir martini alabilir miyim, ekstra sek? Teşekkürler," diye seslendim garsonlardan birine ve bu fırsattan yararlanarak odayı taradım. Dominick ve Enzo'yla birkaç kez buraya gelmişim ama hiç bu masaya oturmamışım. Genellikle garsonculuk oynayan bendim. Alkol boğazımı yakıyor, dikkatimi toplarken uzuvlarımı gevşetiyordu. Kumaş çıplak sırtımı okşarken vücudum karıncalandı. Sıcak nefes kulağımın kabuğunu okşadı ve ben yontulmuş göğsün içinde eridim.

"Ne giyiyorsun lan sen? Cidden iç çamaşırı ve pantolonla mı geldin?"

"Sana da iyi akşamlar kocacığım." Bana hırlayan adama bakmak için döndüğümde yüzünün benimkine ne kadar yakın olduğunu fark ettim. Dudaklarımız birbirinden sadece birkaç santim uzaktaydı. Üst dudağındaki küçük yara izine bayılmışım. Ufak tefek kusurlar onu daha da ateşli yapıyordu. Tekrar gözlerine baktığımda, bakışları şehvetle yanıyordu.

"Beni *tuttuğun* işi yapmak için buradayım Caleb. Şimdi, bu işi halletmek için aletini bir gece boyunca pantolonunun içinde tutabilecek misin?" Parmaklarımın uçlarını siyah gömleğinin ortasından aşağıya doğru sürükledim, tam büyüyen şişkinliğine ulaşmadan önce geri çektim. "Kadınları kıyafetlerinin dışında pek sık görmediğiniz için, bu bir kombinezon. İç çamaşırlarımda çok daha az

"Uzaklaşırken omzumun üstünden seslendim, sözlerim karşısında tıkanan garsona göz kırptım.

"Gözlerini onun kışından uzak tut, yoksa onları keserim," diye homurdandı Caleb ve misafirimizi beklemek için benden uzaklaştı. Adımlarını biraz daha agresifleştirseydi, tabakları masalardan sektirecekti.

Tabii ki şiddet meslekleri beni tahrik ediyordu.

Sırılsıklam bir tangaanın verdiği rahatsızlığı görmezden geldim ve önümde beliren adama odaklandım.

"Niko, sana hiç favorim olduğunu söylemiş miydim?" Çıkardığı tahta sandalyeye çökerek sordum. Bu geceki oturma düzeni dikkatle ayarlanmıştı. Masanın başında Dominick'in oturması gereken yer vardı. Onun sağında Caleb'in, sonra benim ve çocukları vardı. Maxim, Dominick'in solundaki şeref koltuğunda oturuyordu, kapıyı en iyi gören pozisyondaydı.

Bırakın sahte bir koruma hissine sahip olsun.

Niko kulağıma fısıldayarak, "Dilimi amına her gömdüğümde bana söylüyorsun," dedi ve enseme tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

"Psh. Eminim onun amını senden çok daha iyi yiyorumdur. Sadece ona yemek yapmaya devam etmen için böyle söylüyor," dedi Kenji, sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi. Yanımdaki sandalyeye kaydı ve onu hâlâ arkamda duran Rus devinden çaldı. Dudakları soğuktu, muhtemelen mutfaktaki derin dondurucudan gelmişti.

"Dondurucuya kimi tıktın Kenji?" Dudaklarına karşı sordum, ses tonum şakacı bir şekilde azarlıyordu.

Niko alay etti, yerine oturdu ve kana susamış soysuzlarla sıkışıp kaldığı için mırıldandı.

Kenji geri çekildi, alt dudağına da beraberinde götürdü ve kaşlarını oynatırken bir patlamayla serbest bıraktı. Bu hareket dikkatimi, bize katılmadan önce temizlenirken gözden kaçırmayı başardığı bir parça kana çekti. Neyse ki Maxim, Kenji'nin saç çizgisinden kanı sildiğime şahit olmak için henüz burada değildi.

"Dominick'in adamlarından biri etrafı kokluyordu. Sanırım becermek istediği bir garson kız varmış. Gizli toplantımız hakkında konuşmasını istemedim."

Tam yorum yapacaktım ki telefonum uyarı sesi verdi. Kenji'nin şakacı tavrı eriyip gitmiş, yerini yetişkin erkeklerin altına sığmasına neden olan sessiz katilin tavrı almıştı. "Gösteri zamanı, çocuklar. Beni kaçırmayın

Çok fazla," dedim ve Caleb ile Maxim'in bulunduğu restoranın ana bölümüne geri dönmek için koltuğumdan kalktım.

Rus milyarderini gördüğümde hızımı yavaşlattım ve onu değerlendirmek için kendime zaman tanıdım. Bir kadının ıslak rüyasının kişileşmiş haliydi. Zahmetsizce dağınık görünmesi gereken sarı saçlar, muhtemelen her fırsatta dikkat çektiği fit, düzgün bir vücut ve Crest'in onu işe almasını gerektirecek kadar beyaz dişleriyle külot eriten bir gülümseme. O, güzel bir hediye sarılmış zehirin tanımıydı. Ama dünyadaki tüm karın kasları ve para, iş insanlara nasıl davrandığına geldiğinde ne kadar berbat olduğunu telafi edemezdi.

Topuklu ayaklarım beni korumalarına doğru götürdü. Milyarder seks tacirine elimi uzattığımda mide bulantısı boğazıma kadar yükseldi. Bana dokunduğu düşüncesi Gucci makosenlerinin üzerine kusma isteği uyandırdı ama bu tepkiyi bastırdım.

"Bay Petrov. Sizi tekrar görmek güzel," dedim, ses tonum hafif ve tatlıydı.

İri bir el pazımı morartıcı bir şekilde kavradı ve ben de korumaya ters ters baktım.

"Elini çekmeni öneririm. Ve bir dahaki sefere biraz rıza göster." Üzerimde hüküm süren, kel kafası ışıkların altında neredeyse parlayan adama dudak bücktüm. Burnunun kaydığı yöne bakılırsa, bu devin kendi payına düşen kavgalara karışmış olduğunu tahmin edebiliyordum ve bu kavgaların onu daha çirkin mi yoksa daha yakışıklı mı yaptığından emin değildim.

"Alınan bir ufaklıksın, değil mi?" Maxim sakinleştirici bir elini korumasının üzerine koyduktan sonra diğer elini bana doğru uzattı. Omzunun üzerinden Caleb'in göğsünün hızla inip kalkışını ve bana elini uzatan et kafalıya attığı hançerleri yakaladım.

Caleb'in tepkisini gizli tutmasını istedim. Bu gece bana Maxim'in kadınlara davrandığı gibi davranması gerekiyordu. Mal gibi. Sikilecek bir delikten ya da satılacak bir deriden başka bir şey değildi. Ve ben de itaatkâr bir eş olmalıydım, emredildiğinde sakso çekmeye hazır olmalıydım.

Aksi takdirde, koruma bana o şekilde dokunduğu için bir uzvunu kaybedecekti.

"Caleb, senin bu eşin gerçekten çok güzel. Onu neden seçtiğini anlayabiliyorum," diye yorum yaptı Maxim.

Tanrım, sanki odada değilmişim gibi konuşulmasına bayılıyorum.

Maxim'in gülümsemesini gördüğümde dilim kanla doldu. Yüzüne göre çok genişti, midemi bulandıracak kadar yırtıcıydı. Mario'nun yüzü parlardı

aklımda. Ben de onun için hep aynı şeyleri hissetmişim. Bu iki piçin bir araya gelmesine şaşmamalı.

O kadar dalmışım ki, Caleb'in beni yanına çekerken parmakları belimi ısırana kadar hareket ettiğini fark etmedim. Sessiz bir sahiplik ilanı. Birkaç hafta önce olsa onu kasıklarından bıçaklayabilirdim ama şimdi onun sahipleniciliğinden zevk alıyordum çünkü bunun iki yönlü olduğunu biliyordum. Beni kızdırırsa onu yine de bıçaklardım, sadece sikini içime sokma yeteneğini engellemeyecek bir yere.

"O kesinlikle bir av. Yatak odası dışında da şımarıklığı üzerinde çalışıyoruz," diye yorum yaptı Caleb.

Kolumu sırtına doladım, ona düşkün bir eş gibi bakarken kık yanaklarının üstündeki deriyi olabildiğince sert bir şekilde sıkıştırdım. Sikeyim onu ve gergin vücudunu. Tutunacak biraz yağı olsaydı daha çok acırdı. Caleb'in çenesi saldırım karşısında titriyordu, ikimiz de bu gece taktığımız meşhur maskeleri takmamak için mücadele ediyorduk.

Maxim'in düşünceli mırıltısı dikkatimi tekrar ona çevirmeme neden oldu. "Yaptığın iş bu mu Scarletta? Ev kadını mısın?" diye sordu, kehribar rengi gözleri Caleb'in başparmağının göğsümün kıvrımını okşayan hafif hareketine kilitlenmiş, şehvet ve kıskançlıkla ısınyordu. Maxim elimi dudaklarına götürdüğünde omurgamda karıncalanmalar başladı ama bunların çekicilikle hiçbir ilgisi yoktu. İçgüdülerim tehlikenin yakın olduğunu haykırıyordu ama benim tüm hayatım tehlike içinde yaşamak ve bana düşman olmaya çalışanların kalbini çalmayı öğrenmekle geçmişti. Maxim listemdeki bir diğer isim olacaktı.

Milyarder ona gülümsediğimde durakladı.

Kahretsin. Bunda çok fazla dengesiz katil var.

Kendi bilinçaltı muhtemelen enerjideki değişimi fark etmişti.

"Dominick'i beklerken masamıza oturalım mı?" Caleb eliyle beni diğerlerinin yanına yönlendirirken vücudunu Maxim ile benim aramda tutarak sordu.

"Oh, size söylemedi mi? Bu gece bizimle buluşmayacak. Bunun tanışmamız için iyi bir fırsat olacağını söyledi," dedi Maxim arkamdan.

Neyse ki sırtım adamlara dönüktü, çünkü dudaklarımı çeken kana susamış gülümsemeyi saklamak mümkün değildi. Metin mesajlarını hacklemek çok kullanışlı bir beceriydi. Akşam yemeği cinayetlerini planlamayı çok daha kolay hale getiriyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 39
CALEB
AĞZIMA TÜKÜR.

ÇOK ZEKIYDI.

Her role bürünebilme becerisini izlemek bir mucizeydi. Maxim'i bir mil öteden fark etmişti. Puşt herif kendisine ait olmayan şeyler istiyordu ve bu geceki de oydu. Bütün gece onu oynadı, mükemmel zamanlanmış bir yorum, şehvetli bir gülümseme. Öne doğru her eğildiğinde gömleği aşağıya doğru iniyor, ona göğüs dekoltesini gösteriyordu ama ipeğin altında saklı olduğunu bildiğim dolgun göğüs uçlarını gösterecek kadar değil.

Muhtemelen avuç içlerimde hilal şeklinde izler kalmıştı çünkü manzarayı ne kadar sevsem de Maxim'in her bakışında gözlerini oymak istiyordum. Kendini beğenmiş piç, başka bir adamın karısını süzdüğünü gizleme zahmetine girmemişti.

"Çocuklar, yemekten sonra bir şeyler içmek için salona çekilelim mi?" Scar sanki sarhoşmuş gibi kelimeleri geveleyerek sordu. Bir parmağını göğsümde gezdirdi ve sanki tam burada sikime binmek istiyormuş gibi beni süzdü. Bu kısmı rol değildi. Bütün gece birbirimizi okşamıştık ve sikim pantolonumdan fırlamak üzereydi. Maxim'e ne yapmak üzere olduğumuzu bilmek işi daha da zorlaştırıyordu.

"Bize katılacak mısın Maxim?" diye sordu, başını omzuma yaslamıştı, saçları göğsümde dalgalanıyordu ve bana onu becerdiğimde nasıl göründüğünü hatırlatıyordu. "Orada birlikte çok *eğleniyoruz*." Öne doğru eğildi, parmağıyla yaklaşma hareketi yaptı ve Maxim sorgusuz sualsiz itaat etti.

Korumalarına doğru baktım. Sahte kahkahalarla dolu yemeğin yaklaşık otuzuncu dakikasında duruşları gevşemişti.

yüzeysel konular. Ancak bu, kalkanlarını indirmelerini sağlayarak amacına hizmet etmişti.

"İçeride hiç kamera yok," diye fısıldadı.

Ona göz kırptığında dili alt dudağında gezindi ve damarlarımda öfke patladı. Kenji'nin tüm vücudu kaskatı kesilmişti ve tüm bu süre boyunca alışılmadık derecede sessizdi. Niko her zaman sessiz olan, oraya buraya bir yorum ekleyen biriydi ama bu gece konuşkandı. Petersburg ve Bratva hakkında konuşarak Maxim'i eğlendirdi. "Sana katılmayı çok isterim aşkım," diye cevap verdi Maxim, arkasındaki iki serseriye seslenmeden önce. "Siz ikiniz burada kalın. Kendinize bir şeyler sipariş edin."

Yüzümde bir gülümseme belirlemek üzereydi, ama onu geri çektim.

Salon bir sigara salonuydu, karanlık ve samimiydi. Ahşap paneller mekânın her santimini kaplıyor, alçak aydınlatma sadece karşınızdaki deri koltukta oturan kişiyi görmenize yetecek kadar ışık veriyordu. Scar haklıydı. Bu odada kamera ya da mikrofon yoktu ve ses geçirmezdi.

Püsküllü sandalyeye oturdum ve Scar'ı kucağıma çektim. Ayak bileklerimi onunkilere dolayarak bacaklarını ayırdım, başparmaklarım uyluklarının kıvrımında durdu. Dokunuşumla erimeden önce bir anlığına sertleşti. Ellerime yapıştı.

Dişlerimle lobunu çekiştirdim, nefesinin kesilmesinin tadını çıkardım. "Kukun ısı yayıyor, karıcığım. Şu anda ne yapmak üzere olduğunu bildiğin için ne kadar ıslaksın?" Kıçını sikime dayadı, hareketleri konusunda ince davranma zahmetine girmedim.

"O tam bir örnek, Caleb. Onu paylaşmayı düşündün mü?" Maxim neredeyse ağzının suyu akararak sordu. Sümüksü sesi tenimi kaşındırdı ve Scar'ı daha sıkı kavradım.

"Scar tatlım, neden bize içki getirmiyorsun?" Dilimi boğazının sütununda gezdirirken Maxim'le gözlerimi kilitleyerek sordum, teninin tuzlu tadını yalayıp yuttum.

İtaatkâr bir şekilde ayağa kalktı ve kıçına vuran elimin gürültüsü küçük alanda yankılandı. Başı o kadar hızlı bana doğru döndü ki boynunu kırmadığına şaşırdım. Bu gece öldüreceği insanlar listesine beni de eklemekten önce kahkahamı bastırdım.

"Bu gece içki tercihiniz nedir beyler?" diye sordu içki arabasına doğru yürürken, kalçalarına fazladan bir salınım ekleyerek. Maxim'e beklenti içinde baktı, mükemmel manikürlü kaşları çatıktı.

"Hadi tekila içelim. Son zamanlarda tekila içiyorum. Yeni bir iş ortağımın Tucson'da en iyi tekilayı servis eden bir kulübü var," diye cevap verdi.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Scar'a olan ilgisi sadece şehvetten miydi, yoksa Batı Yakası'nda bir şeyler olmuş ve orada bir bağlantımız olduğunu mu öğrenmişti? Bu yorum Scar'ı sinirlendirdiyse de belli etmedi. Siyah tırnakları insan kalbi şeklindeki bir tekila şişesinin boynuna dolanmıştı.

Niko'yu kucaklayışını hayranlıkla izledim. Dizlerinin üzerinde doğrulurken, pantolonunun siyah kumaşı kışının yanaklarını gererken şehvet damarlarımda dolaştı. Başparmağı ve işaret parmağı Niko'nun dudaklarını ayırıp başını hafifçe geriye yatırdı.

"Bu durumda, bir İspanyol kadeh kaldırması uygun olur. *Arriba, abajo, al centro y pa' dentro*," dedi ve şişeyi yukarı aşağı kaldırdıktan sonra ortaya getirip bir yudum aldı.

Nabzım hızlandı ve sıvıyı Niko'nun bekleyen ağzına tükürürken aletim sertleşti. Niko'nun iri elleri kızın kalçalarını morartacak kadar sert kavradı, dövme parmakları kızın diri kışının kenarını sıyırdı. Aşağı eğildi ve Niko'nun alt dudağını ağzına çekti.

"Siktir, daha sert ısır beni," diye inledi kardeşim ona karşı.

Kenji'nin arkasında durmak için hareket ettiğinde Niko başını kaldırıp ona baktı. Yüzündeki ifade orgazm sonrası mutluluğu andırıyordu ve dudakları kanla lekelenmişti. Gözlerini yaraya neden olan kadına dikmeden önce yarayı sildi ve huşu içinde sıvıya baktı.

"Kenji." Saçlarından tutup başını sertçe geriye çekerek ismini uzattı. "İyi bir çocuk ol ve ağzını aç."

Emri zar zor vermişti ve adamın ağzı açık bekliyordu. Yüzündeki gülümseme saf baştan çıkarıcıydı, hepimizin dizlerimizin üzerine çöküp ona tapmamızı istiyordu. Her hareketini izliyordum. Kabarık dudakları hastalıklı görünümlü şişenin etrafını sarmış, yere koymadan önce sıvıdan bir yudum daha almış, artık boşta olan eli Kenji'nin boğazına dolanmış ve taşaklarına kadar inleyen bir inilti çıkarmıştı. Şeytan, loş ışık altında parlayan buz gibi gözleri olan bir kadındı. Tehlikeli bir şekilde ikna edici ve şiddetle seksiydi. Kenji'nin ağzına berrak bir sıvı damlatırken başka tarafa bakmam için beni cesaretlendirdi.

"Vay anasını. Seviştiğimizde adını haykırmak için sabırsızlanıyorum bebeğim." Kenji'nin yorumu onun dikkatini benden uzaklaştırdı ve bir kayıp hissi yarattı.

Ağzından kaçan damlacıkları yalayarak uzaklaştırırken eli daha da sıkılaştı. "Ya elim boğazını o kadar sıkıtıysa ve bağırarak için yeterli hava yoksa?" diye sordu, baskıyı artırırken sesi uğursuz çıkıyordu. Adamın aldığı nefes, kadının onu boğduğunu gösteriyordu.

"Bebeğim, senin ellerinde ölmek için sana teşekkür ederim." Şehvet Kenji'nin sözlerine yapıştı.

Maxim'in yanımda oturduğu yerden kibirli bir kıkırdama geldi. Tüm bu baştan çıkarma eyleminin onun için olması gerekiyordu, ama bir noktada bizim için bir ziyafete dönüşmüştü. İzleyip izlemediğini görmek için bakma zahmetine girmedim. O herifi ereksiyon halinde görürsem hissedeceğimi bildiğim kör edici öfkeyle anı mahvetmek istemedim.

Yanımda belirdi ve gözlerimi vücudunda gezdirmek için acele etmedim.

Bir süre birbirimizi inceledik. Gözleri o kadar rahatsız ediciydi ki yardım edemiyordunuz ama buz gibi derinliklerine dalıyor, ilgisinden gelen boğulmayı memnuniyetle karşılıyordunuz.

Ona sözlü bir yanıt vermedim. Bunun yerine sandalyeme yerleştim ve açık bir davet gibi dudaklarımı aralayarak başımı arkaya yatırdım. Arkamda dururken parmakları kolumda gezinirken gözlerim daldı. Ilık nefesi kulağımın kabuğuna çarparak taşaklarımın zıplamasına neden oldu.

"Bundan büyük keyif alacağım," diye fısıldadı, kabaca lobumu ısırarak.

Tekilanın yakıcı tadı dilime vurdu ve elleri kalçalarımı okşamadan önce göğsümden aşağı indi. Eli sikimi sıkıttığında neredeyse boğuluyordum. Ona daha çok ihtiyacım vardı.

"Karına karşı oldukça cömertsin Caleb. Konuklarına da *hizmet* ediyor mu?" Sorusu havayı doldurdu ve o anı lekeledi. Scar kaskatı kesildi, vücudunda hafif bir titreme oldu.

Yutkunurken boğazı düğümlendi, cevabımı bekliyordu.

"Elbette. Onunla ona değer verdiğim için evlenmiş değilim," diye yorum yaptım ve Maxim'in açgözlü bakışlarının onu bir et parçasından başka bir şey değilmiş gibi tüketmesini izlemek için başımı çevirdim. Ona tekrar baktığımda kelimeler dilimde kül gibi kalmıştı. Gözlerinde acı vardı, sözlerim onu derinden yaralıyor ve gömülü duygularını ortaya çıkarıyordu.

Endişelerini yatıştırmaya ve acısını öpüp yok etmeye direnmek için yumruklarımı kıvırdım, Maxim'in çıkarı için söylediğim sözlerin yalandan başka bir şey olmadığına dair ona güvence verdim. Kalbime pençelerini geçirmiş, etrafında tuttuğum güvenlik ağını yırtıp atmış ve aramızdaki güçlü bağı kabul etmemi istemişti.

Hepimizin vardı.

Maxim'e doğru yürürken kalçalarındaki boğucu salınım gitmiş, yerine avını takip eden bir kadının ölümcül çalımları gelmişti. "Gözlerinizi kapatın Bay Petrov," diye talimat verdi.

Onu kucağına çekip vücutlarını neredeyse birbirine çarptırdığında kalbim daha hızlı atıyor, kulaklarımda uğulduyordu. Elleri beline dolanıp onu kasıklarına doğru iterken yüzünde beliren iğrenme ifadesini saklamak için yeterince hızlı değildi.

"Seni burada kucağımda istiyorum, böylece kocanın seni becermesine izin vereceğin siki hissedebilirsin."

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bana baktığında damarlarımda şiddetli bir öfke kükredi. Hızlı hareket etse iyi olurdu, yoksa planın canı cehenneme der ve çıplak yumruklarımın kafatasını dağıtırdım. Gözlerinden hayat akarken sıcak kanın tenimi kaplamasından zevk alırdım.

"Gözlerini kapat Maxim," diye ısırdı, sözleri bütün gece sürdürdüğü tatlı yüz ifadesini kaybetmişti. Çenesini öyle sıkı kavramıştı ki canı yanmış olmalıydı ama Maxim onun saldırganlık girişiminden hoşlanmıştı. Şey, bunun bir girişim olduğunu düşünüyordu. Göz kapakları kapandığında tüm endişe vücudumdan akıp gitti ve Scar'ın yüzünde şiddetli bir gülümseme belirdi.

Başını geriye ittiğinde boğazının solgun eti ortaya çıktı. Kulağına fısıldamak için eğildiğinde adem elması titredi.

"Çok eğleneceğiz," dedi ve belinden bir bıçak çıkarıp adamın boğazından geçirdi. Yaradan fişkıran kan ellerini ve göğsünü kapladı. Adamın gözleri şok içinde açıldı.

"Buna pişman olacaksın," diye boğazı düğümlenirken, kül rengi teni kızın bronz teniyle tam bir tezat oluşturuyordu.

Scar onun kucağından kaydı ve tiksintiyle ona baktı. "Gördün mü, yapacağımızı sanmıyorum. Çalıştığın adamlar sandıkları kadar dokunulmaz değiller. Peki ya şehrimde yerleştirdiğin köleler? Onlar için geliyorum," diye homurdandı ve yüzünü onunkine yaklaştırdı. "FBI'daki arkadaşlarını da biliyoruz. Elleri halkın düşünmesini istedikleri kadar temiz değil, ha?"

Maxim'in yüzü öfkeyle buruştu ama gözlerindeki hayat çoktan snmşti. Cafcaflı dudaklarından hırılıtlı bir iniltiden başka bir şey çıkmadı.

Aşkın saçmalık olduğunu düşünmüştüm ama bu kadın mz de taşaklarımızdan yakalamıştı ve kalbimde dönen hisler artık sadece şehvet gibi gelmiyordu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevrigiller)

BÖLÜM 40

SCAR

HER ŞEY CEHENNEME GIDIYOR

Brülörüm cebimde titreşince endişem omurgama sıçradı. Caleb'in gözleri dikiz aynasında benimkilere takıldı, karanlıkta gerginlikle yanıyordu.

"Merak etme," dedim, kanla kabuk bağlamış pantolonumdan telefonu çıkarırken. Üstümü değiştirmeliydim ama boğazını keserken Maxim'in kucağında olmayı planlamamıştım. "Ryan aradığında kullandığım telefon bu." Caleb ve Kenji'nin omuzları, arayanın amcam olmadığını öğrenince gevşedi.

Bugün erken saatlerde, birkaç hafta öncesinin video kaydını tekrar izledim. Bu gece orada olduğumuza dair hiçbir iz yoktu ve personelin hepsi kiralıktı - Sendika'ya sadık insanlar. Maxim ve korumaları derin dondurucuya yığılmıştı ve ben de temizlikçilerime salonun meşe döşemesindeki kanı temizletiyordum.

Ama yine de korku omurgamdan yukarı tırmandı ve ensemde boncuk boncuk ter birikti. Bu numarayı ona yıllar önce vermiştim ve bir kez bile kullanmamıştı. Şimdi bu, kısa bir süre içinde gelen ikinci aramaydı. "Ryan. Neyin var?" Sesimdeki panik notasıyla üç çift göz üzerime dikildi.

Erkeksi ses tonu beni ürküttü ve daha sonra çocuklar için konuşmayı tekrarlamak zorunda kalmak istemediğimden telefonu hemen hoparlöre aldım.

"Ryan değil. Ama başı dertte," dedi Gunner.

Haberi duyunca nefesim kesildi. Beni destek için aramak zorunda kaldığına göre boka batmış olmalıydı. Peki New York'tan ne yapmamı istiyordu? Beni ayakta tutan tek şey eğitimimdi çünkü bana söylenenler karşısında çılgına dönmek istiyordum.

"Benden ne istiyorsunuz? Elimden geldiğince yardımcı olurum ama artık Tucson'da olmadığımı bilmelisiniz."

Rahatlamış iç çekişi cipin içinde yankılandı. "Lotería'nın biyometrik olarak kilitli bölümlerine erişmem ve Ryan'ın binanın neresinde olduğunu bilmem için kamera görüntülerine ihtiyacım var," dedi.

İsteği karşısında alay ettim. "Bundan daha fazlasına ihtiyacın olacak." Dizüstü bilgisayarımı ayağımın dibindeki sırt çantasından çıkarıp kucağıma yerleştirdim. "Boktan kaynaklarla ve istihbaratla çalışmaya alışkın olduğunu biliyorum, bu ironik ama ben böyle çalışmıyorum." Parmaklarım klavyemin üzerinde uçtu. İhtiyacı olan her şeyi almaya çalışırken telefonu omzumla kulağımın arasına sıkıştırmıştım. "Bir mesaj geliyor. Kulübün planlarını ve kameralardan canlı yayınları izlemek için bir bağlantı bulacaksınız."

Ekranımda grenli görüntü belirdiğinde damarlarımdan rahatlama aktı. Ryan şu anda Lotería'ya doğru yürüyordu, silahlar ateşlenmişti. Caleb arabayı sağa çekerek bizi çatı katımızdan uzaklaştırdı.

"Kızımız şu anda insanlarda delikler açıyor. Sen ve Dex geldiğinde yayınları izliyor olacağım."

Dex'in Gunner'la birlikte olduğunu bilmeme şaşırması karşısında gözlerimi devirmiştim. Gerçekten de şanslı bir tahmindir. Gunner'ın dosyasında, kız kardeşini satan bir adamın kışını tekmeleyen en iyi arkadaşı için bir anlaşma karşılığında bu gizli işi kabul ettiği yazıyordu. Bana haklı gibi gelmişti ama hukuk sistemi berbattı.

"Aynen öyle, ben bir büyücüym. Şimdi dikkatini ver. Bu çok önemli. Sistemi acil durum güç moduna almak zorundayım. Biyometrik tarayıcıları geçersiz kılmanın tek yolu bu. Tüm ev ışıkları kesilecek ve acil durum aydınlatması tetiklenecek. Sinir bozucu bir alarmin da çalacağını unutmayın, ancak kaos muhtemelen size yardımcı olacaktır. Kapılardan girmek için hâlâ bir kod gerekecek, ancak tarayıcı devre dışı bırakılacak. Geldiğinizde kodu dört sıfırla değiştireceğim. Anladın mı?" Talimatları söylerken parmaklarım klavyemin üzerinde uçuşuyordu.

Caleb'in derin sesi kendi talimatlarını haykırdı. "Kenji, Gregori ve Niko'ya söyle hemen depolara gitsinler ve piçleri patlatsınlar. Plan değişti ve Dominick'in üzerine gidiyoruz."

Niko, restoranda herhangi bir yarım kalmış iş olmadığından emin olmak için geride kalmıştı. Depolara tek başına gideceğini düşününce içimde gergin bir enerji oluştu. Bu planın bir parçası değildi. Biz

Maxim'i bu gece öldürecektik, sonraki günlerde de Dominick'i.

Caleb'ın gözleri bir kez daha benimkileri buldu. "Tucson'da patlamak üzere olan şeyin haberi hızla yayılacak. Dominick'in Maxim'i öldürdüğümüzü öğrenmesini göze alamayız."

O haklıydı.

Amcamın evinin önünde durduk. Kahverengi taşın kemerli siyah kapılarını gördüğümde deja vu hissettim.

Dominick'in oturma odasında kendine bir parmak viski doldurmasını izlerken, "Kamera görüntülerinde ondan ve birkaç muhafızdan başka kimse görünmüyor," dedim.

"Herkes ne yaptığını biliyor mu?" Caleb sesini sabit tutarak sordu.

Başımı salladım, silahımın sürgüsünü kontrol ettikten sonra pantolonumun paçasına geri soktum ve başımı kaldırıp onunla ve Kenji'yle göz göze geldim. Kenji'nin yüzü kaşlarını çatmış, alnında derin kırışıklıklar oluşmuştu.

"Hey," Caleb onun omzuna bir el koydu, "o iyi olacak.

O lanet olası Cain. Bu bok için yaşıyor."

Onun sözleriyle göğsümde sevgi çiçekleri açtı. Her ne kadar kavga etmiş olsak da Caleb bana asla kendimi değersiz hissettirmemişti.

Kıkırdadım. Yeteneklerim başından beri hoşuna giden tek şeydi.

Caleb öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce yüzümü kavradığında gözlerim kapandı. Bu öpücük yumuşak ve nazikti.

Sevgi dolu.

Uzaklaştığında, gözlerimi açtığımda onu d i k k a t l e bana bakarken buldum.

"Sakin bana beni sevdiğini söyleme," diye fısıldadım.

Caleb'ın yüzü soldu ve yüzünde hayal kırıklığına benzer bir ifade belirdi. "Sen de aynı şekilde hissetmiyor musun?" diye sordu. Sesi sessizdi ve alışık olduğum otoriteden yoksundu. Bunun yerine, incinmişlikle doluydu.

Bileğini sıkıca kavradım, dönüp avuç içine bir öpücük kondururken elini yerinde tuttum. "Hayır, hiç de öyle değil. Seni o kadar çok seviyorum ki bu beni korkutuyor, çünkü seni kaybetmek, herhangi birinizi kaybetmek, çok önemli bir parçamın kaybolması gibi hissettirecek." Gözleri şaşkınlıkla açıldı ve Kenji'nin elleri *herhangi biriniz* dediğimi duyunca her ne yapıyorsa durdu.

"Bana beni sevdiğini söylemeni istemiyorum, çünkü bu çok fazla veda ediyormuşsun gibi hissettiriyor," dedim.

Caleb'in başparmağı yanağımı okşarken Kenji arka koltuğa geçip beni kollarıyla sıkıca sardı. Sanki yaşadığım duygusal çöküntüyü hissetmişlerdi. Zihnim bizi güvende tutmaya çalışırken kalbim açılmak ve sevmek istiyordu.

"İnsanlar beni sevdiklerini söyledikten sonra giderler," diye fısıldadım, sevdiğim diğer tek adamı düşünerek. Sevdiğimi sandığım.

"Scar, şimdi beni dinle." Kenji yüzümü kendine doğru çekerek ağzını benimkine bastırdı. "Seni seviyoruz ve şeytan bizi ele geçirene kadar her gün bunu sana söyleyeceğiz, sonra da cehennemden çıkıp bize katılana kadar o seksi kışına musallat olacağız," dedi.

"Seni seviyorum Scar ve bunu sana söylememi istemiyorsan da umurumda değil. Çünkü ne kadar özel olduğunun söylenmesini hak ediyorsun. Şimdi git amcanı becer," dedi Caleb ve konuşmasını bir öpücükle tamamladı.

İçime bir taş oturdu ve cipten dışarı fırladım. Az önce sevildiğim söylenmişti ve hayatımı cehenneme çeviren adamın hayatı benim ellerimde sönmek üzereydi ama yine de bir şeyler yanlış geliyordu.

Brownstone'un kapısına yaklaşmadan önce telefonumu bir kez daha kontrol ettim. Gunner için Lotería'nın kapılarını ve sistemini çoktan açmıştım ama müsait olmadan önce yayını bir kez daha kontrol etmek istedim.

Ryan'ı bir odada kilitli görünce kalbim göğsümde durdu. Gunner ve Dex'in kısıtıldığının farkında değildi. Kulüpteki interkom sistemine girdim.

"İyi iş, kaltak. Şimdi kışını kaldırıp kargo bölümüne git. Adamının yardıma ihtiyacı var ve yetkililerden önce Mario'nun icabına bakmak istiyorsan acele etmelisin," dedim ona. İçeri girip kendi adaletimi sağlamak üzere olmam ne kadar da ironikti.

"Yara mı?"

"Evet. Adamın bir iyilik istedi. Şimdi git." Durakladım. "Oh, ve Ryan... gerçeği öğrendiğinde ona çok sert davranma," dedim önce

yayını kapattı. Gunner'ın ona nasıl baktığını ve onu kazanmak için her şeyden vazgeçtiğini gördüm. Kızacak ve ihanete uğramış hissedecekti. Ama daha büyük yara, sevilmediğini düşünecekti, ama bu lanet bir yalandı. Bu adamlardan önce kendime söylediğim yalanın aynısı.

İyi olacaktı. Olmak zorundaydı.

Kapıya vurdum. Ağır gümbürtü kalbimin atışını taklit ediyordu. Damarlarımda beklenti ve mutlak sükûnet karışımı bir duygu dolaşıyordu. Kapı çekilerek açıldı ve Dominick'in özel korumalarından biri bana baktı, yüzünde tiksinti okunuyordu.

"Burada ne halt ediyorsun, hain sürtük?"

Onu iterek geçtim ve Dominick'in ofisine doğru ilerledim. "Evet, çünkü bu boktan durumda benim de söz hakkım vardı. Dominick nerede? Sendika hakkında ona söylemem gereken şeyler var."

Ofisine hışımla girerken cevabını beklemedim.

Dominick koltuğuna uzanmış, ayaklarını uzatmış ve bileklerinden çaprazlamıştı. Puro dumanı boşluğu dolduruyor, ciğerlerimi yakıyordu. Soğuk gözleri kapıda durduğum yere kaydı.

"Bu benim piç yeğenim değil mi? Af dilemek için sürünerek mi geldin? Callahan senin amından bıktı mı?"

Hakareti duymazdan gelerek ofisin kapılarını kapatmak için döndüm ama iri bir el hareketimi durdurdu.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" diye alay etti et kafalı muhafız.

"Dominick'e söyleyecek öyle şeylerim var ki, senin bezelye beyninin duymasını istemeyeceğinden eminim," diye karşılık verdim, omzumun üzerinden amcama bakarak.

Bakışları üzerimde gezindi. Vücudumu rahat tuttum ve hafifçe kamburlaştım. Mümkün olduğunca korkutucu görünmemek istiyordum. Gözleri yüzümde kısıldı, sanki yeterince kısarsa düşüncelerimi görebilecekmiş gibi. Ona bir şey vermem gerekiyordu, yoksa beni içeri almayacaktı.

"Maxim Petrov hakkında," dedim.

Bu onun dikkatini çekti. Kaşları saç çizgisine çarptı ve daha dik oturdu. "Bizi yalnız bırak ve şu lanet kapıyı arkandan kapat." Muhafız gitmek için döndü. "Ve çevreyi kontrol edin. Tam kapsamlı," dedi Dominick, dikkatini bana kaydırmadan önce ona sert bir bakış attı.

Ama ben rahattım, çocukları depodaki Niko'yu kontrol etmeye gönderdiğim için şükrediyordum. Kenji beni bırakmak istemediği için sürekli söyleniyordu ama Caleb ona bu işi tek başıma yapabileceğimi söylemişti.

Bu kez kapının tıkırtısı Dominick'in hükmünün tokmağının çarpması gibi duyuldu.

"Ne istiyorsun Scarletta?" diye sordu, purosundan bir nefes daha çekerken, dumanı aramızdaki havada uçuşuyordu. "*Kocanla* ve kendini pazarladığın adamlarla birlikte olman gerekmiyor mu?" diye sordu. Küçümseyici tonu sinirlerimi bozuyor, bana hayatım boyunca verdiği tüm öğütleri hatırlatıyordu. Her an kendimi değersiz hissetmem için bir fırsattı.

"Şu anda meşguller," dedim, damarlarımda kükreyen kanla yaklaşarak. Bu an, hayatım boyunca uğruna çalıştığım her şeyin doruk noktasıydı. Vücudumdaki her hücre tetiği çekmem için çılgılık atıyordu. Bir nefes daha almayı hak etmiyordu.

Homurdanarak cevap verdi. "Neden şimdi bana geliyorsun, kızım? Kızımın nişanlısını çaldığında sadakatinin nerede yattığını açıkça gösterdin," diye dudak büktü, dudaklarından tükürükler uçuşuyordu.

"Bunun hiçbir parçası olmadım. O partiye gitmek bile istemedim, hatırladın mı?" Söylediğim her şey doğru olduğu için inandırıcı olmak zor değildi. Odaya doğru ilerleyip önündeki sandalyeye oturmadan önce gizlice kapının kilidini tıklattım. "Daha erken gelme şansım olmadı. Beni evde kilitli tuttular," dedim, oturduğu yerde nasıl kıpırdadığına bakarak.

Eli yavaşça sandalyenin yarığında sakladığını bildiğim Glock'a uzanıyordu. Neyse ki tam olarak gevşememiştim ve pozisyonum, silahını çektiğinde masanın arkasına sıçramamı kolaylaştıracaktı.

Çünkü o şerefsiz kesinlikle yapardı.

"Sen her zaman aptal bir kızdın," diye alay etti. "Sen bakmadın kışımı o bisikletin üzerine koyup adamlarıma ateş ettiğinde *kilitliydi*."

Kendimi yana attığımda siyah namlunun hareketini yakaladım, bir el ateş edildiğinde masanın arkasına kaçtım ve oturduğum yerin sağına isabet etti.

"Atışın da senin gibi beş para etmez, Dominick," diye seslendim, kafamı dışarı çıkardım ve kendi atışımı yaptım. Atışın baskın kolunun omzuna isabet ettiği yerden kan ve kas parçaları fişkırdı.

Boğuk çılgılığı kulaklarıma müzik gibi geliyordu. Derimin altında gizlenen canavar, düşmanımızın kanını dökerken zaferle kükredi.

"Diğer elinle de boktan bir atış mı yapıyorsun?" Kurşunun masaya isabet ettiği yerden havaya şarapnel parçaları yağarken yerde yuvarlanarak alay ettim. Manik kahkahalarım odada yankılandı ve Dominick'i diğer omzundan vurduğumda başka bir acı dolu bağırişla birleşti.

"Siktiğimin orospusu," diye bağırdı.

Onun bir anlık dikkat dağınıklığını kullanarak üzerine atıldım ve silahını düşürerek vücudunun kitaplığa çarpmasına neden oldum. Silahımın kabzası şakağına isabet etti ve başındaki yaradan kan sızmaya başladı.

"Seni öldüreceğim Dominick," diye homurdandım. "Ve bu, bana yaşattığın onca bokun bedeli olarak uzun, yorucu ve acı verici olacak."

Güldüğünde damarlarım buz kesti. Vücudu altımda pes etti ama kahkahası sanki kazanan oymuş gibi geliyordu.

"Hangisi daha önemli, Scarletta? Senin intikamın mı, yoksa o adamlar mı?" diye sordu, gözleri çıldırmış gibi parlayarak. "Çünkü ikisine birden sahip olamazsın. Eminim intikamı seçiyorsundur. Aşk için seni mahvettim. Doğru düzgün çalışmıyorsun, değil mi? Kafan başkalarıyla ilgilenemeyecek kadar karışık." Saçmalıyordu ama sözleri kalbimin çarpmasına neden oldu.

"Burası benim şehrim. İçinde ne olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye bağırdı. "Ben her şeyi biliyorum ve sen de orospu annen kadar zavallısın. Eğer bacaklarını açmak istiyorsan, en azından bunun için biraz para alacağım. O yüzden amını kapıma kadar getirdiğin için teşekkürler. Adamlarının cesetlerini enkaza gömdükten sonra seni alması için Enzo'yu göndermek zorunda kalacaktım."

Ellerim kendi kendine hareket etti, içgüdülerim ve becerilerim beni boğmakla tehdit eden paniği bastırdı. "Siktir git, Dominick." Silahın namlusunu çenesinin altındaki hassas ete bastırdım. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Bu çocuklar haberlere çıkmak üzereler. Bir depoda çıkan yangında üç adam öldü," dedi, sesi kibirle kalınlaşmıştı. Kül rengi yüzünde şeytani bir alay kıvrıldı. "Onu satmadan önce becerdiğimde annenin zevkle inlediğini biliyor muydun? Seni istemedi. Ona seni doğurmak isteyip istemediğini sordum, hayır dedi."

İçeri sızmak isteyen kendimden nefret etme duygusunu engelledim. Yüzümü nötr tuttum, konuşmaya devam etmesine ihtiyacım olduğunu biliyordum. "Şimdi bu üçü gitmiş olacak ve Enzo evli. Beni öldürürsen elinde kim kalacak? Kabul et Scarletta, seni iyi yetiştirdim. Sana nasıl hayatta kalacağını öğrettim. Yaşamama izin verirsen

hepsi affedilecek. Her şey eskisi gibi olacak. O piçleri sevmiyorsun bile."

Onun sözleri beni içine düştüğüm trans halinden çıkardı.

Namluyu daha derine soktum. "Bana nasıl hayatta kalacağımı sen öğretmedin Dominick. Şu an olduğum güzel canavara dönüşmeme yardım ettin ve duvarları beyninle boyamak için sabırsızlanıyorum. Duvarları ürkütücü bir sanat eseri gibi boyamak için sabırsızlanıyorum." Daha yakına eğildim, yüzüne doğru tısladım, boktan kahverengi gözlerindeki korkuyu yalayıp yuttum. "Ama bunun beklemesi gerekecek çünkü sen Çember'e bir hediye olacaksın. Maxim'in katilini teslim ettiğimde *çok sevinecekler*."

Silahımı ikinci kez şakağına dayayıp onu bayıltmadan bir saniye önce yüzü beyazlaştı, gözleri büyüdü.

Vücudunun altında kan birikirken başı geriye düştü. Onu öldürmek istediğim kadar, acı çekmesini daha çok istiyordum. Onu işkence görmesi için kurtarmak, hızlı bir ölümden bile daha tatlı olurdu. Ve şu anda Dominick'e ne olduğu umurumda değildi çünkü üç adamımın tehlikede olduğu fikri beni dehşete düşürüyordu.

Dehşet beni dondurmadan önce tüm duygularımı kapattım.

Vücudum otomatik pilotta hareket ediyordu. Dominick'in adamlarının çığlıkları boğuktu, ben evin içinde bir bulanıklık gibi ilerleyip her adamı kurşun yağmuruna tutarken zar zor fark ediliyordu.

Dünyaya karşı hissizleşmişim, kırılan kalbimi sağlam tutmak için çabalıyordum, çünkü amcamı tanıyordum. Sevdığım adamların başı gerçekten beladaydı ve onları kurtarmadan önce kendimi parçalanmaktan korumak için sahip olduğum her beceriye ihtiyacım olacaktı.

Bu evde ölürsem sevdiğim adamları kontrol edemem.

"Enzo hangi cehennemde?" Kanlar içinde yatan adamlardan birinin yüzüne doğru bağırdım. Başı yana eğilmişti, gözleri görmüyordu. Kurşun yaralarından birine parmaklarımı soktuğumda ılık kan parmaklarımı kapladı. Acı dolu çığlığı kulaklarıma müzik gibi geldi.

"Depo. Rıhtımın yanındaki depoda."

Cesedinin üzerinden geçmeden önce beynine bir kurşun daha yerleştirdiğimde bir silah sesi yankılandı. Temizlikçime bir mesaj göndererek Dominick'in cesedini korumaya gelmelerini söyledim ve kendimi adamlarım iyiymiş gibi davranmaya zorladım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 41

NIKO

BİR SAAT KADAR ÖNCE

Scar'ın bir temizlik ekibine, hem de çok iyi bir temizlik ekibine erişimi olmasına neden şaşırdığımı **BİLMİYORDUM**. Yemek odasının yanındaki salon normale dönmeye başlamıştı bile. Birkaç saat içinde kimse orada Çember'in bir üyesini öldürdüğümüzü tahmin edemezdi.

Cep telefonumun titreşimleri dikkatimi adamların yer döşemelerindeki kanı temizledikleri yerden uzaklaştırdı. "Henüz bitirmediler. Sadece yirmi dakika oldu Caleb," dedim, şimdiden aradığı için gözlerimi devirerek.

"Scar Dominick'in yerinde."

Vücudumdaki her kas bu sözlerle gerildi. Dominick'te olduğunu söylerken ne demek istiyordu ve ses tonu neden endişe ve gururla doluydu? Üçümüz arasında Caleb onun yeteneklerinden asla şüphe etmeyen tek kişiydi, bu yüzden odadan hışımla çıkarken endişenin titremesi beni germişti. Nereye gittiğimi bile bilmiyordum ama şimdiden oraya doğru ilerlemek istiyordum.

"Ne oldu lan?" Ona ulaşmak için şehirdeki tüm kırmızı ışıklarda geçmeye hazır bir şekilde arabama doğru koşarken sordum. Kahretsin, gerekirse insanların ve arabaların arasından geçerdim. Gecenin bunaltıcı havası beni boğmaya çalışıyormuş gibi etrafımı sarmıştı. Kalbim çok hızlı atarak beni erken bir mezara göndermekle tehdit etmeye başlamıştı bile.

"Gunner onu aradı. Ryan Mario tarafından kaçırılmış, o yüzden Dex adında bir adamla birlikte onu geri almak için kulübü basıyorlar. Katı kurallı ajan, kadını için haydutluk yapıyor." Caleb'in sesinde saygı ve anlayış belirgindi. Ajan az önce kitabımızda biraz puan kazandı. "Sergio hâlâ hiçbir yerde bulunamıyor ve Mario'nun bu olaydan sağ çıkacağından şüpheliyim.

hesaplaşma. Gunner'ın yerinde olsaydım, o sümüklü herifin yaşamasına izin vermezdim."

"Bu harika bir şey ama bunun kadınımızın onu taciz eden adamın evinde olmasıyla ne ilgisi var?" Tükürdüm. Kahretsin, bir şeyi ya da birini vurmak istiyordum.

Caleb'in sesi sabit kaldı ve ölümcül bir öfkeye kapılmak yerine gerçekliğe bağlı kalmama yardımcı oldu. "Batı Yakası'ndaki bu boktan haber çok hızlı yayılacak..."

Zihnimde anlayış çiçekleri açtı ama gerçek beni daha az gergin yapmadı. "Dominick Mario'nun öldürüldüğünü duyarsa burada sorun yaşarız. Maxim'in bu işte parmağı olup olmadığını bilmek isteyecektir," dedim.

Planımız Maxim'in ölümünü mafyanın üzerine yıkmaktı çünkü Çember adamlarını aramaya geldiğinde bir suçluya ihtiyaçları olacaktı. Daha sonra Dominick'i ortadan kaldırmak için Cain'e ya da bize ulaşacaklarını umuyorduk.

Bir taşla iki kuş. Circle'ın gözüne girip Dominick ve Enzo'yu öldürebilirdik. Ama şimdi.

"Bunun planımıza ne etkisi olacak?" Ön koltuğa atlayarak sordum.

"Tam olarak bilmiyorum." Caleb durakladı. Belirsizliği içimi sıktı ve parmak eklemlerim deri direksiyon simidinde beyazlaştı. Bir boka yarım yamalak atılmayı sevmezdik ve bu da bize bunu yapıyormuşuz gibi geliyordu.

"Scar'ı az önce bıraktık. Amcasıyla yüzleşmeye gidiyor. Bu kadar çabuk halletmenin başka yolu yoktu. Ona sağ salım çıkması için ne gerekiyorsa yapmasını söyledim. Gerekirse planın canı cehenneme," dedi.

Bunu göremeyeceğini fark etmeden önce başımla onayladım. "Evet, katılıyorum. Yolumuza çıkan her orospu çocuğunu çıplak ellerimizle infaz etmemiz gerekse bile geri kalan her şeyi halledeceğiz. Onun güvende olması gerekiyor," diye homurdandım.

"Onu sevdiğimi söyledim Niko."

Kaşlarım saç çizgime çarptı. Sesi yumuşak ve kırılgandı, bana gençliğimizdeki halini hatırlatıyordu. Jessica'ya olanlar onu sertleştirmişti, aslında hepimizi ama Caleb aşk ve ilişki fikrine karşı duygusuzlaşmıştı.

Scar içeri dalmış ve onun için her şeyi berbat etmişti.

Kenji ve ben onu sevdiğini biliyorduk. Bunu onun etrafındaki davranışlarından anlayabiliyorduk ama sevdiğini bildiğinden emin değildim.

"İyi olmak zorunda. Oradan sağ salim çıkmalı." Panik sözlerine sızmaya başlamıştı.

"Caleb," diye bağırdım, motoru çalıştırarak. "Bana nereye gideceğimi ve sırada ne olduğunu söyle. Üzerimize düşeni yapmalıyız, yoksa onun kışını riske atması boşuna olacak."

Beni kendi düşüncelerimden o kadar çok çekip çıkarmıştı ki odaklanacak bir şeye ihtiyacımız olduğunu anlamıştım. Yapacak bir şey.

"Siktir, haklısın." Muhtemelen elini kumral saçlarında gezdirip dağınık telleri çekiştirdiğini hayal edebiliyordum. "Bizimle depoda buluş. Neredeyse vardık. Gregori, Yakuza liderlerini oraya götürebilmemiz için teslimat çağrısını ayarlıyor."

"Ve babamla erkek kardeşim," diye ısırdım, öfke ve beklenti vücudumda elektrik akımı gibi dolaşıyordu.

"Aynen öyle. O şerefsizleri bu gece havaya uçurmalıyız. Rowan'ı aradım bile. Dahi piç aylardır babamızı zehirliyor, o yüzden onun icabına bakacak."

Caleb planların üzerinden geçerken midemdeki düğüm biraz gevşedi. Belki de bu tamamen boktan bir gösteri olmayacaktı. Ama bir şey hâlâ aklımı kurcalıyordu.

"Enzo tüm bunların neresinde?" Otoparktan çıkıp caddeye doğru ilerlerken sordum.

"Hiçbir fikrim yok. Dominick'in evindeki kameralarda görünmüyordu," diye cevap verdi Caleb.

"Kenji'yi bu işe bulaştır. Eğer onu da ortadan kaldırmazsak planımız sekteye uğrayacak. Aksi takdirde Dominick'in tahtına oturacak ve en başa döneceğiz."

"Ne? Kız arkadaşını becerdiğimizi söyledikten sonra bizimle çalışmak istemeyeceğini mi düşünüyorsun?" Caleb bir kahkaha atarak sordu.

Vücudumda oluşan gerginliğin bir kısmını hafifletmeye yardımcı oldu.

Ağzımın kenarları yukarı doğru kalkarak sırıttı. "Ona siklerimizin onu doldururken ne kadar güzel göründüğünü söyleyelim mi?" Sokaklarda kıvrıla kıvrıla hedefime doğru ilerlerken sordum.

"Ona bir video göndereceğiz ama tek gördüğü şeyin Kenji'nin kızın içine girip çıkan kıcı olmasını sağlayacağız." Caleb'in sesi o anda şakadan ciddiye döndü. "Dikkatli ol kardeşim. Yakında görüşeceğiz."

Yolun geri kalanını sessizlik içinde sürdürdüm, zihnimde yaygara koparan seslerle daha fazla gürültüye dayanamadım. Lastiklerimin altında çakıllar çıtırdıyordu.

Zincirlerle çevrili kapılardan geçerken. Sıradan metal depo bu gece ürkütücü derecede sessizdi. Normalde, iki adam çakıllarla çevrili alanda dolaşırken üçüncüsü de ana girişi korurdu.

Ama bina bu gece boştu.

Keşif sırasında sadece yan kapıda harekete duyarlı bir ışık ve eski kargo bölümü girişinde de başka bir ışık görmüştüm. Metal açılır kapılar, köhne endüstriyel binanın geri kalanının aksine oldukça yeni görünüyordu. Burayı bir hafta önce patlayıcılarla donatmıştım. Hazır olmasını istiyorduk, böylece işi bir an önce bitirebilirdik.

Bu durumu hiç hayal etmemiştim.

Gözden uzak bir yere gizlenmiş siyah bir SUV gördüm. Etrafta bizi görecekt kimse olmamalıydı ama tedbirli olmak üzmekten daha iyiydi. Gregori'yle görüşükten sonra, Yakuza ve Bratva'yla temas kurması için onu aradığımızda tüm adamlarını çekmesi konusunda anlaşmıştık. Onun görevi onlara teslimattan haberdar etmektir. Sonra ürünü incelemeye geldiklerinde, her yeri havaya uçuracaktık.

"Hey, koca oğlan. Barbekü yapmaya hazır mısın?" Kenji arabamdan dışarı adımımı attığım anda sordu. Sözleri şakacıydı ama vücudu tetikteydi. Gözleri terk edilmiş arsada geziniyor, elleri katanasını avuçlamak ister gibi seğiriyordu.

Büyük avucum omzuna indi ve dikkatini bana çekti. "O iyi olacak. Bu piçleri havaya uçuracağız ve o da amcasının kışına tekneyi basacak. Sonra da dördümüz lanet olası bir tatile çıkacağız," dedim Kenji'yi cesaretlendirici bir şekilde sıkarak.

Sesimdeki güven tamamen saçmalıktı. Her şey cehenneme dönecek diye ödüm kopuyordu. Ama biz insan etine bürünmüş iblislerdik.

Şeytan bize ne veriyse onunla uğraşırdık.

Aracın önüne geldiğinde Caleb'in yüzüne ölüm damgasını vurmuştu. Kan dökmeye ve yıllardır planladığımız hesaplaşmayı gerçekleştirmeye hazırдық. Bulduğumuz aileyi güvende tutmanın bedeli ne olursa olsun, bunu ödeyecektik.

Caleb konuşmak için ağzını açtığı anda deponun yanında bir ışık yandı ve üçümüz de kıpırdamadan durduk.

"O ışık harekete duyarlı," dedim belimdeki silahı avucumun içine alarak. Çevremde onların onaylayan baş sallayışlarını yakaladım. Bizden önce

iki karartılmış Escalade deponun önünde durdu.

Babam ve kardeşim arabalardan birinden, Kenji'nin ailesi de diğerinden inerken nefret sistemime doldu ve görüşümü kırmızıya boyadı.

"Kahretsin, keşke bıçağımı göğüslerinde gezdiriyor olsaydım. Kılıcımı etlerinden geçirip kararmış kalplerine saplarken kemiklerinin parçalanışını duymak isterdim," dedi Kenji, neredeyse öfkeyle titreyerek.

"Sakin ol kardeşim. Yandıklarında çığlıklarını duyabileceksin."

Caleb'in ses tonu o kadar uğursuzdu ki tüylerim diken diken oldu. Hepsinin depoda kaybolmasını beklerken hiçbirimiz tek kelime etmedik. Kaslarımda gerginlik artıyor, şiddet içimi sarıyordu. Kanlarıyla yıkanmak ve zaferle bedenlerinin üzerinde dans ederken mezarlarını ayaklarımın altında kirletmek istiyordum.

Gerçek ürün kasaları bırakılmıştı. Onları içeri kilitleyebilmemiz için dikkatlerinin yeterince dağılması gerekiyordu.

Onlar fareler gibi koşuştururken zaman yavaşlıyor gibiydi ama arkalarından çarpan metal kapı bizi harekete geçirdi. Çakıllı arazide çömelerek koşarken boynum terden ıslanmıştı. Kendimi Scar'ın iyi olduğuna ve üzerimize düşeni yapmamız gerektiğine inandırmıştım, çünkü aksi takdirde çok kızacaktı. Bu uydurma gerçeklik beni burada tutan tek şeydi, şehri hızla geçip ona gitmek yerine kapıları zincirliyordum.

"Hepsini aldın mı?" Araçlarımızda buluştuğumuzda sordum. "Binanın güney tarafındaki her şey kilitlendi," dedi Kenji. diye cevap verdi, donuk ışık altında alnında bir ter pırlıtsı parlıyordu.

"Binanın doğu tarafı da aynı şekilde," diye yanıtladı Caleb.

Başımı salladım ve küçük bir kumanda çıkardım. "Tamam o zaman. Lanet kulaklarınızı kapatın çocuklar."

Patlamanın etkisiyle yer sarsıldı, ses neredeyse sağır edici boyuttaydı. "Lanet olsun, Kenji. Ne kadar C4 kullandın?" diye bağırdım. Kulaklarım çınılıyordu ve sesimin ne kadar yüksek olduğunu kestiremiyordum. Caleb ve Kenji patlamanın etkisiyle biraz afallamış görünüyorlardı ama seslerin tekrar eski haline gelmesi sadece bir an aldı.

"Ne? İşe yaradığından emin olmak istedim," diye cevap verdi omuzlarını silkerek.

Gecenin karanlığında acı dolu çığlıklar ınılıyordu ama o depoda mahsur kalan şerefsizlerin hiçbirine zerre kadar sempati besleyemiyordum. O kadar çok insanın hayatını cehenneme çevirmişlerdi ki. Bunun için yanmayı hak ediyorlardı.

"Hangi ılığın ona ait olduğunu seçebilir misin?"

Bu ses tüylerimi diken diken etti. Dönüp silahımı Enzo'nun kafasına doğrulttuğumda tüm kaslarım tetikteydi. Aracımızın kaputuna yaslanmış, ellerini rahatça kot pantolonunun ceplerine sokarken kahve rengi gözleri nefretle parlıyordu.

"Bize ne dedin lan sen?" Caleb alçak ve tehditkâr bir sesle sordu.

"Scarletta'nın ılığını seçebilir misin diye sordum." Başıını cehenneme doğru eğdi. "Fahiş  onu becermeme izin vereli biraz oldu ama sanırım hâlâ sesini seçebiliyorum." Yüzünde beliren gülümseme düpedüz şeytandı.

Caleb'in vücudu gerildi ve loş ışıkta bile yüzündeki rengin azaldığını görebiliyordum.

"Yalan söylüyorsun, orospu çocuğu," diye ısırdı Kenji, parmak eklemleri katanasının kabzasına karşı bembeyazdı. Sesinde hafif bir titreme, bir belirsizlik vardı.

" yle miyim?" Enzo bacaklarını açmış, gayet rahat bir ifadeyle sordu. Kenji'ye baktım, o da bir şeyler anlatmak için g t herifin her hareketini izliyordu. "Onlar buraya gelmeden önce ışığın yandığını gördüğünü biliyorum, değil mi? Sence kim yaktı? O orospu beni terk ettiği için ölmeyi hak ediyor."

Sözlerinde hakikat ınılıyordu.

Sevdiğim kadının adını haykırırken kardeşimin bağırışlarını duymazdan gelerek alevler içindeki binaya doğru yola ıktım. Duman beni boğdu, gözlerimi ve ciğerlerimi yaktı, çünkü ağ zl  yıkım midesiyle binayı tüketen alevlerin yarattığı bir açıklıktan içeri girdim.

"Kolay."

Deponun sıcaklığı, babamın sesinin patlamasıyla tenimde oluşan buzları çözmeye yetmedi. Topuğumun üzerinde döndüm ve doğduğumdan beri bana eziyet eden adamla yüz yüze geldim. Yüzü külle kararmış, ellerinin derisi yanmıştı ama avucunda hâlâ bir silah vardı.

"Kolay, bu sendin, değil mi?" Manik bir kahkaha attı, sanki çoktan ölüm tarafından çağrıldığını bilen ve buna hazırlıklı olan bir adam gibi

altına çekilecek. "Senin zayıf bir evlat olduğunu düşünmüştüm. Amerikan kanınla lekелendiğini. Ama sen de benim gibisin. Değil mi?" diye sordu bir öksürük nöbetinden önce.

Silahımın namlusunu doğrudan kafasına doğrultarak, "Ben senin gibi *bir şey* değilim," diye alay ettim.

Boncuk gözlerini bana dikti. "Hayır, sanırım değilsin. Çünkü birini kurtarmak için bu ateşli mezara girmişsin gibi görünüyor." Tiksintiyle yere tükürdü. "Ne kadar acınası bir şey yaptın. Ölümü hak ediyorsun."

Bileğinin seğirmesi niyetine dair tek ipucuydu.

Aynı anda ateş ettik ama ateşin gürültüsü yanında fısıltıdan başka bir şey değildi. Kardeşlerimin duyduğundan bile şüpheliydim.

Vurulduğuma dair hiçbir fikirleri olmayacak.

Dizlerim betona çarparken dişlerim kırıldı, aldığım darbeden dolayı acı yayılıyordu. Ama fiziksel acı, Scar'ı bulmak için katliamın içinden geçmemin mümkün olmadığı gerçeğinin eziciliğiyle kıyaslanamazdı. Babamı öldürdüğüm gerçeği bile acımı dindiremiyordu.

Ciğerlerim sıcak hava ve efordan yanana kadar onun adını haykırdım. Her an kayıyor gibiydi, beynim artık zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyordu. Gözyaşları yüzümden aşağı süzülüyordu.

Keşke ölmeden önce beni sevdiğini söyleseydi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 42

SCAR

PEÇETELERİNİZİ ÇIKARIN YA DA ÇIKARMAYIN. BELKİ
SEN DE AĞLAMAZSIN.

SIKTIR.

Ben çalıntı bir bisikletin arkasında New York sokaklarında koştururken hiçbiri telefonlarına cevap vermiyordu. Bisiklete nasıl bindiğimi ya da depoya nasıl gittiğimi bile hatırlamıyordum.

Gece gökyüzünde dans eden duman ve alevleri görünce kalbim göğsümde durdu. Boğazımdan bir çığlık koptu ve bisikletten atlayıp cesetlerin binanın dışında toplandığı yere doğru koşmaya başladım.

"Caleb, Niko, Kenji," diye bağırdım, sevdiğim üç adama doğru giderek daha hızlı koşuyordum. Yere serilmiş bir bedenin üzerinde iki tanıdık suretin gezindiğini gördüğümde damarlarımdaki kan ısındı.

Caleb'in sesi, ateşin çatırtısı ve deponun tükenmesiyle kerestelerin şangırtısı üzerinde gürledi. İçimi bir rahatlama kapladı ve neredeyse yere yığılacaktım.

"Onu kime satıyordu?" Sesi öfkeyle titriyordu. Kenji'nin Katana'sı Enzo'nun göğsüne yaklaşık beş santim saplanmıştı. Yaradan sızan kan gömleğini ıslatıyordu. "Yemin ederim Enzo. Acınası hayatının geri kalanında sana işkence etmeye devam etmek için seni hayatta tutacağım. Çünkü o kadın olmadan *hiçbir şey* yaşamaya değmez. Ve senin boktan kığın onu terk etti, sonra da ona sahip olamayınca *sattı*."

Öfke içime doldu ve beni kırmızıya boyadı.

Zalim bir kahkaha atarken Enzo'nun ağzından kan aktı. "O lanet sürtüğ gitti ve Rus kardeşin de öldü. Salak, onu gerçekten içeride bağladığımı düşünerek oraya koştu. Bana ne yaptığın umurunda değil Caleb. Yine de seni mahvettim," diye alay etti Enzo.

"Sen her zaman ukala bir orospu çocuğuydun." Silahım yanımda gevşekçe sallanırken ilerledim ve Enzo'nun kanlı bedenimi görünce gözlerinin nasıl açıldığının tadını çıkardım.

"Scar," diye seslendi Kenji rahatlayarak ama ona bakamadım. Kararlılığımın son kırıntısı da yok olmadan önce bu işi halletmem gerekiyordu.

"Niko hangi cehennemde?" Namluyu Enzo'nun alnına dayadım, siyah renk solgun yüzüyle tam bir tezat oluşturunuyordu. "Şimdi, Enzo. Patronunun beynine gözümü kırpmadan bir kurşun sıktım bile. Zerre kadar pişmanlık duymadan o lanet kafanı uçuracağım," yalanı dudaklarımdan sorunsuzca döküldü. Dominick'in beynine bir kurşun sıkacaktım ama henüz değil.

Gözleri tekrar bana odaklanmadan önce binaya kaydı ve varlığını dehşet kapladı.

"Hâlâ binada," diye fısıldadım, haberin gerçekliği hâlâ aklımdaydı.

"Kahretsin, hâlâ binanın içinde," diye seslendim, alevlere doğru koşarak. "Buraya yardım edecek birini getirin. Hemen," diye bağırdım omzumun üzerinden, Kenji ve Caleb'in itiraz çığlıklarını duymazdan gelerek.

Bir açıklıktan içeri dalarken kolumu ağzıma sardım. Duman boşluğu doldurmuş, önümü bir adımdan fazla görmemi imkânsız hale getirmişti. Gözlerim yanıyor ve ciğerlerim temiz hava diye bağıırıyordu ama umurumda değildi. Niko buralarda bir yerdeydi. Umarım çok geç kalmamışımdır.

Dışarı çıkmaya çalışırdı.

Adam lanet olası bir savaşçıydı ve kendini lanet olası bir çıkışa sürükleyebilirdi. Gözlerimi alçakta tutarak kapıya doğru ilerledim. Alevler hâlâ binanın arka tarafında yoğunlaşmıştı ama hızla ilerliyorlardı.

Ana çıkıştan sadece birkaç adım ötede yerde bir yumru yatıyordu. Hızla oraya koşarken Caleb ve Kenji'ye bir mesaj gönderdim.

Gözyaşlarım kirpiklerimin dibinden süzülüp kirli yanaklarımdan aşağı akarken oda daha da bulanıklaştı. Yattığı yerde biriken kanı görünce yardım çığlıkları atarak gevşek bedenine doğru koştum.

Çok fazla kan. Çok fazla.

Gömleğimi çekip çıkardım, kumaşı göğsündeki açık yaraya bastırdım ve yara anında kıpırmızı olunca hıçkırıklara boğuldum.

Duygularım birbiriyle savaşıyordu. Şimdiye kadar katlandığım tüm fiziksel yaralardan daha kötü olan sakatlayıcı acı içimi parçaladı, uyuşukluk ise paramparça olan ruhumu korumaya çalışarak bedenime doğru ilerledi.

Bozuk haliyle mumyalamak.

"Sakin beni terk etmeye cüret etme," diye bağırdım, yüzünü okşarken kül rengi tenine kıpkırmızı bir renk bulaştırdım.

"Scar." Adım dudaklarında zayıftı ve bu bana fiziksel bir darbe gibi çarptı. "Buradan çıkmalısın. İyi olmana ihtiyacım var."

Tabii ki orada kanlar içinde yatarken *beni* daha iyi hissettirmeye çalışıyordu.

Soğuk bir el yüzümü okşadı, tuzlu gözyaşlarını fırçalayarak uzaklaştırdı, ancak yerini daha fazlası aldı.

"Ama benimle gelmezsen iyi olmayacağım Niko." Onu hareket ettirip ettiremeyeceğimi görmek için kolunu çektim ama yerinden kıpırdamadı. Onu dışarı çıkaramayacağımı anlayınca boğazıma bir hıçkırık düğümlendi. Tek başıma değil. "Sensiz bir kabuk olacağım. Şimdiden kederin dünyamdaki tüm renkleri tükettiğini hissediyorum. Beni bırakamazsın." Yüzümü boynunun kıvrımına gömdüm, hıçkırarak ağladım. Ölmesini engellemek için çaresizdim.

"Yoldalar, Niko. Neredeyse geldiler. Beni yalnız bırakma. Söz ver bana," diye hıçkırdım.

"Kalamadığım için üzgünüm, Solntse." Elini kaldırdı ve saçlarımı okşadı. Tanıdığım adamın gücüyle kıyaslandığında bu dokunuş çok zayıf kalıyordu. "Seni seviyorum, Scar. Seni varlığımın her zerresiyle ve kalbimin her atışıyla seviyorum. Ölüm senin için hissettiklerimi yok edemeyecek. Onlara iyi bak," diye mırıldandı, sözcükler fısıltıyı ancak aşıyordu, sanki konuşmak acı veriyormuş gibi.

"Niko?" Yüzümü boynundan çektim. "Niko?" Panik boğazımı yaktı.

"Hayır!" Kükredim. Kıpırdamadan yatıyordu, başı göğsünün yan tarafına düşmüştü.

Kıpırdamadan.

Zihnim ve ruhum parçalandı, bir daha asla bütün olamayacak milyonlarca parçaya ayrıldı ve sevdiğim diğer ikisi için de aynı şeyin olacağından hiç şüphem yoktu. Biz bir birimdik, bir takımdık.

Bir aile.

Bu düşünceden sonra her şey karardı. Uzaklarda bir yerde bir kadın feryat ediyordu, sesinde o kadar büyük bir acıyla ağlıyordu ki ölüyor olmalıydı.

Sesin benden geldiğini fark etmem bir anımı aldı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

BÖLÜM 43

KENJI

ERKEK KARDEŞ-KOCALAR... KIZ KARDEŞ-KARILAR GIBI
AMA SIKLARI VAR.

Masada Caleb'in yanında oturmuş, Niko ve Scar'ın göğüslerinin inip kalkmasını izliyordum. Niko'nun orta kısmına beyaz, tüllü bir bandaj sarılmıştı ve dikişle kapatılmış olan yarayı örtüyordu. Onları yanan deponun hemen içinde bir yığın halinde yatarken ve etrafları kan gölüyle çevriliyken bulmuştuk. İkisinin de öldüğünü düşündüğümde bu manzara beni neredeyse öldürüyordu.

"Siz ikiniz olmadan yaşayamayız," diye bağırdı Caleb dizlerinin üzerine çöküp kızın gevşek bedenini kollarının arasına alırken.

Cebimizde birkaç itfaiyeci vardı ve yardım çağrısı yaptığımızda hemen geldiler. Niko'yu sedyeye yerleştirmelerini dehşet içinde izledim. Vücudundan endişe verici bir hızla kan sızıyordu.

Kalbim küt küt atıyordu. Başarısız.

Ölüm, beni tüketmekle tehdit eden keder için daha tatlı bir seçenek olabilirdi. Onun var olmadığı bir gerçekliğin ağırlığı eziciydi. Umutsuzdum.

Babam beni dövdüğünde ve bana değersiz olduğumu söylediğinde bu kadar acımamıştı. Hayatta kalacağımı bildiğimi.

Bunu mu? Ben yapmadım.

"İkisi de yaşayacak."

Aletlerini torbaya koyarken bodur adamın anonsu beni gerçekliğe geri çekti. Caleb'in odasının karanlık tonları paniği uzaklaştırdı. Böyle acil durumlar için maaş bordromuzda bir doktor vardı ama hiç bu kadar ciddi bir şey için onu çağırmanız gerekmemişti. Caleb ikisinin de kendi yatağına yatırılıp bakılmasında ısrar etti ve onu yerden kaldırdığından beri yanından ayrılmadı. Rowan depoda geride bırakılan dağınıklığı temizlemekle meşguldü.

"Duman solumaktan muzdarip ve bazı sıyrık ve çürükleri var gibi görünüyor. Yine de bunların yangınla ilgili olduğundan emin değilim." Caleb ve bana dönmeden önce Niko'nun yattığı yere baktı ve gözlüklerini burnunun üstüne doğru itti.

"Göğsünden aldığı kurşun yarasının yanı sıra duman solumaktan da muzdarip. Kalbine isabet etmediği için şanslı. Şarapneli çıkardım ve yarayı temizleyip diktim. Bir süre askı takması gerekecek ama onun dışında iyileşecek."

Scar'ın bu geceyi tersine çeviren telefonu aldığından beri tuttuğum nefesi dışarı verdim.

"İyi ki evrensel bir donörsünüz Bay Kenji, yoksa Bay Niko'nun durumu çok kötü olurdu. Lütfen sakın olun. Bu gece çok şey verdiniz," dedi endişeyle burnunu kıvrırken.

Soyadlarımızı kullanmamayı tercih ettiğimizi hatırlaması yüzüme bir gülümseme getirdi.

"Sakin olmasını sağlayacağım, Dr. Pont. Ailemin bir üyesinin daha sağlığının tehlikeye girmesini istemiyorum," dedi Caleb ve beni kıs kıs güldüren bir bakış attı.

"Caleb? Kenji?" Scar seslendi, sesi ancak fısıltıyı aşıyordu. Hemen Caleb'in yanına koştum; Caleb onun bal rengi saçlarını okşuyordu, onu ya da Niko'yu itip kakmamaya dikkat ediyordu.

"Buradayız bebeğim," diye seslendim, boştaki elini tutarak.

Güzel gözleri ikimizin de üzerinde gezindi. "Berbat görünüyorsun," dedi. Odadaki gerginlik dağıldı ve ben bir kahkaha attım. Elbette tüm şımarıklığıyla uyanacaktı.

Caleb ona kaşlarını çatarak, "Hayatının aşkı yanan bir binaya doğru koşmaya karar verdiğinde olacak bu," dedi.

Onun sızlanmalarına gülümsedi ve başparmağını uzatıp alnındaki kırıksıklığa sürttü. Başını Niko'ya doğru çevirdi ve onun göğsünün sürekli inip kalkmasını izledi. Aldığı her nefeste omuzlarındaki ağırlık gözle görülür bir şekilde kalkıyordu.

Dikkatini tekrar bize çevirdi, dudaklarında sinsî bir sırıtış vardı. "Çoğul evlilik hakkında ne düşünüyorsunuz? Çünkü bence harika kardeş-kocalar olurdunuz."

Caleb bir kahkaha attı ve dudaklarını onunkilere bastırarak gülümsedi.

"Sen de mi üç alyans istiyorsun?" diye sordu uzaklaşırken.

Hepimize şefkatle bakarak usulca gülümsedi. "Bir aile olmak ve bana değer verilmesi tek istediğim şeydi ve siz içinüz benim kalbim ve ruhumsunuz."

OceanofPDF.com

EPILOG

İKİ AY KADAR SONRA

Parmak uçlarımla tekrarlayan gümbürtüsü düşüncelerimin müziği idi. Güm güm sesleri, Caleb'e gözlerini dikmiş olan kadını bıçaklamak için duyduğum kaşınımı yatıştırmaya yardımcı oluyordu. Kenji ve Niko'nun gözlerini çoktan sıkmişti.

"Ryan, eğer kız arkadaşına kocamı rahat bırakmasını söylemezsen, işçi tazminatı ödemek zorunda kalacaksın. Çünkü o sürtük sahneden *düşmek* üzere," diye homurdandım.

Yeni kartel kralı omzunun üzerinden adamlarımızın oturduğu masaya doğru baktı. Benim üç adamım varken onun bir adamı vardı.

"İt onu. O kaltağı tanımıyorum," dedi omuz silkerek ama kadın manikürlü parmağını Gunner'ın kolundaki dövmelemlerin üzerinde gezdirince vücudu kaskatı kesildi. Oturduğu yerden fırlamaya hazır bir şekilde ayağa kalkışına kıkırdadım. O her zaman önce ateş eden, soruları umursamayan bir kadındı. Elim ön koluna indi ve hareketlerini durdurdu.

"Güvenliği kurmak için burada olduğum geceyi hatırlıyor musun?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Yüzü öldürücü bir öfkeden komplocu bir sırıtışa dönüştü. "Scar, işte bu yüzden senin o şeytani dahi beynini seviyorum." Beni ayağa kaldırdı ve arkasından dansçıların soyunma odası girişine doğru sürükledi. "Hadi, sırada Nikki'nin olması gerekiyor. Buna bayılacak. O ve Dex, amaçlarının birbirlerini kızdırmak için mümkün olan herkesle flört etmek olduğu berbat bir çekişme içindeler. Robert için de kavga ediyorlar."

Güldüm. "Ondan hoşlandığımı biliyordum. Onun için cinsel olarak kavga etmekten mi bahsediyorsun?" Yerimden kıkırdamayan insanları omuzlarken sordum.

yol.

Ryan durakladı, bana baktı, manikürlü kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. Lotería'nın yeniden açılışını kutlayan müşterilerin arasından geçmeye devam etmeden önce, "Aslında bilmiyorum," diye cevap verdi. Kulüp son birkaç haftadır *tadilat* nedeniyle kapalıydı.

"Burayı delik deşik ettiğin kurşun deliklerini fark etmiyorsun bile," dedim

Ryan'ın bana attığı ters bakışa kıs kıs gülererek. "Bana kızma; buraya Bruce Willis filmindeymişsin gibi dalan sendin." "Tamam, Scar, hepimiz John Wick olup insanları

kalemler ya da her ne bok kullanıyorsanız."

"Ben de senin kadar sık silah kullanıyorum ama duvarları değil, lanet olası kişiyi vurmaya çalışıyorum," dedim ve omzumun üzerinden çocuklara doğru bakmadan önce beni terslediğinde güldüm. Sürtük hâlâ masalarındaydı ve gözüne bir şey kaçmış gibi kirpiklerini kırıştıırıyordu.

"O pislikler ona çoktan siktirip gitmesini söylemeliydi. Başlarına gelecekleri hak ediyorlar," dedim soyunma odasına doğru ilerlerken.

Kendilerini savunmak gerekirse, hepsi rahatsız görünüyordu ve Niko elini ona doğru salladığına bakılırsa bunu ona söylüyor olabilirdi. Ama Ryan ve ben bu küçüklük fırsatını kaçırmayacaktık. Son birkaç haftadır yaşadığımız kaostan sonra biraz eğlenceye ihtiyacımız vardı.

Gösterişli soyunma odasına girdiğimizde her yerde göğüsler, parıltılar ve parfüm vardı. Duvarlar, her birinin üzerinde yanan bir aynanın asılı olduğu makyaj masalarıyla kaplıydı. Dansçıların kostümelerini asmaları ve ayakkabılarını saklamaları için raflara ayrılmış koca bir duvar vardı. Lotería mücevher gibi bir kulüptü. Ryan'ın bu mekânla ilgili özel bir şeyi vardı ve buradan silah kaçırmayı bırakmaya karar verdiğine sevinmişim.

Hala onları yönetiyordu ama artık kulübün dışında değildi. Sendika'nın operasyonunu genişletmek için onunla ve Skeletons of Society MC ile ortaklık kurmuştuk. Mario ve Sergio'nun gitmesiyle Ryan sorunsuz bir şekilde Kingpin pozisyonuna geçti.

Ben ve mafya için durum aynı değildi. Amcamın örgütünde her zaman bir dışlanmışım, bu yüzden adamlarının beni Sergio'nun Ryan'a yaptığı gibi kollarını açarak kabul etmesine imkân yoktu.

Bu yüzden lanet organizasyonu yerle bir ettim.

Caleb ve Kenji'ye Dominick'i nasıl hayatta tuttuğumu ve böylece planımızın hâlâ işe yarayacağını anlattığımda, ikisi de dizlerinin üzerine çöktüler ve bana o kadar çok orgazm yaşattılar ki bayılacağımı sandım. Zavallı Niko katılamadı çünkü

Hâlâ yatak istirahatindeydi ama herif izlemeyi ve yönetmeyi seviyordu ve ben de sonrasında ağzımla ona *iyi* baktığımdan emin olmuştum.

Depoya gitmeden önce temizlikçilerimi aramıştım. Onlara Dominick'i apartmanımın altındaki hücrelerde tutmalarını söyledim. O gece beynine bir kurşun sıkmamak büyük bir kahramanlıktı ama beklediğim için mutlu değildim.

Her şey olup bittikten iki hafta kadar sonra Gunner'ın iyiliğini istedim. FBI'daki kalan bağlantılarından biri, mafyaya karşı derlenmiş bir kanıt paketi bulmak için içeri girdi. USB bellekteki miktarla kalan üyelere dava açmaya hayır demeleri mümkün değildi. Avukatların RICO davasına hazırlanmak için hiçbir şey yapmasına gerek yoktu.

Yıllarca biriktirdiğim şantajın işe yarayacağını hep biliyordum. İstihbaratı sızdıran kişi Dominick'miş gibi gösterdim ve Dominick'i radarlarına sokmak için Çember'le ilgili bazı şeyler de söyledim. Aradan yirmi dört saat bile geçmeden Çember, Don'u vurması için Cain'le temasa geçti.

Sana duvarları kafatası parçalarıyla boyayacağımı söylemiştim.

Bunlar Dominick'in kafasında kırk beş kalibrelik bir delik açmadan önce ona söylediğim son sözlerdi.

"Nikki." Ryan'ın bağıışı beni tekrar o anın içine çekti. Sarışın bomba arkasını döndü, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ama gözleri... perili görünüyordu. Ben New York'ta meşgulken burada olup bitenleri duymuştum, çirkin başlarını kaldırmayı başaran sırları. Nikki'nin öldürmesi gereken kendi canavarları vardı ve görünüşe göre onları yakalamaya gelecekleri için endişeleniyordu.

"Hey, siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz? Eğlenceye katılmaya mı geldiniz?" diye sordu, bir çorabı fildişi bacaklarının üzerinde yuvarladıktan sonra kalçasının etrafındaki jartiyere taktı.

"Aslında, evet, öyleyiz. Boşta mal var mı?" Ben sordum.

Mavi gözleri aramızda gidip geliyordu, ışıltı sonunda onlara da ulaşmıştı. "Evet, aynen öyle. Vay anasını, bu çok eğlenceli olacak."

Çantasını karıştırırken tangalar, sütyenler ve nasıl giyileceğini bile bilmediğim bir sürü şey uçtu. "Bu piçler ne yapacaklarını bilemeyecekler. Hangisinin ilk önce sahneye çıkıp seni çekip çıkaracağına dair bahse girelim mi?" diye sordu.

"Caleb," diye cevap verdik Ryan ve ben, cevaplar aynı anda gelince birbirimize baktık.

Gunner Ryan'ı sahipleniyordu, ama yine de yaptığı boktan şeyler için sürünüyordu. Niko, bir oda dolusu yabancıya memelerimi ve kıkıımı gösterdiğim için beni yatak odasında cezalandıracağını biliyordu ve Kenji muhtemelen kucak dansı için sahneye koşacaktı.

Ama Caleb? O huysuz herif beni direktan çekip alacak ve karanlık bir köşeye götürüp becerecekti.

Ve göbeğim beklentiyle sıkıştı.

Kıyafetlerimi çıkardım. Bugünlerde tüm iç çamaşırlarım ve sütyenlerim dantel parçalarıydı, bu yüzden ihtiyacım olan tek şey uyluğun ortasına kadar gelen yedek çoraplardı.

"Gergin misin?" Nikki bana bir çift platform topuklu ayakkabı uzatarak sordu. "Biraz bile değil," dedim ona göz kırparak.

"O şeffaf sütyen ve ona uygun arsız iç çamaşırıyla çok seksi görünüyorsun. Göğüs uçlarını kapatan kafataslı bir sütyen istiyorum. Nereden buldun bunu?" Nikki uzanıp kayışı kopararak sordu.

Dudaklarım bir sırıtışa dönüştü. "Bilmiyorum. Kenji'ye sorman gerekecek. Artık hiçbir iç çamaşırlarımı satın almıyorum."

Ryan ayakkabılarını giydiği yerden fırladı. "Ve *bu kaltak*, adamın elini sikmesini izledikten sonra birinin memelerini dölle kaplamasına izin verdi."

Nikki'nin kaşları neredeyse alnından fırlayacaktı. "Siktir. Bu neden sıcak?"

Sahne girişine yaklaşırken, "Bunu her düşündüğümde kendime aynı soruyu soruyorum," diye cevap verdim.

"Pekâlâ hanımlar, siz ikiniz sahneye çıkın ve onların masasına geçin, ben de bir tane alayım. İyi eğlenceler," dedi Nikki ve bize doğru bir öpücük fırlattı.

Ryan parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve bizi masalarına doğru götürdü. "Vamos, chica."

Işıklar söndü ve dikkatim alanlarının ortasındaki sahneye yöneldi. Platforma adım attığımızda derin bir nefes aldım. Adamlar henüz bizi fark etmemişti. Sahne ve direk oturdukları yerden birkaç metre uzaktaydı. Bu mesafe, dansçılar ve tutulan eller arasında boşluk bırakmak içindi.

Hiçbir şey planlanmamıştı. Her şey müziğin verdiği hisle ilgiliydi. Direği kavrayıp yavaşça bir daire çizerek yürürken çelik, ısınmış avuçlarıma karşı serindi. Don Omar'ın "Dile" şarkısı evin hoparlörlerinden çalmaya başladı ve tüm ışıklar kıpkırmızı oldu.

Başımı arkaya atarak, kalçalarımı müziğin ritmine uydururken saçlarımın çıplak sırtımdan aşağı dökülmesine izin verdim. Meme uçlarım cimri, şeffaf sütyenime çarpıyordu ve kığım arsız kesimli iç çamaşırından neredeyse dışarı sarkıyordu. Kendimi direğin üzerine kaldırdım, bacağımı kancalamak ve dönmek için yana doğru döndüm.

Başımı çevirdiğimde üç çift gözün bana kilitlendiğini gördüm. Caleb'in boynundaki tendonların derisine doğru gerilmesi beni kıkırdattı. Pislik herif haklıydı. Açık zemine geçtim ve kalçalarımı yere doğru sallayarak göğüslerimi adamlara doğru itmeye başladım. Siklerine binme şeklimi taklit ettim.

Tabii ki Kenji kükredi ve kığıma bir onluk sıkıştırdı. Faturayı ona geri fırlattım.

Ryan yanımda dizlerinin üzerine çökerken, "Parayı artırsan iyi olur Kenji," diye seslendim.

Gunner adamlara ona bakmamaları için bağırdı, bu anlamsız bir tehditti çünkü dikkatleri bana yapışmıştı. Geri çekilerek direğin tepesine zıpladım ve başımı savurarak bal rengi saçlarımı etrafa saçtım. Direktten aşağı kaydım, bacaklarımı açtım ve öne doğru eğildim, vücudumu tekrar yukarı yuvarladım, seksi bir takla attım ve ikiye bölünerek yere indim.

Bir ara striptizci olmayı düşünmüştüm, hatta evimde bir direk bile vardı. Öldürmeyi daha çok seviyordum ama lanet olsun, müzik eşliğinde vücudunu kıvrımının verdiği bir haz vardı. Döndüğümde üç adamımla yüz yüze geldim.

Vay anasını. Caleb ortada duruyordu, kollarını göğsüne dayamıştı, güzel yüzünde öldürücü bir ifade vardı ama henüz oraya zıplayıp beni çekmemişti. Ben de uygun olanı yaptım ve dizlerimin üzerine çöküp ona doğru sürünürken ona bir öpücük kondurdum.

"Beni eve götürmek istiyorsan büyük paraları çıkarsan iyi olur, bebeğim," diye mırıldandım, elini ön cebine sokmaya çalışırken dudağımı kemiriyordum. Caleb cüzdanını çıkardı ve Amex'ini uzatarak parmaklarını *buraya gel* hareketiyle kıvırdı.

Sikeyim.

Parmağı popomu tenimden ayırdı, kartı leğen kemiğime sıkıştırırken dokunuşu yakıcıydı. Kenji aynı işlemi diğer tarafta da tekrarladı, Niko ise şarkı biter bitmez elindeki sütyenimin kabına sıkıştırdı.

"Sahnedeki karıcığım," dedi Caleb, sesi şehvetle kaplanmıştı.

Güvenli eve dönüş yolculuğunda zar zor hayatta kalmıştım. Ellerinin vücudumda aşağı yukarı gezinmesi için ölüyordum ve nereye koyarsam koyayım umutsuzca bir horoz istiyordum.

Niko beni omzunun üzerinden güvenli evin yatak odasına taşıdı. Pislikler beni kulüpten sürükleyerek çıkardıklarında üzerime bir şey giymeme izin vermemişlerdi ve ben yüksek sesle itiraz edince Niko elini kıcıma vurdu ve parmak uçlarıyla amımı yakaladığından emin oldu.

Şimdi yatağın ortasında oturuyordum ve Caleb bana doğru yaklaşırken çıplak bir Niko beni arkamdan kucaklıyordu. Caleb'in yaklaşırken soyunduğunu görünce içimden bir inilti kaçtı. Nefesi yüzüme değdi, dudakları yüzümün üzerinde gezindi.

"Karıcığım, bu amcığsı sikeceğiz, böylece kime ait olduğunu hatırlarsın. Bize bir ders vermeye karar vermene neden olan orospuya da siktirip gitmesini söyledim. Sadece mesajı almakta yavaş davrandı," dedi burnunu boğazımın kıvrımına sokarak.

Sinir uçlarım zaten ateşliydi ama onun sözleri bu ateşsı daha da yükseltti. Onu öpmek için eğildim, öpüşmeye nazıkçe başladım ve ona olan tüm sevgimi ortaya koydum. Nefesi kesildi ve dilini ağzıma sokarak beni iyice açmaya zorladı, sonra boynumdan aşağıya doğru öpmeye başladı, bu sırada çıplak bir Kenji yatağı tırmanmış, dolgun dudakları Caleb'inkilerin yerini almıştı. Tüm bunlar olurken Niko'nun sağlam duruşu beni arkamdan destekliyor, şişkinliğı kıcıma batıyordu.

Dilimi Kenji'nin alt dudağında gezdirdim ve kan tadı alacak kadar sert ısırdım. Geri çekildi ve bana baktı. Gözlerinin oniks rengi bir şekilde parlıyordu. "Seni izlemek çok ateşliydi." O da beni neredeyse acı verici bir yoğunlukla öptü.

Acıyı memnuniyetle karşıladım. Bu hep birlikte olduğumuz anlamına geliyordu ve hiçbir şey bunu bozamazdı.

"Bizim için ıslak dans mı ediyordun?" Niko meme uçlarımdan birini nasırlı parmaklarının arasında yuvarlayarak sordu, siki titriyordu.

Her tarafımda eller vardı, vücudumun dokunulmadık tek bir yeri bile kalmamıştı ve ben onların ilgisinden o kadar bunalmıştım ki, ne yapacağımı bilemiyordum.

başımı sallamaktan başka bir şey yapamadım.

Her şeye dokunmak istiyordum. Ellerim geniş göğüslerini ve gergin karın kaslarını okşuyor, üçünün vücudu arasında gidip geliyordu. Caleb dilini amımın içine sokmadan önce vücudumu öptü ve yaladı, içime bir heyecan gönderdi.

Niko boynumu öpüp başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirmek için uzandığında, "Kahretsin, bu damlayan amcığın tadı cennet gibi," diye amımın içine doğru homurdandı. Bu hareket beni yatağın üzerinden Caleb'in yüzüne doğru savurdu.

Gözlerimi açtım ve dudaklarımı yalayarak Kenji'ye baktım. Onun sikini istiyordum. Gözlerim düştü; zaten kalındı ve arzuyla titreşiyordu. Hiç düşünmeden parmaklarımı karnının çıkıntılarında gezdirdim ve elimi sikinin etrafına sardım, başparmağımı ucunun hassas alt tarafında gezdirdim.

"Kenji, seni ağzımda istiyorum. Şimdi," dedim nefes nefese.

Yanımda dizlerinin üzerine çökerken nefesi boğazında düğümlendi. Dudaklarımı etrafına doladım ve memnuniyetle inledim. Beni zorlamadı, ipeksi teninin dudaklarıma ve dilime verdiği hissin tadını çıkarmama izin verdi.

Caleb, orgazmım içimde patlarken bacaklarımı titreten bir noktaya çarptı. Ben daha kendime gelemeden ayağa kalktı, ayak bileklerimi geniş omuzlarına çekti ve kalın aletini içime soktu. Bu hareket beni Kenji'nin aletinin etrafında inletti.

"Sikeyim. Onu böyle sikmeye devam et Caleb. Sikimin etrafında inlemesine bayılıyorum," dedi Kenji, başını geriye atarak.

"Dur bakalım. Bu sefer Niko'nun da aksiyona katılması gerekiyor. Doktor ona izin verdi," dedi Caleb ve sikini çıkarıp beni öne doğru çekerek göğüslerimin göğsüne çarpmasını sağladı ve beni bir anlığına yataktan çekti.

"Niko, sırt üstü yat, bacaklarını yere koy. Aklanmış olabilirsin ama bütün işi kızımızın yapmasına izin vereceksin," dedi Caleb, kıcımlı tokatlayarak. "Oraya çık ve iyi küçük sürtüğümüz gibi onun sikine bin."

Niko'nun geniş gövdesinin üzerine oturdum, kalın sikinin üzerine çökerken şehvetin sisinde kayboldum. İçimi doldururken Niko'nun ağzından çıkan fısıltılı *sikiş seslerini* zar zor fark ettim. Niko yatağın kenarındaydı, böylece ben ona binerken kıcıma ve boğazıma erişebilecekti.

Kenji tekrar yanıma geldi ve saçlarımdan bir tutam tutarak sikini tekrar boğazıma dayadı, memnuniyetle inledi.

"Öne eğil bebeğim," dedi Caleb, beni nazikçe öne doğru iterek. Yanaklarımı ayırdı, tam kıç deliğime tükürdü ve sonra dilini sikini sokmak istediği yerde döndürdü.

"Tanrım, bunu izlemek çok ateşli," diye yorumladı Kenji, başımı sikinin üzerinde aşağı yukarı sallamaya devam etmem için beni cesaretlendirerek.

Caleb başparmağının pedini sıkı halkanın ötesine itmeden önce, soğuk kayganlaştırıcının kıç deliğime çarpma hissiyle sıçradım. Çıkardığım iniltiyle hem Niko'nun hem de Kenji'nin sikleri seğirdi. Vücudum gevşeyene kadar başparmağını içimde gezdirdi.

Daha fazla kayganlaştırıcı kıcıma çarptı ve Caleb'in sikine sürdüğü ıslak sesler odayı doldurdu. Tenim beklentiyle kaşınıyordu.

"Çok heyecanlı, kardeşim. Amcığı sikimi mengene almış," diye duyurdu Niko boğazımı öperek.

"Güzel, vücudunun kullanılmasından zevk alacak. Kıç yanaklarını benim için açık tut Niko. Sikimin içeri kayışını izlemek istiyorum," dedi Caleb.

Sözleri o kadar edepsiz ve erotikti ki nefesim kesildi.

Niko'nun nasırlı elleri, Caleb santim santim içeri girerken beni açık tuttu. Gerilme hissi biraz rahatsız ediciydi ama lanet olsun, bu kadar *dolu* olmak harika hissettiriyordu.

O kör edici dalganın beni tekrar vurduğunu hissedene kadar her darbede karnımda sıcak, çarpan şehvet büyüdü. Caleb kendini içime gömdü, parmakları kalçalarımın çürükler bıraktı ve Niko aşağıdan vurdu, vücudu ağrıyan klitorisime süründü.

Kenji'nin sikiindeki hızımı artırdım, bizimle aynı anda boşalacağından emin olmak istiyordum.

"Kahretsin, gırtlığından aşağı boşalmak için sabırsızlanıyorum. Eğer iyi bir kız olursan, amından ve göt deliğinden damlayan dölleri temizleyeceğim," diye homurdandı Kenji.

Vay anasını.

Kenji'nin sözleri beni uçuruma sürükledi. Boşaldığımda vücudum Niko ve Caleb'e kenetlendi, iki bedenin arasında titreyerek beni çok fazla zevk hissetmeye zorladı. Onlar da dayanamadılar. Caleb siki sıkılaştığında nefes nefese kaldı ve patlayarak kıcımlı doldurdu, Niko da aynı şeyi yaptığında derin bir inilti çıkardı ve beni döl akıntılarıyla kapladı.

Kelimeler sanki çok uzaklardan geliyor gibiydi ama yine de onları duydum.

Beni sevdiler.

Ve onları sevdim.

Hepimiz bir yığın halinde yığıldık - sıcak, terli, tamamen tatmin olmuş bir yığın.

"Tanrım, seni uyuşturup kaçırdığımıza o kadar memnunum ki," dedi Kenji başımın üstünü öperek. Üçümüzün de gülmekten kırılmasına neden oldu.

"Uykunuzda hepinizin boğazını kesmeyi düşündüm," dedim umursamazca. Caleb arkamda sertleşti ve omzumun üzerinden ona baktım.

"Bunu itiraf ettiğinde ilk düşündüğüm şeyin neden *ateşli olduğu* konusunda endişeliyim" diye karşılık verdi ve beni öptü.

Uykuya dalarken yüzümde canımı acıtacak kadar geniş bir gülümseme vardı. Bu hayat ya da Çember kapımıza ne bok getirirse getirsin, istediğim her şeye burada sahiptim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

KURTULUŞ ŞEHİRİ

ZEHİRLİ CENNET KİTAP 3

SIKTIR.

Titremeyi gizlemek için kolumu elimin üzerine çektim. Bedenim sıkıntımın belirtilerini fiziksel olarak göstermeye başlamıştı. Siyah kutu boyalı bukeler yüzüme düşüyordu ama onları iterek yolumdan çekmeye zahmet etmedim. Kimliğim ve beni arayanlar arasında bir başka savunma katmanı görevi görüyorlardı - bu savunma ne kadar acınası olursa olsun.

Hayatım asla eskisi gibi olmayacaktı.

"Bayan, Bayan."

Tezgâhın arkasındaki bayanın benimle konuştuğunu fark ettiğimde başımı kaldırdım. Yüzündeki neşeli gülümseme, hırpalanmış halimi görünce hafifçe kayboldu. Üzerimdeki erkek sweatshirt'ü pislik içindeydi ve gözlerimin koyu halkalarla çevrili olduğunu biliyordum; bu renk yanağımdaki morlukla uyumluydu. İki gün önce, yüzüğünün izini etimde görebilirdiniz.

Büzgülü dudakları açılıp kapanarak onu ağzı açık bir balık gibi gösterdi.

Tanrı aşkına.

"Bilet almama yardım edecek misin, etmeyecek misin?" Cebimdeki bir tomar nakit parayı ve sahte pasaportu sıkıca kavrayarak ısırdım. Ses tonumdaki sinirlilik onu trans halinden çıkardı ve boynunda pembelikler belirirken gözlerini kaçırdı.

"Evet, tabii ki. Nereye gitmek istiyorsunuz?"

"Birleşik Devletler. Tek yön bilet."

Tuş sesleri sessizliği doldururken başını onaylarcasına bir kez salladı.

"Peki biletin üzerindeki isim?" diye sordu, hâlâ bana bakmaktan kaçınarak. "Nat-Nikki. Benim adım Nikki," diye nefes aldım, panik içimi kemiriyordu.

Yeni adım dilimden düşerken boğazım düğümlendi.

Natasha ölmüştü. Yanıp kül olmuştu.

Nikki dirilen kadındı.

Ön Sipariş City of Salvation. 2023 yazında çıkacak

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

TEŞEKKÜRLER

Tanrıya şükür hayatımda bu kitapta bana yardımcı olacak harika insanlar var, çünkü bu bir maceraydı. Toplumun İskeletleri bana pek çok harika kitap arkadaşı kazandırdı ve pek çoğu bu kitabın gerçekleşmesinin bir parçası oldu.

Öncelikle beni sorgusuz sualsiz destekleyen eşime teşekkür ederim. Sonra editörüm Beth'e. Taslağıma temelde bir son olmadan gönderdim ve o bana dinlenmemi söyledi. Ki sık sık bana bunun sorun olmadığını söylemesi gerekiyor. Ana, kapak tasarımcım. Kitaplarımı güzelleştirdiğin için teşekkürler.

Sonra muhteşem alfa okuyucularım Halle, Lex, Caitlen ve tabii ki OG alfa okuyucum Ashleigh'e. Hepiniz harikaydınız ve beş versiyondan hangisine gerçekten bağlı kalmam gerektiğini daraltmaya çalışırken elimi tuttunuz. Ve asistanım/arkadaşım Lindsey, umarım tüm kalp çarpıntılarını ve coochie ikizlerini almışsındır.

Ve sana, okuyucuya! Çalışmalarına şans verdiğiniz için teşekkürler.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

YAZAR HAKKINDA

Ben Kaliforniyalı bir bebek yazarım ve insanları rahatsız ettikleri için bıçaklayan kadınlar yazıyorum çünkü kanunlar bu fanteziyi yaşamama izin vermiyor.

Bunu başka bir yazar arkadaşıma şaka olarak yazdım, ama dürüst olmak gerekirse, bu tam bana göre. IG ve TikTok'umda daha da eğlenceli, akli başında olmayan davranışlar var.

Soxø
Paxie

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

AYRICA MARIE MARAVILLA TARAFINDAN

[Toplumun İskeletleri: Kitap 1](#)

[Kurtuluş Şehri: Kitap 3](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

